വെൺമണി നമ്പൂതിരിപ്പാടൻമാരുടെ കൃതികൾ

ആമുഖോപന്യാസം

—∘∘※∘∘—

ഇയ്യിടെ കുറെ കാലത്തിന്നിടെക്കു വളരെ ഭാഷാകവികളും ഭാഷാകവിതകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. കവികളിൽ ചിലർ വളരെ യോഗ്യന്മാരും കവിതകളിൽ ചിലതു വളരെ ശ്ലാഘിക്കത്തക്കതും ആകുന്നു. എന്നാൽ അവക്കോ അവരുടെ കവിതക്കോ വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതെക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ കേൾക്കാതേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശ്ലോകമെങ്കിലും തോന്നാതേയും അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ള മലയാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു. കവിതയുടെ ഗുണദോഷം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരും നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെപോലെ മറെറാരു ഭാഷാകവിയും ഇല്ലെന്നു വളരെ സാധാരണയായി പറയുന്നുണ്ടു. 'വാസനാബലത്താൽ കവിതയുണ്ടാക്കി സഹൃദയഹൃദയാഹ്ലാദനം ചെയ്യുന്ന ഭാഷാകവികളിൽ അഗ്രേസരനായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതു വെണ്മണി നമ്പൂരിതന്നെ' എന്നു വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും നിസ്സംശയമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാരും കേവലം പാമരന്മാരായിട്ടുള്ളവരും ഇങ്ങിനെ ഐകകണ്ഠ്യമായി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ അഗ്രഗണ്യത്വത്തെ

സമ്മതിക്കുന്നതിന്നു പുറമേ, പ്രായേണ 'പരസ്പരയശഃപുരോഭാഗന്മാരാ'ണെന്നു എല്ലാദേശകാലങ്ങളിലും പറഞ്ഞുവരുന്ന സമാനകവികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതയെ സമ്മതിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നില്ല. നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളിൽ യാതൊന്നും ഇതുവരെ അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സംഗതികൂടി ഓൎക്കുമ്പോൾ ഈ അസാധാരണപ്രസിദ്ധി ആശ്ചൎയ്യകരമായിരിക്കുന്നു. അച്ചടിയന്ത്രത്തിന്റെ സാഹായ്യമില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഷാകവികളിൽ എത്രപേരുടെ പ്രസിദ്ധി അവരുടെ ജന്മഭൂമിയുടെ നാലതിരുകൾവിട്ടു പുറത്തുപോകുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഈ പ്രസിദ്ധിയുടെ പ്രധാനകാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയുടെ വിശിഷ്ടത തന്നെയാണെങ്കിലും അതിന്റെ ഗുണദോഷത്തോടു സംബന്ധമില്ലാതെ ചില കാരണങ്ങൾകൂടിയുണ്ടു. കവിതാവിഷയത്തിൽ വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ പേർ കേട്ടുതുടങ്ങീട്ടു ഇപ്പോൾ അമ്പതുകൊല്ലത്തിൽ അധികമായിരിക്കുന്നു. ൧൦൨൫-ാമാണ്ടിന്നു മുമ്പിൽതന്നെ അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതകൾ ധാരാളമായി പ്രചാരം തുടങ്ങി. ആ കവിയശസ്സിനെ ൧൦൪൫-ാമാണ്ടു മുതൽക്കു മകൻനമ്പൂരിപ്പാടു വൎദ്ധിപ്പിപ്പാനും തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ അമ്പതിൽ ചില്വാനം സംവത്സരം നിലനിന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ "വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട" എന്ന പേരിന്നു കേരളത്തിൽ ദൃഢപ്രതിഷ്ഠയും സൎവ്വത്രഖ്യാതിയും ലഭിച്ചു. ഇതിന്നു പുറമേ, മകൻ നമ്പൂരി

പ്പാട കടത്തനാട്ടുമുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെ മലയാളത്തിൽ പ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം പോകുയും മിക്ക രാജാക്കന്മാരുടേയും നാടുവാഴികളുടേയും മറ്റും പ്രത്യക്ഷപരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും അവരെയെല്ലാം തന്റെ കവിതകൾ ചൊല്ലികേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട. പ്രമാണികളായ ഇത്ര വളരെ മലയാളികൾക്കു മുഖപരിചയമുണ്ടായിട്ട അദ്ദേഹത്തെപോലെ മറെറാരു ഭാഷാകവിയും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെപോലേതന്നെ വാസനയുണ്ടായിട്ട അല്പം ചിലരും അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ അധികം വൈദുഷ്യവും ബുദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ട പലരും ഉണ്ടെന്ന സമ്മതിക്കാതെകഴിയില്ല. എങ്കിലും ജനസാമാന്യത്തിന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലുള്ളതുപോലെ മററാരുടേതിലും അഭിരുചി കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ആ കവിതയുടെ ഗ്രാമ്യതയും ഫലിതവുമാകുന്നു. ഗ്രാമ്യത എന്ന പദം സംസ്കൃതജ്ഞന്മാർ വിചാരിക്കുന്ന ഗർഹ്യാർത്ഥത്തിലല്ല ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത. പാമരന്മാൎക്കുകൂടി ആസ്വദിക്കാവുന്ന ഒരു ഗുണമെന്നേ അൎത്ഥമുള്ളു. 'നിലവിട്ടുപകച്ചുനിന്നുപോയ്ഞാൻ കുലവെട്ടീടിനകുററിവാഴപോലെ' എന്നുപറഞ്ഞാൽ ആൎക്കും മനസ്സിലാകയുംരുചിക്കയും ചെയ്യും. ഈ സന്ദൎഭത്തിൽ മററു കവികൾ പറയുന്നത 'നിലവിട്ടുപരിഭ്രമിച്ചുനിന്നേൻ കുലിശാഘട്ടിതശാഖിപോലെഞാനും' എന്നോ മറേറാ ആയിരിക്കും. സാധാരണജനങ്ങൾസംസാരിക്കു

കയും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ കാവ്യമാകുന്ന ദർപ്പണത്തിൽ ഭംഗിയായി പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുമ്പോൾ അവർക്ക് ആ കവിതയിൽ അസാമാന്യമായ രസവും പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടാകുന്നത സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. 'താനൊന്നുമില്ലിതിനൊരാദ്യവസാനമെന്നാൽ ഞാനിന്നു മുല്ലശരമൂഷ്ടതിൽ മുക്കുകുത്തും'; 'കുഥറപകിലുറങ്ങും നീയഘോഷിന്നെമൂളുന്നതിനവിടെ വിളക്കോ കട്ടിലോ കട്ടുരുമ്പോ'; 'കയറിച്ചെല്ലണം ചോറ്റുകയറൊന്നിവനില്ലയോ'; 'അവളെക്കണ്ടിടാമിപ്പോഴപ്പുകൊള്ളാം വാവും കളിക്കാം'; 'കൊട്ടേലിട്ടാട്ടിഞാനിയരചനുടയനെല്ലിപ്പടിച്ചോട്ടുകാട്ടിപ്പോട്ടേ പോപുല്ലിതെന്നായെട്ടുവിൽ വിട്ടുവനെൻ പഥ്യമീവിത്തമല്ലോ' — ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഫലിതങ്ങൾകൊണ്ടുമാണ നമ്പൂരിപ്പാട് 'ജനസാമാന്യത്തിൻെറ കവി'യായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഫലിതത്തെ പററിവിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണമെന്നില്ല. വല്ലഫലിതവുമില്ലാത്ത ശ്ലോകങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമേ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളു. എന്നുതന്നെയല്ല, ഹാസ്യരസവിരുദ്ധമായ പ്രകൃതത്തിലും അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും നേരമ്പോക്കുകൾ തട്ടിവിട്ടിട്ടുണ്ട. ഇതു വിദ്വാന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കുന്യൂനതയാണെങ്കിലും സാധാരണജനങ്ങൾ അതിൽ ആസ്വാദനസുഖം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളു. ദുഃഖഭൂയിഷ്ഠമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നല്ല ചിരിചിരിപ്പാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നവനെ ജനങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിൽ എന്താണ അത്ഭുതം. ഫലിതം കൊണ്ടു നോക്കിയാൽ

ഭാഷാകവിസമുദായത്തിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ മേലെയെന്നോ ഒപ്പമെന്നു തന്നെയോ പറയത്തക്കവനായിട്ടു കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ ഒരാൾ മാത്രമേ ഉള്ളു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടെ മററുഗുണങ്ങളെപ്പററി ഞാൻ 'വിദ്യാവിനോദിനി'യിൽ ഒരിടത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

'അച്ഛന്റെയുംമകന്റെയും കവിതയിലെമണിപ്രവാളശുദ്ധിയാണ ജനങ്ങളെ ഒന്നാമതായി ഇത്ര രസിപ്പിക്കുന്നത. മണിപ്രവാളത്തിന്നവള്ളരെ ശുദ്ധിവരുത്തി ആദ്യമായിഭംഗിയിൽപ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതഎഴുത്തച്ഛന്റെഭാരതത്തിലാണ. കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ തുള്ളലുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതഅതിനെഅനുസരിച്ചിട്ടാണ. മററപ്രാചീനകവികളാരും ഈ കാൎയ്യത്തിൽഅശേഷംനിഷ്കൎഷചെയ്തിട്ടില്ല. 'അങ്ങോട്ടടൻപരിചിലിങ്ങോട്ടടൻ' എന്നും 'ആകൃതികണ്ടാലതിരംഭേയം ആരാലിവൾതന്നാധരംപേയം' എന്നും 'ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ഖരദൂഷണാദിൻ ഘോരാളിവീരൻസമരേനിഘത്യ' എന്നുംമററുംഅപ്രസിദ്ധസംസ്കൃതപദങ്ങളേയും സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളേയുംപച്ച മലയാളപദങ്ങളേയും എടകലൎത്തിനെല്ലുംമോരുംകൂട്ടിയമാതിരിയാക്കി പ്രാചീനകവിതകളിൽ മിക്കതിലും പ്രയോഗിച്ചുകാണാം. അവരുടെ ഭാഷ സംസ്കൃതവുമല്ല മലയാളവുമല്ല. എളുപ്പത്തിൽ കവിതയുണ്ടാകുന്നതിന്നായി നിൎമ്മിച്ച ഒരു വികൃതഭാഷ എന്നേ പറവാൻപാടുള്ളു. അവരുടെ കവിതകൾ എഴുത്തച്ഛന്റേയും നമ്പ്യാരുടേയും കൃതികൾക്കുള്ളതിൽ ഒരുശതാംശ

മെങ്കിലും പ്രചാരമില്ലാതിരിക്കുന്നതിൻെറ പ്രധാനകാരണം ഇതാണ. നവീന കവിതകളിൽ എഴുത്തച്ഛൻെറ രീതിയെ ആദ്യമായി അനുസരിച്ചുതുടങ്ങിയതപൂന്തോട്ടത്ത നമ്പൂരിയാണ. വെണ്മണി അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട അതിന്ന വളരെ പരിഷ്കാരം വരുത്തി. മകൻ നമ്പൂരിപ്പാടായിട്ട അതിന്നുവേണ്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം പൂത്തിയാക്കി. ആ ഗുണങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്ന വിവരിപ്പാൻ പ്രയാസമാണ. അനുഭവംകൊണ്ട മനസ്സിലാക്കുവാനേ തരമുള്ളു. അപ്രസിദ്ധങ്ങളല്ലാത്തേയും സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളോട കൂടാത്തേയും ഉള്ള സംസ്കൃത പദങ്ങളും മലയാളപദങ്ങളും ഏടകലൎന്ന പാലും വെള്ളവുംകൂടി ചേൎന്നപോലെ യോജിപ്പ വരുമ്പോഴാണ മണിപ്രവാളത്തിന്ന ശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നത എന്നുമാത്രമേ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളു. ഈ കാൎയ്യത്തിലുള്ള നിഷ്കൎഷയാണ മകൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടെ ഒരു പ്രധാനഗുണം.

കൎണ്ണസുഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നുള്ള നിഷ്കൎഷ മറ്റൊരു കവിയും അദ്ദേഹത്തെപോലെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട അദ്ദേഹത്തിൻെറ കവിതയിലുള്ളതുപോലെ പദങ്ങൾക്ക സ്നിഗ്ദ്ധത മറ്റൊരുടേതിലും കാണുവാൻ പ്രയാസം. അവിളംബോച്ചാരണത്തിന്ന സുകരമാകുംവണ്ണം പദങ്ങളെ ഘടിപ്പിക്കുമ്പോളാണ അതുകൾക്ക സ്നിഗ്ദ്ധതയുണ്ടാകുന്നത. ഭാഷയുടെ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിച്ച വേണ്ടേടത്തെല്ലാം അക്ഷരങ്ങൾക്ക

 ദ്വിത്വം വരുത്തുകയും അൎദ്ധാക്ഷര സംയുക്തമായ അ

ക്ഷരങ്ങൾക്കു മുകളിൽ വരുന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ സ്വഭാവംപോലെ ഗുരുലഘുത്വം കല്പിക്കുകയുമാകുന്നു ഇതിന്നു വേണ്ടത. ചന്ദ്രകല, നക്രതുണ്ഡി, എന്ന പദങ്ങളെ സാധാരണയായി മലയാളത്തിൽ ചന്ദ്രക്കല, നക്രത്തുണ്ഡി, എന്നാണ ഉച്ചരിക്കുന്നത- അതുകൊണ്ട സംസ്കൃതത്തിൽ ദ്വിത്വം വേണ്ടാത്തേടത്തുകൂടി ഭാഷയിൽ ദ്വിത്വം വേണമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു- ഭാഷയുടെ ഈ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിക്കാതെ കവിതയുണ്ടാക്കുന്നത ശ്രവണസുഭഗമാവാൻ പാടില്ല- അതുപോലെതന്നെ ൽ, ൾ, എന്ന അർദ്ധാക്ഷരങ്ങളോടുകൂടിയ ഹ്രസ്വാക്ഷരങ്ങൾ, മുകളിൽ ചില അക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഗുരുക്കളും മറ്റു ചില അക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ലഘുക്കളും ആവും- സംസ്കൃതത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വരുന്നതെല്ലാം ഗുരുവായിരിക്കും, അതിനെ അനുസരിക്കുകകൊണ്ടാണ ഭാഷാകവിതയിൽ ചിലപ്പോൾ ഈ തെററ വരുന്നത. ഈ വക സംഗതികളിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കുണ്ടായിരുന്ന നിബന്ധനകൾക്കു അവസാനമില്ല. അവയെ മുഴുവൻ ഇവിടെ പറവാൻ അസാദ്ധ്യമാണ. മുഴുവൻ ഓൎമ്മവെപ്പാനും ധരിപ്പാൻ കൂടിയും പ്രയാസം. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി എടപെട്ടാലേ മുഴുവൻ അറിവാനും അതുകൊണ്ട കവിതെക്കുണ്ടാകുന്ന സുഖം അനുഭവിപ്പാനും പൂൎണ്ണമായി സാധിക്കു. അതുകൊണ്ട അവയുടെ സ്വഭാവം കാണിപ്പാൻമാത്രം ഓരോ ഉദാഹരണം ഇവിടെ പറയാം. 'ശിലതോയദകചേ' എന്നും മററും സംസ്കൃതത്തിൽ സാധുവാണെന്നുവെച്ച 'ശിലതഴകുഴ

ലി' എന്നും മററും ഭാഷയിൽ പ്രയോഗിച്ചാൽ കർണ്ണ
ശൂലംതന്നെ. ഭാഷയിൽ 'നീലത്താഴക്കുഴലി' എന്നായി
രിക്കണം. 'മന്മഥകഥാഗന്ധം ഗ്രഹിക്കാത്തവർതാ
നൊ' 'മന്നിൽവാനവനോടിവർണ്ണമരുളീ'ഇവിടെ 'വ
ർ,' 'ന്നിൽ' എന്നത ഗുരുവാക്കിയത അഭംഗിയാ
ണ. അതുപോലെതന്നെ 'പോർക്കളത്തിൽ ജയമാർന്നു
മേവിടും' എന്നതിൽ 'ത്തിൽ' എന്നത ലഘുവാക്കിയ
ത്തും അഭംഗിയാണ. നവീനസമ്പ്രദായപ്രകാരം ഇങ്ങി
നെ പലസംഗതികളിൽ നിഷ്കർഷ ചെയ്യ്വാനുണ്ട.

'നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ
ഒരു പ്രത്യേകസ്വാദം തോന്നുന്നതിന്ന മറെറാരുകാര
ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാസപ്രയോഗമാണ. സാ
ധാരണ കവികൾ ശ്ലോകങ്ങളിലും മററും രണ്ടാമത്തെ
അക്ഷരത്തിൽ മാത്രമേ പ്രാസം വരുത്താറുള്ളു. കർണ്ണ
സുഖത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതുകൊണ്ടവലി
യ ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറയത്തക്കതായ ഫലപ്രാപ്തിയൊ
ന്നുമില്ല. നമ്പൂരിപ്പാട അനുപ്രാസത്തെയാണ അധി
കം ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത. 'പത്മജാജാത്മജായേ' 'വി
ശിഖാംഭോധൌവിശാലേക്ഷണേ'എന്നപാദാന്തത്തി
ലും 'ശൈലാത്മജാഭഞ്ജനമോഹനാംഗി' എന്ന പാദമ
ദ്ധ്യത്തിലും മററുമുള്ള പ്രാസത്തിന്നാണ അദ്ദേഹം അ
ധികംനിഷ്കർഷിക്കുന്നത. 'ചോപ്പുംചോരത്തിളപ്പും ചൊ
കചൊകവിലസിത്തുത്തുമത്തപ്പൂതങ്കക്കോപ്പും' ഇങ്ങി
നെ പാദാരംഭത്തിലുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ ഐക്യംകൊ
ണ്ടാണ അദ്ദേഹം സവിശേഷമായി കർണ്ണസുഖം ജനി

ച്ചിക്കുന്നത. ഈ വിദ്യയില്ലാത്തതായിട്ട അദ്ദേഹം ഒരു ശ്ലോകമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയിൽ ന്യൂനതകൾ ഇല്ലെന്നില്ല- പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ന്യൂനത വസ്തുരചനയിലാകുന്നു. ഒരുമനുഷ്യന്റെ അവയവങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ കഥയുടെ അംഗങ്ങൾക്കും സംബന്ധസാദൃശ്യമുണ്ടായിരിക്കേണമെന്ന അദ്ദേഹം ധരിച്ചിട്ടില്ല. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അനാവശ്യമായി വളരെ വിസ്തരിക്കുകയും വേണ്ടേടങ്ങളിൽ വിസ്തരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട. ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹം മനസ്സുവെക്കുന്നുള്ളു. അതിനാൽ അതിൽപറയുന്ന സംഗതി മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതായോ മററു ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കു വിരുദ്ധമായോ വന്നേക്കാം. ഭൂതിഭൂഷചരിതത്തിൽ ൧൨൯, ൧൩൧, ൧൩൨, ൧൩൯, ഈ ശ്ലോകങ്ങളും ഭാണത്തിൽ ൨൩൬-൨൩൭- ശ്ലോകങ്ങളും കവിപുഷ്പമാലയിൽ ൯, ൧൦, ൧൨, ൧൯, ൨൦ ഈ ശ്ലോകങ്ങളും നോക്കുക. ഇതുപോലെ പലശ്ലോകങ്ങളിലും ഈ ന്യൂനത കാണാവുന്നതാകുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ സന്ദർഭനിർവ്വിശേഷമായ ഫലിതപ്രയോഗം എത്രതന്നെ ജനസാമാന്യപ്രീതികരമായിരുന്നാലും ചിലപ്പോൾ അത ഒരു ന്യൂനതയായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നുണ്ട. അജാമിളന്റെ ചരമകാലത്തിൽ ഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തഹൃദയമൂലോല്ലുണ്ഠനമായും പരമഭക്തിസൂചകമായുമുള്ള സ്തോത്രത്തി

ൽ നേരംപോക്കുകൾ തട്ടിവിടുന്നത ദോഷജ്ഞന്മാൎക്കു ദുസ്സഹമായിരിക്കുമെന്നു നിസ്സംശയമാകുന്നു. നമ്പൂരിപ്പാട സൂക്ഷ്മത്തിൽ കുറെ ഉപരിപ്ലവശീലനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്ലോകത്തിന്റെ അൎത്ഥത്തെക്കാളധികം ശബ്ദത്തെ ദീക്ഷിക്കുകയും അതുപോലെ തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ആഭ്യന്തരസ്വഭാവത്തെക്കാളധികം ബാഹ്യസ്വഭാവത്തെ നിൎദ്ദേശിക്കുകയുമാണ ചെയ്യുന്നത. മനുഷ്യരുടേയും മൃഗങ്ങളുടേയും ആകൃതിയേയും ബാഹ്യമായ സ്വഭാവത്തേയും വൎണ്ണിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അസാമാന്യമായ പാടവം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ഓരോ സന്ദൎഭത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നതിനേയും പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനേയുംകുറിച്ച അദ്ദേഹത്തിന സാമാന്യകവികൾക്കുകൂടി വരാത്ത പ്രമാദങ്ങളുംവന്നിട്ടുണ്ട.

ശബ്ദഭംഗിക്കും പ്രാസത്തിന്നും വേണ്ടിയും ആലോചനക്കുറവുകൊണ്ടും നമ്പൂരിപ്പാട അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനെക്കും യശസ്സിനും അയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ നിശ്ശങ്കമായി വളരെ അനാവശ്യപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട. അത ഒന്നു രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളിൽ മാത്രമാണെങ്കിൽ സഹിക്കാം. അനവധി ശ്ലോകങ്ങളിൽ പ്രകൃതത്തിന ആവശ്യമില്ലാത്ത സംബുദ്ധികളും വിശേഷണങ്ങളും മററുമിട്ടുതുത്തിരിക്കുന്നു. 'ഭ്രതിഭ്രഷചരിതം' ൩൫൫-ാം ശ്ലോകം നോക്കുക. ഇതിൽ ഒന്ന-അക്ഷരങ്ങളുള്ളവയിൽ ൫൪-മാത്രമേ പ്രകൃതത്തിന ആവശ്യമായിട്ടുള്ളു. മററു ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇത്ര കലശലില്ലെങ്കിലും ഈ ന്യൂനത പലതിലും കാണ്മാനുണ്ട. 'അത് എ

ണാപദം നിരർത്ഥമായി എത്രയെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു അശേഷം കൂസലില്ല. 'ഇരിപ്പതായാൽ പുനരാളുതാമോ' 'പ്രായാധിക്യമതാണതിമറവികേടാം' 'അവള്ളിതേതില താണതാവോ' ഈ വക പ്രയോഗം പലക്കും ദുസ്സഹമായിരിക്കും.

മേല്പറഞ്ഞവയെപോലെ പ്രാധാന്യമില്ലാത്തവേറെ, പല ന്യൂനതകളും അദ്ദേഹത്തിനു വ്യുൽപത്തിക്കുറവായിരുന്നതിനാൽ 'ഏഷമേ,' ഏഷ ഞാൻ (സ്ത്രീലിംഗം) 'സ്മരസ്മരഭവാൻ' 'ശത്രുത്തരുണികൾ' ഇത്യാദി സ്ഖലിതങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും ആകപ്പാടെ വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിത ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ വളരെ മാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നു അർഹമാണെന്നു ഈ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരെല്ലാം പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടാംപുസ്തകത്തിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്ന കൃതികളെ പററി ഒരു സംഗതി മാത്രമെ ഇവിടെ പറവാനുള്ളൂ. ഇതിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഒററശ്ലോകങ്ങൾകൂടി ചേക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നാംപുസ്തകം അച്ചടിച്ചു തീൎന്നതിൻെറശേഷം ഇതിൽ ചേൎത്തിരിക്കുന്ന കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകളും വഞ്ചിപ്പാട്ടും കിട്ടിയതിനാൽ ആ ശ്ലോകങ്ങൾക്കു ഇതിൽ സ്ഥലമില്ലാതെയായി. എൻെറ കൈവശത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഒററ ശ്ലോകങ്ങളും മററു ചില്ലറ കൃതികളും കൂടിയാൽ ഏകദേശം ഒരു പുസ്തകത്തിന്നു

ടി വകയുണ്ട. അതുകളും അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങളും കൂട്ടി ചേൎത്ത മൂന്നാമത ഒരു പുസ്തകംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു എന്നേക്കു തയ്യാറാകുമെന്നു തീൎച്ച പറവാൻ തൽക്കാലം പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഛായ ഇതിൽ ചേൎക്കുവാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിനെ പറ്റി ഞാൻ നിൎവ്യാജമായി വ്യസനിക്കുന്നു. ഛായാമുദ്ര തയ്യാറാക്കുവാൻ മദ്രാസിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്ന ആൾക്കു ദീനത്താൽ അതിന്നു കഴിയാഞ്ഞതു ആയതിന്നു പുറമെ ആയാൾക്കു അയച്ചു കൊടുത്തിരുന്ന ഛായ തിരിച്ചു അയക്കുവാനും അസാദ്ധ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു അതിനാൽ അതു വേറെ ഒരു ആളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിക്കുന്നതിന്നും കൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ലോപത്തെ ക്ഷമിക്കുന്നതിന്നു വായനക്കാരോടു ഞാൻ സവിനയം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സി. പി. അച്യുതമേനോൻ.

പ്രസിദ്ധകൻ വള്ളത്ത് ഇക്കോരൻ കൃഷ്ണന്റെ മുദ്രകൂടാതെ കാണുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വ്യാജമാണെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെടും.

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

മ. രാ. രാ.

വള്ളത്ത് കൃഷ്ണൻ അവർകൾക്ക്.

ഹ. വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളിൽ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിന്റെ പകൎപ്പവകാശം വാങ്ങി രണ്ടാം പതിപ്പായി "കേരളകല്പദ്രുമം" അച്ചുക്കൂടത്തിൽ നിങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു പ്രതി അയച്ചുതന്നതു സാദരം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടേയും "കേരളകല്പദ്രുമം" അച്ചുക്കൂടത്തിലെ അച്ചടിയുടേയും ഗുണങ്ങൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളാകയാൽ "ഈ രണ്ടാംപതിപ്പും അച്ചടി വളരെ ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു" എന്നുമാത്രമല്ലാതെ ഇവയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പ്രത്യേകമൊന്നും പറയണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പിന്നെ എനിക്കു സ്വല്പം പറയാനുള്ളതു നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രമാണ്.

നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ യോഗ്യന്മാരായ പല പുസ്തകകൎത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, ഇപ്പോഴും പലർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഭാഷാപരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധികരങ്ങളും വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളുമായ പുസ്തകങ്ങൾ നിൎമ്മിക്കുന്നതിന് ഇവർ ശക്തന്മാരാണെങ്കിലും അവരിൽ പലരും സ്വകൃതികളെ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനും അച്ചടിപ്പിച്ചാലും അവയ്ക്കു ജനസാമാ

ന്യത്തിൻെറ ഇടയിൽ പ്രചാരം വരുത്തുന്നതിനും പല അസൌകൎയ്യങ്ങളും ഉള്ളവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പല നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കാതേയും അഥവാ അച്ചടിപ്പിച്ചാലും പ്രചാരം വരാതേയും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ വക ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിച്ച നമ്മുടെ മലയാളഭാഷക്ക യഥാശക്തി അഭിവൃദ്ധി വരുത്തേണമെന്നുള്ള മുഖ്യോദ്ദേശത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ "കേരളചിന്താമണി" എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു പുസ്തകശാല സ്ഥാപിച്ച്, അതിൽ പലവിധ പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ പലതും പകൎപ്പവകാശം വാങ്ങി അച്ചടിപ്പിച്ചും ക്രമപ്രകാരമുള്ള വിലക്ക് ആവശ്യക്കാൎക്ക കൊടുത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് അത്യന്തം ശ്ലാഘനീയമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ സൽപ്രവൃത്തിയേയും പരിശ്രമത്തേയും കുറിച്ച ഭാഷാഭിമാനികളായ എല്ലവരും അഭിനന്ദിക്കാതെയിരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും നിങ്ങളുടെ പുസ്തകശാല നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിയേ പ്രാപിക്കുന്നതിനു സൎവ്വേശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്ന്.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി (ഒപ്പ്)

വ. അതെ- വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതക്ക് വാചാമഗോചരമായ എന്തോ ഒരു പ്രത്യേക ഗുണമുണ്ടെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. ആ ഗുണം തന്നെയാണ് അതിന്റെ അസാധാരണ വിശേഷപ്രസിദ്ധിക്കു കാരണമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. എഴുത്തച്ഛന്റെ രീതി, നമ്പ്യാരുടെ രീതി എന്നെല്ലാം പറയാറുള്ളതുപോലെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ "നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ രീതി"യും ഒരു പ്രത്യേക മാന്യസ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീൎച്ചപറയാം. വാസന, ഫലിതം, രസികത്വം, കുസലില്ലായ്മ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല സംഗതികൾ ശേഷമുള്ളവർ ഭ്രമിക്കത്തക്കവിധം ഒന്നായിച്ചേൎന്നിട്ടുള്ള ഒരു കവിതാരീതിയുടെ ആദ്യസ്ഥാപകനായി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കരുതിയാൽ വലിയ വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കവിതയുടെ ഗുണനിരൂപണഘട്ടത്തിൽ മാത്രം നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ വളരെ പ്രശംസിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും ഒരു കണക്കിന് അവയെ ഒന്നായി ശേഖരിച്ച് വേണ്ടുംവിധം ശരിപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരോടാണ് മലയാളികൾ അധികം കൃതജ്ഞന്മാരായിരിക്കേണ്ടത്. ആദ്യം അച്ചടിപ്പിച്ച ബുക്കുകൾ മുഴുവനും ചിലവാകുന്നതിന്ന് അധിക കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഈ രണ്ടാംപതിപ്പുകൊണ്ടു തന്നെ തെളിയുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഇതിന്ന് കാരണഭൂതനായി തീൎന്നിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധകൻ മിസ്റ്റർ പള്ളത്ത ഇക്കോരൻകൃഷ്ണന്റെ പ-

രിശ്രമശീലത്തെക്കുറിച്ചും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്ലാഘിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുറച്ചുകാലംകൊണ്ടു് വളരെ പ്രസിദ്ധമായി തീൎന്നിട്ടുള്ള "കേരളചിന്താമണി" പുസ്തകശാലയുടെ ഉടമസ്ഥനായ ഈ മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻ ഇതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത് കൃതിയുടെ സ്ഥിതിക്കും കൃഷ്ണൻെറ സ്ഥിതിക്കും അന്യോന്യം യോജിക്കത്തക്ക വിധം എത്രയോ യുക്തമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്ന് ആക്ഷേപമില്ല. വെണ്മണിയുടെ വ്യാപാരം ചിന്താമണിശാലയിൽ വെച്ചു തന്നെയാണ് വേണ്ടത്! ഭാഷാകൃതികൾ ഇങ്ങിനെ അധികം ശേഖരിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകശാല വേറെ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് സ്വയമേവ മാന്യസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ഈ "കേരളചിന്താമണി" പുസ്തകശാലക്ക് ഒരു "വെണ്മണി" കൂടി പതിക്കുന്നതായാൽ എത്ര കൌതുകമായിരിക്കും? ഇങ്ങിനെയുള്ള കാൎയ്യങ്ങളിൽ മനഃപൂൎവ്വമായി പരിശ്രമിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻെറ പുസ്തകശാല കാലക്രമംകൊണ്ടു് ഒരു ജ്ഞാനനിക്ഷേപമായി പരിണമിക്കുവാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

ഈ പുസ്തകം ആദ്യം അച്ചടിപ്പിച്ച എൻെറ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതനായ സി. അച്യുതമേനോൻ അവർകൾക്ക് ആ കാലം ഞാൻ അയച്ചിരുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ചേൎക്കുന്നത് സന്ദൎഭോചിതമായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ശ്രീ

നമ്പൂരിപ്പാട്ടസാക്ഷാൽകവനരണമതിൽ
വണ്ടുപദ്യങ്ങളാകു-
ന്നമ്പൂരിപ്പാടവത്താൽപലദിശിവിതറീട്ടുള്ള
തേതാനുമൊക്കെ
നമ്പൂരിശ്ശങ്കയന്ന്യേനലമോടുമലയാം
ഭാഷയോടുള്ളിലേറു-
ന്നമ്പൂരിത്താങ്കളൊപ്പിച്ചതുമുചിതമതായ്
നിശ്ചയംനിശ്ചലാത്മൻ

വെണ്മണിമണികൾപതിച്ചി
ട്ടുണ്മയിലുണ്ടാക്കിടുംപതക്കത്തെ
നമ്മുടെഭാഷാംഗനയാൾ
നന്മയിലമ്പോടണിഞ്ഞുവിലസട്ടെ

എന്ന് — കെ. സി. നാരായണൻനമ്പ്യാർ.

—ഃ൦—

നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ രണ്ടാം കൃതി രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ ഒരു പ്രതിയും എഴുത്തുംകിട്ടി. അത്യുത്സാഹിയും ഭാഷാപോഷണാഭിലാഷിയുമായ നിങ്ങളും നിങ്ങളാൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട കേരളചിന്താമണി എന്ന പുസ്തകശാലയും സപതേതന്നെ ശോഭിക്കുന്നുണ്ടു.

ഇപ്പോൾ ചിന്താമണിയും കല്പദ്രുമവുംകൂടി യോജിച്ചിരിക്കയാൽ മുമ്പിലുള്ളശോഭ ദ്വിഗുണീഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ.

ഈ വക ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ സൽകൃത്യങ്ങളിൽ സർവ്വദാ പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമങ്ങളും ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുകാണുന്നതിനു ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ ജഗദീശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളും വിദ്വൽപ്രശംസക്കു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയും ആകയാൽ അതിനെ കുറിച്ചു വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ല.

എന്നു—നിങ്ങളുടെ ഗുണകാംക്ഷി,

വരവൂര—ശാമുമേനോൻ.

---

൮. ൨൩-ാംനു- അയച്ച എഴുത്തുകിട്ടി.........

....

....

വെണ്മണിനമ്പൂരിയുടെ സരസങ്ങളായ കൃതികളെ ചേർത്തച്ചടിച്ചതു നന്നായി. ഒരു പുസ്തകം ഇവിടെ അയച്ചത് കിട്ടി വളരെ സന്തോഷമായി.

കേരളവർമ്മ സി. എസ്. ഐ.

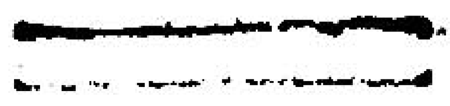
ശ്രീ.

൧. തിദക്കാടിക്കാലമുണ്ടാംവിവിധകൃതികളിൽ
ഭാഷയെപ്പുഷ്ടയാക്കാൻ
തക്കോരുൾകഷ്ടമേന്തുന്നതുകളെവഴിപോ-
ലച്ചടിപ്പിക്കുവാനായ്
ഉൾക്കോലുംശ്രദ്ധയോടൊത്തു ചിതവിഭവമു-
ത്സാഹമാളുന്നപിള്ള-
ത്തിക്കാരൻകൃഷ്ണനാകുംശുഭമതിയുടെയീ-
യുദ്യമംഹൃദ്യമത്രേ

൨. കൊണ്ടാടിടുണ്ടുകവിവെണ്മണിതീർത്തകാവ്യം
കണ്ടാലെവർക്കുമതിമോദമെഴുന്നമട്ടിൽ
രണ്ടാമതിസ്സമതിയച്ചടിയിൽപെടുത്തി-
ട്ടുണ്ടായതിന്നു മമ കൌതുകമേകിപാരം

എന്നു്

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

ശ്രീ.

'കേരള ചിന്താമണിയാം'
പേരുപുകഴ്ന്നുള്ളഗ്രന്ഥശാലയതിൽ
ചേരാത്തുള്ളൊരുപുസ്തകം
മാരാനുംകണ്ടെത്തുണ്ടോഭാഷയതിൽ ൧

ഇതിഹാസപുരാണവൈദ്യ
ജ്യോതിഷകാവ്യനാടകങ്ങൾതുള്ളലുകൾ
ഇതുകളുമതിനൂതനതര
കൃതികളുമുണ്ടൊക്കെയോർക്കിലതിനുള്ളിൽ ൨

എല്ലാമുണ്ടുവിശേഷാൽ
ചെല്ലാൻസൂക്ഷിച്ചുവേണമെന്നവരും
തെല്ലുംക്രയവിക്രയമതി
ലില്ലാമൎയ്യാദയെന്നുവന്നെന്നാൽ ൩

വ്യത്യാസമില്ലവിലയിൽചതിചെയ്കയില്ല
കൃത്യങ്ങളുണ്ടിടപെടുന്നവരോടുപാരം
സത്യംവെടിഞ്ഞുപറകില്ലിവയൊക്കയുംഞാൻ
സത്യംകഴിച്ചുപറയാമറിയാമടുത്താൽ ൪

ടി. സി. അച്യുതമേനോൻ. (ഒപ്പ്)

പൂരപ്രബന്ധം.

മകരധ്വജമാരൻെറമകനായഗണേശ്വരൻ
സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധിക്കെന്നകതാരിൽവിളങ്ങണം ൧
പണിയുന്നവർതൻനാവിൽപ്പുണ്യംപോലനാരതം
അണയുന്നമഹാവാണിത്തുണയാവാൻതൊഴുന്നേഞാൻ ൨
ഗുരുകാരുണ്യമോടെൻെറഗുരുനാഥനമെപ്പൊഴും
പരിചോടുമനക്കാമ്പിൽപരിശോഭിക്കണംക്ഷണം ൩
മതിവൈഭവമില്ലാത്തോരതിമൂഢനിതെങ്കിലും
പുതുതായൊരുവൃത്താന്തമതുതെല്ലോതിടുന്നുഞാൻ ൪

തേമ്പൊട്ടിച്ചൊന്നൊലിക്കുംമൃദുതരമൊഴികൊ
ണ്ടിന്നയ്യനാംഹൃദന്ത
ക്കാമ്പാട്ടീടുന്നകൊണ്ടൽക്കുഴലണിമണിമാർ
കുമ്പിടുംതമ്പുരാനെ
തമ്പാട്ടിക്കുള്ളിവായിച്ചിതുസകലമുണ
ർത്തിക്കണംവർത്തമാനം
ഞാൻപാട്ടിൽപദ്യമാക്കിപ്പരിചിലുടനയെ
ക്കുന്നുവാഴ്ത്തുന്നമോദാൽ ൫
ആറാംതിയ്യതിവേർപിരിഞ്ഞതുമുതൽ
ക്കുള്ളോരുദന്തങ്ങള

ഞാരാൽവന്നറിവിച്ചിടാതെമുഴവൻ
ചൊല്ലാവതല്ലെങ്കിലും
സാരംഗാക്ഷിസരാഗമൊന്നുപറവാൻ
ഭാവിച്ചിടുന്നേനതിൻ
പാരാംശംസരസംധരിക്കസകല
സ്ത്രീമൌലിമാണിക്യമേ ന്യ

ഒന്നിച്ചുപോന്നതാരെല്ലാമെന്നുള്ളതുമുരച്ചിടാം
കുന്നിച്ചകുത്തുകാൽകേൾക്കകുന്നൊത്തകുചധാരിണി
പരിചൊടുപഴയേടംതാനുമെന്നല്ലപള്ളി
പ്പുറവുമഥഞെരിഞ്ഞൻതുപ്പനുംഞാനുമായി
പറവതിനെളുതല്ലേനല്ലൊരുച്ചെക്കകൂഷ്മം
പരഭൃതമൊഴിയാളേതത്രനിന്നൊത്തുപോന്നു ച്ച
മാക്കാച്ചിയോടുകിടയായ്മരുവുന്നസാക്ഷാൽ
* * * തന്റെഭവനപ്പടികണ്ടനേരം
അക്കൊച്ചുനാരിയൊടടുത്തൊരുകാര്യമൊന്നു
തക്കിച്ചുപോരണമതെന്നഥനിശ്ചയിച്ചു ൻ

അതിനിന്നിവരുണ്ടാകിലതിവൈഷമ്യമായ്മരും
ചതിക്കൂടാതെപററില്ലിങ്ങിതിനെന്നുള്ളിലോത്തുഞാൻ

മുന്നംഞാൻചിലമുണ്ടലക്കുവതിനാ
* * * തൻമന്ദിരം
തന്നിൽക്കൊണ്ടുകൊടുത്തതിങ്ങുതിരിയേ
വാങ്ങിച്ചുവന്നീടണം
എന്നെല്ലാംകമ്പളംപറഞ്ഞവരെയും
തട്ടിത്തിരിച്ചാശുഞാൻ

ചെന്നസ്സുന്ദരഗാത്രിതന്റെപുരിയിൽ
കാൎവേണികേറീടിനേൻ ൫൬

പിന്നത്തെക്കഥചൊൽവതെന്തധികമാ
യോരോവിശേഷംപറ
ഞ്ഞന്നത്തെപ്പകൽപോക്കുവാനിരുമണി
ക്കൂറുള്ളനേരംവരെ
ൻഎന്നുൾത്താരതിലൊത്തപോലവളുമാ
യൊന്നിച്ചുമേളിച്ചുഞാൻ
മന്നത്തത്തൊടുവാണവാസവമദോ
ന്മത്തപികോദ്യൽഗതേ ൫൭

പെട്ടെന്നുഞാനവളൊടാശ്ശുപിരിഞ്ഞുഗോന്ധ
കെട്ടിച്ചുമന്ദഗതികെട്ടെറണാകുളത്തു
കഷ്ടിച്ചൊരാറുമണിയായളവിങ്ങുവന്നു
പെട്ടെന്നറിഞ്ഞിടുകപെൺകുലമൌലിമാലേ

താരിൽപിറക്കുംമധുവാണിഞാനാ
പ്പാരിൽപ്രവേശിച്ചുപയോജനേത്രേ
ഏറെപ്പൊറുങ്ങാതഥബങ്കളാവിൽ
മാറാപ്പുമേല്പിച്ചുമനോഹരാംഗി ൫൮

മിഴിച്ചുനില്ക്കാതെകുളിച്ചുവേണ്ടും
വഴിക്കുകൎമ്മങ്ങൾകരീന്ദ്രയാനേ
കഴിച്ചുഞാൻകോവിലകത്തുചെന്നി
ട്ടൊഴിച്ചിടാതൂണുകഴിച്ചുപിന്നെ ൫൯

അപ്പോൾഞെരിഞ്ഞതൻമുതൽപേരെയെല്ലാ
മപ്പാരിൽവെച്ചതിനെകണ്ടുവല്ലോ

ഉൾപ്പൂവുചേരാത്തവരോടുചേൎന്നി
ല്ലൽപ്പെടുപ്പപത്മായതലോചനേഞാൻ ൩൭
മററാരുമില്ലാതഥഞാനുമന്നാ
മിററത്തിരുന്നൊന്നുമുറുക്കിമോദാൽ
കുറെറക്കുചെന്നിട്ടുടനെൻറഭാണ്ഡം
തെരെറന്നെടുത്തിങ്ങുതിരിച്ചുപിന്നെ ൩൮
ചാരുവാണിശൃണുചാരുവായവനി
കാന്തുകൊണ്ടുമരുവുംമഹാ
വീരനാകിയൊരുവീരകേരളവ
സുന്ധരേശതിരുമുമ്പതിൽ
ചാരവേചകിതമാൻകിശോരമിഴി
ചെന്നുയാത്രയുമുണൎത്തിമ
ററാരൊടുംകമനിക്കൂടിടാതെപുന
രാററുവക്കതിലണഞ്ഞുഞാൻ ൩൯
തുണ്ടൻതുടങ്ങിച്ചിലകൂട്ടുകാരെ
ക്കണ്ടെത്തിഞാനക്കടവിൽതദാനീം
വേണ്ടീലചേരാനിവരെന്നുറച്ചു
കൊണ്ടാശുകൊണ്ടാടിയടുത്തുകൂടി ൪൦
വഞ്ചിക്കയല്ലെൻവരവാണിമൌലേ
വഞ്ചിക്കതിക്ഷാമമതാകമൂലം
പുഞ്ചക്രവാകസ്തനിഞങ്ങളെല്ലാം
കിഞ്ചിൽകിടന്നങ്ങിനെബുദ്ധിമുട്ടി ൪൧
ശ്രീലോകേപുകഴ്ന്തിങ്ങിവിങ്ങിടുമിള
ങ്കുന്നപ്പുഴത്തോണിയിൽ

ചാലേശ്രീമട്ടത്തുകേറിനടകൊ
ള്ളാംനോക്കകൊള്ളാമത്
വെയ്ലുംകൊള്ളുകവേണ്ടനല്ലൊരുനിലാ
വല്ലേനടന്നീടുകിൽ
കാലത്തുന്നിന്നുകോടിലിംഗപുരിയിൽ
ചെല്ലാമതല്ലേതരം ൧൭

എന്താണുവേണ്ടതതിനെന്നഥഞങ്ങളിപ്പിന്നെ
ചിന്തിച്ചുറച്ചുചിതമോടൊരുപായമാസ്ഥം
എന്താണതെന്നറിയുവാനഭിലാഷമിന്നു
ണ്ടെന്നോൻമൊഴിക്കുപരമെങ്കിലതുംകഥിക്കാം ൧൮

വാലന്മാരുടെവഞ്ചിയുണ്ടിവിടെനി
ന്നല്പംവടക്കോട്ടുപോ
യാലെന്നുംകൃയിൽവാണിക്കുലികുറവാ
യ്യന്നീടുമെന്നുംപരം
ആലോചിച്ചൊരുവാലനോടൊരുചെറു
കേവഞ്ചിയുംവങ്കഴ
ക്കോലുംകൊണ്ടുവരേണമെന്നുവളരെ
ക്ലേശിച്ചുകേഴേക്ഷണേ ൧൯

അതുകേട്ടൊരുവാലനെൻകലേശ
ദ്ധൃതിമട്ടുംമുഖിമുന്നിൽവന്നുവേഗം
ക്ഷിതിമുട്ടിടമാറുതാണുകുപ്പി
ട്ടിതിമട്ടോൽമൊഴിചൊല്ലിനല്ലവണ്ണം ൨൦

അറിയണമടിയത്തന്മാക്കഹോകുടിപ്പാൻ
കരമതിലൊരുചില്ലിക്കാശുമില്ലായ്കമൂലം

തരണമതുകടിച്ചാൽതോണികുത്താനെളുപ്പം
പയമതുതിരവുള്ളത്താരിലോൎത്തീടവേണം ൨൩

അവനുടെമൊഴികേട്ടിട്ടാളുവീതംമടിക്കാ
തവികലകുതുകത്താൽപുത്തനോരോന്നുനൽകി
കുവലയമിഴിതിങ്ങിത്തോണിയിൽചെന്നുകേറി
ജ്ജവമൊടുനിയപിച്ചോത്രുഴിയിൽചെന്നുചേൎന്നു ൨൪

പാരിൽപേർകൊണ്ടപങ്കേരുഹദളമിഴിമാർ
വാർമുടിക്കെട്ടതന്നിൽ
പാരംഭാഗ്യാവിളങ്ങുംപരിണതരജനീ
കാന്തകാന്താനനേകേൾ
ഏറെക്കണ്ണിച്ചതെല്ലാംപറയുകവിഷമം
പാതിരാവായനേരം
ഞാറെക്കൽചെന്നുചേൎന്നിട്ടൊരുവിധമവിടെ
ത്താനൊപിന്നൊക്കിടന്നു ൨൫

കുണ്ടുംകുന്നുകളുംതണുത്തമണൽകൊ
ണ്ടെല്ലാംനികത്തിസ്സുഖം
ഉണ്ടാംമുണ്ടുവിരിച്ചുഞങ്ങൾകവിവീ
രന്മാർകലേശാനനേ
പണ്ടാദ്രഭ്‌വിരിച്ചുകൊണ്ടൊരുകിട
പ്പുണ്ടായപോലന്നുകേ
ളുണ്ടായോരുകിടപ്പുപാൎക്കിൽമറി
ച്ചല്ലേമറക്കില്ലഞാൻ ൨൬

ചിതലുംചികിടുംമുഖത്തുമേളി
ന്നുതിരുംമണ്ണുമതല്ലമൂട്ടയുംകേൾ

കൊത്തുകംകത്തുകേനഞ്ഞങ്ങളുംചേ
ന്നുനാലംതൊട്ടതിവേഴ്ചയായിബാലേ ൨൯

പിറേറന്നാലംപിരിയാതെഞ്ഞങ്ങളമെഴ
 ന്നേററന്നൊരുക്ഷേത്രക്കകം
കൊററിന്നൻപൊടുകോടിലിംഗപുരിയിൽ
 പ്രാപിച്ചുപത്മേക്ഷണേ
തെററീലാതരമെന്നതല്ലൊരുമഹാ
 കെങ്കേമമാംസദ്ധ്യയും
പററീപാവ്ണചന്ദ്രചാരുവദനേ
 ച്ചുററല്പനേരാണിതം ൩൦

ളാണംകഴിഞ്ഞുകബളിച്ചുഫക്കടെയുളളോർ
കാണാതെകണ്ടുകളകണ്ഠകലാപവേണി
ക്ഷോണിമണാളനടെകോവിലകത്തുചെന്നു
വാണേനമത്ത്യവരവാരണവശ്യയാനേ ൩൧

താതനെക്കണ്ടുഞാനന്നുകാതരാക്ഷികലോത്തമേ
കൈതവംചെയ്കയാലേറെഞ്ഞീതിയുണ്ടായികാണുവാൻ

വിരവൊടുവിഷുവിൻനാളമ്പൊടില്ലത്തുചെല്ലാ
തുരുസുഖമൊടുതൃപ്പൂണിത്തുറെപ്പാത്തമൂലം
പരിഭവമതെന്നുംവേഗമെത്താമതെന്നും
തരമിതിപലതോതിത്താതനെപ്രീതനാക്കി ൩൨

ഇനിക്കുസിദ്ധാന്തമതില്ലിതന്ത
യ്ജ്ജനത്തിനൊട്ടുംസുഖമാകയില്ല
കനിഞ്ഞുതാതൻചിലതിപ്രകാരം
മനംതെളിഞ്ഞോതിമനോജ്ഞശീലേ ൩൩

അത്തല്പിലെൻജനകനോടനുവാദവുംഞാൻ
നത്യാദരാലവിടെനിന്നഴകോടുവാങ്ങി
അത്താഴമുണ്ടതികുതൂഹലമാൎന്നുപൂര
മോൎത്തോൎത്തുകൊണ്ടുനടകൊണ്ടുനതാംഗിമൌലേ

കേൾക്കെന്തന്വംഗിഞാനുംപുനരഥപുത്തേൻ
വാണിസംഗീതവിത്താം
ചക്രാന്തപാനമെന്നല്ലറിയുകചെറുകു
ന്നംമഠൻപാച്ചുതാനും
ഭോഷ്കല്ലോരോരുദന്തങ്ങളുമടവിലുര
ച്ചുരകുത്തെത്തിനേരം
നോക്കിക്കേട്ടിച്ചുളിപ്പാനൊരുമണിയിടയു
ണ്ടപ്പൊളെന്നല്പലാക്ഷി ൩൫

ചെറുകുന്നംതനിക്കുള്ളചെറുതേന്മൊഴിയാളുടെ
പുരിയിൽചെന്നണഞ്ഞല്പമുറങ്ങിഞങ്ങൾമൂവരും ()

വണ്ടിടഞ്ഞവരവേണിമുറുക്കാൻ
കൊണ്ടുവന്നവളുറക്കമുണൎത്തി
രണ്ടുനാഴികപുലൎന്നുതദാനീം
മണ്ടിഞങ്ങളവിടന്നുമനോജ്ഞേ ൩൭

കല്യേകാമിനികളുമല്ലചെറുകു
ന്നത്തെന്നുചെന്നിട്ടുടൻ
പല്ലുംതേച്ചുകുളിച്ചുവൈശ്യവുമത
ല്ലൂണുംകഴിച്ചങ്ങിനെ
നല്ലാരിന്മണിനന്ദിയോടതുദിനം
തേച്ചുംകുളിച്ചുണ്ടുകൊ

ന്നുല്ലാസത്തൊടുതാമസിച്ചുതകൃതി
ക്കാരൊത്തുതാമ്രാധരേ ൩൮

താരിത്തേന്മൊഴിപിറേറന്നാൾനേരത്തുണ്ടാശ്രുണങ്ങളും
പൂരത്തിന്നെത്തിവെയ്ലത്തുനിരിത്താർദളലോചനേ

പൂരംകാണ്മാൻമുതിൎന്നുപുനരുടനവരാ
യൊന്നുപൊയ്യല്ലകന്നു
പാറോക്കാവിൽകടന്നുപദവിയൊടവിടെ
പ്പൂരമപ്പോൾനിരന്നു
നാരീരത്നങ്ങൾവന്നുനടുവിൽനടുവവും
കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു
പാരംമോദംകലൎന്നുപരമരസികനോ
ടൊത്തുഞാനന്നുചേൎന്നു ൩൯

നടുവവുമഥഞാനുംകൂടിമെല്ലിപ്പിന്നെ
ച്ചടുലനയനമാരെത്തേടിത്തേൻവാണിയാളേ
അടവിനൊടടനംചെയ്തങ്ങിനേചെന്നിടുന്നോ
രിടയിലനുജനായോരാഢ്യനെക്കണ്ടുഞങ്ങൾ ()

ഇപ്പോൾക്കണ്ടതുകണ്ടതല്ലിതിനിടെ
ക്കെന്താണുദന്തങ്ങളി
നല്പന്നാദരമോതിടേണ്ടുവെളിവി
ല്ലോൎക്കുമ്പൊളാൎക്കുംസഖേ
കെല്പോടിങ്ങനെഭംഗിവാചകമുര
ച്ചുദ്വേഗവുംവേർപിരി
ഞ്ഞപ്പോൾകണ്ടിതുകാമിനീമണികളെ
പ്പൊയ്യല്ലൊരയ്യായിരം ൪൧

മിന്നുംതോടകൾമിന്നുമക്കുഴൽമണി
പ്പൊന്മാലനൂലുംകരം
തന്നിൽകങ്കണമോതിരങ്ങൾകടിയിൽ
കാഞ്ചീകലാപങ്ങളും
അന്യൂനാഭകലർന്നൊരാഭരണമെ
ന്നിത്യാദിനന്നായണി
ഞ്ഞാനത്തിൻനടമാരസംഭ്രമവിടെ
ശ്ശോഭിച്ചശോണാധരേ ൪൪
കണ്ഠത്തിൽകനൽപോലെകാന്തികളിയാ
ടീടുംപതക്കങ്ങളും
കണ്ടാൽകണ്മണിചിന്നിടുന്നകനക
ക്കോപ്പുംകലർന്നങ്ങിനെ
രണ്ടുംനാലുമൊരെട്ടുപത്തുമൊരുമി
ച്ചോരോരുപൂരങ്ങളും
കണ്ടുംകൊണ്ടുമരുന്നകാങ്കിലുള്ളവാം
കാമാർത്തിവാമേക്ഷണേ ൪൫

കാറോടിടഞ്ഞകചഭാരമഴിച്ചുഭംഗി
ചേരുംപടിക്കുചിതമോടുചെരിച്ചുകെട്ടി
സൌരഭ്യമുള്ളകുസുമങ്ങളലങ്കരിച്ചു
ചേരുന്നുവന്നുചിലരങ്ങിനെമംഗലാംഗി ൪൬

കത്തുംതിയ്യോടെതിർക്കുംകനകമയമണി
ക്കോപ്പണിഞ്ഞാപ്തരോടും
ചിത്താംചേരുംമട്ടുത്തേൻമൃദുലമൊഴികളാ
മാളിവൃന്ദങ്ങളോടും

ചത്തുംനൂറുംനതാംഗീമുഖമഭിമുഖമായ്
കണ്ടനേരത്തുപാരം
സത്തന്മാരാമവക്ഷംമനസിമനസിജാ
തങ്കമൊന്നങ്കുരിച്ചു ൪൧

കാലേകൊററുംകഴിച്ചങ്ങിനെകലിതരസം
കാറൊളിക്കൂന്തൽകെട്ടി
ഫാലേപൊട്ടുംകരത്തിൽകനകവലയവും
കാഞ്ചിയുംകാൽചിലമ്പും
മാലേയച്ചാറുമിത്യാദികൾപലതുമണി
ഞ്ഞൊത്തകൊങ്കത്തടത്തിൻ
മേലേചേലാഞ്ചലംചേർത്തണയുമൊരബലാ
സംഘവുംസംഖ്യയില്ലേ ൪൨

നീലക്കാർകൂന്തലെല്ലാംനിറുകയിലഴകിൽ
കെട്ടിവെച്ചുല്ലസിക്കും
ഫാലത്തിൽപൊട്ടുതൊട്ടിട്ടവിരളമിളകും
ഞാത്തുമൂക്കുത്തിയിട്ടു
പാലെക്കാമോതിരംപൊൻവളകളിവകളും
ചേർത്തണിഞ്ഞുള്ളൊരോമൽ
ബാലപ്പെണ്ണുങ്ങളൊട്ടല്ലവരുടെയൊരിണ
ക്കുത്തുമോർത്താൽവിചിത്രം ൪൩

തരിവളകൾതരംചേന്നൊത്തമൂക്കുത്തികണ്ഠ
സരനിരകളരഞ്ഞാണെന്നിതെല്ലാമണിഞ്ഞു
സരസമഥതകളുംകൊണ്ടുചേരുന്നകുട്ടി
ത്തരുണികളുടെഃചാരത്തള്ളലുംതത്രകണ്ടു ൪൪

മുലകാട്ടിമുദാനാട്യംചലകാട്ടിനടന്നഹോ
ഉലകിട്ടുകലുക്കുന്നു ചിലകുട്ടിനതാംഗികൾ ൬൭

നീലക്കാറൊളികുന്തളംനിറുകയിൽ
കെട്ടീട്ടുകണ്ണാസ്സുരം
നൂലുംനല്ലവിൽമാലമാലമണിയും
പൂത്താലിയുംതാലിയും
ബാലപ്പെണ്ണുങ്ങൾകൊടിമാരിതൊക്കയുമണി
ഞ്ഞാലോലകോലാഹലം
ചാലേവന്നാണയുംതിരക്കമവിടെ
കണ്ടേൻകണക്കെന്നിയേ ൬൮

തണ്ടുംമോതിരവുംനല്ല മുണ്ടുംമൂക്കത്തിമോതിരം [നേ
വേണ്ടുംവണ്ണമണിഞ്ഞോരെ ക്കണ്ടുഞാൻകഞ്ജലോച

കാറോടുംകാന്തിതേടുംഘനതരചികുരം
ഗന്ധമേറുന്നപൊന്നിൻ
താരോടുംചേർത്തുകെട്ടിക്കളതരകനക
ക്കൊപ്പണിഞ്ഞപ്രദേശേ
ആരോടുംചേർന്നുപോകാതകലമതിലൊരേ
ടത്തുവേണ്ടുന്നജാര
ന്മാരോടുംകൂടിനില്ക്കുംചിലരെയുമവിടെ
ക്കണ്ടുഞാൻകൊണ്ടൽവേണി ൬൯

തക്കത്തിൽവന്നണയുമത്തരുണീജനത്തി
നൊക്കെത്തരംവിടപണികൾവിശാലനേത്രേ
വക്കത്തുകെട്ടവരുമുണ്ടുകിടാങ്ങളേയു
മൊക്കത്തെടുത്തവരുമുണ്ടുവരാംഗിമൌലേ ൭൦

കൊഞ്ചുംകോകിലവാണിമാർകൾ കുതുകമോ
ടന്നങ്ങനേകംരസം
തഞ്ചുംചഞ്ചലലോചനങ്ങളെഴുതി
ച്ചന്തങ്ങൾതിങ്ങുംവിധം
അഞ്ചാതഞ്ചിതഭൂഷണങ്ങളുമണി
ഞ്ഞെത്തുന്നകണ്ടാൽകിട
ന്നഞ്ചുംപഞ്ചശരൻെറനെഞ്ചകവുമെ
ഞ്ചൊരുസ്മിതാർദ്രാനനേ ൪൭

വീണാലാപിനികേളന്നു വീണോരുമുലയങ്ങിനെ
കാണാതെമുഴവൻമൂടി ക്കാണായിചിലരെപ്രിയേ ൪൮

നീലപ്പൂഞ്ചായൽകെട്ടുംനിടിലമതിൽവിള
ങ്ങുന്നനല്ലോരുപൊട്ടും
ചേലൊക്കുംകൊങ്കമൊട്ടുംചിലതരുണികളോ
ടൊത്തുകാട്ടുംപകിട്ടും
പാലിന്നുൾക്കാമ്പുമട്ടുംപരിചിനൊടുതിരും
വാക്കിനുള്ളോരുമട്ടും
ഭൂലോകത്തെപ്പിരട്ടുംപുതുമയുമവരേ
പോലെമററാർക്കുകിട്ടും ൪൯

ഉമ്പർകോൻറടയകൊമ്പനാനയുടെ
കുംഭവുംകനകകുംഭവും
കമ്പിടുന്നകുചകുംഭമുള്ളവരിൽ
മുമ്പുതേടിവിലസുംപ്രിയേ
അൻപിനോടരികശംഭളീജനമെഴും
പ്രദേശമതിലമ്പുമായ്

മുൻപിലുണ്ടുടനകമ്പടിക്കബൊഹ്ല
വൻപനായമലരമ്പനും ൩൮

നാഥിന്നുനന്നെവിരളുന്നുവിസപ്രസൂന
ശ്രീവെന്നിടുന്നമുഖിമാരണിമൌലിമാലേ
ഏവംനതാംഗിചിലവിസ്മയമുള്ളതെല്ലാ
മാവുന്നതല്ലപറവാൻഫണിരാജനാലും ൩൯

വാലിട്ടുകണ്ണെഴുതിവല്ലഭനൊത്തുമുണ്ടും
മേലിട്ടുതെല്ലുതെളിവിൽകുളുർകൊങ്കകാട്ടി
നാലെട്ടുചേടികളുമായ്ഭുവനംകടാക്ഷ
ത്താലിട്ടിളക്കിയൊരുസുന്ദരിവന്നുചേൎന്നു ൪൦

അരുവയർമണിയാളാസ്ഥേർപിരിഞ്ഞങ്ങുപോകാ
തരിശമൊടരികത്തക്കാന്തനെകാങ്കുമൂലം
അരികിലുടനണഞ്ഞിട്ടുള്ളവൃത്താന്തമെല്ലാ
മറിവതിനഭിലാഷപ്പെട്ടതില്ലൊട്ടുമേഞാൻ ൪൧

സന്നദ്ധനായ്സകലദിക്കുകൾസഞ്ചരിപ്പാ
നന്നുൾചന്ദ്രനിടിലേനിബിഡാനുമോദം
നന്ദിച്ചുകേൾക്കസുതനോനടുവത്തിനോടു
ഭിന്നിച്ചുപെണ്ണികസുഭാഷിണിമാർമണേഞാൻ
ശ്രീമൂലസ്ഥാനമായീടുംശ്രീമൽപുണ്യസ്ഥലത്തുഞാൻ
സാമോദംചേൎന്നുപിന്നെപ്പോയ്സ്ഥാമരായതലോചനേ ൪൨

ആമോദത്തോടുകേളിന്നഴകിയൊരുകറി
ക്കൂട്ടമെന്നല്പനല്ലോ
രാമോദംചേൎന്നവസ്ത്രാവലിവളകളുമായ്
ചേടിമാരോടുകൂടി

ശ്രീമൂലസ്ഥാനമേറിത്തെള്ളിവൊടുതരുണാ
    പാംഗിമാർമേവിടുന്നോ
രാരാമോടിപ്പിട്ടുകണ്ടാലകതളിരിളകം
    യോഗ്യരാം യോഗികൾക്കും ൱൭

കള്ളപ്പുഞ്ചിരിയും കടാക്ഷവുമഹോ
    കാമാമയം കാമികൾ
ക്കുള്ളത്തിൽ ചിതറീടുമാറവർനടി
    ച്ചീടുന്ന നാട്യങ്ങളും
തള്ളിത്തിങ്ങിവളൎന്നിടും മുലകളും
    താഡിച്ചുമാലോകരെ
ത്തുള്ളിക്കും പുരികക്കൊടിക്കളികളും
    മാന്യേമഹാവിസ്മയം ൱൮

വാക്കും വാർകുഴലും വളഞ്ഞപുരിക
    ത്തല്ലും രസം ചേൎന്നിടും
നോക്കും നൂപുരകങ്കണങ്ങളഴകിൽ
    ചേൎത്തുള്ളലങ്കാരവും
വാച്ചും വാർമുലയും വലാന്തകപുര
    സ്ത്രീകൾക്കെഴും വന്മദം
പോക്കും പൊന്മയകാന്തിയും തകൃതിയെ
    ന്നോരേണമാരോമലേ ൱൯

അവരുടെ കിടമത്സരങ്ങളും ന
ല്ലവയവഭംഗിയുമോൎത്തു ചീൎത്തമോദം
അവിരതമണയുന്ന സജ്ജനങ്ങൾ
ക്കവധിയതില്ലരുണാംബുജായതാക്ഷി ൱൰

നല്ലാരിൻമണിമാരിൽനല്ലതുമുടൻ
        നാലഞ്ചുപെററങ്ങുതു
മില്ലാംതായതുമത്രയല്ലവളരെ
        പ്രായംകടന്നുള്ളതും
കല്യാണംകഴിയാത്തതുംകണവരു
        ണ്ടായിട്ടുടങ്ങിക്കറേ
ച്ചെല്ലാതില്ലപകാരമാവകയുമു
        ണ്ടൊട്ടല്ലപിട്ടല്ലഹോ ൧൯

തലകെട്ടുംതരളാക്ഷിമാർജനത്തിൻ
മുലമൊട്ടുംമുകിൽവേണികണ്ടനേരം
നിലവിട്ടൊന്നുപകച്ചുനിന്നുപോയ്ഞാൻ
കലവെട്ടീടിനകററിവാഴപോലേ ൨൦

കാമംപോലെകരിമ്പുവില്ലുമിഷുവും
        കൈക്കൊണ്ടണഞ്ഞേററവും
കാമിക്കുട്ടമതിങ്കലുംകമനിമാർ
        ക്കൂടുന്നകൂട്ടത്തിലും
ശ്രീമൽസാംബനെലേശവുംഹൃദിയേ
        കൂടാതെതുഷ്ട്യാമഹോ
കാമസ്വാമിയഹോകളിച്ചുകളിയ
        ന്നൊട്ടല്ലതോൎത്തീടണം ൨൧

പരിചിനൊടവിടത്തിൽപാൎക്കുമക്കാലമേററം
പരിചയമിവനുള്ളോരുത്തമസ്ത്രീകളേയും
പരമകുതുകപൂൎവ്വംകണ്ടുകൊണ്ടാടിഞാന
പ്പുരിസരമതിലേക്കായ്യെന്നുചേതോഷമാംഗി ൨൨

കണ്ടോലക്കളവാണിമാൎക്കൊരടവു
ണ്ടവ്വണ്ണമെന്നെപ്പും
കൊണ്ടാടിക്കുശലങ്ങൾതമ്മിലുരചെ
യ്തിത്തൎപ്പിൽനോന്തങ്ങളിൽ
കണ്ടിട്ടില്ലവിശേഷമൊന്നുമുരചെ
യ്യുന്നില്ലതിന്നായിനി
ക്കണ്ടോളാമുടനെന്നുചൊല്ലിയവരാ
സ്ഥ്വൎവിട്ടുകാൎവ്വേണിഞാൻ ൩൫

തെല്ലിങ്ങുപോന്നുതെളിവേറുമൊരാൽത്തറക്കൽ
കല്യേകരേറിയവിടെസ്ഥിതിചെയ്തിടുമ്പോൾ
കള്ളത്തമല്ലകളഭാഷിണികൊങ്കരണ്ടും
തുള്ളിച്ചുകൊണ്ടൊരുവൾവന്നുകരേറിമ്പാലേ ൩൬

ചിരിച്ചുംകൊണ്ടപ്പോളവളുടെസമീപത്തിലധമചെ
ന്നുരച്ചേനീവണ്ണംചിലതധമമോമാനിനിമണേ
ഒരിച്ചാനിൻതത്വംസകലമറിവാൻമാനസമതിൽ
കുറച്ചല്ലിപ്പോഴെൻകുചജിതമഹാമേരുശിഖരേ ൩൭

പോരുംനിന്നുടെവിട്ടുപോരുമധുനാ
ഭൎത്താവതാംഭാഗ്യവാ
നാരെന്നുംപുനരെത്രയാസ്ഥവയ
സ്സെന്നുംവധൂരത്നമേ
ആരൊമ്പിച്ചിഹവന്നുവെന്നുമതുമ
ല്ലെന്നോടുനിൻവംശവും
പാരംനന്ദികലൎന്നുപാൽമൊഴിമറ
ച്ചീടാതുരച്ചീടണം ൩൮

ഇപ്രകാരമഥ ഞാനുമനേകം
നൽപ്രിയോക്തികളുരച്ചൊരു നേരം
അപ്രദേശമതിൽ നിന്നു പറഞ്ഞാ
ളപ്രസന്നമുഖിയാളുമിവണ്ണം ൭൩

* * * * * യെന്നാഖ്യയമടിയനഥോ
വീട്ടുപേരിന്നതെന്നും
ചൊല്ലാം ** * * തെന്നറികശ്ശുഭമതേ
ശ്ശൂദ്രരാണന്തണേന്ദ്ര
കല്യാണാംഭോധിരാകാമൃതകര! പതിനേ
ഴാസ്സ്വയസ്സിപ്പൊളേറെം
ചൊല്ലേറുംഞ്ഞങ്ങളോടു പിതൃപൽകുലമകുടതട
പ്രോല്ലസൽപ്രൌഢബുദ്ധേ ൭൪

മുപ്പത്താറതിൽ നാടു നീങ്ങിയമഹാ
വഞ്ചിക്ഷമാനാഥനാം
കല്യക്ഷ്മാരമഹാകല്പനായകമനീ
യാംഗൻ കൃപാസാഗരൻ
കെല്പോടീശപരപിള്ളയെന്നു വിളികൊ
ണ്ടീടും വിചാരിപ്പുകാ
രല്പം കാലമിരുന്നു മൽപ്രിയനതാ
സ്ഥിപ്രൌഢചൂഡാമണേ ൭൫

മൽപ്രേയാനായൊരങ്ങോരടിയനുടെ മഹാ
ഭാഗ്യദോഷാല്പപേക്ഷി
ച്ചുൽപ്രേമം കൈവെടിഞ്ഞിസ്സ്ഥിതിയതിലിവിടെ
ക്കൊണ്ടുവന്നാക്കിവിന്നെ

ഇപ്പോൾ * * * * * * * നിതിപറയും
മെനവൻപോയമാസം
മുപ്പത്തൊന്നാംദിനംതൊട്ടടിയനുമുറിവാ
ങ്ങിച്ചുവെന്നോർത്തിടേണം വൃ൨
ഘോഘോകേട്ടറിവുണ്ടുവസ്തുതകളി
ന്നൊന്നല്ലതെക്കോട്ടമൽ
സ്വാഹാജാരവരാനനേഭവതിനീ
പോകുന്നാമുമ്പോമലേ
മോഹിച്ചിട്ടതുമുണ്ടുമോഹമുരചെ
യ്തിടുന്നതിന്നായിനിൻ
ഗേഹത്തിൽപകലല്ലരാത്രിയൊരുനാൾ
വന്നിട്ടുമുണ്ടേഷഞാൻ വൃഫ

തീണ്ടാരിയാകയാൽനിന്നെ കണ്ടീലനലസേക്ഷണേ
രണ്ടാംകൊല്ലമതിൽകുംഭംരണ്ടാംതിയ്യതിയാണതു് വൃവ

മൈക്കണ്ണാൾമണിയാളേനിൻ തെക്കൻമോടികൾകാ
ഇക്കാലമറിയാതായിതൽക്കാലമരുണാധരേ[ങ്കയാൽ

പരമടിയനിലേവംഭാഗ്യരാശേനിതാന്തം
പരിചയമവിടേക്കുണ്ടെങ്കിലുംവൻകൃപാലോ
അറിവുടയവരോനെക്കണ്ടശേഷംമനസ്സിൽ
പരിചയമതുതോന്നുന്നില്ലമേകല്യബുദ്ധേ വൃര്

അഴകിനൊടുമനപ്പേരാദിയാംവത്തമാനം
മുഴവനുമരുളിച്ചെയ്യോണ്ടുകേൾക്കുന്നതിന്നും
മിഴിയിണകളതാണിന്നാഗ്രഹംചിത്തതാരിൽ
മൊഴിയിണങ്ങുപുകഴ്ത്താൻപോരപൊയ്യല്ലഹോഞാൻ

ചൊല്ലീടാമെന്റെവൃത്താന്തമെല്ലാംഫുല്ലാംബുജാനനേ
കല്യേവെണ്മണിയെന്നാണെന്നില്ലപ്പേർമല്ലലോചനേ
മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാടോമഹാഭാഗ്യനിധേഭവാൻ
മഹൻനമ്പൂരിയാകുന്നതഹംതന്നെധരിക്കനീ ൨൭

ധാർഷ്ട്യംചൊല്ലുകയല്ലതങ്ങളിലഹോ
കണ്ടിട്ടതില്ലെങ്കിലും
കോട്ടംതീർന്നൊരുകൊണ്ടൽവേണിമണിമാർ
കൊണ്ടാടിവാഴ്ത്തിപ്പൂരം
നാട്ടിൽകേളിനടന്നിടുന്നതുവഴി
യോദന്തമങ്ങൊക്കെയും
കേട്ടിട്ടുണ്ടടിയന്റെഭാഗ്യമധുനാ
കാണ്മാൻതരംവന്നതും ൨൮

ഭാഗ്യമില്ലഫലിതോക്തിയില്ലസൌ
ഭാഗ്യമില്ലപണമില്ലതെല്ലുമ
ശ്ലാഘ്യമാകിയൊരുകോപ്പുമില്ലഞാൻ
യോഗ്യനെന്നുചിലർപിന്നെവാഴ്ത്തുമോ ൨൯

മുത്തേകുന്നതിനാത്മബസ്തുതിപറ
ഞ്ഞീടാൻമിടുക്കേററമീ
മുത്തേലുംമുലമാർക്കുകൂട്ടമതിലും
പാരാതെപാർത്തീടുകിൽ
നൽത്തേൻവാണിശിവാലയത്തിലമരു
ന്നോർക്കേറുമെന്നല്ലതിൽ
പ്രത്യേകിച്ചുനിനക്കുകൂട്ടമതിസാ
മർത്ഥ്യംസരോജേക്ഷണേ ൩൦

ഇവിടുന്നഴകേറിടുന്നഭാഷാ
കവിതക്കാരനതെന്നുസിദ്ധമല്ലോ
ഇവിടുന്നരുളുന്നവാക്കുകേൾപ്പാൻ
ചെവിപോരാത്തതുകൊണ്ടുകുണ്ഠിതംമേ ൯൫

പന്തോടിടഞ്ഞകുചകുഢ്മളമുള്ളനല്ല
പൈന്തേൻതൊഴുംമൃദുലവാണികൾമൌലിമാലേ
എന്തിന്നുഭംഗിവെറുതേപറയുന്നുസാദ്ധ്യ
മെന്താണുപാക്കിലതുകൊണ്ടതുപോയിടട്ടേ ൯൬

കണ്ടിപ്പോൾതമ്മിലുണ്ടായൊരുപരിചയമി
ജ്ജീവനുള്ളന്നിരിക്കാൻ
വണ്ടാർപൂവേണിഞാനെൻമധുരമൊഴിമാ
ക്കില്ലമാതംഗയാനേ
കണ്ടീടാൻകാലമിന്നിക്കമനിമണി! കുറ
ഞ്ഞൊന്നുനീണ്ടിട്ടൊരിക്കൽ
ക്കണ്ടാലിക്കണ്ടതുണ്ടോതവഹൃദിനിരുപി
ക്കുന്നുനീലാംബുജാക്ഷി ൯൭

അന്നന്നങ്ങിനെകണ്ടുറപ്പികകൊടു
ക്കാഞ്ഞാൽമറന്നീടുമ
ക്കന്നാൽക്കണ്ണിയിലൊന്നിതെന്നടിയനെ
ക്കൂട്ടൊല്ലകഷ്ടംഭവാൻ
എന്നല്ലെന്നുമധീനയാണടിയനെ
ന്നോക്കേണമിസ്നേഹമെ
ന്തെന്നാലുംഹൃദിതാഴ്കയില്ലതിനുറ
പ്പുണ്ടെന്നുകണ്ടീടണം ൯൮

എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടേ
ധന്യേ ഞാനിപ്പോഴൊന്നു വേർപിരിയട്ടേ
ഒന്നു നടന്നു വരട്ടേ
കുന്നൊക്കും കൊങ്കമാക്കു് തിലകപ്പൊട്ടേ ൯൫

എന്നിവണ്ണമവളോടു പറഞ്ഞു
കന്നൽവേണിയുടെ ചിത്തമറിഞ്ഞു
നിന്നിടാതവിടെ നിന്നു പിരിഞ്ഞു
പിന്നെ വേറെയൊരു ദിക്കിലണഞ്ഞു ൯൬

വണ്ടാറണിക്കുഴലികേളവിടത്തിലപ്പോ
ളുണ്ടായിരുന്നൊരു വിശേഷമശേഷമിപ്പോൾ
കൊണ്ടാടുവാൻ തുനിയുകിൽ കുറയാതെ നാവു
രണ്ടായിരം പെടുമനന്തനുമന്ധനാകും ൯൭

കാർകൊണ്ടലൊത്ത കബരീഭരമങ്ങു കെട്ടി
ത്താർകൊണ്ടു കോർത്തമൃദുമാലകൾ ചൂടി മെല്ലെ
മാർകൊണ്ട കൊങ്കകൾ കുലുക്കിയണഞ്ഞു വേശ്യ
മാർ കണ്ടമാനുഷർമനസ്സു മയക്കിടുന്നു ൯൮

ഫുല്ലാബ്ജങ്ങളറുത്തു കോർത്തൊരു മഹാ
മാല്യം കണക്കേററവും
മല്ലാക്ഷീമണിമാർമുഖാവലി പരം
ശോഭിച്ചു പത്മാനനേ
ചൊല്ലാമെന്നതു തന്നെയല്ലളികൾ ചോ
ലമ്മാലയിൽ ദൂരെനി
ന്നെല്ലാക്കാമികൾ തന്റെ കണ്ണുകൾ കളി
ച്ചീടുന്നതും കണ്ടു ഞാൻ ൯൯

ആമ്പൽഭർത്താവതീവപ്രഭയോടുവിലസും
    നേരമത്താമരപ്പൂ
ക്കുമ്പിപ്പോമെന്നുകൂസാതിഹചിലർപറയും
    വാക്കുനൽഭോഷ്ക്കുതന്നെ
തേൻപെയ്യുംവാണിമാർതൻമുഖശശികൾവി
    ളങ്ങുമ്പോൾയൂനാംഹൃദന്ത
ക്കാമ്പാംകഞ്ജങ്ങളന്നാൾവിരിയുവതധികം
    കൊണ്ടുഞാൻകണ്ടുവല്ലോ ൧൦൩

പൂഷാവങ്ങഴകിൽപുലർന്നുപരിശോ
    ഭിക്കുന്നനേരത്തുസ
ന്തോഷത്താൽസരസീമുഖംവിരിയുമെ
    ന്നൊപ്പേരുമിപ്പാരിടേ
ഘോഷിക്കുന്നതുമെത്രഭോഷ്ക്കുവെയിൽകൊ
    ണ്ടിട്ടപ്പൂളൊട്ടല്ലഹോ
യോഷായൂഥമുഖാബ്ജമങ്ങിനെകരി
    ഞ്ഞീടുന്നതുംകണ്ടുഞാൻ ൧൦൪

പൊന്നിൻമാലകൾപൊൻചിലമ്പുവളയ
    ങ്ങിത്ത്യാദിപൂമെയ്പരം
മിന്നുംമാറഴകോടണിഞ്ഞധികസ
    ന്തോഷേണയോഷാകുലം
പൊന്നിൻമാമലയോടുപോരിനുപുറ
    പ്പെട്ടീടുമപ്പോർമുല
ക്കുന്നുംകൂടിനിരന്നമോടിമഹിളാ
    മൌലമഹാവിസ്മയം

പത്തഞ്ഞൂറുപയോജനേർമിഴികൾവ
ന്നെത്തീട്ടുണ്ടെന്നത
ല്ലുത്തുംഗസ്തനികേട്ടുകൊൾകഴകിനോ
ട്ടൾത്താരിലത്യാദരാൽ
പൊൽത്താർമാനിനിപോലെകാന്തിവിളയാ
ടീടും * * * *
* * സ്ത്രീകളുമുണ്ടിടെക്കചിലര
ങ്ങെല്ലാരുമില്ലോമലേ ൩൦൨

അവരാരൊക്കെയെന്നുള്ളവിവരംവിരവിൽപ്രിയേ [ൻ
ങ്കവിടംതന്നിൽനിന്നൊന്നുനവനീതാംഗിനോക്കിഞാ

തട്ടിപ്പുല്ലഫ * * * * ലമരും
തണ്ടാർമിഴിത്തയ്യലാം
* * * * ഖിനെത്തിക്കിലവിടെ
പ്രത്യേകമത്തവ്വിൽഞാൻ
പൃഷ്ടപ്രീതികലൻകണ്ടുപലവാ
ക്കീവണ്ണമോതിദ്ധ്യേതി
പ്പെട്ടാപ്പാൽമൊഴിതന്നടക്കലടവോ
ടന്നാശ്രുചെന്നീടിനേൻ ൩൦൩

ഹരിഹരിഹരിണാക്ഷിത്തയ്യലേതമ്മിലൊന്നാ
ങ്ങരുവയർമണികണ്ടിട്ടത്രനാമെത്രനാളായ്
അരികിലഴകൊടിപ്പോൾകാണ്മെമെന്നോർത്തതില്ലെൻ
തരുണിയിതുനികാമംകാകതാലീയമേവ ൩൦൪

ചൊല്ലേറിടുന്നശുകവാണികൾചൂടിടുന്ന
മല്ലേതവാലയമതിൽപുനരുള്ളവൾക്കം

കല്യേനിനക്കമിഥപാക്കിലതീവസൌഖ്യ
മല്ലേമരന്ദവചനേവദവാൎത്തയെല്ലാം ൧൦൭

ദേവേന്ദ്രദന്തിഗമനേതവകാന്തനെന്ന
ഭാവംനടിച്ചരികിലങ്ങതിരാഗമോടെ
മേവുന്നശുദ്ധമതിയാകിയ * * * *
* * ന്നമിന്നുസുഖമോസുമവേണിയാളേ ൧൦൮

നന്ദിച്ചനല്പകുശലോക്തികളേവമോരോ
ന്നന്നക്കലേശമുഖിയോടുകഥിച്ചനേരം
മന്ദംമന്ദമൊഴിപുഞ്ചിരിതൂകിനിന്നു
ചൊന്നാളിവണ്ണമവളത്ഭുതഭാവമോടേ ൧൦൯

അല്ലായെന്നൊഴനെല്ലിഞ്ഞങ്ങടവിടെ
കണ്ടില്ലേഴനെല്ലിയി
ട്ടില്ലാതെന്തൊരുപൂരമാണരസമി
ല്ലിക്കൊല്ലമെന്നിങ്ങിനെ
ഉല്ലാസംപുനരുൾക്കരുന്നിലണയാ
തിങ്ങൾമേവുന്നപൊ
യ്യല്ലേപാൎത്തിരിയാതെകണ്ടതുപഴ
കണ്ണിൻെറപുണ്യോദയം ൧൧൦

ഉള്ളത്തിൽതെളിവോടുപൂരമതിന
ങ്ങിയ്യാണ്ടിലിങ്ങോട്ടേഴ
നെല്ലിക്കാണമതെന്നുചേതസിവിചാ
രിക്കാത്തതാണേതുമേ
കള്ളംവിട്ടതുകൊണ്ടുതോഷമധികം
തോന്നുന്നുപാരൊക്കയും

വെള്ളക്കീർത്തിവിരിച്ചുകൊണ്ടുവിളയാ
ടീടുന്നവിദ്വന്മണേ ൧൧൧

ശങ്കിക്കവേണ്ട ശരിയായിഹ പൂരമിന്നി
ക്കെങ്കേമമാമടിയനില്ലൊരിളക്കമേതും
എൻകുംഭിഗാമിനിപറഞ്ഞതുകാര്യമാണു
പൊൻകുംഭതുല്യകുചകുംഭവിജൃംഭിതാംഗേ ൧൧൨

ഞാനെത്താസ്ഥലമാന്തമാകുമിവിടെ
പ്പൂരത്തിനാരുംശ്രമി
പ്പാനെത്തില്ലതുകൊണ്ടുകണ്ടിതമഹോ
നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടാസ്വരും
ഞാനിത്യേവമുറച്ചതൊന്നുമറുതെ
ന്നോർത്താണുടൻവന്നതും
ചീനത്തേൻമൊഴിമാർശിരസ്സിലണിയും
ശീതാംശുതുല്യാനനേ. ൧൧൩

ഒരുവൻമൂലമിപ്പൂര മറുമിശ്രമതാക്കിയാൽ
ശരിയോവേശ്യമാർതന്നി ലരിയോരുസുമാലികേ ൧൧൪

പാരംനൽഫലിതങ്ങളേവമരുൾചെ
യ്തീടാൻഭവാനോടുമ
റ്റാരുംനോക്കുകവേണ്ടസമ്മതമതാ
ണിന്നല്ലകാണുന്നുഞാൻ
നേരിട്ടെന്തിനതൊക്കെയിന്നുവിടകൊ
ണ്ടീടുന്നുവല്ലെങ്കിലും
പൂരത്തിന്നിവിടുന്നുവന്നതുമഹാ
സന്തോഷമായ്മാനസേ ൧൧൫

വണ്ടാർകേശിനിവാച്ചമോദമൊടുകേൾ
ഞാൻവന്നമൂലംനിന
ക്കുണ്ടാകില്ലൊരുതോഷമെങ്കിലുമഹോ
നിന്നാനനംകാണുവാൻ
ഉണ്ടിന്നിച്ഛനമുക്കപാരമതുകൊ
ണ്ടിപ്പോൾപുറപ്പെട്ടുനാം
പണ്ടൊന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞതെങ്ങിനെമറ
ന്നിടുന്നുമല്ലേക്ഷണേ ൧൧൩

അടവുകളിവിടുന്നങ്ങേവമോരോന്നിദാനീ
മടിയനൊടരുൾചെയ്യുന്നതിനാണന്തരംഗേ
പടുതരപരിതോഷംതോന്നിടുന്നുണ്ടുതൃക്കാ
ലടിമലരിണയാണെൻകുള്ളമല്ലുള്ളതാണ് ( )

ഇന്ദീവരാക്ഷിശൃണുഞാനിഹവന്നമൂല
മന്യൂനമോദമഴകോടയിതേഹൃദന്തേ
തോന്നുന്നതുണ്ടുപരമെങ്കിലതെൻറഭാഗ്യ
മന്നക്കിശോരകുലസുന്ദരമന്ദയാനേ ൧൧൫

എഴുന്നെള്ളത്തെപ്പോളഴകോടിവിടെക്കെത്തിയിന്നുമി
പ്പൊഴെന്നുള്ളതെക്കൻദിശിബതവിശേഷിച്ചതുമഹോ
വഴിക്കുള്ളൾത്തോഷാലരുളുകമഹാകീർത്തിപലദി
ക്കെഴുന്നള്ളാത്രശ്രീവിബുധമകുടാലംകൃതമണേ ൧൧൬

പാലൊത്തവാണിപരിചോടിഹഞാനുമിന്നു
കാലത്തുടൻപെരുമനത്തൊരുമിക്കിൽബാലേ
നീലത്തഴക്കുഴലികൊററുകഴിച്ചുപോന്നു
വെയ്ലത്തഹോകുടയുമില്ലകുഴങ്ങിപാരം ൧൧൭

പഞ്ചാരവാണിവെയിൽകൊണ്ടുമദേഭമന്ദ
സഞ്ചാരിണീനികരനിൎമ്മലരത്നദീപേ!
നെഞ്ചേററവെന്തുരുകിഞാനിഹവന്നുചേൎന്നി
ട്ടഞ്ചാറുനാഴികയശോകമറയാതെയായി ൧൨൧

തെക്കൻദിക്കുകളിൽതനിച്ചൊരുവിശേ
ഷാവസ്ഥചൊല്ലീടുവാ
നിക്കാലത്തൊരുവസ്തുവില്ലപുനരെ
ന്നില്ലത്തുമെല്ലാവരും
ഉൾഖേദങ്ങളുദിച്ചിടാതെസുഖമാ
യ്വാഴുന്നുനിൻമന്ദിരേ
സൌഖ്യംതന്നെയതല്ലയോനിതരാമെ
ല്ലാൎക്കുംനിനക്കുംപ്രിയേ ൧൨൨

മാരാരിപ്രീതികൊണ്ടുംമദരഹിതമഹാ
ബ്രാഹ്മണൌഘാവതംസൻ
മാരായീടുംഭവാന്മാരുടയൊരുമഹിതാ
നുഗ്രഹംകൊണ്ടുമിപ്പോൾ
പോരാതെൻപത്തനത്തിൽപറവതിനുവിശേ
ഷിച്ചുകേളൊന്നുമില്ലെ
ല്ലാരുംയോജിച്ചപാരംസുഖമൊടുനിവസി
ക്കുന്നുനിസ്തുല്യകീൎത്തേ ൧൨൩

മായമല്ലൊരുവിഷാദമുള്ളിലു
ണ്ടായിരുന്നുപരമിത്രനേരവും
ആയതിന്നുതവവാൎത്തകേൾക്കയാൽ
പോയിനല്ലസുഖമായിമാനസേ ൧൨൪

ഘനവേണികൾചൂടുന്ന കനകാമലമാലികേ
ഇനിയെന്താകിലുംവേണ്ടില്ലനവദ്യഗുണാലയേ ൧൨൫

പിട്ടേറെയെന്തിനരുളുന്നതതങ്ങുപോയി
ട്ടാട്ടേനിനെക്കിലതുകൊണ്ടൊരുസാദ്ധ്യമുണ്ടോ
ഒട്ടേറെമോദമിടചേൎന്നുടനൊന്നുണൎത്തി
ക്കുട്ടേദവാനൊടുടയവൻമുടിയാതിദാനീം ൧൨൬

ഉൾപ്രേമത്തൊടിരിപ്പതിസ്ഥിതമനെ
ക്കൽതന്നെയാണോപരം
തൃപ്പൂണിത്തുറയോവിശേഷവിധിയാ
യല്ലാതെവല്ലേടമോ
ഇപ്പോളിങ്ങുഴന്നെള്ളിടുന്നതെവിടു
ന്നാണെന്നുമങ്ങഞ്ജസാ
കല്പിച്ചീടണമമ്പിനോടടിയനോ
ടുൾത്താരിലത്യാദരാൽ ൧൨൭

കെല്പോടങ്ങുഗൃഹസ്ഥവൃത്തിയൊടുമെ
ന്നില്ലത്തിരിപ്പാണുഞാ
നിപ്പോൾമറ്റൊരുദിക്കിലേക്കുഗമി
പ്പാറില്ലതെന്നാകിലും
നൽപ്പാൽവാണിധരിച്ചുകൊൾകനലമോ
ടിയാത്രചൊല്ലേറുമ
തൃപ്പൂണിത്തുറെവന്നുചേൎന്നവിടെനി
ന്നാണമ്പൊടേണേക്ഷണേ ൧൨൮

വിപ്രവൎയ്യർവണങ്ങുംക വിപ്രവൎയ്യമഹാമതേ
തൃപ്പൂണിത്തുറെയെല്ലാൎക്കു മുല്ലനാസുഖമല്ലയോ ൧൨൯

തൃപ്പൂണിത്തുറായപ്പന്റെ നൽപ്രീതിയതിനാലഹോ
എപ്പോഴുംസുഖമാസ്ഥിത്യ മപ്പാരിലമരുന്നുകേൾ ൬൫൧

ത്തൊലിചാൎത്തുകഴിഞ്ഞൊരുശേഷമുള്ളി
ലിട്ടിക്കശേഷമവിടുന്നുമറന്നുപോയോ
പ്രീത്യാചിലപ്പൊളിവിടെക്കെഴുന്നെള്ളിടാത്ത
തോൎത്താലഹോകഠിനമാണതിമാന്യബുദ്ധേ ൬൫൨

വേണ്ടടത്തുഗമിച്ചിടാതെകഴിയി
ല്ലെന്നാലുമിസ്സാശ്രമം
കൊണ്ടാടിത്തെളിവോടുമിക്കതുമിരി
പ്പില്ലത്തതല്ലാതെഞാൻ
വണ്ടോടൊത്തസുവേണിവാച്ചകൌതുകം
പണ്ടത്തെമട്ടങ്ങിനി
ക്കണ്ടടത്തുനടന്നിടുന്നതുകണ
ക്കാണോകഥിച്ചിടുക ൬൫൩

നിത്യംനിസ്തുല്യമോദത്തൊടുപകലിരവും
നിങ്ങളോടൊത്തുകൂടി
ത്തത്തിച്ചാടിത്തകൎപ്പാനഭിരുചിമതിയിൽ
തെല്ലുമില്ലാഴ്കയല്ല
എത്തുന്നില്ലെന്തുചെയ്യാമിടയതിനധുനാ
ചൊല്ലിയിട്ടെന്തുകാൎയ്യം
മത്തേഭപ്രൌഢയാനേമമതലയിലെഴു
ത്തേവമാണാവതുണ്ടോ ൬൫൪

ഇന്നേരത്തിവിടുന്നുകെല്പൊടരുളി
ച്ചെയ്യുന്നതെല്ലാംനിനെ

ക്കന്നേരംശരിസമ്മതിച്ചസകലം
ഭൂദേവഭൂഷാമണേ
എന്നാലുംസുഖമായ്വിലപ്പൊളിവിട
ന്നിങ്ങോട്ടെഴുന്നെള്ളിവ
ല്ലെന്നാലുംനിവസിച്ചിടാഞ്ഞുസുഖമി
ല്ലൊട്ടുംപകിട്ടല്ലമേ ൧൰൭

മീനഞ്ചുംമിഴിനിൻെറനല്ലമിനുസ
ച്ചൊല്ലിങ്ങിതെല്ലാംശ്രവി
പ്പാനാണാഗ്രഹമായതെങ്കിലുമിരി
ക്കട്ടേകഥിക്കട്ടെഞാൻ
ആനന്ദത്തൊടുകേട്ടുകൊൾകഴകിനോ
ടിട്ടിക്കിലെന്തുള്ളപൂ
ന്തേനോലുംമൊഴിവാത്തയിന്നുനവമാ
യിട്ടെൻനതാംഗിമണേ ൧൰൮

കേട്ടാലുംകേരളത്തിന്നുടയൊരുനടുവാ
മിപ്രദേശത്തിലിന്നി
ക്കോട്ടെക്കുള്ളിലത്തെപ്രകൃതമഖിലവും
ത്രുപമില്ലുള്ളതോതാം
കോട്ടംവിട്ടിക്കുപ്പുങ്ങളിലഴകൊടെഴു
ന്നോക്കമെന്നല്ലഘോഷോ
മാട്ടിൽക്കാക്കുംവിശേഷിച്ചിഹപറവതിനി
ല്ലത്തലിങ്ങത്രപോരേ ൧൰൯

ധാരാളമായിമനതാരതിലിന്നുമോദ
നീരോളമിട്ടമറിയുന്നുമനോജ്ഞശീലേ

ക്കുറാളുകൾക്കൊരുവനില്ലിവനോളമെന്നു
വാറാളുമംബുദകചേകരുതീടവേണം ൧൩൭

ഇതൊന്നുമല്ലാതൊരുവത്തമാനം
ദ്രുതംനമുക്കിന്നറിവാനതുണ്ടു
അതിന്നതാണെന്നുമുരച്ചിടാംഞാ
നതിന്നുമില്ലേമടിമാന്യശീലേ ൧൩൮

പാരെല്ലാംപേർനടത്തിപ്പുരിചൊടുനവമാ
യത്രവാദ്ധ്യംതുടങ്ങി
ട്ടാരെല്ലാമാണിതെന്നുംമധുമൊഴിമതിയാ
ക്കീട്ടതാരൊക്കെയെന്നും
നേരെല്ലാമോതിടേണംപുനരുടനതുമ
ല്ലോമലേബാദ്ധ്യവക്കാ
രാരെല്ലാമിപ്പുളുങ്ങിക്ഷിതിയിലതുമുര
ച്ചീടണംശുദ്ധമായി ൧൩൯

അറിവേറുംഭവാനിന്നതറിവാൻവൈകിയെങ്കിൽഞാൻ
അറിവുള്ളതുചൊല്ലീടാം തിരുവുള്ളത്തിലേറണം ( )

ചൊല്ലീടാൻതക്കതായിട്ടൊരുവരുമിവിടം
തന്നിൽവാദ്ധ്യംതുടങ്ങി
ട്ടില്ലിപ്പോൾപുത്തനായിട്ടതുനിയതമിനി
സ്സാരമില്ലാതെകണ്ടു്
വല്ലോരുംവല്ലകന്നപ്പുഃകളിലടവിൽ
ച്ചാടിവീണിട്ടതുണ്ടോ
യില്ല്യോയെന്നുള്ളതേതുംപ്രകൃതമടിയനി
ല്ലൊന്നുചൊല്ലുന്നതിന്നും ൧൪൧

പെയ്യുംമോദാല്പപായംപലവഴിനിരുപ്പി
ക്കേണ്ടമോഹങ്ങളൊന്നും
പൊയ്യല്ലിപ്പോൾനടക്കില്ലിവിടമതിലൊരേ
ടത്തുമുത്തുംഗബുധേ
ഇയ്യഴംബാന്ധവക്കാരവരവർനിലയം
തോറുമിങ്ങെത്തിയിട്ടു
ണ്ടിയ്യഴിത്തട്ടിലിന്നങ്ങമിതതരരസം
ചേരുമപ്പൂരമല്ലേ ൱൪൫
ഓരോരോനാരിമാർക്കിങ്ങിവിടമതിലിട
ത്തട്ടകാരുംരഹസ്യ
ക്കാരുംഭർത്താവുമെല്ലാംനിയമമൊടധപ
ണ്ടുള്ളതങ്ങിന്നുമില്ലേ
വേറിട്ടൊന്നുള്ളിലോർത്താണിവപലവകഞാൻ
വന്നുചോദിച്ചിട്ടുന്നെ
ന്നോരാതേകണ്ടിരുന്നിടണമറിവതിനാ
ണിന്നുമറ്റൊന്നുമല്ല ൱൪൬
പ്രത്യേകമൊന്നുകരുതീട്ടരുളുന്നതാണെ
ന്നുൾത്താരിലുണ്ടടിയനാശുതുപോയിടട്ടേ
ഇദ്ദിക്കിൽമുമ്പൊരടവുള്ളതിനൊന്നുമിന്നും
വ്യത്യാസമില്ലൊരിടവുംവിനയാംബുരാശേ ൱൪൭
നേരംപോക്കുകളിന്നിതൊക്കയുമിരി
ക്കട്ടേഭവാനോടുനൽ
സാരംപൂണ്ടോരുകാര്യമിന്നവിടെകൊ
ണ്ടീടുന്നവിതാമയം

എന്തെന്നെവിശേഷമുള്ളൊരുമഹാ
　　വേശ്യാംഗനാരത്നമി
പ്പൂരത്തിന്നതിമോടിയോടുവിടകൊ
　　ണ്ടിട്ടുണ്ടുകണ്ടോഭവാൻ ൧൪൨

അയ്യോഞാനതറിഞ്ഞതില്ലവിടെയാ
　　ണിപ്പോളതെന്നുള്ളതും
മയ്യൽക്കണ്ണിയതിന്റെവീടെവിടെയാ
　　ണാരാണതിന്നൊന്നതും
പീയൂഷാധരിവീട്ടുപേരുമവൾതൻ
　　പേരെന്തതും പ്രായവും
നീയെന്നോടുരചെയ്കവേഗമവൾനന്നോ
　　യെന്നുമെന്നോമലേ ൧൪൩

* * * * * *

* * * * * *

കണ്ടിവാർകുഴലികോൾക്കമുറുക്കി
കൊണ്ടുമുണ്ടുമഥചുററിമുറുക്കി
കൊണ്ടൽവേണികളെയങ്ങുതിരക്കി
കൊണ്ടുനിന്നുചിലരൊത്തുതിരക്കി ൧൪൪

തന്നചിത്രയിലകന്നൊരുഘോഷം
നന്ദിയോടിവന്നരെക്കിലശേഷം
ഇന്നൊടുങ്ങുകയതില്ലതുശേഷൻ
തന്നെയും പറകയില്ലവിശേഷം ൧൪൫

പാരേഴരണ്ടിലെഴമാളുകളെത്തിടുന്നു
പാരംകടുത്തവെയിൽകൊണ്ടുപൊരിഞ്ഞിടുന്നു
ഓരോമരത്തണലണഞ്ഞിടതിങ്ങിടുന്നു
പൂരംമഹാദ്ഭുതമിതിയെന്നവരാർത്തിടുന്നു ൱൪൯

ദിക്കൊക്കെയുംപൊടിപറന്നുനിറംപകന്നു
ദിക്കുംഭികുംഭകുചധാരിണിമോദമാന്നു
തെക്കുംവടക്കുമമരുന്നവരൊത്തുചേന്നു
തിക്കുംതിരക്കുമതിലൊന്നുമുതിന്നുതീന്നു ൱൫൦

ചിക്കെന്നുചെന്നുചിലരാൽത്തറകേറിടുന്നു
നില്ക്കുന്നുമുന്നമമരുന്നവർനേരിടുന്നു
മയ്ക്കണ്ണിമാർപരമുഴന്നുനടന്നിടുന്നു
മൽക്കണ്ണിണെക്കതികുതൂഹലമാന്നിടുന്നു ൱൫൧

പാട്ടിൽപ്പരിഗ്രഹവുമായ്ച്ചിലർവന്നിടുന്നു
പാട്ടുംപദങ്ങളിവമൂളിരസിച്ചിടുന്നു
കൂട്ടംതിരിഞ്ഞുചിലർകമ്പതിരമ്പിടുന്നു
കോട്ടെക്കകത്തഖിലമോടിനടന്നിടുന്നു ൱൫൨

സാരംഗശാബമിഴിമാർമിഴിതട്ടിടുന്നു
ധൈര്യംവെടിഞ്ഞുചിലരമ്പൊടടുത്തിടുന്നു
സാരസ്യമാംമൊഴികൾതമ്മിലുരച്ചിടുന്നു
പാരംചൊടിച്ചുചിലർനെറ്റിചുളിച്ചിടുന്നു ൱൫൩

വട്ടക്കഷണ്ടിവെയിൽകൊണ്ടുപൊളിഞ്ഞിടുന്നു
കൊട്ടെക്കടുത്തകുടവട്ടിവിയത്തിടുന്നു
കഷ്ടംവിയത്തുചിലവൃദ്ധരിരുന്നിടുന്നു
ചുട്ടറ്റവെററിലചതച്ചുചവച്ചിടുന്നു ൱൫൪

കൂട്ടംകലമ്പികൾതകൎത്തുനടന്നിടുന്നു
ഗോഷ്ഠികളെചെന്നുവരഗോപുരമേറിടുന്നു
കോട്ടിൻപുറത്തുചിലരേറിയിരുന്നിടുന്നു
ചോട്ടിൽപതിച്ചുപുനരെല്ലുതകൎന്നിടുന്നു ൱൭൩

ബാലേസരോജമുകുരോപമസൽകപോലേ
പാലാഴിതന്നിൽമറിയുംതിരമാലപോലേ
മാലെന്നിയെത്തുരുത്തുരുക്കനെമേല്ക്കുമേലേ
മാലോകരങ്ങിനെവരുന്നവരോരുമൌലേ ൱൭൪

വയ്ക്കംവെക്കലവാരണാട്ടുകിള്ളിമാ
ന്നൂരുംകിടങ്ങൂരുമാ
ന്നൂക്കാട്ടൂർതിരുവാൎപ്പുവെന്നിമലയും
വെണ്ണൂരുവെങ്ങോലയും
തൃക്കുന്നപ്പുഴയമ്പലപ്പുഴയുമെ
ന്നിത്യാദിയോരോതരം
ദിക്കിന്നെത്തുമൊരാളുകൾക്കളവുഞാൻ
കണ്ടീലകഞ്ജേക്ഷണേ ൱൭൫

തണ്ണീർമുക്കകരപ്പുറത്തുതിരുവ
ട്ടാറുംതിരുത്തമ്മലും
കണ്ണന്തൂർമണക്കുന്നമത്തുകുഴിയും
മാത്തൂരുമങ്കൊമ്പിലും
ചെന്നിക്കാടയുകുന്നുവാമനപുര
ത്തിത്യാദിദിക്കിന്നുവ
ന്നെണ്ണംവിട്ടഥചേൎന്നിടുന്നപുരുഷാ
രത്തപ്പുകഴ്ത്താവതോ ൱൭൬

കല്ലൂപ്പാറകടത്തിരുത്തുകരുകേ
ടത്തുംകെഴക്കുട്ടരാ
കല്ലിൽകാലടികാപ്പുകസ്സ്യോളമഹോ
കാക്കൂർകിഴക്കമ്പലം
കല്ല്യേക്കുണ്ണപുരംകലോരകവിയൂർ
കാവാലകായങ്കുളം
കൊല്ലത്തെന്നിവടിക്കിലുള്ളവരുമ
ങ്ങെത്തുന്നചീത്താദരം ൧൫൯

കൊട്ടാരക്കരകോട്ടയത്തുകടരാ
ളൂരുംമഹദ്ദേശ്യനാർ
പട്ടംമേത്തിരിത്തൃപ്പുരപ്പൂതിരുവ
ഞ്ചൂരഞ്ചേൽചമ്പക്കുളം
തോട്ടപ്പിള്ളിതഴായമേത്തലതല
ത്തോടായവിട്ടൂരപ്പു
ത്തോട്ടമ്മേൽമരുവുംമനുഷ്യരഹോ
ചേരുന്നചേതോഹരേ ൧൬൦

പാഴൂർതോട്ടറകോട്ടറച്ചവറക
ട്ടൂട്ടരുമല്ലാപെരു
മ്പാഴൂർപറത്തളമാവണിശ്ശേരമിരി
ഞ്ഞോളംപൈരിഞ്ഞാററിലും
പാഴിൽച്ചൊല്ലുകഴല്ലപാവുതിപുരം
പാലായിപഞ്ഞോടിലും
പാഴംമെത്ത്യരുമെത്തിടുന്നപുരമി
ന്നൊന്നല്ലനല്ലാർമണേ ൧൬൧

പാരാതോൎക്കപത്മനാഭപുരവും
　　പാലെക്കലാരക്കഴെ
പ്പാറച്ചാറവടാൎകുളംഭരണിയ
　　ക്കാവുംപുളിക്കുന്നിയും
പാറപ്പെട്ടയിൽവാസുദേവപുരവും
　　പൂഞ്ഞാറുമെന്നീവക
പ്പാരില്ലെട്ടവൎവന്നുപാളയമടി
　　ച്ചീടുന്നുപത്മാനനേ ൱൩൨

ചെങ്ങന്നൂൎചങ്ങനാശേരിയുമഥതിരുവ
　　ല്ലത്തുമൈരാപുരത്തും
മങ്ങാനത്തേററുമാനൂൎനെടുവടിപുലിയ
　　ന്നൂരുമപ്പന്നയത്തും
ശൃംഗാരത്തൂത്തിടമ്പേതലവടിതകര
　　ക്കാടുമിത്യാദിദിക്കിൽ
ഭംഗ്യാകാലംകഴിക്കുംപ്രജകളുമധികം
　　വന്നുവാഴുന്നുപൂരം ൱൩൩

തൃച്ചൂരുംതൃണയംകൊടുത്തുമഥനെ
　　യ്യാററുങ്കരാററുങ്കലും
തീച്ചൊത്തിരുനക്കരെത്തിരുവന
　　ന്തശ്രീപുരത്തിങ്കലും
വെച്ചൂൎചേൎത്തലകാൎത്തികേശപുരവും
　　പിന്നെശ്ശുചീന്ദ്രത്തുമ
ങ്ങിച്ചൊന്നോരുമഹാസ്ഥലങ്ങളിലെഴു
　　ന്നോരുംവരുന്നുണ്ടഹോ ൱൩൪

കോതമംഗലവുമങ്ങുനാട്ടമഥ
        രാമമംഗലവുമൊക്കയും
കാതരാക്ഷികഠിനങ്ങളത്തുകിഴ
        കൊമ്പിളമ്പലിടവായയും
ഓത്തുവാനരുത്തുരാമമംഗലവു
        മോക്കരാമപുരമീവക
ക്ഷ്മാതലത്തിലെഴുമാറാംകളും പരമ
        ഞഞ്ഞിടുന്നുപവിഴാധരേ ൱൰൭

മാവേലിക്കരമമ്പേഴത്തൂറയുമ
        ന്തിരുന്നേഴാംകുളും
നാവായക്കുളവുംധരിക്കണമരി
        പ്പാടല്ലഗസ്തീശ്വരം
ദേവേശ്യസ്സിരണ്യേയെലുമുമയ
        ല്ലൂരുംനടുങ്ങാലയും
മേവുംമാനുഷരുംവരുന്നുവരിവ
        ണ്ടാർവേണിമാർമൌലികേ ൱൰൮

കള്ളംചൊല്ലുന്നതല്ലെൻകളമൊഴികറുക
        പ്പിള്ളിപള്ളാത്തുരുത്തും
വെള്ളൂർവേളൂരുമല്ലാത്തൊടുപുഴതിരുമാ
        റാടിയുംമേക്കടമ്പും
പള്ളിപ്പാട്ടുംപാരോരെന്നിവകർകളിൽനി
        ന്നാവിശേഷിച്ചുസാക്ഷാൽ
വെള്ളാരപ്പിള്ളിനിന്നുംനിബിഡതരരസം
        ചെന്നുചേരുന്നുലോകം ൱൰൯

മൂവ്വാററുപുഴമീനച്ചൽകവ്വക്കളമിളമ്പാ
കവ്വപ്പടിയിലുള്ളോരുംചൊവ്വിൽവന്നണയുന്നുകേൾ
പാരാതാലപുരത്തൂരമനയും
മുത്താലവൂർതൃക്കള
ത്തൂരുംശംഗിരികോഴിമുക്കിലുമുടൻ
കണ്ടൻകരിങ്കാവിലും
താരിത്തേന്മൊഴിതോട്ടുവായകിഴിയി
ല്ലുംവല്ലമല്ലാവല
ന്നൂരുംപാത്തുപൊറുത്തിടുന്നവരുമ
ങ്ങെത്തുനമുപേക്ഷണേ ൰൩

ബാലേതൃപ്പതിസാരമങ്ങെഴകനാ
ശ്ശേരിപ്രദേശംപെരി
ങ്ങാലായുംകൊടുവേലിപുല്ലുവഴിയ
ല്ലാമാമലശ്ശേരിയും
ചാലേകേൾക്കകൂററലഞ്ഞിയുമഥോ
നെല്ലാട്ടുമുള്ളാർകളും
വെയ്ലുംകൊണ്ടുവിയത്തൊലിച്ചിഹവരു
ന്നുണ്ടെന്നുകണ്ടീടണം ൰൪

ഞാഞ്ചൊല്ലാംഞാഞ്ഞനാട്ടുംജല്ലജമിഴിവട
ശ്ശേരികുന്നത്തുനാട്ടും
തേഞ്ചോരുംവാണികേളുപ്പുരിയിലുമശമ
ന്നുരമോണത്തിരുത്തും
നെഞ്ചിൽക്കൌതുകമലംപൂണ്ടഴകിനൊടരമ
ല്ലൂരുമുള്ളാഴജനാഘം

വഞ്ചിക്കുംകാൽനടെക്കും തുരുത്തൂർനിതരാം
വന്നുചേരുന്നുവല്ലോ ൧൯൭
കുന്നക്കാടിയുംപിന്നെ കുന്നിൽവാഴക്കളത്തിലും
നാടിയിൽപെരുമറ്റത്തു നിന്നും ചേരുന്നു സജ്ജനാം()
തൃപ്പൂണിത്തുറാതൃക്കണ്ണാർമതിലകം
തൃപ്പാറ്റുവാപീസ്ഥലം
കൊല്ലേറിട്ടമിള്ളക്കുളംമുത്തുകുളം
പുത്തക്കുളംവൈക്കുളം
ചൊല്ലേണ്ടാരെറണാകുളംപുത്തുകുളം
കൊച്ചീലുമിച്ചൊന്നാദി
ക്കിള്ളേട്ടാളുകളല്ലമല്ലൂഴകൊട
നപ്പാരിലുംപെട്ടതും ൧൯൮
കൊടുങ്ങല്ലൂർകൈനിക്കരയുമിളയന്തുരപറവൂർ
കടങ്ങല്ലൂർപുത്തഞ്ചിറയുമഥ പല്ലാറുമഥനാ
അടങ്ങുംലോകംവന്നഴകൊടണയുന്നോരവധിയി
ലൊന്നൊടുങ്ങില്ലോതീടാൻകുടിലമിഴിമാർകുന്തൽമണിയേ
ചേരാനെല്ലൂരചിറമ്പൂരെരവിപുരമിട
പ്പിള്ളിപിന്നെക്കിഴക്കൻ
ചേരാനെല്ലൂരചാപസ്ഥലമൊഴമലയും
ചെങ്ങല്ലും ചെങ്ങനാട്ടം
ചേലാമറ്റത്തുചാലക്കുടിയുമഥകിട
ങ്ങൂരമിത്യാദിദിക്കിൽ
കാലാപോക്കും ജനംവന്നണയണയുതിയും
കണ്ടുഞാനിണ്ടലെന്യേ ൧൯൯

ആലെങ്ങാട്ടാലുവായുംമധുമൊഴിമലയാ
റ്റൂരുമാറ്റൂർവടക്ക
ള്ളാലെങ്ങാടാമന്നൂരുംതരളമിഴിധരി
ച്ചാലുമാലിപ്പറമ്പും
ആലംകോട്ടാശ്ശൂലച്ചിപ്പറയിലുമമരും
മർത്ത്യരുത്സാഹപൂർവ്വം
കാലങ്ങൊട്ടൊന്നുവെക്കുന്നതിന്നുമൊരിടയി
ല്ലാതെവന്നാർനിരന്നാർ ൱൰൩

ചോറ്റൂനിക്കരെചൊവ്വരെച്ചെറുമുരി
ങ്ങോലുംമുരിങ്ങോത്തിലും
ചോറ്റൂർകുമ്പഴചൊവ്വരത്തുതിരുമാ
നാംകുന്നുതൃത്താലയും
ക്കുറാക്കൊട്ടുകുറുമ്പനാട്ടുകുഴിയാ
റൈറന്നിത്തരംഗിക്കിൽനി
ന്നേറാംമാനുഷർവന്നണഞ്ഞുമഹിളാ
മാഹാത്മ്യമാണിക്യമേ ൱൰൪

വെള്ളാങ്ങല്ലൂരുവെഞ്ഞൂരറിയുകതിരുവ
ഞ്ചിക്കുളംവയ്യമിപ്പോൾ
കള്ളന്മാരുള്ളമാപ്രാണവുമഥകരിയ
ന്നൂരുമാക്കൈപ്പറമ്പും
വെള്ളാർക്കാടല്ലവേല്ലൂർവടമവുമഥവെ
ണ്ണൂരുമിത്യാദിദേശ
ത്തുള്ളോരുംപൂരമിച്ഛിച്ചഴകിനൊടുപുറ
പ്പെട്ടതന്നാട്ടതല്ല ൱൰൫

വഞ്ഞൂരും പാറളിക്കാട്ടിലുമുടനരിയ
ന്നൂരുമൊറവൂരുവെള്ളാ
റഞ്ഞൂരും മൂക്കന്നൂരും മുതുവറഗ്ഗുരുവാ
യൂരുമാക്കന്നൂരും
ആഞ്ഞൂരും കയ്ക്കൂന്നൂരും കണ്ണൽക്കുഴികണ്ണയ
ന്നൂരുമിത്ത്യാദിദിക്കി
ന്നഞ്ഞൂറും ലക്ഷവും ചോരനവധിജനമ
ന്നെത്തിയെന്നോർത്തുകൊൾക ൧൦൪

കാട്ടൂരും കാറുകുത്തൂരുത്തുമവിടെ
ക്കൊക്കത്തൂരുത്തല്ലഴ
ക്കോട്ടൂരും കളിയല്ലികൽക്കുഴികുളം
കാട്ടും കവുക്കോട്ടിലും
കോട്ടൂർകാറളമണ്ണനല്ലകയവൂർ
കല്ലാത്തിയെന്നിത്തരം
നാട്ടിൽപ്പെട്ടവർക്കൂടിയാർത്തുകുതുകം
കന്തിച്ചുവന്നീടിനാർ ൧൦൫

ചൊല്ലേറുന്നചെറുപ്പിളിരിചെറുകൊ
ണ്ടശ്ശേരിവാഴക്കട
തെല്ലൂർത്തൃക്കൊട്ടുവേലിനല്ലതിരുനാ
രത്തും തിരുപ്പാണ്ടിയും
കല്ലൂർത്തൃപ്പലമണ്ണകാട്ടുകുളവും
ശ്രീകൃഷ്ണപൂരികളും
കല്ലൂരും മരുവുന്നമാനുഷർമദി
ച്ചന്നങ്ങണഞ്ഞീടിനാർ ൧൦൬

പുത്തൂരുംചോത്തനൂരുംപുനരഥപാഴയ
ന്നൂരുംപല്ലൂരടക്കാ
പുത്തൂരുംപെയ്യന്നൂരുംഭഗവതികളുമെ
ന്നല്ലപള്ളിക്കുറുപ്പും
ചെത്തല്ലൂരുംപെരപ്പൂരഴകുടയചെന്ന
ഞാട്ടുനിന്നുംനമ്പന്മാർ
പത്തഞ്ഞൂറല്ലപാർത്തിട്ടിളകിമറിയുമാ
റെത്തിപ്പൂരത്തലെക്കൽ ൧൭൨

കീഴൂർകണ്ടൂർകിഴൂരുംമൂളവഴിമൂളക്കു
ന്നത്തൂമൂഴിക്കുളത്തും
പാഴൂർപ്പാഞ്ഞാളംപയ്യോറ്റുംകളമൊഴികുവള
പ്പാറകസ്സാറമുക്കും
പീഴൂർപണ്ടൂർപിലോരുംവടകരചെറുകു
ന്നത്തുകൊയ്ലാണ്ടിമാനം
തോട്ടിത്തോടിപ്പാത്തെന്നിവകരകളില്ല
ള്ളാളുകൾക്കറ്റമില്ല ൧൭൩

താഴക്കാട്ടുംതലപ്പിള്ളിയിലുമുതല
ശ്ശേരിതാന്നിക്കാട്ടത്തും
താഴക്കോട്ടല്ലതച്ചാട്ടിരിമ്പതരിരുനാ
വായത്തുപ്പംബരത്താ
കോഴിക്കോട്ടുംകുഴിക്കോട്ടിരിയിലുമുരും
മത്ത്യരാത്തരുണഞ്ഞാർ
പാഴിൽക്കുളട്ടില്ലഞ്ഞാനിപ്പറയുമതിലഘോ
പാൽമൊഴിപ്പൈതലാളേ ൧൭൪

മണ്ണാക്കോട്ടല്ലമഞ്ചേരിയുമഥമലമ
ക്കാലുമാങ്കാവുപിന്നെ
തണ്ണീക്കോട്ടുംതറെക്കൽപുനരപിപറവ
ട്ടാനിപാലപ്പുറത്തും
പുന്നോക്കോട്ടുംപുഴായുംപുളിമനവുമഥോ
നല്ലവൃക്കാവിൽനിന്നും
മൂന്നൂക്കോട്ടുന്നുമുണ്ടാളുകളനവധിയെൻ
മല്ലികാവല്ലികാംഗി ൧൭൮

നിലമ്പൂരംനിലാംശനവുമഥകാമ്പൂരുമമര
മ്പലംചേത്രൂർചെമ്പ്ലോർമലയുമമരുംമത്ത്യരഖിലം
അലങ്കാരത്താൽവന്നഴകുടയപൂരത്തിലവിടെ
സ്ഥലംപോരാഞ്ഞത്ത്രാപതറിയുഴറീടുന്നുപലരും

ചിററൂർനെമ്മാറെചേലക്കരയുമഥപെരി
ങ്ങോട്ടുനാറേരിപൊയ്യും
കോററൂർകുണ്ടോട്ടിവെന്നാടഴകിയപഴയ
ഞ്ചേരിപാടപ്പറമ്പും
തെററൂരുംനെല്ലുവായുംനലമൊടരികന്നെ
ല്ലായനിന്നുംനാരമ്മാ
ററാംക്കൂടാതെണഞ്ഞാർസരസമഥസരോ
ജാസ്യജാതങ്കൂനേ ൧൭൯

ഒന്നോർത്തിടണമൂരകംപെരുമനം
തൃക്കൂരിടക്കന്നിയും
മന്നൂർമമ്പിള്ളിമട്ടുമ്മായിമഴവ
ന്നൂരുംമണാത്തിണ്ണയും

മാന്ന്യമങ്കരമായനൂറുവനമ
ണ്ണാല്പൂരുമിത്ത്യാദിയാം
മന്നില്പെട്ടവർവന്നതിന്നൊരുകണ
ക്കില്ലെൻറമല്ലേക്ഷണേ ൧൭൭

കണ്ണൂരുംകണ്ണനൂരുംകരിനടികടവ
ല്ലൂരുതൃക്കണ്ടിയൂരും
മണ്ണൂരുംമാനനൂരുംമനയഴിമണിക
ണ്ഠാലയംമഞ്ഞളൂരും
വെണ്ണൂർവേളൂർവരോരെന്നിവപലദിശിനി
ന്നെത്തിടുംമത്ത്യരോത്താൽ
തൊണ്ണൂറുംനൂറുമല്ലന്നവധിവനിതാ
വൃന്ദവുംവന്നണഞ്ഞാർ ൧൭൮

കോഞ്ഞോട്ടുംകോടനാട്ടുംകൊട്ടമുടികൊടക
ത്താട്ടുകോലത്തുനാട്ടും
പൂഞ്ഞോട്ടുംപൂണ്ണസത്ത്യത്തിനുവിളനിലമാ
കുന്നവന്നേരിനാട്ടും
വേണാനാട്ടുംവെറൂരുംവിരവൊടുവെള്ളിയ
ങ്കോട്ടമിത്ത്യാദിദിക്കിൽ
തിങ്ങുംമാലോകരങ്ങുന്നിളകിയതഖിലം
ചൊല്ലുവാനല്ലലത്രേ ൧൭൯

വേട്ടുംകോട്ടയമഷ്ടമിച്ചിറചളി
ക്കോടംചളിക്കാട്ടമാ
ക്കൊട്ടാമ്പാലകടത്തനാട്ടുകടല്ലൂർ
കാരാപ്പുഴക്കാരരും

കൂട്ടംകൂടിയണഞ്ഞുകൌതുകരസം
    കൈകൊണ്ടുകണ്ണാണിതിൽ
കൂട്ടമെന്നുനിനച്ചിടേണ്ടകയിലിൻ
    നേർവാണികേൾക്കേണമേ ൱൪൨

കൊല്ലംകോലഴികോടമെണ്ണകൊടവെ
    ച്ചതുംകൊടിക്കുന്നുമാ
ക്കൊല്ലംകോട്ടുകൊട്ടമ്പുകോതകുളവും
    കോടാട്ടുകോട്ടക്കലും
പല്ലാവൂരഗ്രപാക്കമൈങ്കുളമിരി
    ങ്ങാലക്കുടക്കാതമ
ങ്ങെല്ലാമല്ലണിവേണിമാരുമൊരുമി
    ച്ചുൾത്തോഷമെത്തീടിനാർ ൱൪൩

മുണ്ടക്കോട്ടുകുറിച്ചിമുക്കുതലയും
    മുക്കോട്ടുമൂക്കോട്ടിലും
തണ്ടക്കാട്ടുതളിപ്പറമ്പതളിയും
    പിന്നെത്തലശ്ശേരിയും
കണ്ടങ്കായിലെഴുന്നലോകരുമഹോ
    കൊണ്ടാടിമോദാന്വിതം
രണ്ടുംനാലുമതല്ലനേകമവിടെ
    കണ്ടേൻകലേശാനനേ ൱൪൪

പാലക്കാട്ടുംപരത്തിപ്പുറപറളിപെരി
    ഞ്ചേരിപൊന്നോലയെന്ന
ല്ലാലത്തൂരമ്പഴക്കാടഴകിയകുഴിയ
    മ്പാറകുററിപ്പുറത്തും

ചാലത്തിങ്കൽപ്രവൃത്തിക്കുകമതിലമരും
ലോകരുംശോകമെന്ന്യേ
കാലത്തുണ്ണുംകഴിച്ചങ്ങിനെകലിതമുദാ
കാന്തമാരോടണഞ്ഞാർ ൱൯൪

ബോപ്പൂരുംബൈങ്കളൂരുംപുനരുടനിടനാ
ടാവണംകോട്ടിലുംമേ
ലാപ്പൂരുംവാരണക്കോട്ടിലുമുഡവലയ
ക്കൊടിലുംകോടിലൂരും
കെല്ലേറുംകേളിയില്പ്പാതിവപലദിശിതി
ങ്ങുന്നാമാല്ലോകരെല്ലാ
മപ്പൂരംകാണ്മതിന്നായഴകിനൊടുതക
ത്തെത്തിനാരത്തലെന്ന്യേ ൱൯൫

വൃഷകേതനനീശ്വരൻവിളങ്ങും
വൃഷശൈലത്തിൽവിശേഷവേലകാണ്മാൻ
ഋഷിനാരദമംഗലത്തുകാരും
വൃഷളീവൃന്ദവുമൊത്തുമോജരായി ൱൯൬

കാര്യംവിട്ടുകളിച്ചിടുന്നതുമഹാ
വിധിതമെന്നുള്ളതി
ന്നോരാതേററമുരോജഭാരവിജിത
ശ്രീകാഞ്ചനാദ്രീശ്വരേ
ഓരോരോചിലദിക്കുവേരുവെറുതേ
വെവ്വേറെയോതിടുവാ
നാരംഭിച്ചതുമെന്തിനൊന്നുപറയാം
സാരംസരോജേക്ഷണേ ൱൯൭

കന്ന്യാകുമാരിഗോകൎണ്ണമെന്നുള്ളതിലകത്തഹോ
ഇന്നെഴുംലോകരൊട്ടുക്കണ്ടെന്നല്ലേണായതെക്ഷണേ

വ്യാപ്ത്യാവാൎത്തകയല്പവാച്ചകുതുകം
കേളനംകൎണ്ണിൻഫല
പ്രാപ്തിക്കാഗ്രഹമോടുപൂരമതിനായ്
പൂൎണ്ണപ്രമോദാന്ധരായ്
സപ്തദ്വീപിനകത്തെഴുന്നൊരുമഹാ
മാലോകരന്നൊക്കയും
തപ്തസ്വൎണ്ണമതിൽക്കളിച്ചിടുകല
ന്നൊന്നിച്ചുകണ്ടേനഹം ൯൯

പലവിധത്തിലുമുള്ളോരുമൎത്ത്യരെ
പ്പലരെയുംപരമാദ്രിവസംപ്രിയേ
അലഘുമോദഭരത്തൊടുകണ്ടുഞാ
നലസിടാതെലസന്മൃദുലാധരേ ൧൦൦

രായന്മാരുംതുടുംചേലകൾമൂടുകുമതായ്
പല്ലരക്കിട്ടനല്ലോ
രായന്മാരുംതിലുക്കൻതമിഴരിടയരും
മൂത്തമൊട്ടച്ചിമാരും
കായംമാരൻമടങ്ങുംപടിയഴകുവരു
ത്തുന്നനമ്പൂരിമാരും
നായന്മാരുംനതാംഗീമണികളുമിടതി
ങ്ങുന്നതിങ്ങുന്നുമോദം ൧൦൧

കോട്ടാരൻകസവിട്ടമുണ്ടുമൊരുമേൽ
മുണ്ടുംകരംരണ്ടിലും

കൂട്ടില്ലാത്തൊരുമോതിരങ്ങളുമഹോ
　　പട്ടക്കരശ്ശീലയും
കോട്ടംതീൎന്നൊരുചോററിയുംചിതമെഴും
　　ശീലക്കുടക്കൂട്ടമാ
യാഢ്യന്മാരെയുമസ്ഥലത്തിലധികം
　　കണ്ടന്നുകൊണ്ടാടിഞാൻ ൨൱൭

പാളത്താറുംപെരുത്തുന്തിനകുടവയറും
　　വീശ്രുവാനുള്ളകീറ
പ്പാളത്തട്ടുംപൊളിഞ്ഞീടിനകുടവടിയും
　　സഞ്ചിയുംപഞ്ചപാത്രം
തോളിൽക്കീറിപ്പൊളിഞ്ഞുള്ളൊരുചെറിയപഴം
　　ഭാണ്ഡവുംഭേസിവന്നാ
മേളത്തിൽതള്ളിയുന്തിക്കശപിശപറയും
　　പട്ടരൊട്ടല്പപാത്താൽ ൨൱൮

പൃഷ്ഠത്തിൽകുറിയുംതുടുത്തകരയും
　　ചേൎന്നുള്ളൊരാത്തോൎത്തുമു
ണ്ടിഷ്ടംപോലൊരിടത്തുചുററിവിരവിൽ
　　താഃക്കോലുമിട്ടങ്ങിനേ
കട്ടിച്ചെല്ലവുമൊത്തുകൊച്ചുകുറിമു
　　ണ്ടുംകൊണ്ടുതമ്മിൽപ്പരം
ചേഷ്ടിത്തങ്ങൾപറഞ്ഞുകൊണ്ടുപലന
　　മ്പൂരാരെയുംകണ്ടുഞാൻ ൨൱൯

നാറിക്കീറിയവസ്ത്രമൊക്കെവെളിവിൽ
　　കാണിച്ചുടൻതററുടു

ത്താൻ കോണകവുംമുഷിഞ്ഞചാരടിൽ
        കോത്തിട്ടഥോഗോപിയും
പാരംഭസ്മവുമങ്ങണിഞ്ഞുവടിയും
        കുത്തീമരച്ചെല്ലവും
പേറിക്കൊണ്ടുവയോധികദ്വിജരെയും
        കാഴ്ചകൾകണ്ടിടിന്നേൻ ൨൰൭

നായ്ക്കൂട്ടങ്ങൾനനഞ്ഞുലഞ്ഞചകലാ
        സ്സംനൽതലേക്കെട്ടുമായ്
ത്തൂക്കിക്കൊണ്ടുകുണാക്കളിട്ടവളരെ
        പ്പേച്ചുംപറഞ്ഞങ്ങിനേ
നാസ്സൂന്മാരഥത്തുമ്പയുംവടിയുമായ്
        നാസ്സൂത്തിമാരൊത്തഥോ
ക്കൂക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നുപൂരമതിനായ്
        പൂരിച്ചമോദാഞ്ചിതം ൨൰൮

ചാരംതേച്ചുപിരിച്ചചെഞ്ചിടകളിൽ
        ചേരുന്നരുദ്രാക്ഷവും
പാരംകോപരസംകലർന്നമിഴിയും
        മാന്തോൽമരഞ്ചൊടിയും
ക്രൂരംചേന്നകഠാരമല്ലുകടിലും
        കൈക്കൊണ്ടുമങ്ങാതെയാ
പൂരത്തിങ്കൽനടന്നിടുന്നൊരുവരെ
        ക്കൂസാതെഗോസായിമാർ ൨൰൯

ച്ചുണ്ടെങ്ങാച്ചന്തിമൂടാത്തൊരുചെറുവസനം
        കൊണ്ടഥോതററുടുത്തും

കൊണ്ടോത്തിൻകയ്യുകാട്ടിക്കുടവയറുതുളു
മ്പിച്ചുവേൎത്താൎത്തിയോടേ
ശ്ശുണ്ഠിക്കുംനല്ലതൂണ്ണേക്കുമൊരലർവിശിഖ
ഭ്രാന്തിനുംപാത്രമായി
ട്ടുണ്ടോതിക്കദ്വിജന്മാർപലരുമവരെയും
കണ്ടുഞാൻകാഴ്ചരംഗേ ൨൦൭

ചീനക്കാൽക്കുടയുംചെരിപ്പുമധികം
താക്കോൽകളുംമുദ്രയും
വൈനാവാംവടിപാവുമുണ്ടുകുറിമു
ണ്ടിത്യാദിധിക്കോടഹോ
മേനോന്മാരഭിമാനമുള്ളവർമുദാ
പാരാതെപൂരംശ്രമി
പ്പാനായിട്ടുനടന്നിടുന്നുനിതരാം
നീരാളതുല്യപ്രഭേ ൨൦൮

വട്ടക്കണ്ണിണയുംവലിച്ചുതിരുകും
മേൽമീശഗന്ധാക്ഷത
പ്പൊട്ടുംപട്ടുറുമാലുകൊണ്ടുതലയിൽ
ക്കെട്ടുംകരേഡപ്പിയും
കട്ടിസ്സോമനുമെന്നുവേണ്ടവടിയും
പാപ്പാസ്സുമായിപ്പുറ
പ്പെട്ടീടുന്നുഘനത്തോടജ്ജഡ്ജിമാർ
ഭോഷ്കല്ലപേഷ്കാർകളും ൨൦൯

വൈരജ്ജോടുകടുക്കനുംവലിയമു
ണ്ടെന്നല്ലതിങ്ങുംനിറം

ചേരുംനല്ലൊരുചീനലേസുഘടിവാൾ
കാണപ്പെട്ടംലങ്കിയും
പാരാതിങ്ങിനെധാടിയോടുതഥശീൽ
ദാരാദിസക്കാർപണി
ക്കാരുംഭൃത്യരൊടൊത്തുകാഴ്ചയിലണ
ഞ്ഞാരെന്നറിഞ്ഞിടണം ൧൪൭

ജംഭവൈരിയൊടുതുല്യനാമിളയ
തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുമാ
ത്തമ്പിയാകിയൊരുവീരകേരളമഹി
നിലിമ്പകുലനാഥനും
അമ്പിനോടഥപരംപ്രമോദമരുളും
പ്രദേശമതിലുള്ളനൽ
സമ്പ്രദായവുമഹംപ്രയാസരഹിതം
പറഞ്ഞിടുവനെൻപ്രിയേ ൧൪൮

കെട്ടിയേററവുമുയത്തിമാനമതിൽ
മുട്ടിടുന്നൊരരണിവെങ്കിളി-
ത്തട്ടുമുള്ളിൽമണികട്ടിലുംമൃദുല
പട്ടുകൊണ്ടൊരുവിതാനവും
പുഷ്ടകാന്തികലരുംഗ്ലോപ്പകള്ള
മിഷ്ടസേവകരുമുമ്പുകൈ
കെട്ടിനില്ക്കുമൊരുമട്ടുമോത്തിടുകി
ലൊട്ടതല്ലുഡുവരാനനേ ൧൪൯

ചട്ടയുംചതുരചൊട്ടയിട്ടകഴൽ
തോക്കുതൊപ്പികളുമങ്ങുകാൽ

ചട്ടയും ചടുലവട്ടദൃഷ്ടികള
തിട്ടമുട്ടമൊരു ധാൎഷ്ട്യവും
എട്ടുദിക്കുമഥ ഞെട്ടുമാറു ചില
ശബ്ദമിട്ടണിയതാമ്മലാം
ഗാട്ടുകാർ ചിലശിപായിമാരുടയ
കൂട്ടവുംബഹുമനോഹരം ൨൱൪

കാത്തവീഴ്ന്നുമണിഞ്ഞു കാൽത്തളിർ
പണിഞ്ഞിടുന്നവരന്റൈയ്
കാത്തുകൊണ്ടിരുപുറത്തുമുണ്ടുടനു
രത്തുകൊണ്ടു ചിലകാവലും
നേൎത്തിടുന്നവരൊടങ്ങെതിൎത്തുരസി
ചേൎത്തിടുന്നൊരണിതോക്കതിൽ
കോൎത്തിരിക്കുമൊരുകൂൎത്തകുന്തവുമഹോ
വിചിത്രതരമെത്രയും ൨൱൫

പങ്കജാക്ഷിജനസംഘമൌലിയില
ലങ്കരിച്ചുവിലസുംശര
ത്തിങ്കൾനേർമുഖിവിശങ്കമായവരു
രുന്നുകാങ്കിലെവനെങ്കിലും
സങ്കടംസപദിസംഘടിക്കുമതി
നില്ലശങ്കയമഭൃത്യരാം
പങ്കരാകിയൊരുകിങ്കരക്കുമവ
രോൎത്തുകാങ്കെതിഭയങ്കരം ൨൱൬

പമ്പെഴുംജഡധിജിമുഖ്യരാംവലിയ
ശമ്പളത്തിലമരുംമഹാ

വൻപ്രമാണികളൊത്തുങ്ങിനിന്നുബെഹു
മാനമോടുമഭിരേക്ഷണേ
തമ്പുരാന്റെതിരുമുമ്പിൽവന്നഥസലാം
കൊടുത്തുപിരിയുന്നതും
സംഭൃതാമൃതഘടസ്തനീമകുടരത്നമേ
സപദികണ്ടുഞാൻ ൧൰൩

അത്ഭുതങ്ങളിവകണ്ടുവിസ്മയി
ച്ചല്പനേരമൊരനല്പകൌതുകം
അപ്രദേശമതിൽനിന്നനന്തിരയോ
ടത്ഭുതാംഗിമണിപോന്നുപിന്നെഞാൻ ൧൰൪

മല്ലാക്ഷിമാർമണിധരിക്കുകമറെറാരേട
ത്തുല്ലാസമോടഴകിൽഞാനഥചെന്നണഞ്ഞു
ചൊല്ലാവതല്ലവിടെയുള്ളൊരുവിസ്മയങ്ങ
ളെല്ലാമഹോമദമരാളസമാനയാനേ ൧൰൫

അതിവിരുതരതായോരുണ്ണിനമ്പൂരിമാരും
രതിയൊടുരണമാടുംമാനിനീമൌലിമാരും
അതുലരസമിണങ്ങിക്കൂടിമേളിച്ചുനില്ക്കു
ന്നതുമധികതരംഞാൻകണ്ടുകല്യാണശീലേ ൧൰൬

അടിയിലടിയുമാറങ്ങാറുമുണ്ടൊന്നുചുററി
ട്ടിടയിലടിയിലോളംകോണകത്തിന്റെവാലും
വടിവിനൊടഥതൂക്കീട്ടുണ്ണിനമ്പൂരിമാര
ന്നടവൊടുചിലർകൂടിസ്സഞ്ചരിക്കുന്നകണ്ടു ൧൰൭

കുടമകുത്തുകവൃന്ദം ചാച്ചുബന്ധിച്ചശീല
ക്കുടകൾവലിയമുണ്ടും മോതിരംപൊന്നരഞ്ഞാണും

അടവിവപലത്തുള്ളോരന്തണന്മാർതിരക്കിൻ
നടുവിലഥനടക്കുന്നുണ്ടതുംകണ്ടുപാരം ൨൨൪

സഖികളൊടുമിണങ്ങിസ്സാദരംകണ്ണിളക്കി
ട്ടവിലജനമനസ്സാകട്ടകൊണ്ടപ്രദേശേ
സുഖമൊടുസുഭഗന്മാരൊത്തുജൈവാതൃകോദ്യ
ന്മുഖികളുമിടകൂടിത്തിക്കിനില്ക്കുന്നകണ്ടു ൨൨൫

കുളുർമുലകളുമേമൽകോപ്പുമാസ്ത്രീജനത്തിൻ
കുളുർമതിവദനത്തിൻകാന്തിയുംകണ്ടുചിത്തം
ഇളകുമിളകിടാഞ്ഞാലിട്ടിളക്കുംകടാക്ഷ
ങ്ങളുമധികവിശേഷംതന്നെയാണന്നയാനേ ൨൨൬

പൃഷ്ടാനന്ദംപ്രവിഷ്ടംതദനുസഖിമയാ
ഭാഗ്യവിസ്ഥാനമൃഖ്യം
ദിഷ്ട്യാതാവദപിചിത്രസ്മിതവിജിതശരൽ
കൌമുദികാചനസ്ത്രീ
ത്വഷ്ട്യാദൃഷ്ടാവരിഷ്ഠാവനജദളദൃശാം
ചാരുഭൂഷാവിശേഷാ
പൃഷ്ടാഭീഷ്ടംമമൈവംമഥിതഗുണമയാ
സാമയാസാരസാക്ഷി ൨൨൭

ഭത്താഭാഗ്യാംബുരാശിജ്ജഗതിവിജയതേ
പൃരുഷഃകോഭവത്യാ
സ്സോയഞ്ചാത്രാഗതോവാസുമുഖിതവകുലാ
താവകാനാമധേയം
അത്രസ്ഥാവാതിദൂരസ്ഥലനിലയവരേ
സംസ്ഥിതാവാസമസ്തം

വൃത്താന്തംവൃത്രജിദചാരണവരഗമനേ
വാമനേത്രേവദതചം ൨൩
ഗിവ്വാണമായതുളിയാലറിവാനനന്താ
ഗിവ്വാണവഴ്ഷവിരതില്ലവിഭക്തിയില്ല
നിവ്വാഹമില്ലമലയാളമതായഭാഷ
നിവ്വ്യാജമായടിയനോടരുളീടവേണം ൨൪
പുണ്ഡരീകദളനേർമിഴിതാനി
വണ്ണമെന്നോടുരചെയ്തൊരുശേഷം
മംഗധിതാംഗിമലയാളമതായ്ഞാൻ
തിണ്ണമേവമവളോടുവദിച്ചേൻ ൨൫
ആരാണാശോമലേനിൻപ്രിയതമനൊരുവൻ
ഭാഗ്യവാൻപാരിലായാൾ
പാരാതെത്തിട്ടതുണ്ടോതവകുലവുമഹോ
ചേരുമെന്തായതാക്ഷി
ആരാലോനീവസിക്കുന്നൊരുഭവനമതി
ങ്ങിപ്രദേശത്തുനിന്നി
ട്ടാരാലോവത്തമാനംവദസകലമമ
ത്ത്വ്യന്നുഹസ്തീന്ദ്രയാനേ ൨൬
ആമോദമോടുമലയാണ്മയിലിത്തരംഞാൻ
വാമാക്ഷിയാകുമവളോടുപറഞ്ഞനേരം
സോമപ്രകാശമുഖിയാമവളിപ്രകാരം
പ്രേമംനടിച്ചതിനുമുത്തരമൊന്നടിച്ചാൾ ൨൭
എററസ്സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടറിയണമടിയ
ത്തിനുരണ്ടുണ്ടുകാന്ത

ന്മാരേകൻവാഴ്കരാണങ്ങിതരനൊരുധരാ
ദേവനാണാരണെന്നു
വാരസ്യാരാണുപേരുംവിരവൊടുവിടകൊ
ള്ളാമഹോകുഞ്ഞിയെന്നാ
ണാരാലല്ലേററമാരാലഴകിയമണിക
ണ്ണാലയത്താലയംമേ ഉ. ന. ഫ
വന്നിട്ടില്ലടിയൻെറവല്ലഭരഹോ
ജ്യേഷ്ഠത്തിയുംകാന്തനും
പിന്നെക്കുട്ടികൾദാസിമാരുമിവിടെ
ച്ചിററമ്മപെററമ്മയും
വന്നിട്ടുണ്ടവരോടുകൂടിയടിയൻ
വന്നെന്നറിഞ്ഞീടണം
മന്നിൽകേളിയെഴുംമഹീസുരകുല
ശ്രീമൌലിമുക്താമണേ വ. ന. വ
ഭവതിഭരിതമോദംനിന്നൊടൊന്നിച്ചുവന്നോ
രവരെവിടെയതിപ്പോൾനിന്നുകാണുന്നുപൂരം
ഇവിടെമരുവിടുന്നോമററുവല്ലേടമൊഞാ
നവരെയറികയില്ലെൻകുട്ടിമാൻദൃഷ്ടിയാളേ വ. ന. ന

* * * *

* * * *

വമ്പേറുന്നവസുന്ധരാസുരവര
ന്മാരായിട്ടാണിങ്ങളി
ന്നമ്പോടെന്തുരചെയ്കിലുംപഴമന
സ്സിൽതെല്ലുമില്ലപ്രിയം

തുമ്പില്ലാത്ത ജനങ്ങളെക്കഠിനമായ്
കമ്പംപിടിപ്പിക്കമീ
നമ്പൂരാരുടെധൎമ്മമാണതുചെവി
ക്കേളാതൊരാളാരഹോ ൧൬൪
കൽക്കണ്ടാധരികേൾക്കനീകനിവിനൊ
ടിപ്പോൾകഥിച്ചീടിനോ
രക്കാൎയ്യംശരിഞങ്ങളിന്നതുവിചാ
രിച്ചില്ലമല്ലേക്ഷണേ
ഇക്കാലത്തുളവായവേശ്യയതുകൊ
ണ്ടെന്തോതിയാലുംനിന
ക്കിക്കണ്ടീടിനഞങ്ങളോടമൃഷയി
ല്ലെന്നൊന്നുരക്കുന്നുഞാൻ ൧൬൫
ചലമിഴിചതിയല്ലീസ്സേഹമോൎത്തുള്ളിലിപ്പോൾ
കലവറകരുതാതിക്കള്ളമില്ലാത്തഞങ്ങൾ
പലവകവെടിപൊട്ടിക്കുന്നുനീയിന്നിതിന്നാൽ
മലിനതകരുതല്ലേമാനസേമാനനീയേ ൧൬൬
അന്തൎവ്വാണികളായനിങ്ങളഴകോ
ടേറെപ്രശംസിക്കിലും
ചന്തക്കേട്ടതിരഞ്ഞെടുത്തുവഷളാ
യേററംശകാരിക്കിലും
ഞാന്തസ്സാരവിഹീനയാമടിയനി
ല്ലൊന്നുംഭവാന്മാരൊടി
ന്നെന്തായാലുമൊരപ്രിയംനഹിമഹാ
സന്തോഷമെന്താകിലും ൧൬൭

കല്യേനികനിവോടുമൊന്നിഹകടാ
ക്ഷിച്ചിടുകിൽജന്മസാ
ഫല്യംവന്നുനിതാന്തമെന്നുകരുതി
ക്കൊണ്ടൊന്നുകണ്ടീടുവാൻ
എല്ലാലോകരുമെത്തിടുന്നുപുനരി
സ്സല്ലീലയോടൊത്തുനൽ
സല്ലാപത്തിലലിഞ്ഞഞങ്ങൾശുകസം
ലാപേശകാരിക്കുമോ ൨൩൮

പാക്കാതങ്ങിനെനിങ്ങൾഭംഗിയിൽമുദാ
പേക്കുന്നവാക്യത്രയും
കേൾക്കുന്തോറുമകക്കുരുന്നിഴലകോ
ടേൽക്കുന്നുസൽകൌതുകം
വാക്കിന്നിങ്ങിനെവൈഭവംപറകിലി
ല്ലാക്കംസുരേന്ദ്രന്റെവാ
ഗ്ദ്യോക്കംഹന്തപതഞ്ജലിക്കുമഴല്പു
ണ്ടാക്കുംഭവാന്മാരഹോ ൨൩൯

കഷ്ടേകാമിനിതമ്മിലീമിനുസവാ
ക്കെന്തിന്നതെല്ലാമിരി
ക്കട്ടേനീയൊരുമിച്ചുവന്നവർകളി
ന്നാരൊക്കെയാണെന്നതും
കട്ടേറെഗ്ഗുണമുള്ളകാന്തനെവിടെ
പ്പോയെന്നുമെല്ലാമറി
ഞ്ഞിട്ടേമറെറാരുകാര്യമുള്ളുസകലം
ചൊന്നാലുമിന്നാദരാൽ ൨൪൦

ഏവംപറഞ്ഞവിടെയങ്ങടവോടിയന്നു
ഭാവംതെളിഞ്ഞു പരിചോടുമുറുക്കിഞങ്ങൾ
ലാവണ്യസാരമൊഴുകുന്നവളോടുപിന്നി
ടീവണ്ണമോതിമദമത്തമതംഗയാനേ ൧൪൭

തരംനന്നുനന്നൊത്തിരക്കാണുപിന്നെ
ത്തരംനമ്മളൊന്നാണതെന്നിട്ടുമേവം
പരംനാണമെന്താണതെല്ലാംവെടിഞ്ഞി
ങ്ങിരുന്നാലുമെന്നിട്ടുരച്ചാലുമെല്ലാം ൧൪൮

രാഗംകൊണ്ടുടനേവമാപ്പുരുമന
ക്ഷ്മാദേവനോതിപ്പുരം
വേഗംമുണ്ടതിനിട്ടിരിക്കുവതിനായ്
താനേവിരിച്ചങ്ങിനെ
ഏകിക്കൊണ്ടഥകണ്ണുകാട്ടിയതിലെ
ന്നത്ത്വിൽമന്ദസ്മിതം
തൂകിക്കൊണ്ടവൾമന്ദമൊന്നുപരിതോ
ഷത്താൽപറഞ്ഞീടിനാൾ ൧൪൯

*　*　*　*

*　*　*　*

ഭൂരിശ്രീപുകൾപൂണ്ടരണ്ടുപരിഷ
ക്കാരുംതകർത്താപ്പുക
ല്പൂരത്തിൻറവസാനക്കൂട്ടവെടിയും
കണ്ടാശുകൊണ്ടാടിഞാൻ
പോരുമ്പോൾനടുവത്തിനെപ്പഥിമുദാ
കണ്ടോത്തുകൂടിക്കളി

ക്കാരംഭിച്ചഥപോന്നുഞങ്ങളവിടു
ന്നാലോലലോലേക്ഷണേ ൨൪൪

തൃക്കാരക്കോട്ടുപട്ടേരിയുമനിശമിരി
ക്കുന്നൊരില്ലത്തുചെന്നാ
സ്സൽക്കാരംസൎവ്വമേററങ്ങഴകിനൊടുകുളി
ച്ചൂത്തഥോനിത്യകൎമ്മം
ചിക്കെന്നല്ലാംകഴിച്ചിട്ടറിയണമറിയാ
ഞ്ഞതല്ലതേകാദശിക്ക
ന്തിക്കാലംമുഖ്യമെന്നങ്ങിതിഹൃദികരുതി
ക്കൊണ്ടുകേളങ്ങുഞങ്ങൾ ൨൪൫

ഭക്ഷണംബതകഴിച്ചുതത്രനി
ന്നക്ഷണംനടുവമൊത്തുപിന്നെഞാൻ
അക്ഷയാദരമിറങ്ങിനേൻവിശാ
ലേക്ഷണേലളിതഗാത്രിമാർമണേ ൨൪൬

ഭാവംചെന്നഥഞങ്ങൾപോരുമളവിൽ
പാരാതെയാപ്പാറമേ
ക്കാവിൽതെക്കുപുറത്തു * * * മതിൽ
പുക്കാശ്ശുപൂണ്ണാദരം
ആവേശ്മത്തിലെഴുന്നതേന്നൊഴികളിൽ
* * തിവിഖ്യാതയായ്
മേവുംമാനിനിയൊത്തിരുന്നുകുറെയ
ങ്ങണാളിലെന്നോക്കണം ൨൪൭

രസംകുറഞ്ഞീടില്ലുമല്പനേരം
വസിച്ചുതത്രൈവജവേനപിന്നെ

രസിച്ചപോന്നെന്നുമറിഞ്ഞുകൊൾക
രസക്കൂട്ടക്കസ്ഥനിമാർമണേനീ ൨൪൭

തരത്തിലപ്പോൾവഴിതന്നിൽവെച്ച
മരത്താനെക്കണ്ടൊരുമിച്ചപിന്നെ
ധരിക്കമൂന്നാളുമിറങ്ങി * *
* * * ചെന്നങ്ങഴകോടണഞ്ഞു ൨൪൮

കേറിച്ചെന്നവിടത്തിലുള്ളവർകളെ
പ്പാരംവിളിച്ചിട്ടുമ
ന്നാരുംവാതിൽതുറന്നതില്ലതുനിമി
ത്തത്താൽനിശേശാനനേ
സാരംഗാക്ഷിതിരിച്ചപോന്നുപുനരാ
* * * ലെത്തികളേ
നേരംഞങ്ങളിരുന്നുസുന്ദരികളോ
ടൊന്നിച്ചനന്ദിച്ചഹോ ൨൪൯

മൂന്നാലുനാഴികതകത്തുവസിച്ചഞങ്ങൾ
മൂന്നാളുമൊത്തവിടെനിന്നുമിറങ്ങിപിന്നെ
ഇന്നൂഴിയിപ്പുകൾപെടുന്നൊരു * * * *
ചെന്നാശ്രുചേൻ വികരാധരിതാന്ധകാരേ ൨൫൦
* * * * ലത്തുനേരമാളുകളു
സാരമപ്പുറത്തളത്തിലും
നാലുകെട്ടിലുമകങ്ങളൊക്കയുമ
ഥോന്നിറഞ്ഞതിനിരാകുലം
നാലുമെട്ടമൊരുമിച്ചതിങ്ങിമരു
വുന്നകണ്ടഥമുഷിഞ്ഞുവെ

നാച്ചുമൊട്ടമലസാതകത്തയിക
        ടന്നുഞാങ്ങൾകമനിമണേ ൨൭൨
കുട്ടിപ്പെങ്കുയിൽവാണിമാർകുലമണേ
        ക്കുസാതെകണ്ടേററവും
പുഷ്ടപ്രീതിതലന്തന്നണിയക
        ത്തപ്പോളുനല്പാദരം
*   *   *   * വതാംകുരംഗമിഴിയാൾ
        പാടുന്നകേട്ടിട്ടുടൻ
തുഷ്ടിപ്പെട്ടുഥചെന്നുഞങ്ങളവിടെ
        ക്കെൻച്ചുണ്ണുപുണ്യോദയേ ൨൭൩
ഗ്രാനംകേൾക്കുംജനത്തിൻെറയുമവളുടെയും
        കൂടിയുള്ളോരുമദ്ധ്യ
സ്ഥാനത്തിൽചെന്നിരുന്നിട്ടവരഖിലരെയും
        പിട്ടിലേററംപകിട്ടി
ഞാനംഭാവിച്ചുഞാനുംകുതുകമൊടിളകി
        ക്കൂടിയപ്പോൾമരത്താൻ
താനുംമച്ചിൻവെളിലാസ്റ്റുവവുമുടന
        ച്ചുണ്ണമായ്വണ്ണിനിദ്രേ ൨൭൪
പണ്ടേറെപ്പുശ്യമില്ലാത്തവരഖിലരുമെൻ
        നാട്യമോരോന്നിവണ്ണം
കണ്ടപ്പോൾഞാനിയാണെന്നരമകതളിരിൽ
        കണ്ടുകൊണ്ടങ്ങുമിങ്ങും
മിണ്ടാതേകണ്ടിരിപ്പായതുപൊഴുതവളും
        നേരെനോക്കിച്ചിരിച്ചും

കൊണ്ടെന്നോടിപ്രകാരംഫലിതമഥപറ
ഞ്ഞിടിനാഥംപങ്കജാക്ഷി   ൨൫

*   *   *   *

*   *   *   *

രാപ്പൂരത്തിൻവിശേഷംവിവരമൊടറിവാ
നാശയംതന്നിലല്പം
താല്പര്യംതാർപൊരുംതേൻമൃദുമൊഴിമതിരു
നാകിലൊന്നിന്നുരെക്കാം
കോപ്പോരോന്നങ്ങണിഞ്ഞിട്ടഴകിയകുടവെ
ഞ്ചാമരാലവൃങ്ങളോടും
വാദ്യേറുംവാരണൌഘംചിരവിനൊടിതുഭാ
ഗത്തുമൊപ്പംനിരന്നു   ൨൬

ഓടുന്നൂചിലരൊപ്പമങ്ങുനടകൊ
ണ്ടീടുന്നുകമ്പംനിവ
ത്തീടുന്നൂചിലർകാമിനീമണികളെ
ത്തേടുന്നുപിന്നെച്ചിലർ
കൂടുന്നൂചിലരാൽത്തറെക്കലിടമി
ട്ടീടുന്നതിക്കിത്തിര
ക്കീടുന്നൂചിലർപാരമങ്ങിനെപരു
ങ്ങീടുന്നുപത്മേക്ഷണേ   ൨൭

പാടുന്നൂചിലർതാളമങ്ങിനെപിടി
ച്ചീടുന്നുപാരംരസി
ച്ചീടുന്നൂചിലർനിന്നുടൻതലകുലു
ക്കീടുന്നുപിന്നെച്ചിലർ

ചാടുന്നു ചിലർ ചഞ്ചലാക്ഷികളെ നോ
ക്കീടുന്നു കാണാഞ്ഞുഴ
ന്നീടുന്നു ചിലർ മോടിയിൽ ചിലർ മുറു
ക്കീടുന്നു മുഖേക്ഷണേ ൨൮൭

കൂടുന്നു പുരുഷാരമാരവമുയ
ർന്നീടുന്നു മേളം മുഴ
ങ്ങീടുന്നു കടയോടെ നിന്നഥ പുഴ
ങ്ങീടുന്നു വൃക്ഷങ്ങളും
തേടുന്നു കതിനത്തരം ഭുവി നിര
ത്തീടുന്നു തിണ്ണെന്നു വെ
ച്ചീടുന്നു വെടി പാരമിങ്ങിനെ നട
ന്നീടുന്നു നാടൊക്കയും ൨൮൮

മാടുന്നു നമണൊക്ക മാനകൾ പിണ
ങ്ങീടുന്നു വെന്നാൾത്തു കൊ
ണ്ടോടുന്നു പല മുക്കിലും പല ജനം
കൂടുന്നു പേടിച്ചഹോ
തേടുന്നു തരളാക്ഷിമാർ ഭയമട
ത്തീടുന്നു പണ്ടങ്ങൾ ക
ട്ടീടുന്നു ചിലർ കള്ളനെത്തടിയിലി
ട്ടീടുന്നു തമ്പീമണേ ൨൯൦

വാടുന്നു വെയിൽ കൊണ്ടു ലോകർ തണൽ തേ
ടീടുന്നു വല്ലാതെ ര
മ്പീടുന്നു പരമങ്ങു കാല്പൊടി പാറ
ന്നീടുന്നു പാരൊക്കയും

മൂടുന്നൂരവിമണ്ഡലംവെടികൾവെ
ച്ചീടുന്നുപൊട്ടിത്തെറി
ച്ചീടുന്നൂകതിനത്തരംകലശലേ
റീടുന്നുകണ്ടേക്ഷണേ ൨൱൫
ആടുന്നൂകൊടികൊമ്പനാനകൾനിര
ന്നീടുന്നുകാണ്മാനണ
ഞ്ഞീടുന്നൂചിലവേശ്യമാർചിലരിരു
ന്നീടുന്നുസാഗ്രാദരം
ചൂടുന്നൂശുകവാണിമാർസുമമട
ത്തീടുന്നുമാന്താർശരൻ
പോടുന്നൂവിശിഖങ്ങൾമാനുഷർമയ
ങ്ങീടുന്നുമല്ലേക്ഷണേ ൨൱൬
കൂടുന്നൂചിലമത്തഘസ്തികൾപക
ച്ചോടുന്നുപിന്നാലെചെ
ന്നീടുന്നൂചിലരത്രയല്ലിടകൊള്ള
ത്തീടുന്നുനിസ്സംശയം
കൂടുന്നൂകുടചാമരങ്ങളിടത്തു
ന്നീടുന്നുകോലാഹലം
കൂടുന്നൂപരമിത്തരംപൊടിപൊടി
ച്ചീടുന്നുപൂരംപ്രിയേ ൨൱൭
തേടുന്നൂകുതുകംനതാംഗികൾവിള
ങ്ങീടുന്നുവിശാലംമയ
ക്കീടുന്നൂസ്വകടാക്ഷമാംവലയെറി
ഞ്ഞീടുന്നുവല്ലാതതിൽ

ചാടുന്നു പതിയാലെകാമികളതാ
യീടുന്നമത്സ്യങ്ങൾമാൽ
തേടുന്നുബാഹുഘോഷമെന്തിനുപറ
ഞ്ഞീടുന്നുപെണ്മാലികേ വന്നര്

* * * *

പാരില്പാരംപ്രസിദ്ധംതടവിനതിരുവ
മ്പാടിലേററംവിളങ്ങും
താരില്പെണ്ണിൻമണാളൻതിരുവടിക്കൗതുകം
മാനസേമാനുഷാണാം
പൂരിപ്പിക്കുന്നപൂരത്തൊടുപൊരുവതിനി
പ്പാറമേക്കാവുകാരാം
കോരപ്പന്മാക്കുപാത്താലുശിരത്തൊരുത്തണ
ത്തോളമുൾത്താരിലുണ്ടോ വന്നത
പാരൊക്കെക്കീർത്തിചിന്നിച്ചിതറിനതിരുവ
മ്പാടിയിൽപ്പൂരമീയാ
ണ്ടേറെക്കേമമായിപ്പൂരമുലകുലയും
മാറ്റുഘോഷംതുടങ്ങി
നേരൊക്കാത്തുള്ളകൂട്ടക്കതിനവെടിതുട
ങ്ങീദിഗന്തംമുഴങ്ങി
പാറക്കാവുംമടങ്ങിതദനുകുതികുതി
ച്ചോട്ടടാകാട്ടമോടി വന്നന്ന

* * * *

പാലോലുംമൊഴിമാർകുലാഭരണമേ
പാരാതെകേളപ്പതി

നാലാംതിയ്യതിനന്ദിയോടുപകലു
ണ്ടുത്തേററമാത്താദരം
ശീലംചേൎന്നൊരൊളപ്പുമണ്ണവസുധാ
ഗീൎവ്വാണനോടൊത്തുഞാൻ
കാലാരാതിപദാംബുജംപണിയുവാൻ
പൊയ്യല്ലപോയിടിനേൻ ൨൰൭

ഒരുനാൾതൊഴുതുംകൊണ്ടിട്ടൊരുതാമസമെന്നിയേ
തരുണിരത്നമേപിന്നെത്തരസാപോന്നുഞങ്ങളും ( )
മടിയാതുടനേഞങ്ങൾമടവാർമുടിമാലികേ
എടവക്കാടതിൽചേൎന്നുചടുലായതലോചനേ ( )

കളിച്ചുകൊണ്ടുഞങ്ങളൊന്നു
വിളിച്ചനേരത്തുവിശാലനേത്രേ
വെളിച്ചവുംകൊണ്ടുഥവന്നൊരുത്തി
മുളച്ചമോദേനതുറന്നുവാതിൽ ൨൰൮

ആളുംകൌതുകമോടുകുഞ്ഞിയുമഹൊ
കൊച്ചുട്ടിയുംഞങ്ങൾര
ണ്ടാളുംകൂടിമനോജ്ഞമാംമണിയറെ
ക്കൾപ്പുക്കുപൂണ്ണാദരം
മൂളിക്കേൾക്കമുറുക്കിയങ്ങിനെതക
ത്തുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾര
ണ്ടാളൊന്നിച്ചവിടെക്കുവന്നുപറയാ
മാരെന്നതാരോമലേ ൨൰൯

കിളിമൊഴികിഴിയേടംശങ്കരൻതാനുമേററം
വെളിപെടുമിളയേടംകുഞ്ചുവുംചഞ്ചലാക്ഷി

തെളിവൊടിവരുരണ്ടാളുംനണഞ്ഞോവന്നതോമൽ
തെളിരൊളിതനുവല്ലിത്തയ്യലേപൊയ്യതല്ലേ ൨൱൨

പിന്നെപ്പെൺപികവാണികേളവരുമി
സ്സന്നാഭരാംഞങ്ങളും
തന്വംഗീമണിമാരുമായവികലാ
നന്ദംകലൎന്നങ്ങിനെ
നന്നായ്ക്കേളമടിച്ചിരുന്നുകറെയ
ങ്ങന്നേരമാൎശ്ശങ്കരൻ
ചൊന്നാനിങ്ങിനെചൊല്ലെഴുന്നമടവാർ
ചൂടുന്നവൈഡൂൎയ്യമേ ൨൱൩

ഉൾക്കൊള്ളുംകൌതുകത്തോടറിയണമധുനാ
ഞങ്ങൾരണ്ടാളുമേററം
ചൊല്ക്കൊള്ളുംസംഗമേശോത്സവമതികതുകം
കാണ്മവാൻകാംക്ഷയോടെ
ഇക്കാലംയാത്രയായോരളവതിലവരാ
തോപലക്ഷോണിദേവൻ
തെക്കോട്ടുണ്ടെന്നു * * * തിലഴകൊടെഴും
പാറുമംഗ്യാപറഞ്ഞാൻ ൨൱൪

എന്നാലൊന്നിച്ചുപോകാംബഹുതരസമിവിടെ
ദ്ദ്വൌരരത്നേ ചിജന്താ
നിന്നിപ്പോൾയാത്രചൊല്ലാനതിനിനിവരുമോ
യെന്നുചോദിച്ചുഞങ്ങൾ
അന്നേരത്തംബുജാക്ഷീമണിയവളെടവ
ക്കൂടതിൽചെല്ലിലിപ്പോൾ

തന്നെക്കാണാമതല്ലാതിനിയിഷവരികി
ല്ലെന്നുനന്ദിച്ചുചൊന്നാൻ ൨൭൮

അത്തുകേട്ടുവിടുന്നുതാമസിക്കാ
തതുലംപ്രീതികലൎന്നതീവവേഗം
മതിചേൎന്നഭവാനൊടൊത്തുപോകു
ന്നതിനായിട്ടിതിലേകരേറിഞങ്ങൾ ൨൭൯

ഉണ്ടെങ്കിൽതാമസിക്കാതുരുഗുണജലധേ
മുണ്ടുമെല്ലാമെടുത്തും
കൊണ്ടിപ്പോൾയാത്രയായീടുകകിമപിനട
ക്കേണ്ടകൎണ്ണിച്ചിടേണ്ട
വണ്ടിക്കൊന്നിച്ചുപോകാമതിനൊരുവനെഞാ
കണ്ടുതെയ്യാറതാക്കീ [ൻ
ട്ടുണ്ടേത്തുംസംശയിക്കേണ്ടവനിയിൽവിള്ളികൊ
ണ്ടോരുവിപ്രൌഘമൌലേ ൨൮൦

കാൎയ്യംതാൻനിശ്ചയിക്കുകമനികളൊടഥോ
യാത്രപാരാതുരെക്കു
നേരിട്ടേററങ്ങിരിക്കുനലമൊടൊരുമുറു
ക്കിപ്പോൾവേഗംകഴിക്കു
ധൈൎയ്യംനന്നായുറെക്കുതരുണികളൊരുമി
ച്ചുള്ളവാസംത്യജിക്കു
പാരംമാംവിശ്വസിക്കുപരിചിനൊടുതക
ത്തൊത്തുപോകാമെണീക്കു ൨൮൧

സാമോദംനിങ്ങൾപോയിസ്സ്വപദിമിനുസമാം
വണ്ടിയുംശേട്ടമാക്കി

പ്പൂമേട്ടിൽകൊണ്ടുവന്നാപ്പടിയുടെനികടേ
നിൎത്തിനിശ്ശങ്കമെന്നെ
ശ്രീമാന്മാരാംഭവാന്മാരഴകിനൊടുവിളി
ച്ചേക്കഞ്ഞാനപ്പുരത്തിൽ
ക്ഷേമംചേവുന്നതുണ്ടായ്വരുമകതളിരിൽ
കില്ലതിന്നില്ലശേഷം ൨൭൯

ഇപ്രകാരമവരോടുവദിച്ചു
സൽപ്രമോദമഥയാത്രയയച്ചു
അപ്പൊഴെന്നരികിൽവന്നുവസിച്ചു
വിപ്രവൎയ്യമണിതാനുമുരച്ചു ൨൮൦

ഇഷ്ടന്മാരെക്കഥിക്കുമ്പൊഴുതിലിതരനെ
സ്സമ്മതിക്കാതെപാരം
തുഷ്ട്യാനായിൻെറതുഞ്ചത്തവിരതമമരും
വെണ്മണേമന്മതംകേൾ
കഷ്ടംകമ്പംപിടിച്ചോകഠിനമിഹഭവാൻ
ഞങ്ങളേവേർപിരിഞ്ഞി
ട്ടൊട്ടുംനന്നല്ലപോകുന്നതുപരമസഖേ
പാൎക്കെടോഭാഗ്യരാശേ ൨൮൧

മുപ്പത്താറുമുതല്ക്കുനമ്മുടെമന
സ്സേകീകരിച്ചന്നുവ
ന്നിപ്പാരിങ്കലണഞ്ഞുവാണൊരുമഹാ
സൌഖ്യംമറന്നോഭവാൻ
കെല്പോടിയ്യിടെനമ്മളൊത്തിഹവസി
ച്ചിട്ടുംകുറെക്കാലമാ

യിപ്പോൾപോവതല്ലമിന്നിയിവിടെ
പ്രീത്യാതകത്തിടണം ൨൱൨

ഇമ്മാസംകഴിയുംവരെക്കുമിവിടെ
പ്പാൎക്കാംനമുക്കുണ്ണിനാ
ബ്രഹ്മസ്വംമഠമായതിങ്കലുമഹോ
പോകേണ്ടപൂൎണ്ണാദരം
ചെമ്മേകേൾക്കകോടനാട്ടെഴുമിള്ളാ
ഗീൎവ്വാണനാമുണ്ണിതാ
നന്മേഷത്തൊടുമേവിടുംമഠമതിൽ
പോകാംഭുജിച്ചീടുവാൻ ൨൱൩

സ്നാനംകാലേകഴിക്കാംസരസിജവിശിഖാ
രാതിപാദംഭജിക്കാം
മാനംകൈക്കൊണ്ടിരിക്കാംമമതയൊടൊരുമി
ച്ചിഷ്ടിനന്നായ്ക്കഴിക്കാം
സാനന്ദംസഞ്ചരിക്കാംസകലദിശിസരോ
ജാക്ഷിമാരൊത്തിരിക്കാം
ഞാനുംകൂടിശ്രമിക്കാംജനിതകുതുകമോ
ടിങ്ങിനേതാമസിക്കാം ൨൱൪

ഇഷ്ടംപാരമിയന്നുഞാനിഹപറ
ഞ്ഞീടേണ്ടതെല്ലാംപറ
ഞ്ഞിട്ടുംസമ്മതമായതില്ലയിഭവാ
നെന്നാകിലിന്നിസ്സഖേ
കഷ്ടംതന്റെമനസ്സുപോലെകുതുകം
താനിങ്ങുവാണാലിനി

ക്കൊട്ടല്ലിന്നുപിടിച്ചുകെട്ടുവതിനും
മററുംകഴിഞ്ഞീടുമൊ ൨൫൧

ദാരോന്നിത്തരമാത്തമോദമവനീ
ഗീർവ്വാണനോതീടുമ
ന്നേരംനന്ദികലന്നുമുന്നിലമരും
മല്ലാക്ഷിചൊല്ലീടിനാൾ
പാരംഞങ്ങളെയൊക്കെയിങ്ങിനെമറ
ന്നിട്ടേച്ചുപോയീടുമ
ക്കാര്യംജ്യോബുധവര്യനല്ലകഠിന
ക്കയ്യാണതോർത്തിടണം ൨൫൨

എന്താണിഷ്ടമതെന്നുരെക്കിലിഹഞാൻ
ചിന്തിക്കിലാവുന്നതി
ന്നെന്തൊന്നാകിലുമന്തരായരഹിതം
കാന്തോപമാനപ്രഭോ
സന്തോഷത്തൊടുചെയ്യിടാംധൃതിപിടി
ച്ചിപ്പോളെഴുന്നള്ളിടേ
ണ്ടെന്താണങ്ങടിയന്തരംതിരുമന
സ്സെന്തിന്നുചിന്തുന്നതും ൨൫൩

ഏവംകൌതുകമോടുകന്നൽമിഴിയാം
കൊച്ചുട്ടിചൊല്ലുന്നതിൻ
ഭാവംകണ്ടതിഭംഗിചേർന്നഭൂഗണാ
ധീശാഭിരാമാനനേ
ജീവൻകൂടിവലിഞ്ഞിടുംപടികടാ
ക്ഷിച്ചൊന്നിതിൻവണ്ണമാ

പൂവേണീമണിയായകഞ്ഞിയുമഹോ
മെല്ലെന്നു ചൊല്ലീടിനാൾ ൨൨൭
ഇണ്ടല്പെട്ടിഹ വണ്ടിതെണ്ടിവരുവാൻ
പോയോരെരണ്ടാളെയും
കണ്ടീടേണ്ടവനിനിദ്രുതതരം
പോകേണ്ട പൂമേട്ടിലും
വേണ്ടായാത്രയതിപ്പൊളത്രനിവസി
ച്ചാലുംവരുംകൊല്ലവും
കണ്ടിടാമഥസംഗമേശ്വരമഹാ
മാഹോത്സവാഡംബരം ൨൨൮
എന്നോടിത്തരമേണനേർമിഴികളും
നമ്പൂരിയുംലൌകികം
നന്നെസ്നേഹമൊടേറെയങ്ങിനെപറ
ഞ്ഞപ്പോൾപയോജേക്ഷണേ
ഒന്നായിട്ടിളകീമനസ്സുപുനര
ന്നെന്നിട്ടുമുൾധൈര്യമായ്
നിന്നാഢ്യന്ന്യധരാനിലിമ്പതിലകൻ
തന്നോടുചൊന്നേനഹം ൨൨൯
ചൊല്ലേറുന്നഭവാനൊഴിഞ്ഞൊരുമഹാ
ബന്ധുക്കൾചൊല്ലീടുവാ
നില്ലാരുംഭുവികളുമല്ലകരളിൽ
കില്ലില്ലതെല്ലുംസഖേ
എല്ലാപ്പോഴമതോർമ്മയുണ്ടിഹഭവൽ
ചൊല്ലിന്നുകേൾക്കേണ്ടതാ

ഞല്ലോഞാൻപരമെങ്കിലുംതടവുചൊ
ല്ലീടൊല്ലപോയീടുവാൻ ൨൱൪

ഉടനേപോണമങ്ങേററ മടിയന്തരമുണ്ടുമേ
അടിയന്തരമെന്തെന്നും മടിയാതുരചെയ്യേടോ ൨൱൫

പിറന്നനാളാണിരവത്തിരണ്ടാ
യ്യുരുന്നൊരാത്തിയ്യതിപൊയ്യതല്ല
അരംനമുക്കായതിനമ്പൊടസ്മൽ
പുരത്തിലെത്തീടണമാത്തബന്ധോ ൨൱൬

എന്നതിനിന്നിഹപോണോ
ചെന്നെത്താൻരണ്ടുനാളിലധികംവേണോ
ഇന്നൊരുക്കുട്ടുണ്ടല്ലോ
മന്ദിച്ചാൽമററൊരാളുമിനിയില്ലല്ലോ ൨൱൭

പെററമ്മയില്ലാതെപിറന്നനാളു
ചെററുംസഖേസാരമതില്ലതല്ല
തെററീവിവാഹംകൃതമായവൃത്തം
മുററുംമനസ്സിൽകരുതീലഹോഞാൻ ൨൱൮

വൈകാതെകണ്ടിന്നവരോടുകൂടി
പ്പോകേണമെന്നങ്ങിനെനിശ്ചയിച്ചോ
പോകേണമല്ലാഞ്ഞിലിനിക്കുകണ്ണ
മാകുംഭവാനായതറിഞ്ഞിടേണം ൨൱൯

ഇന്നുപോകുംഭവാനെങ്കിലെന്നുകാണുന്നുതങ്ങളിൽ
വന്നിടാംതാമസിക്കാതീമന്നിടത്തിൽമഹാമതേ ()

ഇല്ലത്തേക്കിപ്പൊഴെന്നാൽസിതമണിധരണീ
ദേവപൊയ്ക്കൊൾകതുഷ്ട്യാ

കല്യാണം തേനിതാന്തം ഭവതു കനകമാൻ
കണ്ണിയാം കുഞ്ഞിയോടും
കല്യാണശ്രീകളിക്കുന്നിവളൊടുമധുനാ
യാത്രയും ചൊല്ലി വേഗം
സല്ലീലം പോകപൂഃമെടതിലവർ വരുമാ
ത്തവ്വിലെത്തേണ്ടയോതേ ൧൯൯

ഇല്ലിത്രസൌഖ്യമൊരുദിക്കിലുമിപ്രകാര
മുല്ലാസമോടുമരുവുന്നതിനെങ്കിലും ഞാൻ
ഇല്ലത്തുഃപോയിവരുവാനിഹനിശ്ചയിച്ചു
കല്യാണിമാർമണികൾ നിങ്ങളുറിഞ്ഞിടേണം ()

ക്ഷോണിദേവകുലാവതംസകഭവാൻ
പോയീടിലെന്നിങ്ങിനി
കാണാൻകൂട്ടമതെന്നുമമ്പൊടരുൾചെ
യ്തീടേണമെന്നെങ്കിലും
വീണാലാപിനിദൈവകല്പിതമതു
ണ്ടെന്നാകിൽ വന്നിങ്ങുടൻ
കാണാം കുഞ്ഞികിടന്നു കൊൾക വെറുതെ
കണ്ണീച്ചുനില്ക്കേണ്ടന്നി ൨൦൦

ഇഷ്ടത്തിനായ്ഥിലതുകുഞ്ഞിയൊടോതുമപ്പോൾ
പെട്ടെന്നു കുട്ടികരയുന്നതു കേൾക്കമൂലം
കുട്ടിക്കു ഞാൻ മുലകൊടുത്തു വരാമതെന്നു
തുഷ്ട്യാ പറഞ്ഞവളുമാദരവോടുപോയാൾ ൨൦൧

സോല്ലാസമപ്പൊളഴകോടരികത്തണഞ്ഞു
കല്ലോലചില്ലികളുടക്കിനിളക്കിമന്ദം

ഫുല്ലാരവിന്ദസദൃശാനനമങ്ങുതാഴ്ത്തി
ചൊല്ലീടിനാൾചടുലലോചനകൊച്ചുകുട്ടി ()
കാലപ്രദോഷിദേവൻകരുണയൊടെഴുമീ
ക്കാശ്യപീതന്നിലെത്തി
ക്കാലംവൈകാതെകാണ്മാൻകഴിവിനിവരുമോ
വന്നുചേരുന്നതിന്നും
കാലംവെച്ചങ്ങവസ്ഥക്കടനുടനെഴുതീ
ട്ടുന്നതിന്നുംവിശേഷാൽ
കാലേൽവീണാശ്രയിക്കുന്നിതുകനിവുകല
ർന്നോരുഭൂദേവമൌലേ ൩൦൩

ഞാനങ്ങിങ്ങിനെജ്ജീവനോടുവസുധാ
ഭാഗത്തിലുണ്ടെങ്കിലെൻ
മീനഞ്ചുംചടുലേക്ഷണേമിഥുനമാ
സത്തിൽപ്പെട്ടുംരോഹിണി
ഊനംവിട്ടിഹവന്നുചേൎന്നിടുമിവൻ
വാദ്ധ്യാന്റെവാരത്തിനായ്
നൂനംനൂതനനീലനീരദലസൽ
പൂവേണിമാർമാലികേ ൩൦൪

വിശ്വാസസ്നേഹരാഗപ്രണയസുബഹുമാ
നാദിതോന്നുന്നതല്ലീ
വിശ്വത്തിൽകേളിയണ്ണംപുനരൊരുവള്ളിലും
നന്ദിയോടെന്നമൂലം
നിശ്ശങ്കംഞാൻനിനക്കായുടനുടനെഴുതാം
വൎത്തമാനത്തിനെല്ലാം

മാശപാസത്തോടഹോരാത്രവുമിഹവരനോ
ടൊത്തുനീവാണുകൊൾക ൩൰൫

ആവശ്യമുള്ളവകയാണതുകൊണ്ടുവേഷ്ട
ക്കാവേശ്യമാരൊടനുവാദവുമാശ്രുവാങ്ങി
കാവ്വേണിമാർകബരിചേത്തണിയുന്നൊരോമൽ
പാൽവാണിഞാൻപരിചിലൊന്നുമുറക്കിപിന്നെ ()

ആമട്ടിടഞ്ഞമൃദുവാണികളാസ്സിരിഞ്ഞ
ന്നീമട്ടിലിന്ദുമുഖിഞാനമൊത്രനമെന്യേ
പൂമേട്ടിലാശ്രുകുത്തുകത്തൊടുചെന്നുപൊന്നിൻ
പൂമൊട്ടുതോററമുലമാർമുടിമുഗ്ദ്ധമാലേ ൩൰൭

നേരെയുള്ളകതകങ്ങടെക്കയാ
ലേറെയുള്ളമലസാതെഗ്ഗൂഢമായ്
വേറെയുള്ളൊരുവഴിക്കുചെന്നുഞാൻ
കേറിയുള്ളിലഥകേഴലോചനേ ൩൰൮

തദാനീംതാരിത്തേൻമൃദുലമൊഴികാത്ത്യായനിയതാ
മുദാരശ്രീചേന്നോരുഡുപതിലസന്മുഗ്ദ്ധമുഖിയാൾ
നിദാനംകണ്ടിടുന്നതിലുമധികംമോടിയൊടുടൻ
മുദാവന്നീവണ്ണംകുശലമഥചൊന്നാളവളഹോ ൩൰൯

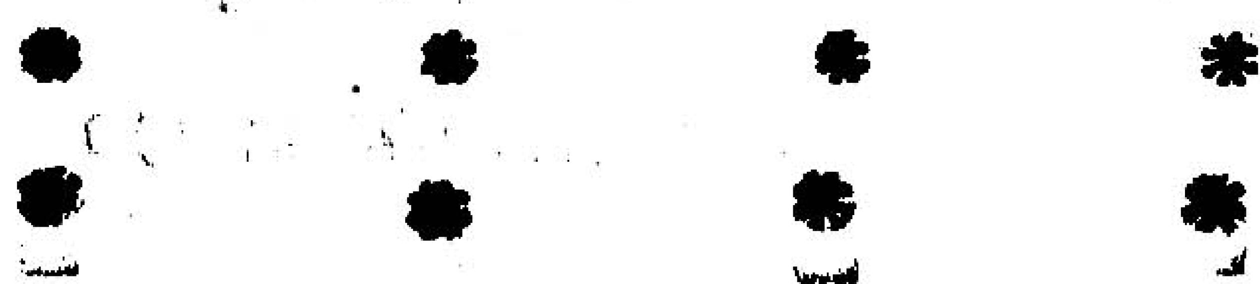
ഇക്ഷോണീസുരവയ്യരാകിയമഹാ
നക്ഷത്രജാലങ്ങളിൽ
സാക്ഷാൽചന്ദ്രനതെന്നപോലെവിലസും
വിശൈപകവിരൻഭവാൻ
അക്ഷീണാദരമീയ്യകത്തുടനെഴ
ന്നള്ളാംക്ഷണംഞാൻപരം

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയത്തുണ്ടകത്തവൾകിട
പ്പായിലഭാഗ്യാംബുധേ ൱൰൧
കൂറേറിടുന്നൊരുഭവാനിഹകേൾക്കകുട്ടി
പാരംകിടന്നുകരയുന്നതുനിത്തിഞാനും
നേരാണുറക്കിനിമിഷംവരുമെന്നുരച്ചു
പാരാതെപത്മമിഴിയാളുവളഞ്ഞുപോയാൾ ()

അത്തുപൊഴുതമരസ്ത്രീജാലശയ്യാഗൃഹത്തോ
ടെതിർപിണയുമകത്തേക്കായിഞാനായതാക്ഷി
മതിയിലതുലമോദംതിങ്ങിവിങ്ങിക്കടന്നേൻ
മതിമുഖിമണിലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെക്കണ്ടുവല്ലോ ൱൰൨

കനകമയമഹാദ്രിസ്പർദ്ധിവൃത്തോന്നതോരൃൽ
സ്തനികുലമണിലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുംപുഷ്ടമോദം
കനിവൊടുതളിമത്തിൽസൽക്കരിച്ചങ്ങിരുത്തി
പ്പുനിമതിമുഖിചോദിച്ചീടിനാളിപ്രകാരം ൱൰൩

ചിത്തംചേൎന്നചിലപ്പൊളൊക്കെയുമെഴു
ന്നള്ളുന്നനാളിക്കണ്ണ
ക്കൊത്താൽവൈകിടുമാറതില്ലയിഭവാ
നിന്നെന്തുവാനിങ്ങിനെ
സത്യംചൊല്ലണമെന്നിവണ്ണമവൾനി
ർബ്ബന്ധിച്ചുഞാനപ്പൊഴെ
നൃത്തംഗസ്തനിയോടുവസ്തുതപരു
ങ്ങാതെപറഞ്ഞിടിനേൻ ൱൰൪

നാടെല്ലാംനവമായനാണിയമുയ
ന്നീടുംവിഭോശ്രാഢമി
പ്പാടല്ലാതെഭവിഷ്യയാലതിനുപോൽ
കാതിങ്ങിരുന്നീടുവാൻ
പാടില്ലേതുമസംശയംബതപോൻ
പോയീടിലയ്യോമറ
ന്നീടല്ലേമനതാരിലെന്നെമതിമാൻ
മാർമൌലിമുക്താമണേ ൬൮

രാഗസ്നേഹപ്രണയസുമഹൽപ്രാണവിശ്വാസവുംന
ല്ലാകാരശ്രീജിതസുരവധൂസഞ്ചയേസഞ്ചിതാംഗി
ലോകത്തിൽകേളധികബഹുമാനാലിയുംമറ്റൊരുത്തീ
ലാകുന്നില്ലിവിധമഥമറന്നീടുമോനിന്നെഞാനും ൬൯

തമ്മിൽകാണുന്നനേരംതരമതുപറയും
വേർപിരിഞ്ഞങ്ങുപോയാൽ
മമ്മംനോക്കിസ്സുകരിച്ചിടുമതുധരണീ
ദേവർതൻധമ്മമല്ലോ
എന്നാൽസ്നേഹംകലർന്നിങ്ങിനെപറയുകയോ
പാരമിച്ചൊന്നതെല്ലാം
തന്മായാവമ്പകിട്ടോവിവരമറിയുവാൻ
കോപ്പതില്ലല്പവുംമേ ൭൦

എന്തെങ്കിലുംസ്നേഹമൊരല്പമുള്ളിൽ
ബന്ധിച്ചുരക്കംമൊഴിയെന്നുതന്നെ
ചിന്തിച്ചഹോഞാനുമനന്തമായ
സന്തോഷസിന്ധൌമുഴുകുന്നുപാരം ൭൧

ഇവയൊന്നുമുരെക്കാതെ തവസമ്മതമേകുക
അവരെന്നെവിളിക്കുന്നു പവിഴാധരിമാർമണേ ()

അങ്ങോട്ടിപ്പോളെഴുന്നെള്ളുകിലയിസുമതേ
വീതശങ്കംഭവാന്മാ
രിങ്ങോട്ടെന്നാണകാണ്മാനുടനിടവരുമോ
വൎത്തമാനത്തിന്നെല്ലാം
അങ്ങുന്നിങ്ങോട്ടിനിസ്സ്വായഴകൊടെഴുതിവി
ട്ടീടുമോചൊല്ലിടേണം
ഭംഗ്യാപാരിച്ചവിടജ്ജനകുലമുടിയിൽ
തങ്ങുമത്തുംഗബുദ്ധേ ൧൨൬

കല്യേകൾക്കിമൊയമാസമായതിനക
ത്തല്ല്യേവരാതങ്ങിരി
ക്കല്ലേതങ്കിലുമില്ലതിന്നുകരളിൽ
കില്ലേഷമേതെല്ലുമേ
തെല്ലേറെപ്രിയനായൊരെന്നെയുമകം
ത്തല്ലേനിതാന്തമ്മറ
ക്കൊല്ലേകഞ്ജദളാക്ഷിമാൎമ്മകുട
ക്കല്ലേമനോമോഹനേ ൧൨൭

വൎത്തമാനവിവരത്തിനക്ഷിതിയി
ലെത്തിഞാനുമഥസത്വരം
കൎത്തയക്കുമതൊരുത്തരാകിലു
മെട്ടത്തിടാനിടവരുത്തൊലാ
അത്ര്യല്ലമമപത്രമപ്പൊഴുതു
ചീന്തിവൃത്തിയൊടൊരുത്തര

ക്ഷത്ത്രമങ്ങടനകൊടുത്തയക്കണമൊ
    രത്തല്പുള്ളിലരുത്തുത്തമേ ൲൨൨

നന്നാകില്ലവലിച്ചുപാരിവഷളാ
    യ്ത്തീർന്നിടുമെന്നാലുമി
ണ്ണെന്നാലാവതുപോലെഞാൻമറുവടി
    പ്പത്രംമഹാസന്മതേ
ഒന്നാഞ്ഞൊട്ടെഴുതാമിനിക്കുമടിയു
    ണ്ടത്ത്യോഭവൽസന്നിധൌ
വന്നാൽകാട്ടുരുതാരയുംതിരുമന
    സ്സുണ്ടായിവന്നിടണം ൲൨൩

പ്രേമാതിരേകമതുകൊണ്ടെഴുതുന്നതെല്ലാം
പ്രേമാത്ഥമായ്മമമനസ്സിലിരിക്കയെന്ന്യ
ഹേമാദ്രിശൃംഗസദൃശസ്തനിമറ്റൊരാളും
ഹേമാൻകിശോരമിഴികേളറിയില്ലശേഷം ൲൨൪

സ്തനഭാരജിതശ്രീമൽ കനകാചലശൃംഗമേ
കനിവോടധുനാപോവാ നനുവാദംതരേണമേ

സന്താനശ്രീലതാംഗീമണിയോടൊരനുവാ
    ദത്തെയുംചാരുവാചാ
സന്തോഷിപ്പിച്ചുവാങ്ങിസ്സുലിഖദകുഴലാൾ
    തൻമനസ്സോടുകൂടി
ഉന്തിത്തള്ളിക്കളിസ്സുംകളതരകനക
    പ്പന്തണിക്കൊങ്കരണ്ടും
ചന്തത്തിൽച്ചേത്തൊരാലിംഗനമതികുതുകം
    ചെയ്യുഞാൻചേതമുണ്ടോ ൲൨൫

സുന്ദരാംഗിമണിതന്നുടെകൊങ്ക
ക്കുന്നണച്ചതികുതൂഹലമോടെ
നിന്നിടുമ്പൊളവൾതന്നുടെകാന്തൻ
വന്നുചേൎന്നുവനജായതനേത്രേ ൩൨൮

കുട്ടിനീരത്നമേലക്ഷ്മിക്കുട്ടിനീകേട്ടുകൊള്ളുക
മുട്ടിനിന്നുവിളിക്കുന്നുതുഷ്ട്യാവാതുക്കൽവല്ലഭൻ
ഇത്ഥംവന്നൊരുരച്ചോരളുവതിലവളും
കണ്ണുരുന്ധ്രംകൊടുത്താ
ബ്ഭൎത്താവാണെന്നറിഞ്ഞെന്നൊയുമകലെവെടി
ഞ്ഞതിന്നിഞാൻപോണുവെന്നും
പ്രത്യേകിച്ചിന്നിയൊക്കെത്തിരുമനസിവിചാ
രിച്ചുകൊൾകെന്നുമോമൽ
പുത്തൻതേൻവാണിചൊല്ലിക്കുതുകമൊടുനട
ന്നാൾതുറന്നാൾകവാടം ൩൨൯

കാന്തശ്രീകലരുന്നകാമ്യമൊഴിമാർ
തൻമൌലിയിൽസന്തതം
കാന്ത്യാചേൎന്നിളകിക്കിടന്നുകളിയാ
ടിടുന്നപൊന്മാലികേ
ചാന്തേലുംമുലയാളൊടൊത്തുചലനം
കൂടാതകണ്ടപ്പൊഴാ
കാന്തൻകാൽകഴുകിട്ടുതൻമണിയക
ത്തേക്കായണഞ്ഞീടിനാൻ ൩൩൦

അകത്തിരിക്കുന്നൊരുഞാനുമപ്പോൾ
പകച്ചുപെട്ടെന്നുപുറത്തുപോന്നു

ശുകാംഗനാലാപിനിയാൾതന്മാനീ
മകത്തുനിന്നക്കതകങ്ങടച്ചാൾ ൧൧൫

നാരീജനങ്ങൾനലമോടണിയുന്നസാക്ഷാൽ
നാരായണീസഹിതരായഥ ഞങ്ങൾപിന്നെ
ഓരോന്നുരച്ചവിടെയന്നിറയത്തൊരല്പ
നേരംവസിച്ചവരഭാഷണിവംശമൌലേ ൧൧൬

അന്നേരത്തങ്ങുണാപാംഗിവൃന്ദത്തിൽ വിളിക്കൊണ്ടവൾ
ഒന്നുചോദിച്ചനാദിച്ചു ഞെന്നോടായേണലോചനേ ()

ഇക്കാലത്തിവരൊത്തുസംഗമപുരാ
ധീശോത്സവംകാണവാൻ
ചൊൽക്കൊണ്ടോരിവിടുന്നുമുണ്ടവിടയാ
ണിത്തപ്പിലെന്നായിവർ
തർക്കിക്കുമ്പൊളിടെക്കചെന്നതിക്കവാ
യില്ലെന്നുതർക്കിച്ചഞാൻ
ഭോഷ്കല്ലെങ്കിനയാണ ഭ്രസുരമണേ
പോകുന്നതുണ്ടോഭവാൻ ൧൧൭

മഹോത്സവംകാണ്മതിലേററമിപ്പോൾ
മഹാരസംമാനിനിമന്മനസ്സിൽ
അഹംകരിച്ചത്രവസിപ്പതിന്നാ
ണഹോഗമിച്ചീടണമെങ്കിലുംമെ ൧൧൮

അപ്രകാരമുറച്ചെങ്കി ലിപ്രദേശത്തിനിന്നുവാൻ
ക്ഷിപ്രംവന്നിടുമോനല്ല വിപ്രവംശശിഖാമണേ ()

ഇന്നോരോന്നിപ്പൊളോതുന്നതിനൊരിടയതി
ല്ലാത്തപോകുന്നതിന്നാ

സ്വന്നോരീവിപ്രരേററംമുറുകിയുടനിര
പ്പായിഞാൻപോയിടട്ടേ
സൌന്ദൎയ്യശ്രീവിലാസോദയസകലചരീ
ഭൃതസംഭൃതസാക്ഷ്യാ
വൃന്ദാരസ്ത്രീവിശേഷവരതനുവള്ളരെ
താമസിയ്ക്കാതെകാണാം ൩൩൧

ഇത്രനേരംഭവാനിന്നു കുത്രപോയ്ഗൂഢമായഹോ
വൎത്തമാനമതിങ്ങെല്ലാം സത്യമായരുളീടണം ൩൩൨

തവസഹജയതാമത്തന്വിമാർമൌലിമിന്നും
കുവലയമിഴിലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയോടൊത്തഹോഞാൻ
ഇവിടമതിലൊരേടംഗൂഢമായ്വന്നുവാണേൻ
ഭവതിയതറിയേണംസത്യമാണത്രയുള്ളു ൩൩൩

അറിഞ്ഞുഞാൻമുന്നമതൊക്കെയിപ്പോൾ
കിറഞ്ഞുചോദിച്ചതുസാരമില്ല
പറഞ്ഞിടുന്നെന്തുഭവാനതെന്നൊ
ന്നറിഞ്ഞിടാനാണതിബുദ്ധിശാലിൻ ൩൩൪

കരിഞ്ഞിടുംകാടതിൽനിന്നുകൂട്ടം
പിരിഞ്ഞുമണ്ടുംമറിമാൻചലാക്ഷി
മറെഞ്ഞുനിന്നെൻമറിമായമെല്ലാ
മറിഞ്ഞുനീയെങ്കിലുമില്ലബാധം ൩൩൫

നിറഞ്ഞമോദേനഭവാനിദാനീം
പരംജവാൽപോകുമുദന്തമെല്ലാം
പിരിഞ്ഞനേരത്തനുജത്തിതാനു
മറിഞ്ഞിടാൻയാത്രപറഞ്ഞതില്ലേ ൩൩൬

വിരിഞ്ചകഞ്ജാക്ഷിവികാരസിന്ധൌ
മറിഞ്ഞുനീന്തുംമടവാർമണേനി
അറിഞ്ഞുകൊൾകിന്നനുജത്തിയോടും
പറഞ്ഞുഞാൻയാത്രപരംപ്രസാദാൽ ൬൪൬

നേരമ്പോക്കൊന്നുചോതിപ്പാ നാരംഭിക്കുന്നുഞാനത
നേരേകേട്ടുത്തരംചൊൽക നീരജായതലോചനേ ()

പതിയിഹപതിയാത്തോരീയ്യവസ്ഥക്കുനീയി
പ്പതിവിലധികമായിന്നെന്തിനായ്യോടിക്കുട്ടി
പുത്തുപുരുഷനൊരുത്തൻജാരവ്യത്യാസമിപ
ത്തിത്തുപൊഴുതണെവാനുണ്ടെന്നുതോന്നുമ്പോരം ()
അതിശയമിവിടുത്തെശ്ശങ്കകൊള്ളാമതല്ലി
പ്പതിവിലധികമായ്ഞാൻമോടിപ്പുണ്ടോരുമൂലം
മതിലകമതിലെക്കാസ്സോകുവാനാണവന്നി
ട്ടിത്തുസകലമഴിച്ചിട്ടങ്ങുവെച്ചില്ലമാന്തം ൬൪൭

മതിമുഖിമതിയായീലിന്നഹോകാരണംമാം
പ്രതിബതപരമാത്ഥംചൊൽകശങ്കാവിഹീനം
ക്ഷിതിവിബുധവടക്കുന്നാഥനാണാരെയുംഞാൻ
ചതിമൊഴികളതല്ലേസ്വീകരിക്കുന്നതില്ല ൬൪൮

ഇന്നിയുംശങ്കതീന്നില്ലേധന്യനാംതാവകാശയേ
തോന്നിടുന്നമഹാശങ്കതീൻമേതിങ്കളാനനേ ൬൪൯

പാറുക്കുട്ടിയെടുത്തുപാരമധുനാ
ഭംഗ്യാതകത്തിടുവാൻ
നേരിട്ടെങ്ങുമണഞ്ഞതില്ലെവിടയാ
ണോതെൻറശാതോദരി

പാരുക്കട്ടികിടന്നുനാളെപിടക്കൊ
ണ്ടീടാമെഴുന്നള്ളുമ
ന്നേരത്തേറെവിളിച്ചുവെന്നാടിയനെൻ
കാരുണ്യവാരാന്നിധേ ന. ൪൯
അംബുജാക്ഷിമന്നേകേൾനിന്നമ്മപോയിക്കിടന്നിതോ
അമ്മയുംപോയ്ക്കിടപ്പായിനന്നുദാഞാൻവിളിക്കണോ
വിളിക്കേണ്ടഞാൻപോയിയെന്നൊന്നുനേരം
വെളുക്കമ്പോൾനീയമ്മയാംനാരിയോട
ഇളക്കാതുരച്ചേക്കനാരികുലത്തേൽ
ധിളക്കാഴ്വിളങ്ങുംവിശാലേക്ഷണേനീ ന. ൫൦
മനംതെളിഞ്ഞുത്സവമൊക്കയുംക
ണ്ടനന്തരംഭാഗ്യപയഃപയോധേ
ഇനിങ്ങുവാനങ്ങെവിടത്തിലേക്കോ
മനെക്കലേക്കോമഹനീയകീൎത്തേ ന. ൫൧
നല്ലാത്താരാരപ്പൂവ്വമുത്സവമത്തും
കണ്ടങ്ങുവേഗാലിനി
ക്കില്ലത്തേക്കഥപോണമെന്നുനിരുപി
ക്കുന്നേൻനിശേശാനനേ
ഇല്ലോത്തീടുകതാമസംവളരെയ
ങ്ങട്ടിക്കിലിക്കാലമെ
ന്നല്ലൊത്തീടിനവേണിവന്നിടുമുടൻ
ഞാനത്രമീനേക്ഷണേ ന. ൫൨
അത്യാനന്ദമിവണ്ണമന്നുപലതും
തമ്മിൽപറഞ്ഞമ്പൊട

ച്ചോൽത്താർനേർമിഴിതന്റെസമ്മതമത്തും
കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിഞാൻ
പുത്തൻതേൻമൊഴിപൂൎണ്ണമോദമവിട
ന്നുത്ഥാനവുംചെയ്തുതൽ
പൃത്ഥ്വീദേവരൊടൊത്തുപോന്നുതരസാ
താരുണ്യപൂൎണ്ണോദയേ നം ൫൪
വൈകാതന്നവിടുന്നുവണ്ടികയറി
ജ്ജാതാദരംഞങ്ങളും
വേഗംപോന്നാഥസംഗമേശനിലയം
പ്രാപിച്ചപിറ്റേദ്ദിനം
ആകണ്ണാക്ഷിധരിച്ചുകൊൾകവരമാ
യ്സേവിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുത്സവ
ശ്രീകണ്ഠങ്ങളിനെവാണവാരവനിതാ
വൃന്ദത്തൊടൊന്നിച്ചുഞാൻ നം ൫൫
പാലാഴിയതിൽഫണീന്ദ്രശയനേ
പാരംവിളങ്ങുംജഗ
ന്മൂലാധാരനാതയസംഗമപുരാ
ധീശോത്സവാഡംബരം
ചാലേയാത്തുവതിന്നുചാരുമറിമാൻ
നേർകണ്ണിമാർചാത്തിടും
മാലേമാനിനിശക്തനല്ലതുനിനച്ചോ
ന്നിങ്ങൊഴിയ്ക്കുന്നുഞാൻ നം ൫൬
ഇഷ്ടന്മാർകളിലിന്നുമുഖ്യതമനാ
മിട്ടിരിമുസ്സുംപെട്ടി

ണ്ടൂട്ടൻപിന്നെമരത്തനും നട്ടുവവും
സാക്ഷാൽ പെരുന്താനവും
മട്ടോലുംമൃദുവാണികേൾക്കമണിക
ണ്ഠൻ താനുമെന്നല്ലഞാ
നിഷ്ടംചേർന്നവർപിന്നയുംപലരുമായ്
വാഴുന്നൻവരാംഗീമണേ ൩൭

ആറെട്ടാളുകളിഞങ്ങളാറാട്ടുകഴിയുംവരെ
വേറിട്ടില്ലെന്നുബോധിക്കവേറിട്ടിഹവരാംഗനേ ൩൮

ആറാട്ടിൻദിവസത്തിലക്കൈയഹോ
കണ്ടില്ലഹോരാത്രവും
പാരെട്ടുംപരമിട്ടിളക്കമിടിയും
കാററുംമഹാമാരിയും
മാറീട്ടില്ലവിളക്കമന്നോരുവെട്ട
പ്പായില്ലപായുംമഹാ
സാരാട്ടന്നതുപോലൊരോട്ടമതുകൊ
ണ്ടാക്കെക്കഴിച്ചീടിനാൻ ൩൯

പെയ്യുംവന്മഴയൊക്കയുംബതനനാ
ഞ്ഞേററിത്തണുത്തേററമ
ങ്ങേയ്ക്കോകോവിലകത്തുചെന്നഥനില
ത്തീറംവ്രതത്തോടഹോ
പൊയ്യല്ലന്നുകിടന്നുതോന്നുണിയി
ല്ലാട്ടേക്കുറെക്കായുവാൻ
തിഞ്ഞുംകൂടിലഭിച്ചതില്ലവളരെ
കഷ്ടിച്ചുകാഴ്ച്ചേണിഞാൻ ൪൦

കിട്ടകിടവിറയോടാരാത്രിതന്റെവത്തൂവ്വാ
ലടിയുമുടലിലേററങ്ങേററിരുന്നുംനടന്നും
ഉടനുടനെകിടന്നുംബുദ്ധിമുട്ടിക്കഴിച്ചേൻ
കഠിനമൊരുവിധംഞാൻകൈതവംചൊൽകയല്ല

ദിൿചക്രത്തിൽദിവാനായകകിരണമണ
ഞ്ഞീടുമാറായനേരം
കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനങ്ങഴികിനൊടെഴുന
ള്ളീടിനാനപ്പൊഴുംഞാനും
മെച്ചത്തിൽപ്പോന്നുളുക്കതിക്കടനഥതിരുവ
ഞ്ചിക്കുളത്തെത്തിയെന്നും
കൊച്ചിക്കാവാംമഹാരാജത്തിയൊടഖിലവുമെൻ
കുഞ്ചികൊഞ്ചീടവേണം ൩൭൮

മസ്സൽക്കണ്ണിമണേകുളിച്ചുപുനര
ന്നത്തുണ്ടമത്യൂദ്ഭമ
ത്ത്യാകന്നൊരുതമ്പുരാനൊടൊരുമി
ച്ചന്നൃനമോദാനചിതം
പ്പൊയ്യപ്പകൽത്രവാണചകുലു
ണ്ടുത്തിട്ടുപിന്നെസ്സുധാ
ചെയ്യുംഭാഷിണികോടിലിംഗപുരിയിൽ
പ്പോവാൻപുറപ്പെട്ടുഞാൻ ൩൭൯

പുഷ്യരായതാക്ഷിഭ്രപുരന്ദരാന്തികത്തിൽവ
ന്നുഡാക്കുന്നിൽമോദമോടുയാത്രചൊല്ലിരാത്രിഞാൻ
തൊക്കരക്കറിസ്സിയൊത്തുപോന്നുപിന്നെഞങ്ങള
ന്നാക്കരക്കണ്ണത്തകാഴ്ചമോതിടാവതല്ലെടോ ൩൮൦

ഭ്രകുമ്പംപോലെവല്ലാതിടിയുമുടനുടൻ
　　മിന്നലുംക്കൂരിരുട്ടും
ലോകംപാടേനടുങ്ങുമ്പടിപെരുമഴയും
　　കാററുമായ്ഞങ്ങളേററം
ശോകംകൈക്കൊണ്ടുഴന്നെങ്കിലുമധികതരം
　　മാനമാൎത്തന്നെയാണ
ന്നേകച്ഛത്രാധിപത്യംശ്ശുകമൊഴിസുതരാ
　　മുണ്ടഹോരണ്ടുപേക്കും ണ൬൯

വല്ലാത്തുള്ളൊരുക്കൂരിരുട്ടമിടിയും
　　കാററുംപൊട്ടക്കന്നുമേൽ
ത്തല്ലീടുന്നൊരുമിന്നലുംമഴയുമ
　　പ്രേതങ്ങൾപേപ്പട്ടിയും
എല്ലാംകൂടിയണഞ്ഞുഞങ്ങളധികം
　　പേടിച്ചുമാൎഗ്ഗങ്ങളെ
ന്നെല്ലാംതെററിനടന്നുഴന്നതുനിന
　　ക്കമ്പോൾപിറക്കുന്നുമേ ണ൩൩

ദൈവാനുകൂലമതുകൊണ്ടവിടന്നൊരഭ്ധ
രാവായനേരമൊരുമാൎഗ്ഗമതെൻമനോജ്ഞേ
ചൊവ്വോടുകണ്ടതിലണഞ്ഞു നടന്നുഞങ്ങൾ
ചാവാതകണ്ടൊരുവിധത്തിലുദാരശീലേ ണ൬൭

പുത്തൻതേൻമൊഴിപോത്തുപോലെമഴയും
　　കൊണ്ടങ്ങിനേഞങ്ങള
പുത്തൻകൊവിലകത്തണഞ്ഞുഢകിട്ട
　　ന്നിട്ടെൻകൃശാംഗീമണേ

പ്രത്യാതിഥ്യതിമൂന്നുമഞ്ഞിരിവത്തും
ചേരുന്നനാളേററമ
പ്രത്യക്ഷോദയമാകുവോളവുമുറ
ങ്ങിപ്പോസ്സുരംഗേക്ഷണേ ൩൩൪
ക്ഷിപ്രംഞാങ്ങളുണർന്നുചിന്നെവിരവോ
ടന്നേരമസ്യന്ദനം
വിപ്രന്തന്നൊടുപഞ്ചുകളശരപുരം
പൂക്കിടുവാൻപോകുകേടോ
ഇപ്പോളില്ലൃഥയെന്റെമുണ്ടുകൾദവാ
നോർപ്പിസ്സണംവാരിയ
ത്തിപ്പെണ്ണിന്റെകരത്തിലെന്നുമുരചെ
യ്യുംതോട്ടുയച്ചീടിനേൻ ൩൩൫
താലിത്തന്മൊഴിതാതനൊത്തുപുനര
ന്നാണുംകഴിച്ചപ്പയാം
നേരത്തിങ്ങുതിരിച്ചവാരിയമണ
ഞ്ഞത്തിപ്പെണ്ണിനെക്കണ്ടുഞാൻ
ഏറെത്താമസിയാതെമുണ്ടുകൾമുദാ
വാങ്ങിച്ചഥോകായലിൻ
തീരത്തേക്കഥചേർന്നുപോന്നുതരസാ
തോണിക്കതോഷാകുലം ൩൩൬

അളവതിലള്ളിവേണിലോകമെല്ലാ
മിളകിടുമാറിടിയുംകടുത്തകാററും
കുളർമഴയുമിരുട്ടുമാശ്ശുമിന്നൽ
പിളരുമഥോപികവാണിപാരമുണ്ടായ് ൩൩൭

ഉള്ളത്തിൽഭീതിയുണ്ടാംപടിയുടനിടിയും
കാററുമാസ്സാറിരുട്ടി
ത്തള്ളിക്കോരിച്ചൊരിഞ്ഞീടിനപെരുമഴയു
ത്തത്തലോടുത്തമാംഗി
വള്ളത്തിൽക്കേറിവല്ലാത്തുടലുകിടുകിടു
ത്താൎദ്രരാവായനേരം
വെള്ളാരപ്പിള്ളിവന്നില്ലൊരുവിധമ്മുജ്ജഗേ
ഹത്തിൽവന്നെത്തിഞങ്ങൾ ൩൰൭

മന്ദിക്കാതെകുളിച്ചുപിന്നെമഴയും
കൊണ്ടാശ്ശുകോയിക്കലാ
കുന്നോരാലയമാശ്രയിച്ചുവിരവോ
ടീറൻപിഴിഞ്ഞെൻപ്രിയേ
അന്നേകാദശിയാകകൊണ്ടുപുനര
ന്നുണ്ടില്ലചക്കപ്പുഴം
തിന്നാരാത്രികിടന്നുതത്രസരസം
സാരസ്യസാരാംബുധേ ൩൰൮

കററക്കരിങ്കുഴലിമാർകുലമൌലിതന്നിൽ
പററിക്കിടന്നിളകിടുന്നനവീനമാലേ
പിറെറന്നിനംപരിചിനോടുപിറന്നനാൾക്ക
തെറെറന്നുമൽഗൃഹമണഞ്ഞുമനോജ്ഞശീലേ ()
ചൊല്ലാവല്ലിഹചൊല്ലെഴുംതരുണികേ
ളില്ലത്തണഞ്ഞപ്പൊളീ
വല്ലാത്തുള്ളൊരരിഷ്ടമായകടലിൽ
ചാടിപ്പിടഞ്ഞങ്ങിനെ

ഇല്ലാനന്ദമൊരിഷ്ടലെങ്കിലുമിനി
ക്കെന്നാകിലുംമറെറാരാൾ
ക്കില്ലാതുള്ളൊരവസ്ഥയല്ലതുനിന
ച്ചെല്ലാംസഹിക്കുന്നുഞാൻ ൩൬

കുഞ്ഞിത്തൃക്കാൽച്ചിലമ്പുംവളകൾമണിലസൽ
കിങ്കിണിസംഘമെല്ലാം
മഞ്ജുത്വംപൂണ്ടപൂമെയ്തളിരതിൽമുഴുവൻ
ചേൎത്തണിഞ്ഞാത്തമോദം
കുഞ്ഞിക്കാവെന്നുപേരായഴകിനൊടമരും
പെണ്മൊഴിത്തമ്പുരാനും
പാഞ്ഞേറെക്കൊട്ടകൊട്ടിപ്രതിദിനമവിടെ
ക്രീഡയാടുന്നതില്ലേ ൩൭

കൊച്ചുണ്ണിയെന്നതിരുനാമമണിഞ്ഞൊരോമൽ
കൊച്ചുണ്ണിയായവതരിച്ചൊരുതമ്പുരാനും
സ്വച്ഛന്ദഭൂഷണമശേഷമലങ്കരിച്ചു
മെച്ചംകലൎന്നിഹകളിച്ചുവസിച്ചിടുന്നോ ൩൮

പാൎക്കിൽപ്രത്യേകമായിപ്പുരമറിവതിനി
ന്നാശയൊന്നാശയത്തിൽ
ചീൎക്കുന്നുണ്ടായതെന്തെന്നലർശരവിശിഖാ
പാംഗിഞാൻതെല്ലുചൊല്ലാം
കേൾക്കെല്ലാമിജ്ജനങ്ങൾക്കൊരുപെരുത്തണലാ
യ്വാഴുമത്തമ്പുരാക്കൻ
മാൎക്കെല്ലാംസൌഖ്യമല്ലേമദതരളമരാ
ളൊല്ലസന്നന്ദയാനേ ൩൯

ഏടത്താർശരമോടിചേർന്നൊരുപോരാ
ങ്ങാട്ടുംവൃധൻമാരണി
ഞ്ഞീട്ടുംനമ്മുടെഭക്തവത്സലനുമ
പ്രൌഢാശയൻപാടിയും
കേടറ്റൊരുകറുത്തപാറയുമില്ലം
കേഴേക്ഷണേമൂത്തിരി
ങ്ങോട്ടുംതത്ര്യതകത്ത്കൊണ്ടുമനതാർ
വാടാതെവാഴുന്നിതോ ൰൬൯

ചൊല്ലുത്ര്യന്തമുയർന്നിടുന്നതിരുവൈ
രാണിക്കളുംവാണിടും
മുല്ലത്താർശരവൈരിതൻറക്കൃപകൊ
ണ്ടില്ലത്തൊരാൾക്കെങ്കിലും
ഇല്ലത്താരതിലല്ലലെങ്കിലുമിനി
ക്കുപ്പാരതിൽചേർന്നിടാ
ത്തെല്ലിത്താർമിഴിസൌഖ്യമില്ലകപട
ച്ചൊല്ലല്ലകല്യാശയേ ൰൭൦

തൃപ്പൂണിത്തുറവന്നുതിങ്ങിനസുഖം
കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതി
നുൾപ്പൂവിൽചെറുതല്ലൊരാഗ്രഹമിനി
ക്കെന്നാലുമെന്നോമലേ
ഇപ്പോളുണ്ണമതുള്ളകാലമതുകൊ
ണ്ടല്ലുംമടിക്കുന്നുഞാ
നപ്പാരിൽപ്പരിചോടുചേരുമിടവ
പ്പാതിക്കുബോധിക്കണം ൰൭൧

മാനേലുംമിഴി!മൽപ്രയോഗമധികം
നിസ്സാരമാണെങ്കിലും
മാനിച്ചുമ്പൊടുകണ്ടിതിൻമറുകുറി
പ്പുത്രുംമനോമോഹനേ!
ആനന്ദത്തൊടവസ്ഥകൾക്കഖിലമാ
സ്നേഹംവിചാരിച്ചുനീ
താനേമുദ്രയടിച്ചയക്കണമതി
ന്നാണിന്നൊരത്യാഗ്രഹം ൩൨൨
കോടക്കാറണിവേണികൊല്ലമഴകോ
ടോരായിരത്തിൽപരം
കൂടിച്ചേർന്നൊരുനാല്പത്തുംബതകഴി
ഞ്ഞെഴാമതേണേക്ഷണേ
മോടികൊത്തൊരുമേടമാസമിരിപ
ത്തഞ്ചാംദിനംതീർത്തയ
ച്ചീട്ടുന്നേനൊരുദന്തപത്രപടലം
ശുഭ്രോപലക്ഷ്മാസുരൻ ൩൨൩
ഭ്രമൌകീർത്തിവളന്നിടുന്നതിരുവൈ
രാണിക്കുളത്താണ്ടെഴും
സോമാർദ്ധാഭരണന്റെയുംപുനരഘോ
പൂർണ്ണത്രയീശന്റെയും
ശ്രീമച്ചാരുകൃപാകടാക്ഷമതുകൊ
ണ്ടിക്കണ്ടതെല്ലാമഹം
സാമോദംവരസാമജാധിപഗതേ
സാധിച്ചുബോധിക്കണം ൩൨൪

——ഠഃഠഃഠ——

അംബോപദേശം.

—○○※○○—

അമ്പോടമ്പാടിതന്നിൽത്തിറവിനതെരുവിൽ
 ക്കേവലംകേളിയാടി
ട്ടമ്പോൾമെല്ലെന്നൊളിച്ചിട്ടൊരുവളുടെപുരേ
 ചെന്നവാററിവണ്ണം
വമ്പോടംബോപദേശംപടിയൊട്ടുമുഴവൻ
 കേട്ടസന്തുഷ്ടനായോ
രംഭോജാക്ഷൻതരട്ടേതരമൊട്ടതരസാ
 ഭക്തിയുംമുക്തിയുംമേ ൧

ബിംബോപമാധരികൾകേൾക്കുവതിന്നുബാല
ലംബോദരൻറെകഴലിൽക്കരൾചേർത്തിദാനിം
അംബോപദേശമിതുഞാൻമകളോടുനല്ല
സംബോധനാദിരസരീതിയിലോതിടുന്നേൻ ൨

ആപീനമോദമൊടുമെൻ'തിരുവൈരകീല
വാപി'പുരത്തിലെഴുമപ്പനുമപ്രകാരം
ശ്രീപീവരസ്തനിഭവാനിയുമെൻറചിത്ത
ശ്രീപീഠമേറിവിളയാടിവിളങ്ങിടേണം ൩

'ശ്രീഭൂതമന്ദിര'മമന്നുരുളുന്നതുംഗ
ശ്രീഭൂതിദൻഭുവനനായകനായകൃഷ്ണൻ
ശ്രീഭൂതനായകനൊരമ്മയതായധന്യ
ശ്രീഭൂവരൻതുണകൃതിക്കുമിനിസ്സുമേററം ൪

മാറത്തുതന്റെമലർമങ്കയെവെക്കുമോമൽ
കാറൊത്തകാന്തികലരും'നിഗമാലയേ'ശൻ
ഏറെത്തെളിഞ്ഞഴകിലേകണമിന്നിനിക്കു
കൂറൊത്തുകൊണ്ടുകുശലങ്ങൾകുശേശയാക്ഷൻ ൫

അമ്പുള്ളമൽഗ്ഗുരുവുമച്ഛനുമമ്മതാനും
വമ്പുള്ളതൃശ്ശിവപുരത്തിലെഴുംപുരാനും
പൊമ്പുള്ളിമാൻമിഴികളങ്ങണിയുന്നകുന്നിൻ
പെണ്ണിള്ളയുംതുണകൃതിക്കരുളേണമെന്നും ൬

(ഇതി മംഗള ഷൾക്കം)

'കണ്ണാററിലെ'ന്നുവിളികൊണ്ടൊരുവീട്ടിലുള്ള
തൊണ്ണൂററിനാലരവയസ്സുകഴിഞ്ഞമുത്തി
വെണ്ണൂററിലങ്ങിനെചടഞ്ഞൊരുനാളിരുന്നു
കണ്ണീററിൽമുങ്ങിമകളോടുവദിച്ചിതേവം ൭

കണ്ണില്ലിനിക്കിവിടെവന്നതിതാരുകുട്ടി
പെണ്ണല്ലയോവരികമന്മകളേമനോജ്ഞേ
പെണ്ണേനിനക്കൊരുപദേശമതേകിടാമെ
ന്നണ്ണേശ്ശിനിസ്സരികിൽവന്നിരിസുന്ദരാംഗി ൮

കാമാത്തിയുംകഠിനമാംകുരയുംകലൎന്നാ
രാമുത്തികൊച്ചുമകളോടിവചൊന്നനേരം
കേമത്തിവന്നരികിൽവാണുമുത്തുക്കിയപ്പോൾ
പ്രേമത്തിളപ്പൊടുമുരച്ചുകരച്ചിവണ്ണം ൯

(ഇതി ഉപനയനത്രയം)

ഇക്കണ്ടനമ്മളുടെസൽകുലധമ്മസാര
മുൾക്കൊണ്ടുകേൾക്കപലതുംപറയേണ്ടതുണ്ടേ

മയ്ക്കണ്ണിമഞ്ജുമകളേ ബാഹ്യശുദ്ധമാണ
ഷൾക്കണ്ണനമ്പിലിതുകേൾക്കരുതോർക്കണംനീ ()
എൻപത്തുതൊട്ടുതലയിൽവ്വ്രതവെച്ചുവേശ്യാ
സമ്പത്തിനായിമകളേ സ്മരനേസ്മരിച്ചു
എൻപൌത്രിനീമിഴിയടച്ചുകിഴക്കുനോക്കി
ച്ചമ്രംപടിഞ്ഞുടനിരിക്കൊരുമന്ത്രമോതാം ൧൮

“അന്യർനശിക്കണമതീത്തരവാട്ടിൽനന്നാ
യ്യന്നിടണംമമതരത്തിലൊരുത്തിപോലും
എന്നിൽക്കവിഞ്ഞിടരുതായതിനാസ്സുടാക്ഷി
ക്കൊന്നെന്നിൽമന്മഥഭവാൻഭഗവൻനമസ്തേ”

ഈമന്ത്രിയമ്മപറയുന്നതിതെന്തുവെച്ചു
നാമെന്തിനാണിതുജപിപ്പതുമെന്നിവണ്ണം
സീമന്തിനീകുലമണേ മകളേനിനക്കൊ
ക്ലീമന്ത്രമുത്തമമിതികളമൂലമന്ത്രം ൧൯

മുട്ടാതെകണ്ടുമുഴുസന്ധ്യകൾമൂന്നിലുംനൂ
റെട്ടായസംഖ്യയിതുമന്മകളേജപിച്ചാൽ
ഒട്ടാകെമീവഴിയൊരാൾക്കുമിനിക്കൊഴിഞ്ഞു
കിട്ടാത്തതാണതിരഹസ്യമിതസ്സലല്ലോ ൨൦

മല്ലായതാക്ഷിമകളേ മഹിളാജനങ്ങൾ
ക്കെല്ലാർക്കുമുണ്ടുചിലമന്ത്രമതെന്തുസാരം
ഇല്ലാർക്കുമിങ്ങിനെമഹത്വമെഴുന്നമന്ത്രം
കല്ല്യേജപിക്കുകനിനക്കുകണക്കിലാകും ൨൧

ഇന്നിപ്രകാരമൊരുമന്ത്രമതുണ്ടതെന്നു
മിന്നപ്പോളാണിവൾജപിപ്പതിതെന്നുമൊന്നും

അന്യൻഗ്രഹിക്കരുതുപെട്ടുപൊളിഞ്ഞുപോകും
പിന്നെക്കഥിക്കിൽമകളേഫലമെന്തതുള്ളൂ ൧൩

തന്വംഗിനമ്മളുടെമർമ്മമിതാണിതന്യൻ
ധന്യേധരിക്കിൽമകളേയമളിതമുണ്ടാം
മുന്നംജടായുനിജമർമ്മമുരെക്കകൊണ്ടു
വന്നോരബദ്ധമളികേശിനികേൾവിയില്ലേ ൧൪

ആധിക്കുഫലത്തിനുപമൃത്യുവതിന്നുകണ്ടു
ബാധെക്കുശത്രുജവിഷാദവിഷാദികൾക്കു
വ്യാധിക്കിവെക്കിതുകഠോരകഠോരമാണു
ബോധിക്കപൊന്നുമകളേപുരുപുണ്യശീലേ ൧൫

സമ്പത്തുസന്തതിയശസ്സുവയസ്സുവേശ്യാ
സമ്പത്തുസംഗസുഖമെന്നിവയുള്ളതിന്റെ
സമ്പൂർത്തിമന്ത്രമിതിനാൽമകളേഭവിക്കു [ലേ
മെൻപൌത്രിനിങ്കൽമഴയാൽപുഴയെന്നപോ

ക്രോധത്തിളപ്പുകുറവാനുമതല്ലതതാ
ബോധത്തിനുംശൃണുപരംജനരഞ്ജനെക്കും
ബോധിക്കനന്നിതതിൽവെച്ചമനോരഥങ്ങൾ
സാധിക്കുവാനുമിതുമന്മകളേമനോജ്ഞം ൧൭

(ഇതി മന്ത്രദശകം)

ഇദ്ധന്യമന്ത്രജപമൂലമിനിക്കുപണ്ടു
സിദ്ധിച്ചമാന്യതയതിന്നവസാനമുണ്ടോ
മുഗ്ദ്ധാക്ഷികേൾക്കമകളേപരമുണ്ടതോതാ
നദ്ധ്യാനമെങ്കിലുമതിത്തിരിവിസ്തരിക്കാം ൧൮

പാലൊത്തവാണിമകളേ പരമെൻറനല്ല
കാലത്തിലെപ്പെരളിയെന്തുപറഞ്ഞിടുന്നു
മൂലത്തെവിട്ടിവിടെമോരിൽനൊഴമ്പുകൂട്ടം
പോലെത്തുമാളുകളടിഞ്ഞുചടഞ്ഞുകൂടും ൨൨

പോഴത്തമോത്തുകയതല്പതിവമ്പരായോ
ത്തുഴിക്കനാഥരെയുമിങ്ങുവരുത്തിമുന്നം
ഊഴത്തിലെൻറമകളേ പരമെത്രനൃത്ത
നൃഴിച്ചുഞാനഥഥപട്ടികളെക്കണക്കേ ൨൩

ഭോഷ്കല്ലഭൂപരുടെമന്ത്രികളാംദിവാനും
പേഷ്കാരുമജ്ജഡ്ജിയുംറസിഡെണ്ടുതാനും
കേൾക്കെൻറചൊല്പടിയതാണിതിലേറെമാനം
കേൾക്കേണ്ടതെന്തുമകളേ മദമന്തിയാനേ ൨൪

(ഇത്യനുഭവചതുഷ്ടം)

തെക്കോട്ടുപോമൊരുകരിങ്കുറുനായവാലിൽ
പുക്കോരുരോമമതിടത്തുടയിൽക്കരിച്ചു
ചിക്കെന്നുനല്ലമൂത്രനീററിലലിച്ചുപൊട്ടു
മസ്കുണ്ണികുത്തുമകളേ ബഹുവശ്യമല്ലോ ൨൫

കാന്തിപ്പെടുന്നമകളേ ജനവശ്യമൊന്നി
ല്ലാന്തപ്പൊടിക്കസമമിന്നതകത്തുചെന്നാൽ
സ്വാന്തഭ്രമൽക്കടലിനക്കരെവാഴവോരും
നീന്തിത്തുടിച്ചരികിൽവന്നടികുമ്പിടുംതേ ൨൬

വമ്പുള്ളവാരണവരൻെറവളഞ്ഞുനീണ്ട
കൊമ്പുള്ളിലോക്കുപയസ്സിലരച്ചുതൊട്ടാൽ

പൊന്പുള്ളിമാൻമിഴിനിനക്കൊരുഭൃത്യനാകു
മെമ്പിള്ളയായമകളേമഘവാവുപോലും ൨൭

ഭ്രാന്തോത്തുകല്പഗുള്ളമെന്മകളേപറക
മോന്തിന്റെചോരയതുചേർത്തുകൊടുത്തുവെന്നാ
സ്വാന്തേനിനക്കവനൊഴിച്ചിടചൂലെടുത്തു [ൽ
മോന്തെക്കടിക്കിലുമടിക്കപിടിക്കുമല്ലോ ൨൮

(ഇതി വശ്യചതുഷ്ടം)

നീതുമ്പുവിട്ടുമകളേപതമെന്തതിത്ര
പ്പൂതമ്പിടിച്ചൊരുനടപ്പുവെടപ്പുവേണ്ട
ഫേതനാിമേൽക്കഴകണംതിരഷിത്തുടച്ചു
മാതംഗിതന്നുടയചന്തമനന്തമല്ലോ ൨൯

മട്ടാതെകണ്ടുമധുവാണിസുഗന്ധതൈലം
മുട്ടാതെകണ്ടറികതേച്ചുകുളിച്ചിടേണം
ഇഷ്ടാനുകൂലമൊടുചിത്രമെഴുത്തുവാണ്ണി
സ്സിട്ടാലതെന്റെമകളേമിഴിക്കുട്ടമല്ലോ ൩൦

സാരജ്ഞയായമകളേശൃണുപല്ലുതേച്ചു
സാരസ്യമോടൊരുമുറുക്കമുറുക്കണംനീ
ചാരുദ്വിജാംബരമതോർക്കിൽനമ്മൾക്കുംജാതി
ക്കെറച്ചുമക്കൾക്കുറവല്ലതുവേണ്ടതല്ലേ ൩൧

മെച്ചംകലന്നപകൽമേൽക്കഴകുമ്പൊഴാവാകു
വച്ചെണ്ണചേർത്തുമകളേപിരിചോടുതേപ്പു
സച്ഛന്ദമായ്പ്പൊടിതുടച്ചൊരുദർപ്പണംപോ
ലിച്ചാരുമെയ്മിനുസമായ്വിലസീടുമല്ലോ ൩൨

കോട്ടംകുറഞ്ഞമകളേമണിഭൂഷണത്തിൻ
കൂട്ടങ്ങൾനിത്യവുമണിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞിടേണ്ട
ഗോഷ്ഠിത്തമായിവരുമേറെയതായചിത്ര
മോട്ടപ്പെട്ടുംപതിവുമോടിപറഞ്ഞിടാംതേ ()

മൂക്കത്തിനാത്തുവളതക്കകൾനൂൽപതക്ക
മോക്കിത്തെളിഞ്ഞതിലകക്കുറികുന്തളാന്തേ
ദീൎഘാക്ഷിദിവ്യമലർമാലയുടപ്പതിന്നാ
ശ്ലാഘ്യപ്പെട്ടുംമലമല്ലംമകളേമനോജ്ഞം ൩൪

റാന്മേലുമുണ്ടതുമുരുണ്ടുയരുന്നകൊങ്ക
തന്മേലിൽമുണ്ടുമഴകുള്ളതണിഞ്ഞിടേണം
ചെമ്മേകുചങ്ങൾമകളേമറയേണമെന്നോ
നിന്മേനികാണ്മതിനുകാമികൾകാംക്ഷവെള്ള

പട്ടസ്തനാദിമറയുമ്പടിനീവിശേഷ
പ്പെട്ടിന്നുകണ്ണമതുതാട്ടുതുടക്കലോളം
കെട്ടീടുപൊന്മണികൾപൊന്മയമായനെറ്റി
പ്പട്ടംകരിക്കമകളേബഹുകാന്തിയല്ലോ ൩൫

കാണിക്കകോപ്പതണിയായ്കിലുമിജ്ജനങ്ങൾ
കാണിക്കിടുന്നമകളേതവതാഴ്ചയില്ല
മാണിക്യമുഖ്യമണികപ്പയിലാകിലെന്തോ
ന്നാണാക്കടുത്തകളകാന്തികെടാകിടാവേ ൩൬

കാല്പെട്ടിനന്മണികവച്ചികസാലമേശ
കൈപ്പെട്ടിചിത്രമലമാരികൾമാറിമാറി
വാഴ്പിട്ടിൽവാങ്ങിമകളേമണിമച്ചിലാക്ക
ത്തിപ്പെട്ടിയുംകരുതണംകരുമത്സ്യനേത്രേ ൩൭

മേക്കെട്ടിമെത്തതലയണ്ണരസക്കട്ടുക
പൂക്കട്ടിൽപെട്ടികൾഗ്ലോപ്പുകളുല്ലലാക്ഷി
കേൾക്കൊട്ടുകിണ്ടിചിലചെപ്പുകുടങ്ങളെന്ന
ല്ലിക്കേട്ടതൊക്കെമകളേമണിമച്ചിൽവേണം ൯

(ഇതി പ്രസാധനദശകം)

നീയ്യോർക്കനീരസികനായൊരുനിഷ്ഠുരന്റെ
കയ്യിൽപ്പെടൊല്ലപെടുമെങ്കിൽമശകിനിന്നൊ
പൊയ്യല്ലപൊന്നുമകളേയവനാക്കരങ്ങൾ
കയ്യിൽകിടച്ചമലർമാലികപോലെയാകും ൧൦

രോമേശനാംപുരുഷനെപ്പുണരൊല്ലവന്റെ
മേൽമീശകൊണ്ടുമുട്ടുമുശല്യമതാംമുഖന്തേ
വാമേമുറിഞ്ഞുമകരക്ഷതകഞ്ജതുല്യ
മാമേകിയമകളേമഹിളേമനോജ്ഞേ ൧൧

മട്ടോത്തവാണിമകളേപരദേശിമാരെ
ത്തൊട്ടീടൊലാപരമബാധമതാകുമെന്നാൽ
പട്ടാണിതൊട്ടഗജവുംബതപട്ടർതൊട്ട
മട്ടോൽമൊഴിപ്രകരവുംഭുവിനിന്ദ്യമത്രേ ൧൨

(ഇതി നീരസികനിന്ദനത്രയം)

വമ്പക്കിവർക്കധനമേകണമെന്നുതോന്നാ
നാമ്പിൽപറിച്ചപണിനോക്കണമോർക്കണംനീ
എമ്പ്രാന്തിരിഞ്ഞാണിനുബലംപരമമൊക്കിലേക്കു
ളമ്പിന്നുപാച്ചിൽമകളേമതിയാകയുള്ളൂ ൧൩

ഇച്ചക്രമിപ്പൊളുതകില്ലിനിഞാൻതരാമി
ദിക്ചക്രമെന്നുമകളേപറവോർക്കുപോക്കു

ഉച്ചെക്കനെല്ലരിപചിച്ചുതരാത്തവിദ്വാൻ
നൽച്ചാമകുത്തിനിശിവച്ചുതരുന്നതാണോ ൪൪

ചേതോഹരാംഗിമകളേ ചതികൾക്കുനല്ല
കൈതോന്നിടേണമുടനിന്നലെനന്ദിയോടേ
പെയ്തോരുവന്മഴയിലിന്നുമുളച്ചുവന്ന
തൈതോലിടാത്തകരനീയ്യതിലെന്തറിഞ്ഞു ൪൫

ധന്യേധരിക്കധനവാനൊടരിഷ്ടചൊല്ലി
ലെന്നാലറിഞ്ഞുതരുമോതരമോത്തിടേണം
എന്നോമലുണ്ണിമകളേതണൽചേൎന്നപിള്ള
യന്ന്യന്റെദാഹമതുചെററിയുന്നതാണോ ൪൬

മന്ദിച്ചിടായ്കമകളേ പതിയോടുവിത്ത
മന്നന്നൊടുക്കുകവനസ്ഥിരനെന്നുതന്നെ
നിന്നുള്ളിലോൎക്കനിലാവുവരുംവരെക്കും
തന്വംഗിപന്നിയതിരിപ്പതുറപ്പതുണ്ടോ ൪൭

രാവല്ലൽചേൎത്തുമകളേ പിരിയാതെഴന്നോ
രാവല്ലഭൻവലിയപാപ്പരുപുള്ളിയായാൽ
ആവിദ്ധിയേക്കളകമാങ്ങയൊടുങ്ങിയെന്നാൽ
മാവിന്റെചോട്ടിലൊരുകാൎയ്യമൊരുത്തനുണ്ടോ

വിത്തംതരുന്നവനെവീട്ടിൽവരുത്തിപാതി
വൃത്യംതുടങ്ങരുതുകാലമതിന്നിതല്ല
മത്തനടിമഞ്ജുമകളേ പരമാൎത്ഥിയായ
മൎത്ത്യനുമാനിനിപനങ്കഴവാണതിപ്പോൾ ൪൮

അമ്പൊട്ടുപററിയൊരുചക്രമുടൻകൊടാത്ത
വമ്പൊത്തെഴും വലിയവൎത്തകനെന്തിനയ്യോ

വമ്പട്ടിതൻമുകറിൽമീശമുളക്കിലെന്താ
ണമ്പിട്ടനെന്റെമകളേഫലമേണനേത്രേ ൬൨

ഓരോനശിപ്പോരുവനഞ്ഞുതുടങ്ങിടുമ്പോൾ
വാരാംനമുക്കവനൊടത്ഥമദൃഷ്ടമില്ല
പാരംദഹിക്കമെളവാപ്പുരതൻകഴക്കോ
ലൂരുന്നതൊക്കമകളേബഹുലാഭമല്ലോ ൬൩

സിദ്ധിച്ചതില്ലധനമേകനൊടെങ്കിലേറെ
ശ്രദ്ധിച്ചിരട്ടിമകളേപരനോടുതട്ടാം
ബുദ്ധിക്ഷയിച്ചിടരുതെള്ളിലെവാരമല്ലോ
മുഗ്ദ്ധാക്ഷികേൾമുതിംതന്നിലതെന്നതില്ലേ ൬൪

വൻഭാഗ്യമുള്ളവനിതസ്സുമഹോ ചിലപ്പോൾ
സമ്പാദ്യമൊന്നുകുറയുംചിലകാലമുണ്ടാം
എന്നാൽതലായമകളേയൊരുവേനലിന്ന
ങ്ങമ്പോടുകേൾക്കകൊരുവർഷമതേവമല്ലോ ൬൫

മാനൊത്തകണ്ണിമകളേവളരെദ്ദരിദ്രൻ
താനൊത്തുനിൽക്കളിയാല്ലൊരുകാശുകിട്ടാ
താനുണ്ടിടാതെതളരുന്നൊരുതേവരിഷ്ട
ദാനത്തിനെന്റെശശിനേർമുഖിശക്തനാമോ ൬൬

അമ്പോടരപ്പയിസപോകിൽമരിച്ചിടുന്ന
സമ്പന്നനെന്തിനിഹമന്മകളേമനോജ്ഞേ
അംഭോദവേണിബഹുദാഹമെഴുന്നവന്നൊ
ന്നംഭോധികൊണ്ടൊരുപകാരമുദാരശീലേ ൬൭

ആരോതിയാലുമിവിടെപ്പണമൊട്ടുകിട്ടാ
താമോമലായമകളേമതിവെച്ചിടൊല്ലേ

മരേത്സവത്തിന്നുമതല്ലിഷച്ചെപ്പിടികൾ
കൂറോടുകേൾക്കഗ്രുതദക്ഷിണമുമ്പിലല്ലൊ ൩൬

വാശിക്കവന്നുമകളേ ചിലമൂഢരാറിൻ
കാശ്രുമ്മൽനല്ലരസമിട്ടുതൂത്രപയാക്കി [ൽ
ആശെക്കുനൽകുമതെറിഞ്ഞതഥനോക്കിടാഞ്ഞാ
മോശപ്പെട്ടുംപുനരിരുട്ടടികൊണ്ടപോലെ ൩൭

സമ്പന്നരുംരസികരുംപുനരൊത്തുവന്നാൽ
സമ്പന്നരിൽകുതുകമേറെനടിച്ചിടേണം
എമ്പെതുഃഖവണമരിമ്മുകളിൽപരുത്തു
മമ്പിൽപറക്കമകളെബഹുസിദ്ധമല്ലൊ ൩൮

മെച്ചത്തൊടാദ്ധനമശേഷവുമിങ്ങുപോന്നാൽ
തച്ചാട്ടിടേണമവനെസ്ഥരനാകിലുംനീ
തിച്ചക്കതിന്നുഭൂവിതുപ്പിയകോൽക്കരിമ്പിൻ
കോച്ചെക്കുകൊച്ചുമകളേകൊതിവേണ്ടപിന്നെ

ചക്രാകൃതിസ്തനിതരുന്നതുവാങ്ങിടാതെ
ചക്രംകണക്കതുപറഞ്ഞൊരുമത്ത്യനേയും
ചക്രംതിരക്കതുകേൾക്കസദാതിമോഹം
ചക്രംചുമന്നിടുമതെന്നുമകളേമനോജ്ഞെ ൩൯

തെല്ലെങ്കിലുംതെളിവൊടേകനതേകിയെന്നാൽ
വില്ലെങ്കിയാതെമകളേയതുമസ്തുവാങ്ങു
കല്യാണിക്കൈത്തളിരിൽനോക്കുകിടച്ചതൊക്കെ
കല്യാണമാണതിഷനമ്മുടെധമ്മമല്ലൊ ൪൦

വഞ്ച്യാംഗികേൾക്കമകളേവഴിപോക്കർതെണ്ടി
ച്ചുണ്ണാതെകണ്ടസമയേവരികിൽക്ഷണംനീ

അണ്ണാവിയെബ്ബ്രതവരുത്തിമറ്റത്തിൽവച്ചി
ച്ചണ്ണാനയക്കചിലവല്ലിതുലാഭമാകും ൩൨

ഊണുംകഴിച്ചുസുഖത്തൊടുപാന്ഥർനിന്നൊ
ക്കാണുന്നതിന്നുമകളെവരുമപ്പൊൾനീയും
നാണംകുണുങ്ങിനലമോടുമുറുക്കുവാനെ
കേണംതെളിഞ്ഞുടതളത്തിലിരുത്തിടേണം ()

മിണ്ടാതെനില്ക്കരുതുമെത്തപ്പുതപ്പപായ
തണ്ടാർമാളാക്കിതലയണ്ണകളെന്നിതെല്ലാം
കൊണ്ടാശുനല്കുവർവിരിച്ചുകിടന്നുനിന്നൊ
ക്കൊണ്ടാടുമെന്റെമകളെമതിമോദപൂർവ്വം ൩൪

ആരാലണഞ്ഞതഥകുറച്ചുമറഞ്ഞുനിന്നി
ട്ടാരാണുനിങ്ങളെവിടെന്നുവരുന്നുവെന്നും
പാരാതെനീയുമിവലൌകികമോതിടേണം
ക്കൂറാകുമപ്പൊളവരെന്മകളെമനോജ്ഞേ ൩൫

നഷ്ടപ്പെടില്ലതിൽനിനക്കൊരുരണ്ടിരട്ടി
കിട്ടുംധനംപരിചിലങ്ങതുതന്നെയല്ല
തുഷ്ട്യായശോധനവുമെന്മകളെമരിച്ചാ
ലൊട്ടല്ലപുണ്യധനവുംപുനരേറ്റമുണ്ടാം ൩൬

പാരംപകിട്ടവർകൾനിന്നൊടുമഞ്ജുരക്കം
നേരംക്രമത്തിലതിനൎത്ഥമനൎത്ഥമായാൽ
സാരംഗ്രഹിച്ചുമകളെയൊരുകിഞ്ചിതന്നിൽ
നീരുംകൊടുത്തുനിലയാതെനിലെക്കപോത്രു ()

വണ്ടാർസുവേണിമകളെവരനിങ്ങടുക്ക
ലുണ്ടാകിലുംസരസമന്യരൊടന്നയാനോ

മിണ്ടാതിരിക്കരുതുനീയുപകാരമാരെ
കൊണ്ടാണതെന്നനവധ്രുപിണിത്രുപമുണ്ടോ()

നേരിട്ടനല്ലൊരുമുഖസ്തുതിചൊല്ലിടേണം
വേറിട്ടുപോകിലവനെസ്തുതിവേണ്ടപിന്നെ
നേരോടുറങ്ങുമളവമ്പൊടുകാൽതിരുമ്പി
ട്ടാരോമലായമകളേയൊരുകാര്യമുണ്ടോ ൯൯

ഇത്യാദിനിസ്ത്രവരനുള്ളഹിതത്തിനൊത്തൊ
ചിത്യാദിചെയ്കിൽമകളേമഹിതസ്വരൂപേ
മത്ത്യാദിനിന്നുടെയശസ്സലകിൽപ്പരത്തും
വ്യത്യാസമില്ലവിലയന്നുടനൊന്നുകൂടും ൱

അത്യാശചേർത്തൊരുവനോടുവരാനുരച്ചി
ട്ടെത്തുമ്പൊളന്നുമകളേകബളിച്ചിടൊല്ലേ
ഓർത്താലുറങ്ങുമളവങ്ങുവിളിച്ചുണർത്തി
ട്ടത്താഴമില്ലിതികഥിപ്പതുകഷ്ടമല്ലോ ൱൧

തെറ്റെന്നുനിമ്പതികയർത്തിഹനിന്റെവല്ല
തെറ്റേറമോർത്തുമളവൊന്നുമുരച്ചിടൊല്ലേ
പറ്റില്ലഘോപനിമുഖത്തഥഭസ്മമിട്ടാൽ
കാറക്കരിങ്കുഴലിമന്മകളേമടങ്ങും ൱൨

ഉള്ളിൽഭയങ്ങൾമകളേകരുതേണ്ടകാന്തൻ
കള്ളപ്രിയന്റെചെവിടാത്തവിടാക്കിടുമ്പോൾ
കൊള്ളട്ടെകാട്ടിലെമരംവലിയോരുതേവ
ക്കുള്ളാനയുംവലിയടാവലിയെന്നുവെച്ചോ ൱൩

പ്രീതിക്കുഭംഗമണയുംപടിനിന്റെകാന്തൻ
ചൈതൽക്കുരംഗനയനേപകമേതിയാലും

ബോധിക്കവേണ്ടമകളേപുനരോൎത്തുകാഞ്ചി
ലോതിക്കനോതിടുവതൊക്കയുമൊത്തതാമോ ൧൬

ബാലത്തിളപ്പിൽമകളേപരിചോടുദേശ
കാലത്തെയുംപുനരവസ്ഥയുമോൎത്തിടാതെ
കോലത്തകോരനെവരിക്കൊലനീയടിക്കം
ചൂലാത്തലെക്കലയിവസ്സുവരിപ്പൊഴണ്ടോ ൧൭

തങ്കസ്സഴിച്ചധനമേകിലുമൊന്നുകാന്തൻ
നിങ്കീഴിൽനിന്നുകവിയിൽകളയേണമപ്പോൾ
പൊങ്കാച്ചിടുന്നമരവുംപുരയിൽകവിഞ്ഞാൽ
താൻകാച്ചുകെന്നുമകളേമലയാളസിദ്ധം ൧൮

പേരിന്നെഴുന്നപതിയേപ്പതിവായ്വെടിഞ്ഞു
ജാരന്നുതന്നെവശയായിവസിച്ചിടൊല്ലേ
പാരാതെകേൾക്കമകളേഭജനംമുഴുത്തി
ട്ടൂരാസ്സയാക്കിടരുതേകരുതേണമേനീ ൧൯

ഇപ്പോൾതരത്തിലിഹഞാൻപണമൊട്ടുനേടി
മല്ലുത്രിയിന്നിമതിയെന്നുനിനച്ചിടൊല്ലേ
ശില്പത്തരത്തിൽമകളേപണിചെയ്യണംനി
യപ്പത്തിൽനെയ്യുപരമേറിയതെന്നതാമോ ൨൦

അന്യന്റെവിത്തമഖിലംമകളേപിടുങ്ങാ
മെന്നാണുകേൾക്കഗുണമുള്ളഗുരൂപദേശം
ധന്യേധരിച്ചിടുകചീയണമൊന്നതേമ
റ്റൊന്നിന്നുനല്ലവളമാസ്സരുവാമനേത്രേ ൨൧

നന്ന്യാനതാംഗിപരവിത്തമടിച്ചുവാരി
യെന്നാലതിങ്ങനുഭവിക്കുകിലില്ലദോഷം

കൊന്നാലതിന്നുവരുമാക്കൊടുതായപാപം
തിന്നാൽകഴിഞ്ഞുമകളേമദിരാക്ഷിയാളേ വൃ൦

ക്ഷുറൊട്ടെഴുന്നമകളേകുറിനാളെയായി
വേറിട്ടുകയ്യിലൊരുക്കുറയുമില്ലതാനും
നേരിട്ടിവണ്ണമൊളിശായിവരാമിയോടു
ചോരിട്ടുടൻവസ്ത്രത്തിൽവസ്തലതാക്ഷു വൃ൧

ഇന്നാളുടപ്പതിനെടുത്തതുമൃഷികൻവ
ന്നൊന്നായുടൻനുറുനുറുങ്ങെനുറുക്കിയെല്ലാം
എന്നോതിജാരർവരനന്യജനത്തൊടും നീ
വാങ്ങായ്പിടുങ്ങുമകളേപണമായതിന്നും വൃ൨

തട്ടിപ്പറിച്ചുമുതൽതാനറിയാതതന്നെ
പെട്ടിതെറിച്ചുപോക്കിടിയാകുമെന്ന
തട്ടിപ്പചൊല്ലുമുഖകിൽച്ചിലർഭോഷ്കുഭോഷ്കു
തട്ടിപ്പാകമകളേപരിചിൽപ്പണംനി വൃ൩

ഈപ്പട്ടിയെങ്കിലുമൊരുത്തനെടുത്തതന്നാൽ
തപ്പാട്ടിടാതവനൊടായതുമസ്തുവാങ്ങു
കോഃച്ചുണ്ടകൊച്ചുമകളേപലതുള്ളിയല്ലോ
തീച്ചെക്കപനപെരുവെള്ളമതായിടുന്നു വൃ൪

മസ്സുണ്ണമഞ്ഞുമകളേപതിവായ്പിടുങ്ങും
ചക്രങ്ങൾവല്ലെടവുമിട്ടുകളഞ്ഞിടൊല്ലേ
ചിക്കെന്നുവാടിയതുവാടിയതങ്ങുതന്റെ
പയ്ക്കുറയിൽപരിചിലാക്കണമോക്കണംനി

സമ്പത്തിനീവിധമനേകവിധപ്രയോഗ
മമ്പിൽത്തുടങ്ങുമകളേപുനരായതാക്ഷി

താമ്പാതിദൈവമതുപാതിയതെന്നുലോകേ
ചാമ്പേയചാരുതനുകേളൊരുകേളിയില്ലേ വൃന്ദ

(ഇതി ധനരഹസ്യഘട്ടം)

ആയാസമററൊരതിയുക്തിയിരട്ടിതോന്നു
മായാൽവരുമ്പൊളരിയാട്ടമൊഴിച്ചവേഗം
പോയാലുമങ്ങുവടിയോടൊടിയൻെറമുമ്പിൽ
മായംതിരിച്ചിൽമകളേബഹുമോശമല്ലോ

ഒട്ടേറെലാഭമെഴമാപ്പതിചത്തിടാതെ [ല്ലേ
പെട്ടെന്നിടെക്കമൃഷിയുമ്പൊൾവെടിഞ്ഞിടൊ
പൊട്ടാതെതമ്പൊഴുതുനൃൽമൃഷികിൽ ഭിജന്മാർ
കഷ്ടംകഥിക്കമകളേകളയാറതുണ്ടോ വൃവൃ

നിന്നെഭ്രമിച്ചമകളേതലയിൽകരേററി
പ്പിന്നെത്യജിച്ചവനിലാശ്രയമാക്കചേരും
മുന്നംവിരുന്നുപരമുണ്ടൊരുപന്തലിൽപ്പോയ്
പിന്നീടിരന്നശനമേററമിളപ്പമല്ലോ വൻ

അററംവെടിഞ്ഞരികിലുള്ളവർമാനിയാഞ്ഞു
പററൊല്ലമാലുമകളേമനതാരിലേതും
കററക്കരിങ്കുഴലികഷ്ടമതില്ലതിന്നു
മുററത്തെമുല്ലയതിനില്ലമണംമനോജ്ഞേ ൯൦

ഭത്താവിനില്ലഗുണമെങ്കിലുമായവൻെറ
മിത്രാദിയോടവനെവാഴ്ത്തീടുകാത്തമോദം
പോൽത്താർദളാക്ഷിമകളേപരമോക്കനല്ല
സത്താണതീച്ചതുരമായചതിപ്രയോഗം ൯൧

വൃ *

മൽക്കുട്ടികൾക്കുതറവാടുഗുണപ്പെട്ടുത്താ
നൽകൃഷ്ടവൈഭവമതില്ലതുവേണ്ടപോലെ
ചക്കിട്ടമങ്ങിനെതിരിഞ്ഞവരുള്ളപോലും
ചുക്കിട്ടകാച്ചിമകളേമമകഷ്ടകാലം ൩൨

മച്ചിട്ടമച്ചിൽമകളേമമമക്കൾഭാരം
വെച്ചിട്ടവല്ലഭരൊടൊത്തുവസിപ്പതെന്ന്യെ
അച്ഛേട്ടകൾക്കൊരുവിചാരമതില്ലതത്രെ
കച്ചിട്ടകാലഘരണാൽപ്പൊടിയാപ്പവെച്ച ൩൩

കാശേററമെൻറമകളേബഹുസാരമെന്നി
മൂശേട്ടകൾക്കൊരറിവില്ലരിവെച്ചവെന്നാൽ
ആശക്കുതിന്നിട്ടമട്ടപ്പെറുന്നചോറീ
മേശക്കുതെന്നിഹപൊറുക്കുമിവൾക്കുഭാവം ൩൪

സൂത്രങ്ങൾകൊണ്ടുമകളേപുരുഷാർത്ഥമത്ര
മാത്രംതരത്തിലിഹഞാനഥസംഗ്രഹിച്ചു
സൂത്രങ്ങൾകൊണ്ടരിയസൂരിചുഴിഞ്ഞുശബ്ദ
ശാസ്ത്രാർത്ഥസാരമതുപോലതുപോയികഷ്ടം ൩൫

കുണ്ടാളിട്ടംകുഴിയിലെക്കിഹകാലുനീട്ടി
ക്കൊണ്ടാണിരിപ്പുമമകാലമിനിക്കഴിഞ്ഞാൽ
ഉണ്ടാകയില്ലിതുപദേശമതിന്നൊരാളു
രണ്ടാമതെൻറമകളേമകരാക്ഷിയാളേ ൩൬

സൂക്ഷ്മംനിനെക്കസുഭഗേതവമതിൻെറസത്തു
ദാക്ഷിണ്യമാണുമകളേമടവാരതേററം
ദിക്ഷിക്കണംവിരസവല്ലികളെത്തിരിഞ്ഞു
വീക്ഷിക്കുമോവടിച്ചിൽവണ്ടുകളുണ്ടലെന്ന്യെ ൩൭

ഞാഞ്ചൊല്ലിയോരുവിധമൊക്കെനടന്നുവെന്നാ
ചാഞ്ചല്യമില്ലമകളേമമതുല്യയാകും [ൽ
മാഞ്ചൊരുനീലമിഴിനിന്നുടെനന്മകണ്ടു
ചാഞ്ചാടിടുംമിഴികളുള്ളവർമിക്കവാറും ൯൮

കോട്ടംകുറഞ്ഞുകുലവൃത്തികളേറിയോരു
കൂട്ടങ്ങളിന്നിയുമതെന്മകളേമനോജ്ഞേ
ആട്ടേകഥിപ്പതിനതുണ്ടതുമുള്ളചുട്ടു
കേട്ടേഗ്ഗുണംതികയുകേളിനിനാളയാട്ടേ ൯൯

മുക്കാലുംമൂഢരാമിജ്ജഗതിബുധജനം
ദുഷ്പ്രഭംനല്ലഭംഗ്യാ
തല്ക്കാലംകേട്ടുകൊണ്ടാടുവതറികമഹാ
മൂഢരാണൂഢരാഗം
ഇക്കാലത്തിത്ഥമോക്കാതഴകിലിതുകൃതി
പ്പിച്ചുപിച്ചല്ലഗൌരി
തൃക്കാലിൽതന്നെചെന്നിന്നിയുമണകതക
ക്കാതെഹ്വക്കാതലേനി ൧൦൦

അതിമോഹം.

നാടകം.

മൂൎദ്ധമുഗ്ദ്ധേന്ദുചൂഡൻമുടിയിലുമചലം
    തന്നിലുംമന്നിലുംട്ട
പ്പൌഢഗംഗേസമുദ്രത്തിലുമഥവിഹരി
    ച്ചിപ്പൊഴാസപ്പലോകേ
ചാടീംകൊള്ളാംചരിത്രംതവഗതികൾകിഴ
    പ്പെട്ടതെന്നാംബതൻനൽ
ശ്രീധാഹാസ്യപ്പൂത്തുപ്പുഞ്ചിരിയതുചിരമെ
    ന്നാൎത്തിയെതീൎത്തിടട്ടേ ൧

അത്രതന്നയുമല്ല,
ഊന്നിടുംപൊന്മണിപ്പട്ടോത്തകരമതുകൊ
    ണ്ടുള്ളോരാത്താങ്ങലോടും
ചിന്നിടുംകേശമോടുംതൊടുകുറിവിലസും
    ഫാലപട്ടാഭയോടും
മിന്നീടുംചന്തടിച്ചങ്ങിനെമൂഢമനതാ
    രിട്ടിളക്കിസ്സമീപേ
ചെന്നീടുംമായതൻപൊൻകളത്രനുകരങ്ങളിൽ
    ക്കണ്ടുഞാൻകൈതൊഴുന്നേൻ ൨

(നാന്ദ്യന്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സൂ— വാഞ്ഛാനുകൂലമൊരുവൈഭവരീതികൊണ്ടു
താഞ്ചാലവേരമണപഞ്ചകനെഞ്ചിണക്കി
ചാഞ്ചല്യമററധരമിച്ചൊരുമിച്ചിരുന്ന
പാഞ്ചാലിതൻപടുതകൾക്കുപണിഞ്ഞിടുന്നോൻ

അത്രതന്നെയുമല്ല—

കുട്ടിക്കുരംഗമിഴിയാമുമതൻറ ചട്ട
പൊട്ടിക്കുവത്തിളകുമാക്കളുർകൊങ്കരണ്ടും
മുട്ടിക്കടിക്കുമൊരുകുംഭിമുഖത്തൊടുള്ള
കുട്ടിക്കുഞാൻകുതുകമോടിതുകുമ്പിടുന്നേൻ ൨

എന്നുമാത്രമല്ല—

ഭൃശഘൃണഭൃംഗാരാമൻ
ദശമുഖദമനൻജിതോഗ്രഭൃഘുരാമൻ
കുശലംജഗദഭിരാമൻ
കുശലവജനകൻതരട്ടെരഘുരാമൻ ൩

(മുൻഭാഗത്തു നോക്കീട്ടു)

അമ്പൊത്തീവിളികൊണ്ടിടുന്നതിരുവൈ
രാണിക്കുളത്താണ്ടുഴം
ശംഭുശ്രീതിരുവുത്സവംനിഖിലവുംകാ
ണ്മാൻനികാമാഗ്രഹം
ജൃംഭിച്ചെത്തിയൊരീജ്ജനങ്ങളിടതി
ങ്ങിടുന്നരംഗത്തിലെൻ
വമ്പിച്ചീടിനവിദ്യയുംചിലതിനി
ക്കാട്ടിപ്പുകിട്ടീടണം ൪

വിദ്വത്സഭസ്സുവിരവോടിതുകണ്ടുനെഞ്ചു
വിള്ളുന്നുപോലെപിടയുന്നുടനെങ്കിലുംമേ
വിദ്യാപ്രയോഗമൊരുദിക്കതിൽവേണമെന്നാൽ
വ്യത്യാസമില്ലവിധിപോലിവിടത്തിൽവേണം൬

(അണിയറയിലേക്ക നോക്കീട്ട)

ഹേ, ഹേ, വേഗത്തിലിവിടെവരു.

നടി — (വന്നിട്ട) ഇവിടുന്ന എന്തിനാണിപ്പോൾ എന്നെ വിളിച്ചത.

സൂത്ര — അസാരം പ്രയോജനമുണ്ടായിട്ടതന്നെ.

നടി — അതെന്താണ.

സൂത്ര — പറയാം.

മത്സമീപത്തുവന്നാശു മത്സ്യനേർമ്മിഴിമൽപ്രിയേ
അസ്സലായിതുകണ്ടാലു മിസ്സഭസ്സിന്റെവൈഭവം
ചിതമോടിവിടെക്കാലോചിതമോടൊരുനാടകം
അതിമോഹാഖ്യമാടേണമതിമോഹനമാണത

അതിന ആട്ടക്കാരോടുപറഞ്ഞ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാനാണ വിളിച്ചത.

നടി — അത വേണ്ടാവേണ്ട-നന്നായാലും ചീത്തയായാലും ജനങ്ങൾ ദോഷം മാത്രം തിരിഞ്ഞെടുത്ത ശകാരിക്കും, പരിഹസിക്കും, നമുക്ക അദ്ധ്വാനം മാത്രം ശേഷിക്കും. 'പ്രായേണ സമ്പ്രതിജനാഃപരിഹാസശീലാഃ' എന്ന കേട്ടിട്ടില്ലേ.

സൂത്ര — അതുവ്വ- എങ്കിലും നമുക്കതു വിചാരിച്ച കുലധമ്മമായ വിദ്യയെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടുണ്ടോ?

എന്തായാലും ശരി, നമുക്കിവിടെ ഒന്നു പ്രയോഗി
ച്ചു നോക്കണം.

ചൈതന്യത്തോടുചെററുമൂനമണയാ
    തിന്നിപ്രജാപാലനം
ചെയ്താലുംശരിരാജ്യരക്ഷവഷളാ
    കുന്നുണ്ടതെന്നിങ്ങിനെ
ഓതീടുംചിലരായതോൎത്തുകുലധ
    ൎമ്മാത്മപ്രജാരക്ഷതാ
നേതൃംകൈവിടുമോസദ്ഗുണൌക്കമുടിനീ
    രാജാവുരാജാവഹോ ൧൦

അത്രതന്നെയുമല്ല.

നന്നായാൽനന്നിതെന്നുംപുനരതൊരിടമ
    ട്ടാകിലോമട്ടിലായും
നന്നായില്ലെന്നുവന്നാലിതുബഹുവഷളാ
    യെന്നുമെന്നുംനിതാന്തം
അന്നന്നോതീടുമുൾപ്പൂമലരതിലൊരുസി
    ദ്ധാന്തമില്ലാത്തലോകം
നന്നായാൽഭാഗ്യമീനമ്മുടെയകുലമഹാ
    ധൎമ്മികൎമ്മമല്ലേ ൧൧

എന്നുമാത്രമല്ല.

ദുഷ്ടാറുകാരിതഴകാവുകിലുംഹസിക്കും
മൽക്കൂറുകരെഹസിക്കമിതസ്ഥരണ്ടും
ഉൾക്കണ്ടിടുന്നസമബുദ്ധികളാംനൃപന്മാ
രക്കണ്ടവസ്തുതപഠിക്കമതാണുസാരം ൧൨

നടി— അങ്ങുന്നു പറഞ്ഞതു നല്ലകാൎയ്യംതന്നേയാണ. എങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ മൂഢതകൊണ്ട ഒന്നു ചോദിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു. ദ്വേഷ്യപ്പെടുമോ.

സൂത്ര— കഷ്ടം- കഷ്ടം- നിന്നോട ഞാൻ ഒരു കാലത്തും ദ്വേഷ്യപ്പെടുമോ. എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാം.

നടി—ശാകുന്തളം, ഉത്തരരാമചരിതം, മാലതീമാധവം ഇങ്ങിനെ വിശേഷപ്പെട്ട നാടകങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും കേട്ടിട്ടും ആടീട്ടും ഉണ്ട. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഈ 'അതിമോഹം' എന്നൊരു നാടകമുണ്ടെന്നു ഈ വയസ്സിനിടെക്ക ഇതുവരേയും കേട്ടിട്ടില്ല. ചെവിക്കു പുത്തരിയാണ. ആട്ടേ ഒട്ടുനന്നോ- ആരുണ്ടാക്കിയതാണ.

സൂത്ര— അല്ലാ, നീ കേട്ടിട്ടില്ലേ- അത്ഭുതം തന്നെ.

നടി— ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. ഒന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

സൂത്ര— എന്നാൽ ഞാൻ പറയാം, കേട്ടാലും.

കല്യാൻകൊച്ചുണ്ണിഭൂപൻകവിമണിചരമാ
ബ്ധിശപരൻതീർത്താരോമൽ
കല്യാണിനാടകംപോലൊരുസരസകൃതി
കണ്ടുമാളല്ലതെന്നു്
ചൊല്ലേറുംകാവ്യരാജ്ഞീതനയരതിൽമിടു
ക്കാൎയ്യനാംമാടഭൂപൻ
ചൊല്ലാൽശൌൎയ്യംപിടിച്ചാസ്സിതമണിമണിയാ
യോൎത്തുതാൻതീൎത്തതാണ ൧൩.

നടി— ഏതു സിതമണി

സൂത്ര— ഒ, അതു സംശയിപ്പാനുള്ളതുതന്നെ.
അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട ല്ലച്ഛിന്നപ്രാണനായികേ
സ്വച്ഛന്ദംതനയൻരീത്യോ ഛന്നകൃതിയാണത്
നടി— അല്ലാ, മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്ക കവിതാ സാമത്ഥ്യമുണ്ടോ?
സൂത്ര— ആശ്ചര്യംതന്നെ- നിയതുകേട്ടിട്ടില്ലേ
നടി— ഞാനതു കേട്ടിട്ടില്ല.
സൂത്ര— എന്നാൽ അദ്ദേഹം അസാരനായ ഒരു കവിയല്ല- ശുചിരത്നം കവികളാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ട വരരത്ന നാമധേയത്തോടുകൂടിയ കവിരത്നമാണ- അതിനി മേലിലെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ- എന്തോകഥ, അദ്ദേഹത്തിന എത്രമഹാ കവികൾ ബഹുമാനിച്ച സട്ടിപ്പിക്കററ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
നടി— അതുവ്വോ- ആരൊക്കെയാണ-
സൂത്ര— അയ്യോ, അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറവാൻ കഴിയോ- ഏതാനും ആളുകളെ പറയാം-

* * * *

നടി— അമ്പമ്പാ അദ്ദേഹം ഇത്ര കേമനാണല്ലേ! എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കവിതകളൊന്നും എന്താ പുറത്തേക്ക കേൾക്കുന്നില്ലല്ലോ- ഇതെന്താണിങ്ങിനെ?

സൂത്ര —രാമരാമ! അദ്ദേഹത്തിൻെറകവിതയല്ലാതെവെറിട്ട ഓരാളുടെയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അത്രനാട്ടുകളൊ

നടി__ അങ്ങിനെയാണല്ലോ, അദ്ദേഹം എന്തൊക്കെയു ണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്?

സൂത്ര__ അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറവാൻ എന്നാൽ പ്രയാസംതന്നെ. ചിലതുപറയാം.

നടി__ എന്നാൽ കേൾക്കട്ടേ.

സൂത്ര__ കീരപ്പെൺമൃദുവാണികീചകവധം
പൂരപ്രബന്ധംരസം
പൂരിക്കുന്നൊരുഭൂരിഭൂഷചരിതം
ഭാണാദിശോണാധരേ
ഓരോന്നീവകതീൎത്തുവിട്ടവനിലെ
ശ്ലോകാളിലോകാന്തരം
തോറുംചെന്നണയുന്നിതീച്ചെവികളിൽ
ചെല്ലുന്നതില്ലെന്നതോ ൧൭

നടി__ ഓഹോ! അതൊക്കെ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നുതന്നെയല്ല, ആ വകയിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ ഒട്ടുമുക്കാലും തോന്നും എന്നുതന്നെ പറയാം. അതൊക്കെ അങ്ങുന്നു പറഞ്ഞ മഹാൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതിയാണോ.

സൂത്ര__ അതെ.

നടി__ എന്നാൽ ഈ നാടകം വളരെ വിശേഷമായിരിക്കുമല്ലോ.

നാടകമതിലതിമോഹം
നാടകമിതുസൂരികൾക്കൊരതിമോഹം
ആടിക്കാണ്മതിനുണ്ട്
നാടലകന്നാതിയെങ്കിലതുതന്നെ ൧൮

പാരകിതുഭഗവൽകഥയോ
പരിചൊടുകൎശ്മസ്ഥതാദിവൻകഥയോ
പരമൊരുവൃഷലിക്കഥയോ
പരിചയമില്ലിങ്ങിതെന്തുപേക്കഥയോ ൧൭

സൂത്ര — ഭാൎയ്യേഭഗവൽകഥയെ
നാൎയ്യേതോന്നില്ലകേൾക്കിലെന്നാലും
കാൎയ്യമതാണൊടുവിലിതിൻ
വീൎയ്യമതാമൎത്ഥമോക്ഷലത്ര്യൎത്ഥം ൧൮

അഹംഭാവജ്ഞകളിഹപറവനാക്ഷാസ്ഥിതിമറ
ന്നഹംഭാവംപൂൎവ്വംപിശുനതദൂരന്തംദൂരംപരം
അഹംകാരംദ്വേഷ്യാക്കപടമതിമോഹങ്ങളിവയ
നഹംകാൎയ്യാതെനല്ലറിവുഹൃദയേചേൎക്കമിതയേ ( )

നടി — കല്യാണീവരനാടകത്തൊടെതിരായ്
നിൎമ്മിച്ചതാണിന്നിതാ
കല്യശ്രു ശ്രുചിരതമായകവിര
ത്നംതാനയതാംഭവാൻ
ഉല്ലാസത്തൊടിവണ്ണമോതിയതുപോ
ലിക്കാവ്യവുംപാൎക്കില
ങ്ങെല്ലാംകേരളഭാഷയോപറകനൽ
ച്ചൊവ്വായഗീൎവ്വാണമോ ൨൦

സൂത്ര — ഇഷ്ടംപ്രിയേകേരളഭാഷയാണെ
ന്നതിന്നുദോഷംരസികൎക്കശേഷം
ഇതോപയോജ്ഞാക്കിമണേധരിക്കാ
രതോപയോഗംസരസപ്രയോഗം ൨൧

നടി— കല്യാണിനാടകമഹോ ചിലർ മെച്ചമെന്നും
കല്യാണശീല ചിലരോ ബഹുമിശ്രമെന്നും
ചൊല്ലുന്നതുണ്ടതിനിടക്കൊരു ശങ്കയില്ല
ചൊല്ലുന്നവക്കുകണക്കിതുമാകയില്ലേ ൨൨

സൂത്ര— എന്നാലുമസ്തു ചിലർ വാഴ്ത്തിടുമപ്രകാരം
നിന്ദിക്കുമത്ര ചിലർ ഭിന്നരുചിർഹിലോകഃ
എന്നല്ലയോ കവിശിഖാമണി കാളിദാസൻ
ചൊന്നോരു വാക്കതിതിനാക്കവികാതലാക്കി ()

നടി— ശരിതന്നെ- എന്നാൽ താമസിക്കാതെ ആട്ടക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ഞാൻ പോകട്ടേ.

സൂത്ര— അങ്ങിനെയാട്ടെ (നടി പോയി)

സൂത്ര— (മുൻഭാഗത്തു നോക്കീട്ടു) ഓ! വസന്തം വന്നു.
മഞ്ജുശ്രീമലർമന്ധനങ്ങളഴകിൽ
പൂണ്ടിട്ടു പൂന്തോട്ടമായ്
രഞ്ജിച്ചിങ്ങു വസന്തലക്ഷ്മി വിളയാ
ടീടുന്നു വീതാമയം
കുഞ്ഞിക്കോമരുമന്നനൊത്തു കുസുമാ
സ്ത്രത്തിക്കെട്ടത്തിപ്പൊഴീ
ക്കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയെഴുന്ന പോലെ വിപുലാ
മോദം വിളങ്ങുന്നു തേ ൨൪

(എന്നു പോയി)

പ്രസ്താവന.

കഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം കിടക്കയിൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ട കുഞ്ഞിക്കോമരും കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

കുഞ്ഞിക്കുട്ടി— അല്ലാ, നേരം ഉദിച്ചു.

കുഞ്ഞിക്കോമര—എ്വ, ഇത്രവേഗം നേരം ഇത്രയായോ

കുഞ്ഞി— ഉവ്വ്, ഇതാ ഇപ്പോൾ-

സോമൻപോയ്ഥന്തസൂര്യോഥചയനൊരുമയൊടം
ഭോജനിപ്പെണ്ണുമായി
ക്കാമംക്രീഡിച്ചുപോയീടിനവകലഥപോ
യപ്പൊളാപ്പെണ്ണുറങ്ങി
ശ്രീമത്സന്ധ്യക്കണ്ണന്റില്ലിതുവരെയുമുണ
ർന്നാവൻവന്നവൾക്കു
ള്ളാമെയ്യിൽതൻകരംരാഗമൊടഴകിലണെ
ക്കുന്നുമെല്ലെന്നിദാനീം ൨൭

അത്രതന്നെയുമല്ല.

ആകാരംകൊണ്ടഥോനമ്മുടെമുഖമൊടുപോ
രിട്ടുപോരാത്മയോടും
ഠാകാരമ്പ്രേന്ദുപോയോരളവുകുമുദിനീ
പ്രേയസിക്കായതിന്നാൽ
ശോകാരംഭംതുടങ്ങിപ്പെരുകിമിഴിയട
ച്ചങ്ങുരോദിപ്പതിപ്പോൾ
കാകാരാവച്ഛലത്താൽചെവിയിലിതതെറ
ക്കുന്നുവല്ലാതെവണ്ണ ൨൮

എന്നുമാത്രമല്ല-

ഉണ്ടാംഛായയാപ്രൈജായെക്കഴലിതുപൊഴുതെ
ന്നോർത്തുകത്തീട്ടുരാഗം
കൊണ്ടാശ്ലേഷംതുടങ്ങീരവികമലിനിയെ
കൈതവത്താൽകരത്താൽ
കൊണ്ടാടിക്കേൾക്കധർമ്മാധിപനുടെഗ്ഗുരുവാം
പോലവൻപോയികാലം
കണ്ടാലുംകാലമെന്തോപറവതുകയറീ
കപ്പലിൽതന്നെകള്ളൻ ൨൧

അതുതന്നെയുമല്ല-
ഗർഭംപ്രാപിക്കപറ്റിഗ്ഗതിയതിനതിനാൽ
ഭാരമാപൂർണ്ണമായി
ട്ടപ്പേറ്റിൻനോവുകൊണ്ടാക്കിളിരവകപട
ത്താൽകരഞ്ഞുംപിരിഞ്ഞും
ഇപ്പോൾബാലാർക്കനെപ്പെറ്റിതുചളുവളയാ
യങ്ങുമങ്ങുന്നുകാങ്കി
ന്നബ്ഭാഗത്തുള്ളചോരപ്രളയമതിലഹോ
തള്ളയുംപിള്ളതാനും ൨൨

അത്രതന്നെയുമല്ല-
ഇപ്പോൾനാമിഷ്ടമോർത്തീവിധമിണപിരിയാ
തെന്തിരിപ്പാണിതർക്കൻ
ക്ഷിപ്രംവന്നങ്ങുദിച്ചാൻകുളിമുതലഴകായ്
നിത്യകൃത്യംകഴിച്ച
സത്ഭക്ത്യാസർവ്വലോകേശപരപങ്ങളതിചെ
ല്ലേണ്ടതാണെന്നുചെയ്യാം

താല്പൎയ്യംതോന്നിടുന്നില്ലതിനതികഠിനം
പാക്കിലെൻപാപശക്തി ൨൯

കോമര — സത്താമിസ്സമയസ്ഥിതിപ്രകൃതമൊ
ന്നോൎത്തമ്പോടിച്ചൊന്നതും
ഏത്താരിങ്കലിനിക്കുദിച്ചതുമൊര
ച്ചാണിന്നതത്യത്ഭുതം

കുഞ്ഞി — വ്യത്യാസംവരുമോനിനെക്കിലിതിനെ
ന്നത്യത്ഭുതംനമ്മൾതൻ
ചിത്താംഭോരുഹമൊന്നുചിന്തപലമ
ട്ടെന്നായിവന്നീടുമോ ൩൦

(എന്നു കുഞ്ഞിക്കോമർക്ക മുറുക്കാനുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നു)

കോമര — (മുറുക്കിൻെറ രസാനുഭവം നടിക്കുന്നു)

കുഞ്ഞി — ഇവിടുന്നെന്താണൊന്നും അരുളിച്ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാവോ- എലയമറേത്തു നന്നായില്ലെന്നുണ്ടോ-

കോമര- മുറുക്കു ഒന്നാന്തരമായി- അതിൻെറ രസമനുഭവിച്ചങ്ങിനെ മിണ്ടാതിരുന്നു എന്നേയുള്ളൂ-

കുഞ്ഞി — വല്ല അററകുററവുമുണ്ടെങ്കിൽ അരുളിച്ചെയ്യണേ-

കോമര — എയ്, ഒരററകുററവുമില്ല- അഥവാ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കതു തോന്നുകയുമില്ല-

കയ്പുള്ളകാഞ്ഞിരമതിന്നിലനൂറുതേച്ച
കെല്ലോടുനീതരികിലുംതരളാക്ഷിയാളേ

കല്പദ്രുമത്തളിരൊടും തവചുണ്ടിനോടു
മൊപ്പം നമുക്കുത്തമമധോമധുരാം മനോജ്ഞേ ൩൧

കുഞ്ഞി— ഇവിടെക്കു മുഖസ്തുതി അരുളിച്ചെയ്വാൻ നല്ല ശീലമുണ്ട്—

കോമര— ശിവശിവ, ഇതു മുഖസ്തുതിയോ—

കുഞ്ഞി— (വിചാരം)— ഞാനും ഒന്നു മുറുക്കട്ടേ—

(കണ്ണാടിയെടുത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു)

ചോപ്പൊക്കെപ്പോയ ചുണ്ടും ചുമലിലണികഴൽ
ക്കെട്ടുമഴിഞ്ഞു ചിഹ്ന
ക്കോപ്പുംകണ്ണുസ്തനാദ്യങ്ങളിലരമെളുത
ല്പായ്മയും മെയ്ക്കുഴപ്പും
താല്പര്യക്രീഡചിന്തിച്ചുടയപുളകവും
തേടുമീമോടികൊണ്ടും
തോല്പിപ്പാൻ പോരുമോമത്സുരസുമുഖികളെ
പ്പോലുമിപ്പോളഹോഞാൻ ൩൨

(മുറുക്കി കണ്ണാടി നോക്കീട്ടു)

മാലേയംമാഞ്ഞകൊങ്കത്തടമലസമിഴി
ക്കോണുതാംബൂലഗന്ധ
പ്രാലേയാംശുപ്രസന്നാനനമിളകിവിഴും
ചില്ലിനാമ്മാല്യമാല്യം
ഫാലേചിന്നുംവിയർപ്പാക്കുറുനിരകളലി
ഞ്ഞൊട്ടുപൊട്ടുന്നപൊട്ടി
ക്കാലേജാത്യങ്ങളിത്യാദികളെഴുമിഹമ
ത്തുല്യമാരില്ലലോകേ ൩൩

അത്രതന്നെയല്ല-
താളംതെററാതെതല്ലികവിളിലുരസുമാ
ത്തക്കതൻകാന്തിതട്ടം
തോളുംതുള്ളുന്നനാസാമണിയുമൊരുപാത
ക്കംപെട്ടുംപൊന്നരഞ്ഞാണും
കോളല്ലാതേകിഴിഞ്ഞുള്ളുടുത്തുകിലുമതിൻ
മോടിചേരുന്നൊരെന്നെ
ക്കാളുംകണ്ടാൽഗുണത്തോടൊരുവള്ളരഗലോ
കത്തിലുംനാസ്തിതന്നെ ൩൮

എന്നുമാത്രമല്ല-
സമ്പത്താൽസാരസത്തിൻമകളുമതിഗുണം
തിങ്ങുമീയംഗലക്ഷ്മി
സമ്പത്താൽസാരസാസ്യാന്തകഗൃഹിണിയുമെ
ൻ— വാണിയാൽവാണിതാനും
അമ്പിൽപ്പൂമ്പാണലീലെക്കുടയപടുതയാൽ
മാരദാരങ്ങളുംതോ
ററമ്പിപ്പോമെന്നൊടേതാണൊരുവൾകിടവിരി
ഞ്ചപ്രഭാവപ്രപഞ്ചേ ൩൯

അമ്പായെൻയൌവനത്തള്ളലിനവധിയതി
ല്ലഞ്ചുമാസങ്ങൾകൊണ്ടി
ട്ടെൻപ്രായക്കാരിലെന്നല്ലംബലകളിലട
ച്ചോക്കിലിസ്സൽഗുണത്താൽ
മുമ്പായിഞാൻനിമിത്തംഭുവിസകലപുമാ
ന്മാരിലുംമാരനെയ്യു

നമ്പായിലോട്ടതായിപൊറുതിയിനിയവ
ക്കമ്പിലെൻപിമ്പിലായി ൩൯

കോമര— (വിചാരം) ഇവൾ കുറെയേറെ വിശേഷം ത
ന്നെയാണ. എല്ലാംകൊണ്ടും ഇത്ര ഗുണമുണ്ടായി
ട്ട മറ്റൊരുത്തിയേയും കാണ്മാനില്ല.

ഓരോരോഗ്ഗുണമുള്ളപായമടവാ
ർ ഉണ്ടായ്വരാം പാരിലീ
യാരോമൽത്തരുണിക്കപാക്കിലതുപോ
ലല്ലിന്നുകില്ലെന്നിയേ
ഓരോന്നോർത്തുഗണിക്കുകിൽഗണികയാ
യാൽവേണ്ടസത്തൊക്കെയും
നേരോട്ടൊണ്ടുകരുട്ടഭാഗ്യമിവളെ
ക്കഷ്ടിച്ചുകിട്ടുന്നതും ൪൦

(അനന്തരം വേലു പ്രവേശിക്കുന്നു)

കോമര— ആരാണത, വേലുവോ-

വേലു— എറാൻ, അതെ.

കോമര— പോവാൻ വൈകി, അല്ലേ- വഴി രണ്ടുനാ
ഴികയുണ്ട. അസഹ്യത- നീ താഴത്തിറങ്ങിചെ
ന്ന പുറത്ത വല്ലവരും ഉണ്ടോ എന്ന നോക്കി വേ
ഗം വാ.

വേലു— എറാൻ, (എന്നുപോയി)

കുഞ്ഞി— (വ്യസനഭാവത്തോടുകൂടി) ഇനി എന്നാണാവോ
കാണുവാൻ സംഗതിവരുന്നത,

കോമര—(വിചാരം) ഇവൾക്ക എന്റെ നേരെ വളരെ

സ്നേഹമുണ്ടെന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചത ഒട്ടും തെററീട്ടില്ല. എൻെറ വേർപാടിങ്കൽ ഇവൾക്ക നന്നെ വ്യസനമുണ്ടെന്നു മുഖത്തുതന്നെ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട. (പ്രകാശം) ഇനിക്കും പിരിഞ്ഞുപോവാൻ നന്നെ ദണ്ഡമുണ്ട. നിങ്ങടെ മഠത്തിൽ വെച്ചുണ്ടു ഇവിടെ തന്നെ ചുററിപ്പററിക്കൂടിയെങ്കിലോ.

കുഞ്ഞി— എന്നാൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു. പക്ഷെ, മഠത്തിലെ കിണററിൽ ഒരു പൂച്ചവീണു ചത്തിട്ടു പുണ്യാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ല.

കോമര– എന്നാൽ ഈ പാർവ്വതിക്കോവിലോ രാമൻെറ കോവിലോ ചെന്നുക്കൂടിയാലോ–

കുഞ്ഞി— അയ്യോ, അതു വെട്ടപ്പാണോ. ഇവിടത്തെ അവസ്ഥക്ക അങ്ങിനെ പാടുണ്ടോ. എന്നുതന്നെയല്ല, ആളുകൾ അറിഞ്ഞു സംസാരമാവില്ലേ.

കോമര— അതു ശരിയാണ. വേർപിരിഞ്ഞുപോവാനുള്ള മടികൊണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു എന്നേ ഉള്ളൂ. ഞാൻ കോവിലകത്തേക്കുതന്നെ പോകുന്നു. അസ്തമിച്ചു ഒമ്പതുമണിക്കു വരാം,

കുഞ്ഞി— അതുവേണ്ടാ– ഇനിക്ക നാളായിരിക്കുന്നു– രാത്രി ബുദ്ധിമുട്ടി എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ പുറത്താണെങ്കിൽ ദുർഘടമല്ലേ– അതുകൊണ്ട ഇനി അഞ്ചാറു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടുമതി.

കോമര— എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടേ– (എന്നാലിംഗനം ചെയ്തിട്ട, വിചാരം)

ഇഷ്ടമെഴുന്നിവളൊടുവേർ
പെട്ടിടാതെന്നുമൊത്തുവിഹരിപ്പാൻ
കഷ്ടംമമതലയിലെഴു
ത്തിട്ടില്ലല്ലോവിരിഞ്ചനവിവേകീ ൩൮
മംഗളയായിടുമിവളിൽ
തിങ്ങളിതങ്ങളുകൊണ്ടുകൊണ്ടാടി
ഇങ്ങിനെയൌവനമഴകിനൊ
ടെങ്ങിനെതള്ളിച്ചയോടുതടവിയഹോ ൩൯
അഴകിഴകുന്നിവളുമി
പ്പുഴകവിയേയൌവനാഖ്യമലവെള്ളം
ഒഴുകുന്നുണ്ടതിൽമാനുഷ
മിഴികരിമീനങ്ങളുണ്ടുമുഴുകുന്നു ൪൦
വമ്പൊടൊരാനമദിച്ചിവൾ
മുമ്പതിൽനേരിട്ടുടത്തെതിൽത്താലും
സമ്പ്രതിനില്ക്കില്ലിവളോ
ടമ്പുംചോരത്തിളപ്പിതമ്പമ്പോ ൪൧
മുന്നാംഞാൻതൊട്ടനാൾതൊട്ടിവൾമുലവലുതാ
യോപമാനക്രമംഹാ
സന്നംപാർത്താൽമണിച്ചൂതണിമലർമുകുളം
പമ്പരംപന്തുപിന്നെ
മിന്നുംപൊൻപൂങ്കുലപ്പൊൻകലശമരിയൊരാ
നത്തലക്കുന്നുസാക്ഷാൽ
പൊന്നുംകുന്നേവമായിന്നലെയിനിയുമിതെ
ത്രെക്കുവൎദ്ധിക്കുമാവോ ൪൨

പ്രകാശം) ഞാൻ നിന്നോടൊന്നുചോദിക്കട്ടെ-

കുഞ്ഞി — എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാമല്ലോ- ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ അവസ്ഥക്ക അങ്ങിനെയല്ലെ വേണ്ടത.

കോമര — വിധി താൻഭാരതിയോടും
വിധുലക്ഷ്മിയൊടുംപുരാരിശിവയോടും
വിധിയൊടുയോജിച്ചെഴുമാ
വിധമിഥഞാൻനിന്നൊടിന്നുചേൎന്നില്ലേ ൪൯

കുഞ്ഞി — (പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി) അതിനെന്താണ സംശയം, നമ്മുടെ ദേഹം രണ്ടാണെന്ന മാത്രമല്ലേയുള്ളു.

കോമര — അങ്ങിനെ പറയു- നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ഈ യോജിപ്പിന്റെ അവസ്ഥക്ക നാം തന്നെ വേണം നിനക്ക സംബന്ധം. അതു നിനക്ക സമ്മതമാണൊ.

കുഞ്ഞി — അല്ലാ, ഇവിടുന്നിപ്പോൾ സംബന്ധമല്ലേ- അടിയനങ്ങിനെയാണ വിചാരിച്ചിരുന്നത.

കോമര — സംബന്ധം തന്നെയാണെന്ന വെച്ചോളു- എങ്കിലും തറവാട്ടുകാരാരും അറിയാതെ കണ്ടല്ലേ ഇപ്പോൾ എന്റെ വരവ.

കുഞ്ഞി — അതല്ലെയ്, അമ്മയും ചേച്ചിയും മറ്റും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട.

കോമര — അതുകൊണ്ടായില്ലല്ലോ- മുറെക്കു വേണ്ടെ- നിങ്ങൾക്കൊക്കെ സമ്മതമാണെങ്കിൽ ഉടനെ തന്നെ കഴിച്ചുകളയാം.

കുഞ്ഞി — ഇവിടുന്നങ്ങിനെയുറച്ചാൽ വളരെ സന്തൊ

ഷം— അടിയൻ ഇവിടുത്തെ തന്നെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

കോമര — അങ്ങിനെതന്നെ, നാം ഉറച്ചു- വേഗത്തിൽ അതിനു ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം.

വേലു — (പ്രവേശിച്ചിട്ടു)- ചോട്ടിലാരേയും കാണാനില്ല- എഴുന്നള്ളത്തിനു നല്ല തരമാണു.

കോമര — എന്നാൽ നീയിസാമാനങ്ങളെല്ലാം എടുക്കു.

വേലു — (സാമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നു)

കോമര — (വിചാരം)

വിണ്ണോർനാഥന്റെവീടിന്നൊരുവിലപിടിയാ
താക്കിടുംധീക്കൊടിന്നീ
വർണ്ണംശോഭിക്കുമിപ്പൊന്മണിയറയിലൊളി
ച്ചിപ്പൊൾഞാനിപ്രകാരം
കണ്ണിന്നാനന്ദസാരാമൃതലഹരിയതായ്
മിന്നുമിത്തന്വിയാളെ
തിണ്ണംപ്രാപിച്ചതോർത്താലൊരുസുകൃതവിശേ
ഷോദയംമേട്ടരംമേ ൪൬

പൊന്നോളംശോഭയുള്ളിപ്പുത്തനുതരളാ
പാംഗശൃംഗാരഹാസം
കുന്നോളംപോന്നകൊങ്കത്തടമധരമിളം
ചില്ലിനൽപ്പല്ലിതെല്ലാം
ഇന്നോളംപാർത്തുപാർത്താസ്മരകടുകനലേ
റ്റുള്ളുടൻവെന്തുവെന്തീ
യെന്നോളംബുദ്ധിമുട്ടീട്ടിനിയൊരുവനുമി
ല്ലിത്രിലോകത്തിലോർത്താൽ ൪൭

(എന്നു കോമരും വേലുവും പോയി)

കുഞ്ഞി — (കവച്ചിയിന്മേൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ട) ഈ പിശ്ശുക്കൻ രാജാവിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട എന്താണ കാൎയ്യം. ഈ അഞ്ചു മാസത്തിനകത്ത പറയത്തക്കതായിട്ട ഒന്നും തന്നെ തന്നിട്ടില്ല.

പാരാതഞ്ഞൂറുറുപ്പെക്കൊരുമണിപതകം
പത്തുനാനൂറുറുപ്പെ
ക്കീരാജൻനാത്തൂമൂക്കുത്തികളിരിപത്തുവിൽ
ക്കാശ്ശുകൊണ്ടോരുനൂലും
നൂറുംനൂററമ്പതുംരൂപയിലഴകെഴുമീ
മോതിരംരണ്ടുമേച്ചാപ്പം
വൈരക്കല്ലുംഞെരുങ്ങീട്ടിവചിലതിവിടെ
ത്തന്നുവെന്നൊന്നുചൊല്ലാം ൪൩
എന്നോകഷ്ടമൊരെട്ടുരാത്രിയിടപി
ട്ടിട്ടുംകുറേരൂപയാ
യിന്നേകട്ടെയതെന്നുറപ്പികയതാ
യഞ്ഞൂറതെന്ന്യേപരം
എന്നിഷ്ടത്തിനുനല്കിയില്ലിവകടാവി
ട്ടോത്താലതിത്രേനൃപൻ
തന്നിട്ടുള്ളുനിനെക്കിലെന്തൊരുപിശ്ശു
ക്കാണേകൊടുക്കാനഹോ ൪൪
നൃപാലൻമയങ്ങീടുമാറുള്ളകള്ള
ത്രപാലംബലീലാവിലാസങ്ങളാലേ
കപാലംമറിക്കാമിനിക്കായവങ്കൽ
കൃപാലേശമെന്തിന്നുചിന്തുന്നുചിത്തേ ൪൫

സ്തനമൊട്ടുകൊതിച്ചനാട്ടിലുള്ളോ
ജ്ജനമൊട്ടുക്കിനിവന്നിടുന്നമുമ്പേ
ധനമൊട്ടിവനോടുതട്ടണംക
ണ്മുനമൊട്ടമ്പതുവിട്ടുവിദ്ധിയാക്കി ൪൯
ആട്ടേവേണ്ടില്ലവമ്പവ്വ്തവുമടിയിലൊരാ
ളേറെനാൾചെന്നുമാന്തി
ക്കോട്ടേയെന്നാൽക്രമത്താലടിപുഴകിവീഴും
തിണ്ണമവ്വണ്ണമിപ്പോൾ
കൊട്ടേലിട്ടാട്ടിഞാനീയരചനടയനെ
ല്ലിപ്പടിപ്പോടുകാട്ടി
പ്പോട്ടേപോപ്പല്ലിതെന്നായൊടുവിൽവിടുവനെൻ
പശ്ചീവിത്തമല്ലോ ൫൦

(അണിയറയിൽ) നാരായണ കിട്ടണാ, നാരായണ കിട്ടണാ-

കുഞ്ഞി — (കേട്ടിട്ട്) ഓ, ചെറിയ മുത്തശ്ശിയുടെ വരവാണ- ഇതിനെ കാലത്തു കണ്ടാലന്നു കഞ്ഞി കിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ആകൃതിയോ പ്രകൃതിയോ അധികം വിശേഷമെന്ന സംശയമാണ- രണ്ടും തകൃതി തന്നെ_

കോന്ത്രമ്പല്ലാക്കുറുമ്പൻതലവിറകൊറുകൊ
ക്രക്കരച്ചേങ്ങലത്താ
പ്പന്തള്ളാഭിചാരപ്പണികൾദുരമൂത്ര
ഘങ്ങൾക്കുനൽക്കനട്ടു
ചന്തിത്താഴത്തുടപ്പിനടവടിവടിനൽ
കൊട്ടകാലിറവേശ്യ

തന്ത്രച്ചൊല്ലിവകക്കോപ്പുടയചെറിയമു
ത്തിശ്ശിയത്ത്യുഗ്രമൂൎത്തി ഒ

വലിയ മുത്തശ്ശിയെ വിചാരിച്ചാൽ ഇതു കുറെ ഭേ
ദമാണ.

ബപ്പിത്തംവാശിവാദ്ധ്ക്യമൊരപകടവാ
ക്കേററമൂററംമുറുക്കി
ച്ചപ്പാശബ്ദത്തൊടുംചപ്രത്തലവിറചെരചീ
കണ്ണവാവട്ടിവൎദ്ധി
അപ്പക്കാൽമന്ത്രമോന്തെക്കൊരുമറുട്ടാട്ട
ഷ്ടിഷ്യദേഷ്യംമഹാകാ
മുഗ്രാന്തിത്ത്യാദിയൊത്തിവരണവലിയമു
ത്തശ്ശിവല്ലാത്തതാണേ ൭

(അനന്തരം ചെറിയ മുത്തശ്ശി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ചെറിയ — എടി കുഞ്ഞികുത്തി, ഇഞ്ഞോട്ടെത്തെറങ്ങി വാടി പെണ്ണേ, നീ യെന്താണ്ടി നേരം ഉച്ചയായിട്ടും കളിക്കാണ്ടമാളിമ്പുറത്തമ്മയായിരിക്കണെത. നെൻെറ തോന്ന്യാസം കൊറെ ഏറുണലോ– ഇഞ്ഞോട്ടു വാ; നിണക്കിന്ന തല്ലിൻെറ മമ്മന്ത്രാണ.

കുഞ്ഞി — (അടുത്തു ചെല്ലുന്നു)

ചെറിയ — എന്താണ്ടി ഇത്രനേരം ഇതിൻെറ മോളിൽ ചെയ്യുത– നിണക്ക താഴത്തുവന്ന വല്ല പണിയെടുത്താൽ കയ്യിന്മലെ വള ഊരിപ്പോവോ–ഇത്ര അശ്രീകരം കെട്ടത ഇവിടെവന്നു തീന്നുലോ– കുററാണ ഈ തറവാട്ടിൽ കുരുത്തം പിടിക്കാത്തത– ഇതിനെ എത്ര ശകാരിച്ചാലും ഒരു ഫലോല്യ– ഇ

താ ഇതൊരു നാണം കൂടാണ്ട ഒരു നത്തിനെപോ
ലെ ഇളിച്ചു നിക്കണു- ഈ ചൂലിന്റെ എളിക്കു
ഈ വടികൊണ്ടൊന്നു കൊടുത്തെങ്കിലോ-

കുഞ്ഞി— (വിചാരം)

ഇതിന്റനാക്കൾക്കടമായവജ്ര
മതിന്റെപൊട്ടോവിഷവൃക്ഷമൊട്ടോ
അതിക്രമംവാക്കിതുകേൾക്കവയ്യീ
മുതുക്കിചാവില്ലയമൻമറന്നോ ൩൩

ചെറിയ— എന്താണ്ടി നീയ്യ മിണ്ടാണ്ടെ നിക്കണ്.
പോ, വേഗം പോയി കുളിച്ചുവാ-

(എന്നു രണ്ടുപേരും പോയി)

* * * *

എമ്പ്രത്രിക്കേററമൂററംതടവിനധരണീ
പാലനല്ലെങ്കിലാഢ്യൻ
നമ്പൂരിപ്പാടതല്ലാതണയുകിലൊരുന
മ്പൂരിസമ്പത്തുവേണം
അമ്പോടല്ലെങ്കിലുദ്യോഗമൊടെഴുമൊരുവൻ
തള്ളമാരിപ്രകാരം
മുമ്പേതന്നേവിചാരിച്ചമരുമൊരുമഹാ
കന്നനാകുംകലാശം ൩൪
മിന്നുംമാണിക്യദീപംപുതുരതിമുതിരാൻ
തൈലമോലുംവിളക്കാ
ണെന്നോൎത്തീടിനാനപ്പൊഴുതുപൊടിയകു
ന്നൊന്നുകൂടിത്തെളിഞ്ഞു

അന്നേരത്തങ്ങുഭ്രൂഷാരുചിരരുചികല
ന്നാനനംതാത്ത്ഴിനാണി
ച്ചെന്നൈക്കവിട്ടുപോയ്ന്നിത്തുമറവിൽമണി
ശ്രീകവാടേനവോഢാ ൪൫

ശൃംഗാരസാരമൊഴുകീമിഴിരണ്ടിലുംന
ല്ലംഗാഭതന്നിൽമുഴകീമനുജാക്ഷമത്സ്യം
ഇങ്ങാക്കതാണൊരഴകീമകളോളമിപ്പോൾ
മങ്ങാതെകണ്ണുകഴകീടണമൊന്നുകാണ്മാൻ ൪൬

ധാത്രിക്കുനൽതിലകമാസ്വിലസുന്നപൊൻവൃ
ഗാത്രിക്കുനല്ലനവയൌവനകാലമായി
കീൎത്തിക്കുകീഴമരിയാളകംപോലൊരാളു
രാത്രിക്കുവേണമതിനോരുവിനാരുവേണ്ടു ൪൭

മുട്ടോളമായിതലയുംതരമൊത്തതണ്ടാർ
മൊട്ടോളമായിമുലയുംതനുവുംമിനുങ്ങി
കട്ടോളമൊത്തുപുരികംപുരുഷ്ഠതഘമ്മ്യ
ത്തട്ടോളമെത്തിമകൾതൻപുകളത്രപൊങ്ങി ൪൮

ഉരുണ്ടുനന്നായ്മുലനീണ്ടിരുണ്ടു
ചുരുണ്ടുപിന്നൊത്തലമൊടിയൊക്കെ
വരേണ്ടതെല്ലാമിഹവന്നുപെണ്ണു
തിരണ്ടുതീണ്ടാരിത്തുടങ്ങിയല്ലോ ൪൯

പാരംചടച്ചനടുഭംഗിയൊടുംനിതംബ
ഭാരംതടിച്ചഗുണമോക്കിലൊക്കയായി
മാരൻചൊടിച്ചമലരമ്പതയച്ചമൎത്ത്യൻ
മാരുംചെടിച്ചമകളാംമകരാക്ഷിമൂലം ൫൦

അതാവില്ലിവിടെപ്പാപീശതായുരിതിഹെസഖേ
മതിയായയപഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടതാവാനാണുസംഗതി ൬൫

ചൊല്ലൊണ്ടുംതൃക്കാക്കര
യപ്പൻതാന്തന്നെവേണമെന്നാണ
താല്പൎയ്യംമമചിത്തേ
പാപ്പിനിൻപക്ഷമേററമെന്താണ ൬൬
കണ്ണുകൾചീമ്പിശപാസം
തിണ്ണംപോവാത്തമട്ടിലീവണ്ണം
പൊണ്ണചിരിച്ചചിരിച്ചൊരു
പെണ്ണാകല്ലേഭവാനതിനേരം ൬൭
കുന്നമ്മൽകുരുപോലി
സ്ഥാനത്താക്കോമർവന്നുകൂടീടിൽ
ആസനവുംവായയുമി
ല്ലാസകലംകൂടിനല്ലകൂത്തായി ൬൮
ഇതൃക്കാക്കരയപ്പനെന്നുപലരും
വണ്ണിച്ചവണ്ണിച്ചലോ
കത്തിൽക്കേട്ടുതുടങ്ങിനന്നെവളരെ
പ്പണ്ടെക്കപണ്ടേതരം
ഇത്രേചേൎന്നിട്ടവെന്നത്തുണ്ടുകിഴവ
ച്ചാരായിരിക്കന്നിതോ
പത്തോസംശയമെന്നില്ലുംതിരുവയ
സ്സേറിട്ടമേററംദൃഢം ൬൯
ഊശാമ്പിച്ചാരർതൻേറയുമാശയംകേട്ടതില്ലയോ
മോശംമോശമിതെക്കെല്ലാരാശൻറതാനുംസമ്മേമിത

നലമൊടുകേൾക്കണമാററി
ങ്കലെമൂപ്പിൽത്തമ്പുരാനതായിടിൽ
പലഗുണമുണ്ടാമിവിടെ
ച്ചിലവിനുകിട്ടുംധനങ്ങൾധാരാളം ൩൭
ബ്രഹ്മാവിവരെതിത്തനമ്മണ്ണെവിടെയുള്ളതോ
ചെമ്മേശീമയിൻനിന്നിന്നുസമ്മോദാൽസംഗ്രഹിച്ച
അതുവേണ്ടവിടെക്കഭാഷ്മാരു [തോ
ണ്ടതിരാഗത്തൊട്ടരണ്ടുമൂന്നിടാനിം
അതിലൊന്നിതുമെന്നഭാഷയാകും
പ്രതിപത്തിക്കറവായിവന്നുപോകും ൩൮
മാമകപക്ഷങ്ങളെല്ലാം
മാമെങ്കിൽസ്വീകരിപ്പിനെല്ലോരും
ക്കോമളനാകിയകുഞ്ഞി
ക്കോമയമതിയെകടന്നുപോകട്ടേ ൩൯

—oo:❀:oo—

പ്രച്ഛന്നപാണ്ഡവം.

നാടകം.

വില്ലോൽപൊട്ടിച്ചുവേട്ടോരവനിജയെഹരി
ച്ചോനെവെന്നോനുംകൂടി
ത്തെക്കോട്ടേക്കുടപസിച്ചിട്ടരുളിനഭഗവാൻ
ജാനകീജാനിരാമൻ
തൃക്കണ്ണിൻകോണിലോലുംകരുണയൊടൊരു
നോ — ക്കിന്നുനോക്കിക്കടാക്ഷി
ച്ചുൾക്കൊള്ളുംമാലൊഴിച്ചങ്ങുടനുപരിഭവാ
ന്മാക്കുഭാഗ്യംതരട്ടേ ൧
അത്രതന്നെയുമല്ല,
ചീത്തോലുംഗംഗചീറുംഫണിചിടയിലിളം
തിങ്കൾചിററുംപുലിക്ക
ള്ളാത്തോലുംശൂലഖണ്ഡാഭയവരമഴമാൻ
ഭിണ്ഡിപാലംകപാലം
മേത്തോലുംഭൂതിഭൂഷാദികളിവകളൊടും
ഘോരഘോരീശനാക്ക
ത്തൊത്തോലുംവേണമന്മാതിരിവിലസണമെ
ന്നുൾക്കാളേമക്കളോടും ൨
അതു മാത്രവുമല്ല,

പാരാതേരണ്ടുപൊൻപൂവടിയിൽനടുവിൽമൃ
ലത്തടംപിന്നെമേളിൽ
പോരാട്ടംരണ്ടുപൂമൊട്ടതിനുപരിലസൽ
പല്ലവത്തെല്ലിവണ്ണം
താരുണ്യത്തള്ളൽകൈക്കൊണ്ടരുണരുചിയൊടൂ
സ്ഥാണുമേൽച്ചുററിമിന്നും
കാരുണ്യോല്ലാസദിവ്യാഞ്ചിതകനകലതേ
ഭേഷിമേദേഷസൌഖ്യം ൩൨

എന്നുമാത്രമല്ല,

മുന്നൂറുകൊട്ടമലർനല്ലവിലെന്നിതൊക്കെ
ത്തിന്നുറുമുൾക്കുത്തുകമാക്കടവദ്ധ്യയാട്ടി
സ്കന്ദൻറപൂവ്വജകനിന്നുകിതച്ചുമണ്ടി
വന്നെൻറമുമ്പിൽവിലസീടലസീടൊലാനീ ൩൩

അത്ര തന്നെ പോര,

പയ്യെപ്പൈക്കുട്ടിതന്നെപ്പുരിചിനൊടുപിടി
ച്ചുന്തിനിക്കിട്ടുതള്ളു
പ്പുല്ലിൻകാൽക്കുടണഞ്ഞിട്ടുകിടവിടവിടെ
ത്താൻപതുക്കത്തലോടി
തയ്യാററയ്യട്ടുകുത്തിത്തദനുമുഖമുയ
ത്തിച്ചുരത്തുംനറുംപാ
ലയ്യാമുട്ടിക്കുടിക്കുംപശുപശിശുപദം
കേവലംമേവലംബം [illegible]

അത്രമാത്രവുമല്ല,

മാതംഗീദേവിതാനുംമമഗുരുവരനും
        മാന്യനാകുംപിതാവും
മാതാവുംമാമലപ്പെൺകൊടിയുടയൊരുമു
        ക്കണ്ണനുംകണ്ണനുംമേ
ആതങ്കംവിട്ടനേകംകൃതികൾതകൃതിപാ
        ടീടുവാൻതാങ്ങിടട്ടേ
ചേതംചെററെന്തവക്കുള്ളതുഗുണമിവനോ
        തെല്ലതൊന്നല്ലതാനും ൩

(നാന്ദ്യന്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)-

സൂത്ര — ബിംബനിഭാധരിഭീമകു
ഡുംബനിഭ്രട്ടൽമാരിസുകുമാരി
        അംബഖലാവലിനാശിനി
കംബുഗളേകൈതൊഴുന്നുപദയുഗളേ ൪

(വിളക്കത്തേക്കു നോക്കീട്ടു)- വിളക്കു കെട്ടുപോയേക്കു

ഭോ — കാററു വല്ലാതെ വീശുന്നു-

വല്ലോർക്കാൻതന്നെദൃഷ്ടിചകമുഖകഠിനോൽ
        കണ്ടകക്രൂരരാരു
ത്തായ്യോകെത്താൻതകത്തങ്ങിളകിമദമിയ
        ന്നങ്ങുമിങ്ങുംചരിക്കും
മെയ്യാക്കുംകാഴ്ചയിൽക്കണ്ടറിയുകകഴിയാ
        ത്താശുഗോൽഭ്രതഭീമ
കായ്യക്കമ്പോളജയിക്കുന്നിതുജഗദഖിലോൽ
        കഷ്നിഷ്കഷ്യോടും ൫

ആവു, കാററു കുറഞ്ഞു; വിളക്കു നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞു- (നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ടു)

തെളിവൊടതിരുവൈരാണി
ക്കുളമെഴുമീശോത്സവങ്ങൾകണ്ടിടുവാൻ
വിളിപെട്ടമീവിദ്വാന്മാ
രിളകിവിളങ്ങുംസദസ്സിതസ്സുലഭോ
എന്നുടെകോപ്പൊന്നിവരുടെ
മുന്നിടമതിലൊന്നുകാട്ടിയെന്നാകിൽ
ഇന്നുടനിവർസമ്മാനം
തന്നിടുമതിനാലിനിക്കുസമ്മാനം ൧൦

(ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി)

അയ്യാരണ്ടുമിഴാവടിച്ചുഴകിൽന
മ്പ്യാന്മാരുതായമ്പക
ക്കയ്യോരോന്നുതകൃത്തിടുന്നിടയിലായ്
നങ്ങ്യാരുരംഗാന്തരേ
ചയ്യേക്കൈമണികൊട്ടിമുണ്ടതിലിരു
ന്നാക്കിത്തചൊല്ലുന്നതു
ങ്ങയ്യേകേൾക്കിലറച്ചുതുപ്പുമതിതി
ന്നംഗത്തിലൊന്നാണപോൽ ൧൧

ചത്തളംപെരിയതാളശൃംഗതകിൽ
കാളമാത്തിമിലകാഹളം
മദ്ദളംമുരളിവേണുവീണകളി
ടെക്കശംഖുകളിടെക്കകൾ

ഒത്തിളംകുഴലിവററവെച്ചുപാടി
പാററിടുന്നതിഹകേട്ടുരം
ഗത്തളത്തിലിവർശേഷമൊക്കെനിര
സിച്ചെഴുന്നിതുരസിച്ചഹോ ൧൨

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ടു) ഹേ, ഹേ, ഇവിടെ വരു, ഇവിടെ വരു.

നടി — (വന്നിട്ടു) ഇതാ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങുന്നു എന്തിനാണെന്നെ വിളിച്ചതു.

സൂ — മറെറാന്നുമല്ലമഹിമാവെഴുമിസ്സദസ്സിൽ
പറയുന്നതാകിയൊരുനാടകമാടിടേണം
തെററിന്നശേഷമണയാത്തതിലൊന്നുവേണം
തെറെറന്നുവേണമതിനാന്നതിനേതുവേണ്ടു ()
പ്രാണാവസാനമതിൽമുമ്പൊരുദിക്കിൽവെച്ചു
വേണോന്നനമ്മുടയവിദ്യകൾവിദ്യമാഭേ
കാണിക്കുകാട്ടണമതെങ്കിലതിസ്സദസ്സി
ലാണോന്നുവേണ്ടതിതുപോലെസമാജമുണ്ടോ

മലയാളികൾക്കുരസമേററമേശുവാൻ
മലയാളഭാഷയതിലുള്ളനാടകം
മലയാതെനീപറകനല്ലതൊന്നുപൊൻ
മലയായെതിർത്തമുലയായനായികേ ൧൩
ഒന്നാമതാക്കവിരസജ്ഞനതായിടേണം
തന്നാടകേനവരസങ്ങളുമൊത്തിടേണം
നന്ദ്യാനവീനതരമാകണമാകമാന
മൊന്നാന്തരത്തിലതിമേത്തരമായിടേണം ൧൪

നാടകമീവിധമൊന്നി
നാടകമതിലേതുചൊല്ക ശുകവചനേ
നാടകമോതുകയല്ലൊ
ന്നാട്ടകവേണംനമുക്കമതിവദനേ ൧൭

നടി — ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ഞാനെന്താണ പറയേണ്ടത. അങ്ങുന്നു തന്നെ നിശ്ചയിച്ച കല്പിച്ചാൽ മതി.

സൂത്ര — ഞാൻ ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട. അതായാൽ മതിയോ.

നടി — ഏതാണെന്നറിയാതെ ഞാൻ എങ്ങിനെയാണെന്റെ അഭിപ്രായം പറയുന്നത.

സൂത്ര — എന്നാൽഞാൻപറയാംകേൾക്ക
നന്നാഴ്ക്കേട്ടാശുനിൎമ്മതം
ചൊന്നാലുംചൊല്ലെഴന്നോരു
പൊന്നാളീകദളേക്ഷണേ ൧൮

അച്ഛന്നസൽക്കവിസുവെണ്മണിയായിട്ടന്നോ
രച്ഛന്നുവെണ്മണിമഹൻമഹനിയശീലൻ
സച്ഛന്ദമോൎത്തുകൃതിചെയ്തഥകാഴ്ചവെച്ചാ
പ്രച്ഛന്നപാണ്ഡവമതാണമൃതാണതോൎത്താൽ ൧൯

അനവധിയനവധികേരള
ജനഭാഷാനാടകങ്ങളുള്ളവയിൽ
ഇനിയൊന്നില്ലിതിൽമുമ്പായ്
മിനമിനസംമീഞ്ചലാക്ഷിമിളതരസം ൨൦

അതുകൊണ്ടതുതന്നെവേണമെന്നെൻ
മതികൊണ്ടങ്ങിനെനിശ്ചയിച്ചനിന്റെ

മതമങ്ങിനെയല്ലയെങ്കിലോസ
മ്മതമിങ്ങുമദിരാക്ഷിമാറുവാനും ൨൧

നടി — അല്ലാ, വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കും കവിതയുണ്ടോ.

സൂത്ര — കഷ്ടം, കഷ്ടം.

കോടെക്കാർവേണികളിത്ര
ചോടാണോഹന്തനിൻകഥ
പ്രൌഢസൽക്കവിയാണിന്നീ
ക്കേടകന്നോരുഭൂസുരൻ ൨൨

നടി — എയ്, അങ്ങിനെയാണല്ലേ. എന്നാൽ അച്ഛനും മകനും ആകുമ്പോൾ കവിതക്കു ആരാണ മുമ്പൻ.

സൂത്ര — അങ്ങിനെ ചോദിക്കരുത.

കണ്ടിക്കാർകബരിഭരേകളലസ
ന്മാധുര്യമുള്ളോരുകൽ
ക്കണ്ടക്കട്ടയിലൊന്നുരണ്ടുമുറിയായ്
പൊട്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടത
രണ്ടുംകൂട്ടുകിൽനല്ലതേതിതികട
ന്നാഹന്തചോദിക്കുമൊ
റുണ്ടോകേളതുപോലെയാണകവിതെ
ക്കിരണ്ടുപേരുംപ്രിയേ ൨൩

അതുകൊണ്ട ഒട്ടുംതന്നെ സംശയിപ്പാനില്ല.

വാണീവൈഭവമേറിടുന്നസുമഹാ
നാകുംമഹൻവെണ്മണി

ക്ഷോണീനിർജ്ജരനിർമ്മിതംസുലളിതം
മാധുര്യ്യവീര്യ്യാന്വിതം
ഏണീശാബദളാക്ഷിനല്ലരസമു
ണ്ടൊന്നിങ്ങതാടീടണം
താണീടാതെവെളുപ്പുതാക്കിയൊരതാ
ണീനാടകംനാടകം ൨൪

നടി— ഓഹോ, അങ്ങിനെ തന്നെ ആവാമല്ലോ. എ ങ്കിലും ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ചോദിക്കട്ടേ. അച്ഛൻ ന മ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതകൾ പലതും ഞാൻ കേട്ടി ട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിൻേറതൊന്നും കേട്ടിട്ടില്ല.

സുലളിതമധുരാർത്ഥശയ്യപിന്നെ
സ്സുലഭതയെന്നിവകൊണ്ടുരണ്ടുപേരും
തുലതപെടുമതെന്നുറപ്പിനിക്കൊ
ന്നലഘുമതേതവവാക്കതൊന്നുതന്നെ ൨൫

ധാരാളമായ്ധവളരത്നമഹൻമഹാനൾ
ത്താരാളുമുന്നതകുതൂഹലമോടുകൂടി
ഓരോന്നുതീർക്കുമൊരുതൻകൃതിയൊക്കെനന്നാ
യ്ത്തീരുന്നതോചിലതിടെക്കിഹചിത്തയാമോ ( )

സൂ—എന്താണായതിനിത്രസംശയമഹോ
തിർത്താൽവെടുപ്പാകുമ
ങ്ങന്തസ്സാർമിയന്നവെണ്മണിമഹൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാടിനു
ചന്തക്കേടുകൾഗോക്കളിൽപിണയുമോ
ചിത്രംസുധാരശ്മിതാൻ

ചിന്തുംശോക്കൾചിലപ്പോൾനല്ലവിഷമായ്
വന്നീടുമോവല്ലഭേ ൨൧

നടി—എന്നാൽ പ്രച്ഛന്നപാണ്ഡവം തന്നെ ആട്ടേ, സംശയിപ്പാനില്ല. ഞാൻ പോയി വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു ആട്ടക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം.

സൂത്ര— അങ്ങിനെയാകട്ടേ.

നടി— (പോയി)

സൂത്ര— (നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ട) ഈ വസന്തവിലാസം വിശേഷം തന്നെ.

ആമോദത്തൊടനേകവൃക്ഷലതികാ
ജാലങ്ങൾമാലററുപൊൻ
പൂമോടിപ്പുരധാടിയോടുപുതുതായ്
പൂത്തുംതളിൎത്തുംപരം
ആമോദംമനതാരിൽവന്നണയുമ
വ്വണ്ണംവിളങ്ങീടുമി
ക്കാമോദ്ദീപനകാലകാന്തികരളും
കണ്ണുംകവൎന്നീടുമേ ൨൨

എന്നു മാത്രമല്ല.

രസംതിങ്ങുംരമ്യപ്പൂതുമലരിളക്കാററുകൾസുധാ
രസംതൂകുംചന്ദ്രപ്രഭകളിവകൊണ്ടേറെവിലസി
ത്രിസന്ധ്യൿംമുങ്ങുംമുനികളെയുമമ്പിച്ചെഴുമൊരീ
വസന്തംവൎണ്ണിപ്പാനസുരഗുരുവുംപോരഗുരുവും ()
ചിത്രംവസുന്ധരയിതിങ്കലെഴുംനരന്മാർ
വൃത്തംവസന്തതിലകത്തിലിതിങ്കലെന്തോ

കത്തിച്ചിട്ടംകരളനംഗനതല്പന്ത്തം
തത്തിച്ചടൻതരുണരെത്തകിടംമറിക്കം ൩൦

അത്രതന്നെയുമല്ല.

പാടുന്നുപഞ്ചമത്തിൽപരഭൃതമളിയ
ങ്ങേററുപാടുന്നശോഭി
ച്ചീടുന്നുചന്ദ്രദീപംയുവസുജനനട
ന്മാർതിരശ്ശീലനീക്കി
ആടുന്നുസംഘണ്ടാദികളധമലർമൊ
ട്ടമ്പനാംനട്ടുവൻകൊ
ണ്ടാടുന്നുവന്നണഞ്ഞിട്ടഴൽമധുമധുര
ക്കാററിനാലാററിടുന്നു ൩൧

അത്രതന്നെയുമല്ല.

മായംകൂടാതെകൂടുന്നൊരുമലർവനിതാ
മാനിതാമോദമോടും
കായശ്രീശോഭതേടുംസുമശരജനകാ
വസ്ഥചേൎന്നാസ്ഥയോടും
കായാമ്പൂക്കാന്തിയോടുംമധുപമധുരവേ
ണുസ്വനാഢ്യങ്ങളോടും
ന്യായത്തോടുംവിളങ്ങുന്നിതുമഹിമയൊടും
മാധവൻബാധയെന്യേ ൩൨

ഇനി ഞാൻ വേണ്ടകാൎയ്യം നടത്താൻ ശ്രമിക്കട്ടെ.

(എന്നു പോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദ്വാരകയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനും ബലഭദ്രനും
നാലു ബ്രാഹ്മണരും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ബലഭദ്രൻ — രാഗദ്വേഷവിഹീനരായൊരുഭവാ
ന്മാരെങ്ങുനിന്നാണതീ
നാഗദ്വേഷിരഥാലയത്തിലെഴുന്ന
ള്ളീടുന്നു കേട്ടെന്നിയെ
യോഗംകൂടിയടുത്തു നിങ്ങളെ മുദാ
ഞങ്ങൾക്കു കാണ്മാൻ മഹാ
യോഗം വന്നതു നല്ലൊരഭ്യുദയമാ
ണേതാണതേതാകിലും ൩൩

കൃഷ്ണൻ — പരിചിനൊടു ഭവാന്മാർക്കുള്ള തൃക്കാല്പൊടിക്കീ
പുരമതിലൊരിണക്കം വന്നമൂലം സമൂലം
പരമിഹ യദുവംശം ശുദ്ധമായ്ത്തീർന്നു ഞങ്ങൾ
ക്കൊരു ശുഭമിതിലേറെപ്പാർക്കിലെന്തിന്നി വേറെ

മംഗലത്തുനമ്പൂരി—
ധന്യശ്രീധർമ്മജന്മാദികളൊടുമൊരുമി
ച്ചിത്രനാളും വനാന്തം
തന്നിൽച്ചീർത്തോരു സൌഖ്യത്തിനു കുറവു വരാ
തങ്ങഹോ ഞങ്ങൾ വാണു
ഭിന്നിച്ചാർ പാണ്ഡവന്മാരിതു പൊഴുതതിനാൽ
ഞങ്ങൾ വങ്കാടു വിട്ടി
ട്ടൊന്നിച്ചാ നാട്ടിലേക്കായവരവർ തിരിയെ
പ്പോണു കേളുണ്ണതണ്ടി ൩൪

ബല— പാണ്ഡവന്മാരിപ്പോൾ ഭിന്നിപ്പാൻ എന്താ
ണ സംഗതി. എന്തെങ്കിലുമാവട്ടേ-

ധന്യമഹാബ്രാഹ്മണരാ
കുന്നമഹാന്മാർകളായനിങ്ങളുടെ
സന്ദൎശനമതുകൊണ്ടി
ങ്ങിന്നുമഹാസുദിനമെന്നുവന്നുദ്ധ്രവം ൩൰൫

ഞാൻ നിങ്ങളോടു വളരെയൊന്നും ഇപ്പോൾ സ്വ
സാരിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ—

ഉള്ളൊക്കംപടിയുണ്ടവരൊരടകി
ട്ടാഞ്ഞിട്ടുമുണ്ണാതെക
ണ്ടുള്ളോനങ്ങിലകിട്ടിടാഞ്ഞുമുഴല്വ
രാകുന്നുവെന്നിങ്ങിനെ
കള്ളംവിട്ടുകഥിച്ചിടുന്നവിധമാ
ണിപ്പോളതിന്നാൽമുറെ
ക്കള്ളോരാക്കശലങ്ങളേറെവളരെ
ച്ചൊല്ലുന്നതില്ലിന്നുഞാൻ ൩൰൬

ഊനംചെററണയാതെപോയുരുസുഖം
കൈക്കൊണ്ടുമാദ്ധ്യന്ദിന
സ്നാനംചെയ്തശനംകഴിപ്പിനഴകിൽ
സംലാപമെല്ലാമിനി
ആനന്ദത്തൊടുപിന്നെയാംമമകഴി
ച്ചേന്നൃണതിൻക്ഷീണമീ
ഞാനല്പംനടുനീൎത്തിടട്ടെസഹജൻ
നില്ക്കുംസഹായത്തിനു ൩൰൭

ബാലകൃഷ്ണനടിയാതെലൌകികം
പോലെവിപ്രരുടെഭക്ഷണാദികൾ
മാലകന്നിഹകഴിച്ചുകൂട്ടുകെ
ന്നാലയംപ്രതിഗമിച്ചിടുന്നുഞാൻ ൩൯

(എന്നു ബലഭദ്രൻപോയി)

കൃഷ്ണൻ — ജ്യേഷ്ഠന്റെ കഥയൊക്കെ ഇത്രയേ ഉള്ളൂ. പാണ്ഡവന്മാരുടെ വൎത്തമാനമൊന്നും വിസ്തരിച്ചു ചോദിപ്പാനിടയില്ല. അപ്പോഴെക്കും പോകുവാൻ പരിഭ്രമമായി. ദുൎയ്യോധനാദികളുടെ വല്ല വൎത്തമാനമാണെങ്കിൽ എന്തുനിഷ്കൎഷയാണ.

ക്രൂരോതിടുന്നതല്ലേകുറവുകൾപറവാൻ
പാണ്ഡവക്കൊട്ടുമില്ലേ
നേരോതാംനൂറുപേൎക്കാണപകടകപട
കൎമ്മതേപൊൎമ്മതല്ലേ
പാരാതെന്നാലുമെൻജ്യേഷ്ഠനതിരുമനമ
ന്ധാത്മജന്മാരിലല്ലേ
ചേരാൻപാടുള്ളൂമല്ലേറിടുമവനവിടെ
ത്തുഷ്ട്യനാംശിഷ്യനല്ലേ ൪൦

ധൎമ്മം — ഓരുമ്പോളൊന്നുരെക്കാമുരുതരമതിമാ
ന്മാൎക്കുമന്യൎക്കുമെന്ന
ല്ലോരോരോപക്ഷപാതാദികൾജഗതിജനി
ച്ചോൎക്കചീക്കുന്നതല്ലേ
പാരംതൽകാൎയ്യമെല്ലാംപരിചൊടുപറയേ
ണ്ടമ്മയെത്തല്ലിയാലും

പാരാതുണ്ടാകയില്ലേപരമതുകരുതി
കൊണ്ടഹോരണ്ടുപക്ഷം ൪൭

ആട്ടേ, അതെല്ലാമിരിക്കട്ടേ-
ഇന്നിലോകരിരിക്കയുംപരിസരം
തന്നിൽഭവാൻനില്ക്കയും
നന്നീലൌകികമോർക്കിലെന്തുകഥയാ
ണൊട്ടല്ലകഷ്ടംവിഭോ
നന്ദ്യാലോകപതേനിരാമയമിരു
ന്നാലുംമടിച്ചീവിധം
നിന്നാലോശരിയല്ലവല്ലവരുമെ
ന്താണിന്നുകാണില്ലയോ ൪൮

കൃഷ്ണൻ — ആട്ടേ, ഇരുന്നുകൊള്ളാം-(ഇരിക്കുന്നു)നിങ്ങൾ പാണ്ഡവന്മാരെ വേർവിട്ടു പോരുവാൻ കാരണമെന്താണ. വർത്തമാനമൊക്കെ കേൾക്കട്ടേ-

ഭൃമംഗലം —
പിരിഞ്ഞിടുംമോദാൽവിരവിനൊടുവിശപംമുഴവനും
നിറഞ്ഞീടുംനിത്യൻനിരതിശയനാംനിന്തിരുവടി
അറിഞ്ഞിടാതെന്തൊന്നവനിയിലതീഞ്ഞങ്ങളഖിലം
പറഞ്ഞിട്ടന്നെന്തിന്നരുളുകിലതോഹോപറയുവൻ
ധാർമ്മികതപമുഖസൽഗ്ഗുണങ്ങളാൽ
സാമ്യമററരചർധർമ്മജാദികൾ
കാമ്യകാടവിയിലാണഹോജഗൽ
കാമ്യകായനിവസിപ്പതിപ്പൊഴും ൪൯

കൃഷ്ണൻ — (പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി)

ഞാനീക്കാമ്യഫലങ്ങളിന്നെവിടെയു
ണ്ടെന്നല്ലേ ചോദിച്ചതാ
മാനിക്കേണ്ടൊരുമാനവേന്ദ്രരെവിടെ
പ്പോയെന്നതായല്ലയോ
ആനക്കാൎക്കുമുരച്ചിടുന്നസമയം
കൊള്ളാമതിന്നുത്തരം
ചേനക്കാൎക്കുമുരച്ചിടുന്നവിധമാ
യങ്ങേപ്രസംഗംപരം ൪൫

വൃദ്ധമംഗലം—(വിചാരം) ഇതെന്തു കഥയാണ ഇദ്ദേഹം അരുളിചെയ്യുന്നത. (പരിഭ്രമം നടിക്കുന്നു)

തൈക്കുന്നത്തക്കിത്തര—

ഈനമ്പൂരിപറഞ്ഞതിൻപൊരുളറി
ഞ്ഞില്ലെന്നനാട്യത്തൊട
ങ്ങീനമ്മോക്തികളെന്തിനേററമരുളി
ച്ചെയ്യുന്നതയ്യോഹരേ
ഊനംവിട്ടൊരുകാമ്യകായമൊഴിയി
ന്നങ്ങേക്കുസംബന്ധിയാണ്

കൃഷ്ണൻ— ഏ, നാമിക്കഥയോൎത്തതില്ലശരിത
ന്നേതെററുതന്നേമമ ൪൬

എന്തിനാണ എന്നോടിങ്ങിനെ ഭംഗി പറയുന്നത.

നേരിട്ടുനല്ലൊരുമുഖസ്തുതിതട്ടുവാനീ
പാരെട്ടുമാറിലുമില്ലാസുരരെക്കണക്കെ
വേറിട്ടതില്ലൊരുവരുംമതിയാക്കിടേണ്ട
കേറട്ടെമേനിയഥമോത്തുവനാട്ടെയാട്ടെ ൪൭

വൃദ്ധം — സ്വാമിൻമുഖസ്തുതിയതല്ലചരാചരാന്ത
ര്യാമിൻഭവാനഖിലമങ്ങറിയാമതല്ലോ
കൃഷ്ണൻ — വൃമംഗലക്ഷിതിസുരാഢ്യപരിഭ്രമിച്ചുൾ
വൃമങ്ങിടേണ്ടയിവയൊക്കയിരുന്നിടട്ടെ ൪൮

അക്കിത്തിരി — അല്ലാ, ഇവിടുന്ന ഈ വൃമംഗലത്തിനെ അറിയുമോ-

കൃഷ്ണൻ — ഞാനോ! ശിവശിവ-
കണ്ടിങ്ങതെല്ലൊരറിവല്ലിഹ ഞങ്ങൾതൻമെയ്
രണ്ടെന്നിരിക്കിലുമതിന്നൊരുജീവനാണ
പണ്ടെന്റെരുഗ്മിണിയയച്ചിഹ വന്നനമ്മെ
കൊണ്ടങ്ങുപോയജഗജല്ലിയതാണിതല്ലോ ൪൯

അക്കി — ഉള്ളതുതന്നെ- ഞാനക്കഥ മറന്നുപോയി-

കോഴിമിററം — അതങ്ങിനെവരും-
പ്രായാധിക്യമതാണതീമറവികേൾ
നൽബാലപാഠങ്ങളെ
ന്തായാലെന്തുമറക്കയില്ലൊരുശിലാ
രേഖാപ്രമാണംഹളി
മായംവിട്ടുകിടക്കുമാവിധമിനി
പ്പററീടുമോഹോ!വയ
സ്സായില്ലേതവഷഷ്ടിപൂർത്തിവരുമീ
യായില്യമായില്ലയോ ൫൦

കൃഷ്ണൻ — അത്രയേ ആയുള്ളു- കണ്ടാൽ അതിലധികം തോന്നും-

മുതിരപ്പറമ്പ — (അക്കിത്തരോടു)

അവരുടെകുളിപിന്നെദ്ദേവകാൎയ്യങ്ങളുംമ
റ്റിവകളഖിലമിപ്പോളേകദേശംകഴിഞ്ഞു
ജവമൊടിനിനമുക്കുംപോകയല്ലേകുളിപ്പാൻ

കൃ— എവരെവരുവിശേഷിച്ചിന്നിവല്ലോരുമുണ്ടോ

പൃമം — ഉവ്വ, അവരൊക്കെ കുളിപ്പാൻപോയി- ഞങ്ങൾ മാത്രമേ ഇങ്ങോട്ടു കയറിയുള്ളു-

കൃഷ്ണൻ— ആരൊക്കെയാണ വന്നിട്ടുള്ളത-

അക്കി— പൃമംഗലം തന്നെ പറയു- ഞാൻ അവരെ എല്ലാവരേയും അറിയില്ല- എന്നുതന്നെയല്ല-

പരാതിന്നുപരങ്ങളാണപ്പുനരെ
ന്നൊന്നിച്ചുവന്നുണ്ണിന
ന്മൂരാരൊന്നിനെയുംനിനക്കിലറിയി
ല്ലീവൃദ്ധനെകാങ്കിലോ
ഓരോരോന്നോടിയൊളിക്കുമാക്കരുകരെ
ക്കാണുന്നകുളദിജ
ന്മാരോടെന്തുകളിച്ചിടുന്നതുകന
പ്പിച്ചാണിരിപ്പിയ്യിടെ ൭൨

കൃഷ്ണൻ— തരമോക്കാതിനിയക്കി
ത്തിരുവിദപാൻവൃദ്ധനായൊരങ്ങെക്കു
ഒരുവകമുലകുടിമാററാ
ത്തൊരുകുളക്കുട്ടുകെട്ടുകുറവാണേ ൭൩

ആരൊക്കെയാണെന്നു പൃമംഗലം തന്നെപറയൂ.

പൃമ— ഞാൻതന്നെ പറയാം- ഞങ്ങൾ നാലാളേയും കൂടി ഒരടിയായിതന്നെ പറയാം.

വല്ലേടംകോണിമിററംവടമനവടല്ലൂർ
കോഴിമിററംകൊളങ്ങ
ല്ലൂംസാൽപ്പളമിററംമംമിരിടിമഠം
പൂഴിമിററംപുഴമ്പ്രം
വല്ലൂർവല്ലക്കളംമേത്തറയടിതിരിമു
ണ്ടൂരനമ്പൂരിമുള്ള
രില്ലത്താഢ്യൻകഴിഞ്ഞില്ലിനിയുമിതൊരു
പട്ടാളമുണ്ടാളതോത്താൽ ൭൪

ചെമ്പൂർചെമ്പകമിററമാനമല
മറേറടംമറിച്ചേടമു
ററമ്പൂർചെങ്ങഴിമിററമാട്ടുവല
പല്ലിക്കാടിളിക്കാട്ടിളി
കമ്പശ്ശേരികരിപ്പുറംമണൽകുഴി
ച്ചോമാതിരിപ്പാടുതെ
കമ്പാടിന്നിയുമുണ്ടുകോഠംക്കകകഴി
ഞ്ഞില്ലാശ്ശചൊല്ലാമഹം ൭൫

കില്ലന്ന്യേപറയാംകിണക്കുഴികിഴ
ക്കില്ലംപുലിക്കാട്ടതെ
ക്കില്ലംകൽക്കുഴികാഞ്ഞിരപ്പടിപടി
ഞ്ഞാററില്ലമാററിപ്പുറം
കല്ലന്നൂർകളരിപ്പുറംകൊടിവട
ക്കില്ലംപുളിക്കാട്ടമു
ക്കില്ലംകോഠംക്കകഴിഞ്ഞതില്ലിനിയുമു
ണ്ടാപ്പെക്കളംപാൽക്കളം ൭൬

മേലില്ലംനടുവില്ലമേററുകരകീ-
ഴില്ലംകിഴക്കേടമാ.
ചേലശ്ശേരികിഴത്തറച്ചെറിയസോമൻ
നെയ്ക്കുളംതെക്കുളം
മൂലത്തൂർമുതിരപ്പറമ്പുമുതുവൂർ
മൂട്ടപ്പറമ്പക്കരെ-
ക്കേല്പരിന്നിയുമുണ്ടുകേൾക്കവിപുലാ-
വിസ്മാപിതാസ്മാദികൾ ൩൭

പൈക്കന്നംപാതിരിക്കാടടിമനകനക-
ശ്ശേരിനമ്പൂരിതാനീ
ത്തെക്കുന്നത്തുള്ളോരക്കിത്തരുകണികഴുത
ശ്ശേരിനമ്പൂരിപിന്നെ

കൃഷ്ണൻ— (പുഞ്ചിരിയിട്ടുംകൊണ്ട) ഒന്നാന്തരം തന്നെ.
കണികഴുതശ്ശേരി- അങ്ങിനെയാണല്ലേ-
നമ്പൂരി— (ചിരിച്ചുംകൊണ്ട) അങ്ങിനെയായി-
കൃഷ്ണൻ— നേരംപോക്കാണെ-ആട്ടെ-പിന്നെ-പിന്നെ.
നമ്പൂ— വൈക്കംവേളപ്പറമ്പിൽപെരിയവലിയ
ചോമാതിരിപ്പാടൊടുക്കം
പൊയ്ക്കാടിങ്ങിന്നിയുംസാമ്പ്രതമറിയണമെൻ
കുട്ടതായ്ക്കൂട്ടരുണ്ടേ ൩൮

പുത്തില്ലംപുലിയൂർപുഴക്കടിപുലാ
ന്തോട്ടംപുലക്കാടതാ
പ്പുത്തില്ലംപഴയേടമക്കരമഠം
മാന്തോടമന്തക്കുളം

വത്തിപ്പിള്ളിവെളിപ്പറമ്പുപൂനര
ഞ്ഞില്ലത്തുനമ്പൂരി, ഛോ
നൽത്തെററാസ്മമപൃതമംഗലമതാ
ണഞ്ഞില്ലമഞ്ഞോക്കണം ൫൯
വസ്സൂാട്ടവാരിജവിലോചനഞ്ഞാനഛോതി
ററിക്കാട്ടകല്ലഴികനൽക്കഴികാളിമിററം
തീക്കോട്ടഭട്ടതിരിതൃപ്പലിയോട്ടപിന്നെ
നീക്കോട്ടഭട്ടതിരി——
കൃഷ്ണൻ— ശിവ ശിവ,
(നില്ലെത്താഴംനിലത്തിവകശിവശിവനേ
നല്ലമാററിത്തമോരോ
ന്നൊക്കെത്താൻചൊല്ലിടൊല്ലേപരമുടനിവർത
ൻ -ളകതിയുംപോക്കിടൊല്ലേ
ധിക്കത്യന്തംപെട്ടംഭ്രശ്ലടമിവനിനിയെ
ന്തൊക്കെയോത്രപമില്ലേ
ഖസ്സ്തത്തെപ്രാതലാശ്ചര്യമൊരവകടവും
ദൈവമേകൈവരൊല്ലേ) ൬൦
പൃമംഗല——— തെററിയിനിക്കതെററി ൬൧
അല്ലിമംഗലവുംകേളതല്ലമംഗലവുംവിമോ
കല്യമംഗലമ്മത്തേയുണ്ടില്ലമംഗലമാക്കമേ ൬൨
തിണ്ണംപാണ്ഡവരാസ്സിരിഞ്ഞതിരിയെ
പ്പോംഞങ്ങളിന്നിവിധം
തൊണ്ണൂററഞ്ചുജനങ്ങളുണ്ടിവിടെവ
ന്നിട്ടെൻറപിട്ടല്ലിത

എണ്ണാംപ്പാക്കിലഘോരശരാശരിയതാ
ണിപ്പോളൂണത്തിച്ചതീ
വണ്ണംതന്നെയതാണെഞങ്ങളുടെയി
ല്ലപ്പേരുമെപ്പേരുമേ ൬൭
എമ്പത്തേഴായിരത്തിൽപരമറികൊരുതൊ
ള്ളായിരത്തോടുരണ്ടും
നമ്പൂരാർനന്ദിയോടിന്നലെയുമഥമിനി
ത്തൊന്നുമായൂന്ദമെന്ന്യേ
വമ്പിച്ചീടുംവനംവിട്ടവരവരവർതൻ
നാട്ടിനാക്കെട്ടുകെട്ടി
ക്കമ്പംകൈവിട്ടൊഴിച്ചാർനൃപവരരെമുദാ
നുഗ്രഹിച്ചൂംഗ്രഹിച്ച ൬൮

കൃഷ്ണൻ — പിന്നെയൊരാളെവിടെപ്പോ
യെന്നുരചെയ്കെന്നൊടെൻറനമ്പൂരി

പൃ൨.ഗ — ഇന്നാശനപ്പിള്ളിപൃഥാ
നന്ദനസവിധത്തിലുണ്ടൊഴിച്ചില്ല ൬൯

കൃഷ്ണ — കുന്തീകുമാരരൊടുസമ്പ്രതിവേർപിരിഞ്ഞി
ങ്ങെന്തീമഹീവിബുധർനിങ്ങളൊഴിച്ചിടുന്നു
സ്വാന്തേവനസ്ഥിതിയതിന്നുമുഷിച്ചിലായോ
കാന്താരമഗ്നിപിടിപ്പെട്ടുകരിഞ്ഞുപോയോ

പൃ൨ — പന്തിരാണ്ടായിപാത്താൽപതിചിനൊടുഞെരു
ങ്ങിപ്പിടിച്ചന്തരംഗം
വെന്തീടുംവണ്ണമയ്യോവലിയൊരുവനവാ
സംവിലാസങ്ങളെന്ന്യേ

കുന്തിപുത്രാദികൾക്കങ്ങിനിയുടയൊരുകൊ
ല്ലത്തെയജ്ഞാതവാസ
ച്ചെന്തീപ്പാഥോധിനീന്തിക്കയറുവതിനപാ
രംവിചാരങ്ങളായി ൯൭

അമ്പോടജ്ഞാതവാസത്തിനപുനരധുനാ
ഞങ്ങൾപോകുന്നുവിന്നി
സ്സമ്പൂർണ്ണശ്രീവിളങ്ങുംസകലയതിമുനി
പ്രൌഢരുംബ്രാഹ്മണൌഘം
നമ്പൂരാരുംപിരിഞ്ഞിട്ടവിടൊരുവരുമൊ
ന്നിച്ചുവേണ്ടെന്നുരച്ചാൻ
വൻഭൂപൻകേളതാണാളുകളവരൊടുവേർ
പെട്ടതുംവിഷ്ണുപേശ ൯൮

കൃഷ്ണ—അത്രയായി, ഇല്ലേ- ഞാൻ അക്കഥ ലേശം
പോലും അറിഞ്ഞില്ല.

വ്യാ—ചെമ്മേചെറെറാരുവസ്തുപോലുമറിയാ
തേകണ്ടൊരാളാണത
ങ്ങിമ്മട്ടിന്നിയൊരുത്തനില്ലപറവാ
നമ്പാപരംപാക്കിലോ
ഉന്മേഷാദിവികാരഭേദമിവിടെ
ക്കണ്ടൊന്നിനച്ചാൽപര
ബ്രഹ്മംതന്നൊരമാപതേബത ഭവാൻ
കില്ലേതുമില്ലേവിഭോ ൯൯

കൃഷ്ണ—ക്ലേശാതേകനിവീക്ഷപടിമിഴികളുട
ച്ഛന്നഗഃസല്ലനന്നായ്

ഖോസാമെന്നോർത്തൊഴിച്ചില്ലിതുവരെയശന
പ്പിള്ളിയാം പുള്ളിയെന്നോ
ർത്ഥേസാധ്യക്ഷ്മാസുരൻ നിങ്ങളതഖിലമൊഴി
ച്ചിട്ടുമെന്താണതങ്ങു-
ല്ലാസാൽ വാഴുന്നതഷ്ടിക്കഴകിനൊടൊരു കോ
പ്പിട്ടു സാപ്പാട്ടുപാളം ൧൦

പരേംഗിതജ്ഞാനമതിത്രയില്ലാ
തൊരാളെയും ഞാനിതുപോലെയിന്നി
ങ്ങരേടവും പാർക്കിലൊത്തുവാനീ
ധരാതലേ കണ്ടറിവില്ല കേട്ടും ൧൧

അയാളെക്കൊണ്ടു അവർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടായി തീരുമോ ആവോ. എങ്കിലും അവർ ബുദ്ധിമാന്മാരാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു,

അയാളെ സ്തോഷിപ്പിച്ചുടനവരുപായത്തൊടു പറ
ഞ്ഞയച്ചോളും വരല്ലെങ്കിലുമുലകിൽ വല്ലേടവുമഹോ
നയജ്ഞന്മാരെന്നേ പുനരൊളിവിൽ വാഴ്കെക്കരുതി
പ്രയത്നം ചെയ്യുള്ളൂ ബുധമതു സഖേദം ബത സഖേ

ക, ഇനി കളിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കാം. ഊണിന്നു കാലമായിരിക്കും.

തൽക്കാലമിപ്പോളാവശ്യമൊക്കെക്കഷ്ടിപ്പം നടക്കുവാൻ
കൈക്കച്ചെല്ലത്തിലില്ലേ നാം വെക്കമെത്തിച്ചിടേണമോ

പൂമംഗലം — ഒക്കെയുണ്ട്.

മുതിരപ്പറമ്പ — അവധിപ്രകാരവനവാസമൊന്നതു
ങ്ങവർ ചത്തിടാതഹഹ നിർവ്വഹിച്ചതും

തവതൃക്കടാക്ഷമത്രതന്നെ സംശയം
ലവലേശമില്ലനിഖിലേശകേശവ ൭

കഷ്ടതൊനിയാംകുരുടപുത്രനരച്ചുപോലു
ള്ളജ്ഞാതവാസവുമിനിത്തകരാറതെന്ന്യേ
പ്രാജ്ഞാഗ്രണ്ണങ്ങളിയലുന്നൊരുപാണ്ഡവക്ക്
യജ്ഞാകൃതേകഴിയുവാൻകനിവോലണം തേ ൮

കൃഷ്ണ— അപരാധമകന്നമംഗളശ്രീ
നൃപരായോരവരെക്കുറിച്ചിനിക്കു
കൃപയുണ്ടതിനാൽ പറഞ്ഞുവെച്ചാ
ശ്ശപഥത്തിന്നൊരുതെററുമാററുകില്ല ൯

അക്കിത്തരു— അവക്ക് ഒരാപൽക്കടം ഒരു ദിക്കിലും സം
ഭവിക്കയില്ല.

സത്യംസദ്ധൎമ്മസൽകീൎത്തികൾ വിനയവിവേ
കങ്ങൾ വിദ്യാഗ്രണംസൽ
കൃത്യംകാൎയ്യപ്രബോധം കൃപനൃപനിചയ
ശ്രീഗ്രുരുത്വം ഗുരുത്വം
നിസ്തുല്യപ്രജ്ഞധൈൎയ്യം പലതിവരെപടുവോ
ക്കെന്നുമാലിന്നൊരുന്നായ്
നിത്യംനിൻതൃക്കടാക്ഷങ്ങളുതവരുടെനേ
രിട്ടുവേറിട്ടുമില്ലേ ൧൦

കോഴിപ്പുറമ്പു—

കണ്ടാൽ നൽക്കാന്തികാട്ടുംസുമുഖതരുവര
ക്കൊക്കരുന്നിൽപ്പരശ്രീ

കണ്ടാൽസന്തോഷമാസ്സജ്ജനസഭയിൽവഴ
ക്കംവഴക്കുള്ളവങ്കൽ
കൊണ്ടാളുംവിദ്യമെന്നീവകകളെഴുമവ
ക്കൊരാപത്തൊരേട
ത്തുണ്ടാമോപിന്നെയില്ലേതവകളുകഴൽവി
ശ്വാസവുംവിശ്വമൂത്തേ ദ്യെ

മതി — ഉഷ്ണാംശുദ്യുൽക്കരത്താൽതൃണതതികഠംകരി
ക്കുംവിധംഭീമസേനൻ
ജിഷ്ണുശ്രീസൂനുജിഷ്ണുപ്രമുഖരരികളെ
ക്കൊല്ലുവാൻകല്പരല്ലേ
കഷ്ണികളില്ലെങ്ങുമിന്നായവർകത്തുകമൊട
ജ്ഞാതവാസത്തെയുംശ്രീ
കൃഷ്ണശ്രീകാന്തയുഷ്മൽക്കഴൽകരളിലുറ
പ്പിച്ചതൊപ്പിച്ചമാറും ൻ

പ്രമം — ആചാര്യന്മാർകളാദിക്കഴകിനൊടുപദേ
ശിച്ചവണ്ണംഘരേന
ല്ലാചാരാത്മീയകമ്മാദികളൊടമരുമാ
സ്സത്തുകഠംക്കസ്തശങ്കം
ളചാപല്യംപുലന്റിടിനകരുപതിപോ
ക്കീടിലുംനിൻകടാക്ഷ
ളചാപംപോരുമല്ലോപരമുലകുജയം
പ്പണ്ടുടൻവീണ്ടെടുപ്പാൻ വ്വം

കൃഷ്ണ — ഞാൻ താമസിക്കാതെ പാണ്ഡവന്മാരെ ക
ണ്ടാൻ പോകുന്നുണ്ട്.

അക്കി— അതു വേണ്ടതുതന്നെ— അങ്ങിനെ തോന്നിയതു അവരുടെ നല്ലകാലം.

കൃഷ്ണ— ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ കണക്കല്ല— വേഗത്തിൽ കുളിയും ഊണും കഴിക്ക—

എല്ലാവരും— അങ്ങിനെ തന്നെ.

(എന്ന എല്ലാവരും പോയി)

രണ്ടാമങ്കം

(അനന്തരം കാമ്യകവനത്തിൽ പാണ്ഡവന്മാരും പാഞ്ചാലിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ധൎമ്മപുത്രൻ— (ആകാശത്തിൽ ചെവികൊടുത്തിട്ടു)

കഠിനഘനമതിങ്കൽമഹാഘനോൽ
കടകടംബരിരസ്സനഭസ്ഥലേ
ഇടിമുഴങ്ങലസംഗതിയായ്മര
കടപുഴങ്ങിടുമാറിദമെന്തഹോ വൃ

ഉണ്ണിഭീമസേന, എന്താണിത.

ഭീമ— (ചെവിയോൎത്തിട്ട വിചാരം) ഇതു ഇടിമുഴക്കമല്ല—

വമ്പുള്ളവാനവർവരൻെറവെള്ളപ്പെഴംനാൽ
കൊമ്പുള്ളകുംഭിയുടെമസ്തകമസ്തകമ്പം
മുമ്പിട്ടെതിൎത്തസുരർതല്ലിയുടെക്കയാൽതാൻ
ചിമ്പോട്ടൊഴിച്ചകരയുംരവമാണഘോരം വൃ

(പ്രകാരം) അല്ലയോ ജ്യേഷ്ഠ,

വൈരാതിരേകമൊടുവൈരികൾവന്നടിച്ചി
ട്ടൈരാവതംകരകയെന്നിഹതോന്നിടുന്നു
ആരാലതാവുകനിമിത്തമുറപ്പതില്ലീ
യാരാവമോബ്രഹ്മഘനസംഘനനാദതുല്യം   വസ

ധമ്മ — അതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അജ്ജുനന്റെ പക്ഷമെന്താണ്‌—

അജ്ജുനൻ — (വിചാരം)

ഏറ്റംപാക്കിലിതെന്തൊരൊച്ചചരമാ
ന്തിപ്പെക്ഷികൾതന്നീറ്റവും
നാറ്റിത്തൻചിറിയൊന്നിളിച്ചഥപര
ക്കംപാഞ്ഞുകമ്പാലഥോ
ക്കുറ്റംകത്തിമഹേശനുള്ളൊരുമല
ക്കാട്ടിൽപ്പെട്ടുംപാഹന
ക്കുറ്റൻമുക്കറയിട്ടിടുന്നൊരുമഹാ
ഹങ്കാരശബ്ദങ്ങളോ   ശാർ

അതല്ല-

ഭൂരിക്രൂരതപൂണ്ടിതെന്തുരവമാ
ണൽക്കോലുമ്പക്കോടതി
പ്പാരിൽക്കണ്ടമരങ്ങളിൽ ചടചട
പ്പെട്ടെന്നുതട്ടിപ്പുരം
ചിറിക്കല്ലോടിയാർത്തുകൊണ്ടുടനുടൻ
കാളുംകൊടുങ്കാറ്റടി
ച്ചേറെക്കോളിളകിസ്സമുദ്രമലറും
ഗംഭീരശബ്ദാകരമോ   ശാ

അത്രമല്ല- ഈ ശബ്ദത്തിന്നു അധികമായ മാധുര്യം തോന്നുന്നുണ്ടു- (നല്ലവണ്ണം ചെവിയോർത്തിട്ടു)

കള്ളന്മാൎക്കുള്ളകർണ്ണത്തിന്നുകടുവിഷമാ
യുംമഹാസജ്ജനങ്ങൾ
ക്കുള്ളാംകർണ്ണത്തിനോത്താലമിതമൃതമാ
യുംസുഗംഭീരമായും
കള്ളംകൈവിട്ടനാദംകലരുമരിയമൽ
സ്വാമികൃഷ്ണന്റെസാക്ഷാൽ
വെള്ളിശ്ശംഖാരവംപോലൊരുവരിചയമി
ങ്ങിന്നുടൻതോന്നിടുന്നു ഖന്ദ

(പ്രകാശം)അല്ലയോജ്യേഷ്ഠ, നമ്മുടെശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ പാഞ്ചജന്യധ്വനിയാണ ഈ കേൾക്കുന്നതെന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

ധൎമ്മ— ആട്ടെ ഇരിക്കട്ടെ- നകുലസഹദേവന്മാരുടെ അഭിപ്രായംകൂടികേൾക്കട്ടെ-

നകുലൻ— എന്താണെന്നൊരുരൂപമില്ലെതിർപെടാ
ത്തോരിമുഴക്കംപരം
ചന്തംചേൎന്നൊരുശംഖനാദവടിവാ
ണിശ്ശബ്ദമെന്നുള്ളതിൽ
സന്ദേഹത്തൊടുമെന്മനസ്സുവിജയ
ജ്യേഷ്ഠന്റെപക്ഷത്തിനെ
പ്പിന്താങ്ങുന്നിതുപൊങ്ങുമിന്നിനാദമ
ത്യാശ്ചൎയ്യമെന്നാൎവ്വരോ ഖര

സഹദേ — അജ്ജുനാത്ഭുതയശസ്സുകൊണ്ടുധര
ണിതലംധവളമാക്കിയോ
രജ്ജുനാഗ്രജമനസ്സിനോട്ടനക
ലാഗ്രജൻറമനമേററവും
ഭജ്ജനാന്തകട്ടരന്തമൊത്തവിധ
മെൻമനസ്സുമഴകോട്ടപോ
യജ്ജനാദ്രനടരാരവത്തൊടണ
യുന്നസൽഗ്ഗുണസരില്പതേ വൃവൃ

ധമ്മ — വന്നാലുംവല്ലഭേകേളെ
ന്തെന്നാലുംമാമകാന്തികേ
നിന്നാലുംനിൻറപക്ഷത്തെ
ച്ചൊന്നാലുംശുകവാണിനീ വൃൻ

പാഞ്ചാലി — (അടുത്തുചെന്നുപുഞ്ചിരിയോട്ടുകൂടി)
ശ്രീകൃതികൾക്കാശ്രയമാം
ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയായഭഗവാൻറ
ശ്രീകൈത്താരതിലെഴമാ
ശ്രീകംബുധ്വാനമാണിതെന്നുറ്റഢം ൻറ

ധമ്മ — അതങ്ങിനെതന്നെയാണ-എന്തെന്നാൽ-
ഓരോരോശുഭലക്ഷണങ്ങൾപലതും
കാണുന്നുകൃഷ്ണപ്പുര
ന്തേറുംഭംഗിയൊടെൻപ്രദക്ഷിണമതാ
യുക്ഷംപരത്തിപ്പരം
പാരാതത്രപറന്നിട്ടുന്നുപുനരെ
നല്ലീവിഹംഗങ്ങൾവേ

ണ്ടോരാസ്ഥാനമണഞ്ഞുടൻകളകളം
  കൂകുന്നുകണ്ണോതരം ൯൧

എന്നുതന്നെയല്ല,
  പിംഗളരുചിരചകോരഖ
ഗങ്ങളിടത്തല്ലിരുന്നുകൂകുന്നു
  നിങ്ങളതറിയുവിനിന്നൊരു
മംഗളകാൎയ്യംനമുക്കുകൈവരുമേ ൯൨

ഈ ശുഭലക്ഷണങ്ങൾ ഭഗവാന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ സൂചകങ്ങളാണെങ്കിൽ നമുക്കിപ്പോൾ ഇതിലധികം എന്താണു് കരളുദയം.

എന്നല്ലേറിയകാൎയ്യമോൎക്കിലവട
  ത്തെക്കണ്ടുചോദിപ്പതി
ന്നിന്നുണ്ടിംഗിതവേദിയായഭഗവാൻ
  കൃഷ്ണൻകൃപാൎദ്രാശയൻ
നന്ദ്യാനമ്മുടെസന്നിധാനമതിലേ
  ക്കിപ്പോളെഴുന്നള്ളിയാൽ
നന്നായിനളിനേക്ഷണൻകനിവെഴു
  ന്നുള്ളോടെഴുന്നള്ളുമോ ൯൩

(വിചാരം.) പൊന്നിൻപൂമാലയോടുംപുരികുഴലിലണി
  പ്പീലിയോടുംപ്രകാശം
ചിന്നുംചെംഗോപിയോടുംതളവളകളമാ
  യോരുകേയൂരമോടും
മിന്നുംമിൻകുണ്ഡലപ്പൊന്മണികുഴലണിശം
  ഖാദിയോടുംതെളിഞ്ഞോൻ

മുന്നിൽ പ്രാപിക്കുമോ വനാരിയ കരുണയെ-
ക്കൊണ്ടുടൻ കൊണ്ടൽവർണ്ണൻ ൯൪

(അനന്തരം ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഉപചാരോ-
പചാരങ്ങൾ ചെയ്തു യഥാക്രമം ഇരിക്കുന്നു.)

കൃഷ്ണ— അല്ലേ ധർമ്മജ മാമകാഗ്രജ മഹാ-
രണ്യാധിവാസം കഴി-
ഞ്ഞില്ലേ പിന്നെ വിശേഷമെന്തു സുഖമ-
ല്ലേ നാട്ടിലല്ലെങ്കിലും
ചൊല്ലേണം സുഖഹാനി വല്ലതുമതു-
ണ്ടെന്നാൽ ഭവാൻ പിമ്പുറ-
ത്തില്ലേ ഞാൻ വ്യസനങ്ങൾ നിങ്ങളിലണ-
ക്കില്ലിന്നു കില്ലില്ലമേ ൯൫

ധർമ്മ— (വണക്കത്തോടുകൂടി)
അപായം വന്നീടാതൊരു വിധമരണ്യപ്പൊറുതി നിൻ
കൃപാലേശം കൊണ്ടങ്ങഥ മിഥ കഴിച്ചേൻ കനിവിനി
ഉപായാലജ്ഞാതസ്ഥിതിയതു നിവർത്തിപ്പതിനുമീ-
ശ്വപാരം ചേരേണം മുഖജിതവിധോ വിശ്രുതവിധോ

ശ്രീവനജാക്ഷ സുഖക്കേ-
ടിവനവാസാദികൊണ്ടതുണ്ടിഹമേ
കേവലമല്ലാതില്ലോ-
രാവിലമിപ്പോൾ വിശേഷവിധിയായി ൯൬

കൃഷ്ണൻ— അജ്ഞാതവാസകാലമായി എന്നു ഇന്നു ചി-
ല പാരാഥബ്രാഹ്മണർ പറഞ്ഞപ്പോഴേ ഇനിക്കു ഓ-
ർമ്മ ഉണ്ടായുള്ളൂ.

എന്നാലെന്താണതേതാണിതു കഥയൊരുവൃ
ത്താന്തവുംരൂപമില്ലാ
തൊന്നായ്‌വ്യാപിച്ചകത്തും വ്യസനദഹനനാൽ
പൊള്ളിടുന്നുള്ളൊടിപ്പോൾ
അന്യോന്യം കണ്ടു യുഷ്മൽസ്ഥിതികളറിയുവാൻ
തന്നെയാവുന്നതാണി
ങ്ങന്യൂനസ്നേഹിതൻ ഞാനറിയുക വിവരം
സത്വരം ചിത്തരംഗേ ൯൮

എന്നെക്കൊണ്ടെന്തു വേണം തരമുടയ സഹാ
യങ്ങൾനിങ്ങൾക്കതിന്നായ്
തന്നേ തെയ്യാറതായിട്ടനിശമരികിലു
ണ്ടേഷ ഞാനീഷലെന്യേ
ധന്യശ്രീധർമ്മജന്മൻ പരമൊരുപകവേ
ണ്ടമ്പൊടജ്ഞാതവാസ
ത്തിന്നാസ്ഥ്യോയാലുമാരും ചെറുതുമറികയി
ല്ലോരിതിന്നോരിതെന്നും ൯൯

ആക്കണ്ടോരോവിപത്തീയവനിയിലണയാ
താവിരിഞ്ചൻവിധിക്കും
മാക്കണ്ടോരോന്നതോൎത്താലൊരുവനരുവി
ക്കാതിരിക്കാവതാണോ
ആൾക്കണ്ടോ നഷ്ടനാശസ്ഥിതി ജഗതിയവ
ത്തുല്യരാം സത്യസന്ധ
ന്മാക്കണ്ടോ ഹന്ത സത്യപ്പിഴകളിലൊഴികേ
കുണ്ഠിതം കൊണ്ടിടുന്നു ൧൦൦

വേഷംമാറേണമെന്നുംവെളിയതിലമരൊ
ല്ലെന്നുമഞ്ഞൊന്നുമില്ലാ
ഞ്ഞോഷന്മാരാംഭുജംഗദ്ധ്വജമുഖവിമത
ന്മാരഘോരാന്നൂരൂപേതം
ശേഷംമറ്റോരുമോരാണ്ടിനിയറിയുകയി
ല്ലേററുഞാൻനിങ്ങൾപോയ്യും
ത്തോഷംകൈക്കൊണ്ടുതോന്നീടിനമിശിനിവസി
ച്ചാലുമിച്ഛാനുകൂലം ൧൦൧

ചൊല്ലേണംചൂതിലല്ലേചൊറുചൊറെയവർമ
ന്ത്രിച്ചുചാടിച്ചതില്ലേ
ചൊല്ലേറുംനിങ്ങളല്ലേച്ചുമതലകൾവലി
ച്ചിട്ടുതീമട്ടിൽമെല്ലേ
തെല്ലേറെത്തെററിയില്ലേതെറിപെട്ടമവരോ
ടഞ്ഞുവാക്കാൽഖരാർച്ചെ
സ്സില്ലേതന്മൂലമല്ലേവ്യസനമിവിധമോ
രോന്നതോരുന്നതില്ലേ ൧൦൨

ഞാനോടത്താട്ടെയിന്നിക്കുത്തുകമൊടൊരുകൊ
ല്ലത്തെയജ്ഞാതവാസ
ത്തിന്നെന്നന്ന്യോന്ന്യമോതേണ്ടുള്ളുനിയമവിരോ
ധങ്ങളാംനിങ്ങളിന്നി
ഒന്നിച്ചങ്ങോട്ടുകൊൾവിൻപരമത്തുപൊഴുതെ
ല്ലാരുമോരുന്നതൊന്നാം
സ്സന്നീടുംവിട്ടയക്കാമതിനുജവമൊടെ
ന്നച്ഛയാമിച്ഛയേഞാൻ ൧൦൩

ആശ്വാസത്തോടൊരേടത്തൊളിവിലൊരുവിധം
　　നിങ്ങൾചെന്നെങ്കിലേററം
വിശ്വാസത്തോടുവാണീടുവിനിനിയഴലോ
　　രാണ്ടതോരാണ്ടുപിന്നെ
ദുശ്ശാഠ്യംചേൎന്നദുൎയ്യോധനനെവിരവിൽവെ
　　ന്നാഴിവാഴിക്കുവൻഞാ
നിശ്ശല്യത്തിന്നിടെക്കുംവിമതചതികൾസൂ
　　ക്ഷിച്ചുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം ൧൦൪

ധൎമ്മ — തണ്ടാൎത്തന്വീശകുന്തീതനയനടിയനീ
　　തമ്പിമാരൊത്തുപന്തീ
രാണ്ടാശ്ശൂട്ടിൽപരംതീരെയൊരഗതിയതാ
　　യത്രപാൎപ്പത്തലേന്തീ
നീണ്ടീടുന്നാധിയാന്തിനിഭൃതമെരിപൊരി
　　ക്കുന്നചിത്തത്തിലാന്തീ
വീണ്ടുംഞാൻചെയ്യതെന്തീവിധിയതിൽവരുമോ
　　പാപസന്താപശാന്തീ ൧൦൫

നമ്മൾക്കൾച്ചേൎച്ചയില്ലേനലമൊടുപുനരി
　　ന്നൊന്നതോചാൎച്ചയില്ലേ
തമ്മിൽക്കേൾവേഴ്ചയല്ലേപിണയുമഴലൊഴി
　　ക്കേണ്ടയാളങ്ങളല്ലേ
ചെമ്മേയെന്നിട്ടുമില്ലേചെറുതൊരുകനിവീ
　　ഞങ്ങളെക്കാണ്മതില്ലേ
ചിമ്മിക്കുംനാണമില്ലേചിതമിതിനവമാ
　　നങ്ങൾചെററങ്ങുമില്ലേ ൧൦൬

കൃഷ്ണൻ—

തനിക്കാംപോന്നീടുംതവവിമതരായ്ച്ചൂതുകളിയിൽ
തനിക്കാകപ്പാടെപ്പരമപജയംവന്നസമയം
ഇനിക്കാണൊല്ലെന്നങ്ങവരുടനെയോടിച്ചതിനതെ
ററിനിക്കാണോചിത്രംമരുവുകസഖേദംനൃപസഖേ

അങ്ങാടിയിൽത്തോല്ക്കിലമ്മയോടെ
ന്നങ്ങപ്പഴഞ്ചൊല്ലതുപോലെയായി
അങ്ങൊന്നൊടിച്ചൊന്നൊരുവാക്കചിത്ത
രംഗത്തിലോൎത്താലൊരുഭേദമില്ല ൨൦൭

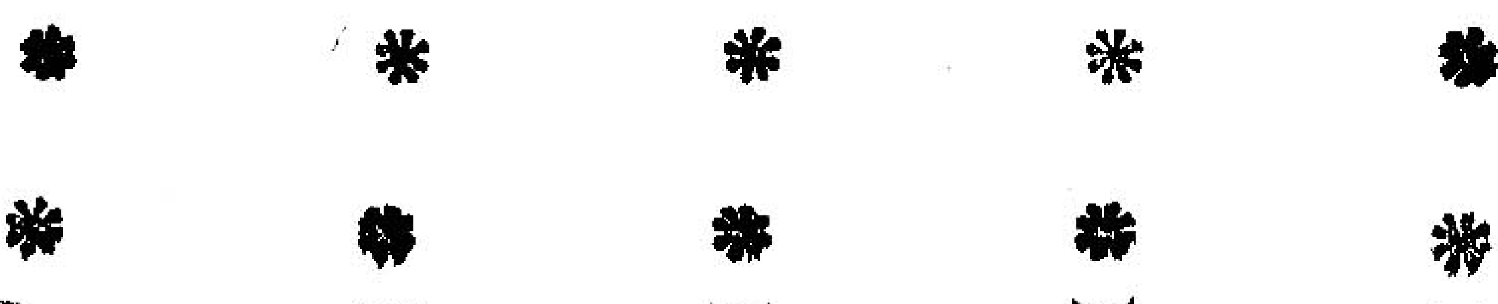
* * * *

അക്കള്ളക്കണ്ണസിന്ധുക്ഷിതിപതിഭഗദ
ത്തത്രിഗൎത്താദിവേലി
ക്കൂററാക്കൊള്ളുംതൽക്കരുപ്പൽകൊടിമുഴവനമാ
വേലിവേഗംപൊളിച്ചു
ഇക്കൂററൻഞാൻകഴിപ്പൻനിഭൃതമവിരതം
ത്വൽപ്രസാദംകളിക്ക
ന്നിക്കൂററിൽപിന്നെയെന്തീക്കരുവധമൊരുനി
സ്സാരമുത്സാഹിയാംമേ ൨൦൮

പാതാളംമോളിലാക്കാംപരമലറുമൊരം
ഭോധിവൻഭൂമിയാക്കാം
കൈതാഴാതങ്ങെടുക്കാംകനകമലമറി
ച്ചുഴിഞ്ഞാനാഴിയാക്കാം
കാതാലംബിച്ചതൃക്കൺമുനയടിയടിയൻ
കൊററക്കൈവയ്യാത്തതെന്താ

ണേതാണൊനോക്കിലിന്നീക്കുരുവധമൊരുനി
സ്സാരമുത്സാഹിയാംമേ ൧൧൦
ജാതിത്വംചൊൽകയല്ലീജ്ജഗതിമയിജഗ
ന്നാഥനിൻ ചിത്തപത്മ
പ്രീതിക്കെന്തിങ്ങൊലിക്കെസ്സകലമതിനുമാ
ളാണൊന്നോൻവേണമെങ്കിൽ
ഊതിത്തെക്കോട്ടുനീക്കാമുദയമൊരിടിയാ
ലണ്ഡഭാണ്ഡംതകൎക്കാം
പാതിദ്ധാത്രിക്കിതെന്തിക്കുരുവധമൊരുനി
സ്സാരമുത്സാഹിയാംമേ ൧൧൧
ഊററംഞാനോത്തുകല്പേമയിപരമവിട
ന്നിക്കണക്കിക്കൃപാനീ
ത്തുററുമ്പോളെന്തിനാണീയടിയനൊരുതര
ക്കേടൊരുൾക്കേടതെന്യേ
കാററിൻറിയുണ്ണികയ്യാൽഗദയാത്തുഗതശ
ങ്കംവിഭോവീശിടുന്നാ
ക്കാറേററാൽതീൻവെന്തിക്കുരുവധമൊരുനി
സ്സാരമുത്സാഹിയാംമേ ൧൧൨
ഭീഷ്മക്ഷോണീശപുത്രീരമണനരണച്ചണ
ശ്ശ്രീഭവാൻജ്യേഷ്ഠനിന്നാ
ഭീഷ്മദ്രോണാദിയെന്നിഗ്ഗുരുനികരകരാ
നുഗ്രഹാൽവിഗ്രഹാന്തേ
ശ്രീഷ്മാനന്താന്തരോല്ക്കൽപരകരകരതു
ല്യോൽകരാസ്മൽകരാളി

ത്ര്യാംഷ്ട്രാവാൽവേവുമിന്നിക്കുരുവധമൊരുനി
സ്സാരമുത്സാഹിയാംമേ ൧൧൨

പുരന്ദരാരുണം.

നാടകം.

വീതാതങ്കംവിധുസ്ത്രീവടിവുവിധുധരൻ
　　കണ്ടുകാമിച്ചണഞ്ഞി
ട്ടേതാണ്ടൊക്കെപ്രവൎത്തിച്ചളവവതരണം
　　ചെയ്ത്തചൈതന്യമൂൎത്തി
ഭൂതാധീശൻപുമാൻപെററാരുമഹിമയൊടും
　　ദിവ്യന്മണ്ണിക്കിടാവുൾ
ജാതാനന്ദത്തൊടെന്നെസ്സതതമഴകിൽവീ
　　ക്ഷിച്ചുരക്ഷിച്ചിടട്ടേ 　　൧

അത്രതന്നെയുമല്ല

മട്ടാതെൻെറമനോരഥംസഫലിസ
　　ന്മാൎഗ്ഗത്തിലോടുമ്പൊൾനേ
രിട്ടാദ്ദുൎഘനത്തിനത്യഘകട
　　പ്രത്യൂഹമാത്യൂഹകം
വെട്ടീടാതതിനെഭജ്ഞവാനിമലയിൽ
　　പെററോരുകുഞ്ഞോമന
കുട്ടൻകുംഭിമുഖൻപരംപറവറ
　　പ്പിക്കട്ടെചിട്ടെന്നിയേ 　　൨

എന്നുമാത്രമല്ല.

പുഷ്ടശ്രീമൽപുരാണങ്ങളിതഖിലവുമി
ന്നിപ്പരിഷ്കാരവാന്മാ
ർക്കിഷ്ടാപത്യങ്ങളല്ലെങ്കിലുമവരൊടല
ട്ടീട്ടാരദ്ധ്യാനവാദം
കഷ്ടിച്ചൊന്നിങ്ങുവാങ്ങീട്ടിവനവകളിൽവെ
ച്ചൊന്നെടുത്തൊന്നുകൂട്ടി
ക്കെട്ടിത്തീർക്കുന്നു നീയാശ്രയമതിനുസുധാ
വാണിയെൻവാണിയമ്മേ ൩

(നന്ദിയുടെ അവസാനത്തിൽ സൂത്രധാരൻ
പ്രവേശിക്കുന്നു)

സൂത്രധാരൻ — (തൊഴുതുംകൊണ്ടു)

ശ്രീധാരാധരചിത്രകാന്തിയൊടുമി
ബ്രഹ്മാണ്ഡഭാണ്ഡത്തിനി
ന്നാധാരായിതനായ്മ്മനിവൃജമഹാ
ഹൃത്താമരത്താരിലും
ബാധാരക്ഷകമന്ത്രചങ്ങിയിലുമെൻ
ചിത്തത്തിലും മിന്നിടും
രാധാരമ്യാഘനസ്സനൈകസുകൃത
ക്കൂമ്പിന്നുകൂപ്പുന്നു ഞാൻ ൪

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ടു.) എടോ ഇവിടെ വരു.

വിദൂഷകൻ — (പ്രവേശിച്ചു) ഇതാ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു.

സൂത്ര — മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഈ സമാജം താൻ കണ്ടില്ലേ-

വിദൂ — ഇല്ല- അങ്ങു സമാജമെന്നു പറഞ്ഞത എന്തു സാധനമാണെന്നുതന്നെ ഇനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

സൂത്ര — സമാജമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപൎയ്യം ഒട്ടുംതന്നെ തൻെറ ഉള്ളിലേക്കു എത്തിയില്ലേ?

വിദൂ — ഇല്ല- ഉള്ളിലേക്കു എത്തത്തക്ക വല്ല മധുരമുള്ള പദാൎത്ഥമാണെങ്കിൽ അങ്ങു വേഗത്തിൽ പറയണം. ഇനിക്കതു ഉള്ളിലാക്കാൻ വൈകി- ഇന്നത്തെ ഭക്ഷണം തന്നെ നല്ല പന്തിയായിട്ടില്ല.

സൂത്ര — (ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു) എടോ ഭോഷ, താൻ ഇത്ര കൂൎമ്മയില്ലാത്തവനാണോ- സമാജം എന്നതു ഒരു ഭക്ഷണസാധനമല്ല.

വിദൂ — പിന്നെയെന്താണു,

സൂത്ര — (ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു)

സുരുചിരപുരടാലങ്കാരസംഘാമികൈക്കൊ
ണ്ടോരുവകപുരുഷാരംകൂടിയാനന്ദമാടി
വിരവൊടുവിളയാടീട്ടത്രവാഴുന്നതാണി-
ന്നറികബുധസഭേത്താനസ്സലാമിസ്സമാജം ൫

വിദൂ — അഹാ, അങ്ങിനെയാണല്ലേ- എൻെറ വിശപ്പുകൊണ്ടു മാറി ധരിച്ചുപോയി- ആട്ടെ, അങ്ങു എന്തിനാണെന്നെ വിളിച്ചതു.

സൂ — തീരെച്ചെക്കിത്രിപുരാരിതൻെറതിരുവൈ
രാണിക്കുള്ളത്തുത്സവ
ക്കാഴ്ചെക്കായിവിടത്തുകാരുമകല
ത്തുള്ളോരുമുള്ളിൽസഖേ
വാഞ്ഛിച്ചീടുംരസമോടുവന്നിഹവസി
ച്ചീടുന്നുകണ്ടാലുമ

ത്ത്യാശ്ചയ്യംസഭനന്നനല്ലരസിക
ന്മാരാണനേരാണിവർ ൩

അതുകൊണ്ടു നമുക്കിവിടെ നല്ലതായും നവീനമായും ഒരു നാടകം അഭിനയിക്കണം.

വിദൂ — അങ്ങിനെ ഏതാണിപ്പോൾ ഒരു നാടകമുള്ളത.

സൂത്ര — (ആലോചിച്ചിട്ട) അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ട.

വേറിട്ടൊന്നുമതല്ലവെണ്മണിമഹൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാടുമു
പ്പാരൊട്ടുക്കുവിളിപ്പെടുന്നമതിമാ
നിന്നാളൊരുന്നാളഹോ
ക്ലുറൊട്ടുംകുറയാതെതന്നുടെമനം
കൂപ്പിച്ചുനിൎമ്മിച്ചുചി
ന്തേറിടുന്നപുരന്ദരാരുണമതാ
ണിത്തവ്വിലത്യുത്തമം ൪

വിദൂ — അങ്ങിനെയാണ അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ അതു തന്നെ ആകട്ടേ. അതിനു വേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികളെല്ലാം സമ്പാദിച്ചു ആട്ടക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ഞാൻ പോട്ടേ.

സൂത്ര — വരട്ടേ, ഒന്നുകൂടി പറവാനുണ്ട.

വിദൂ — എന്താണത.

സൂത്ര — താനിമനോഹരമായ വസന്താരംഭത്തെ വൎണ്ണിച്ചു ഒരുപാട്ടു പാടി ഈ സദസ്യന്മാരെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം

വിദൂ — അങ്ങിനെയാവട്ടേ. (എന്നു പാടുന്നു)

വരതരുവൊടണവതിനുസരസമൊരുവല്ലീ
വരിമധുപമധുരരവമൊഴിപലതുചൊല്ലീ
അരികിലരമമരുമിതുമിനുസമെതിരില്ലീ
നിറമുടയമധുവൊടിഫശരദ്രുതുവുമല്ലീ വൃ

സൂത്ര — (വിചാരം) ഇയ്യാളുടെ ഈ പാട്ടു കേട്ടിട്ടിനിക്കു ഗർദ്ദഭസ്വരവും കുയിൽനാദംപോലെ ആയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ സുഖമാവില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടിങ്ങിനെ പറക തന്നെ. (പ്രകാശം) തന്റെ പാട്ടു വിശേഷം തന്നെ. ഇതു കേട്ടതുകൊണ്ടു സദസ്യന്മാൎക്കു നാടകത്തിൽ അഭിരുചി അധികം ഉണ്ടാകുമെന്നു നിശ്ചയം തന്നെ.

(അണിയറയിൽ)

ദേവസ്ത്രീദിവ്യനാട്യക്കളരിയിലവർതൻ
നൎത്തനംകാണ്മതിന്നെൻ
ജീവശ്രീനാഥകോപ്പിട്ടൊരുവിധമഴകാ
യിട്ടുപോയിട്ടുപിന്നെ
ദ്ര്യോവോടങ്ങൊട്ടിയോവന്നിതുവരെയുമണ
ഞ്ഞിങ്ങുകണ്ടില്ലതെന്താ
ണാവോജീവച്ഛവംപോലിവനിവിടെയുമായ്
തനപിയാൾതൻവിയോഗാൽ ൻ

സൂത്ര — (കേട്ടിട്ടു) ഓ, എന്റെ സഖാവായ രസാകരൻ ദുൎഘടൻ എന്ന രാക്ഷസന്റെ വേഷം ധരിച്ചു വന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇനി നമുക്കും വേണ്ടു കാൎയ്യങ്ങൾ നോക്കുവാൻ പോക തന്നെ.

വിദൂ — അങ്ങിനെ തന്നെ.

(എന്നു രണ്ടാളും പോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദുർഘടൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ദുർഘടൻ — (വിരഹവിവശതയോടുകൂടി)

ദേവസ്ത്രീ ദിവ്യനാട്യക്കളരിയിൽ — (എന്നു ഒരിക്കൽക്കൂടി പറഞ്ഞു, ചുററിനടന്നു ഇരുന്നിട്ടു)

ഇന്ദുൽസ്നേഹഗുണങ്ങളുററിളകിയു
ഗ്നിജ്വാലകെട്ടങ്ങുപോ
കുന്നാത്തവ്വതിലാവിളക്കൊടണയു
ന്നപ്രാഭയെപ്രാഭവാൽ
നന്നാക്കുംപടിയുള്ളൊരാഭയതുവ
ന്നെന്നിൽപ്രവേശിച്ചിരി
ക്കുന്നല്ലോകഠിനംമഹാകഠിനമീ
മട്ടിന്നുമട്ടുന്നുഞാൻ ൧൦

കാന്താവിരഹസന്താപാനല സന്തപ്തനായ ഞാൻ എന്താണിവിടെ ചെയ്യേണ്ടതു. അവളെ അന്വേഷിപ്പാൻ അമരാവതിയിലേക്കു തന്നെ പോയെങ്കിലോ. (എഴുനേൽക്കുന്നു) ഇനിക്കു ഒരടിപോലും നടപ്പാൻ വിഷമശര വിവശതയാൽ വിഷമമായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഉത്സാഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു വിഷാദിച്ചുംകൊണ്ടു ഇവിടെ തന്നെ കുറേ നേരംകൂടി ഇരിക്ക തന്നെ— (ഇരിക്കുന്നു)

വിണ്ണോൎക്കും വിധിതൊട്ടവൎക്കുമഖില
ൎക്കും ചിത്തമിന്നെന്റെകൈ
ട്ടണ്ഡാൎമ്പൊൾവിറെക്കുമത്രബലവാ
നായുള്ളൊരിയുള്ളഞാൻ
ബന്ധിക്കാനിടയായിവണ്ണമിവനെ
കഷ്ടംമഹാശ്ചൎയ്യമേ
പിണ്ണാക്കാക്കിയളന്നുവെച്ചുപിടിയാ
ത്തൊനായസൂനായുധൻ ൧൫

അനംഗനായ കാമനെ ഇങ്ങിനെഭയപ്പെടുന്നതു കുറവല്ലേ.

രേരേമന്മഥരേസ്മരസ്മരഭവാൻ
മുന്നംമഹേശാക്ഷിയിൽ
തിരേവെന്തുകരിഞ്ഞതല്പ്പകപശോ
കന്ദൎപ്പദൎപ്പത്തോടും
ചാരേവന്നുശരംവിടാതൊളിവിൽനി
ന്നെയ്യുതെന്താണതെൻ
നേരേനോക്കുകതെല്ലുശൌൎയ്യമുടയോ
രാങ്കൊഞ്ഞതാണെങ്കിൽനി ൧൬

(നെടുവീർപ്പിട്ടു മുകളിലേക്കു നോക്കുന്നു) ഏ്, ആരാണു ആകാശത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ അഭിമുഖമായി ഒരാൾ വരുന്നതു. (സൂക്ഷിച്ചു നോക്കീട്ടു) നമ്മുടെ പ്രാണപ്രിയയായ ഖഗ്ഖര ഝഞ്ഝരയല്ലേ ഇതു.

(അനന്തരം ഖഗ്ഖര ഝഞ്ഝര പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഢഗ്ഗടൻ— ഇതെന്തൊരു മാതിരിയാണു. ഇന്ദ്രലോ

കത്തു പോയി കൂത്തു കണ്ട ഇന്നുതന്നെ വന്നേക്കാമെന്നു പറഞ്ഞല്ലേ പോയത. ഇത്ര താമസം വരുമെന്നറിഞ്ഞാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞയക്കില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടി.

മല്ലേറുംമലർസായകൻെറകുലവി
ല്ലാകുംകരിമ്പിന്തടി
ത്തല്ലേററങ്ങുതളൎന്നഹോതലതരി
ച്ചിക്കാലമിക്കാനനേ
അല്ലേഘലഗ്ലരദ്ധജ്ഝരേഭവതിയായ്
വേർപെട്ടുകൊണ്ടേകനാ
യല്ലേഴെട്ടുകഴിച്ചിതേതുവിധമോ
ചത്തില്ലതത്ര്യത്ഭുതം ൧൨

ഘലഗ്ലര— അല്ലയോ പ്രാണനാഥ, ദേഷ്യപ്പെടരുതേ ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ടായ വത്തമാനങ്ങളൊക്കെ പറയാം അങ്ങു മനസ്സു വെച്ചു കേൾക്കണേ.

ദുഗ്ല— ആട്ടേ, കേൾക്കട്ടേ.

ഘലഗ്ല— ഞാൻ ഈ ചിത്രകൂടത്തിൽനിന്നു അങ്ങയെ പിരിഞ്ഞ ഉടനെ ത്രികൂടത്തിൽ വസിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടബന്ധുവായ കുടിലജംഘൻെറ ഭവനത്തിൽ പോയി. അവിടെ അവരുടെ സൽക്കാരങ്ങളേററു കുറെ ദിവസം താമസിച്ചു പോയി, അത്രേയുള്ളൂ. എന്നാൽ അങ്ങുന്ന എങ്ങും പോകാതെ ഇവിടെ തന്നെ താമസിക്കയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞത ഇനിക്ക അത്ര വിശ്വാസമായില്ല.

ദുഗ്ല — ഇതാണിപ്പോഠം നന്നായത. ഈ വിരഹ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചാൽ തന്നെ പോര, നിൻെറ അ വിശ്വാസത്തിന്നു പാത്രമാകയും വേണം, അല്ലേ അത്ഭുതാശ്ചയ്യം തന്നെ.

പോയാൽപോയവഴിക്കപോകുമൊരുത്ത
    നും‌വാലുമില്ലാതെയൊ
ന്നായല്ലോബതനിയ്യനിൻെറവരവും
    കാത്തിങ്ങുകഷ്ണിച്ചഞാൻ
വായുപ്രാശനവുംകഴിച്ചിവിടെവാ
    ണേയുള്ളമററെങ്ങുമേ
പോയില്ലെന്തിനുമാംസഭക്ഷണമതി
    ന്നായിട്ടുനായാട്ടിനും ൧൪൬

അയ്യോനിൻവിപ്രയോഗച്ചകിരിചെറുനറു
    ങ്ങെന്നിവററാൽവിഷാദ
ത്തിയ്യാളുംചിത്തകുണ്ഡക്ഷിതിയിലിഷുമലർ
    ക്കൂട്ടവുംകോട്ടമെന്ന്യേ
ധൈയ്യാജ്യത്തോടെയൊന്നിച്ചരിഗണപതിഹോ
    മങ്ങഠംകാമൻകഴിച്ചി
ട്ടിയ്യൂഴംനിന്നവിശ്വാസമതൊരുഫലമെ
    ന്നായിനന്നായിപാരം ൧൪൭

ലെഗ്ലര — അയ്യോ പ്രാണനാഥ, ഞാൻ നേരംപോ ക്കാണ പറഞ്ഞേത. അങ്ങെക്ക പരിഭവം തോന്ന രുതേ.

ദുഗ്ലടൻ — എയ്, നീയെന്തുപറഞ്ഞാലും ഇനിക്ക പ രിഭവം ഉണ്ടാകുമോ- ആട്ടേ, അതെല്ലാമിരിക്കട്ടേ

ദൂരസഞ്ചാരത്താൽ ദൂനയായ നീയെന്റെ മടിയിൽ വന്നിരിക്ക.

ലേഗ്ലാ — (ഇരിക്കുന്നു)

ദൂഗ്ല. ആട്ടേനീയപ്സരസ്ത്രീമണികളഭിനയി
ച്ചാടിടുംമോടിചേർന്നോ
രാട്ടംപോലുണ്ടതില്ലേപരമഴകൊടതോ
ക്കെക്കലാശിച്ചതില്ലേ
ആട്ടക്കാർക്കസ്സദസ്സിൽസുരപതിവിരുതോ
രോന്നുടൻനല്കിയില്ലേ
പാട്ടുംകൂത്തുംസഭക്കാരമിതകുതുകമുൾ
ക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിയില്ലേ ൨൦

മായോചിതപ്പണികളാലധികംവിശേഷ
മായോരുകൊച്ചുലളിതാകൃതിയായിയല്ലേ
ആയോഷമാർകളികൾകണ്ടുകൂത്തുകാണ്മാൻ
പോയോരുവാർത്തകൾവദിക്കുകവല്ലഭേനീ ൨൧

ലേഗ്ലാ — ഭോഷ്കുരച്ചിടുകയല്ലിവിടുന്നെൻ
പോക്കുമാത്രമൊരുമെച്ചമതെന്ന്യേ
കേൾക്കകെല്പൊടൊരുകൂത്തുമഘോചി
ണ്ണാക്കുമില്ലസുരസംഘസഭാന്തേ ൨൨

ദൂഗ്ലടൻ — ഏ, അതെന്താണങ്ങിനെ. പത്തു ദിവസത്തെ കൂത്തുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടല്ലേ നീ പോയത.

ലേഗ്ലാ — ആളുകളൊക്കെ വന്നു ചേർന്നില്ലത്രേ-മററന്നാൾ കൂത്തുതുടങ്ങുമെന്നാണ കേട്ടത-അന്നും ഇതുപോലെതന്നെ കലാശിക്കുമോ എന്തോ-

ഉദ്ഗ്ലടൻ— അഹൊ, എന്നാൽ നീയെന്തിനാണ അ ഞ്ചെട്ടു ദിവസം കുടിലജംഘന്റെ കുടിലിൽ താമസിച്ചത.

ഘഗ്ഘര—അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടബന്ധുവിന്റെ വീടാണെന്നു വിചാരിച്ചു അവിടെ താമസിച്ചതാണ. പിന്നെ ഒരു സംഗതികൂടിയുണ്ട.

ഉദ്ഗ്ലടൻ— അഹൊ, ഇങ്ങിനെ മൎയ്യാദകെട്ടു ചെയ്യുന്ന നീയാണോ എന്നെകുറിച്ചു അവിശ്വാസം വിചാരിക്കുന്നത– നോക്കിക്കോ, മിത്രമായിരുന്ന കുടിലജംഘൻ ഇന്നുമുതൽക്ക അമിത്രമായി എന്റെ പത്രികൾക്ക ആധാരമായിരിക്കം–

ഘഗ്ഘര– അഞ്ചാതങ്ങൾസ്സ്വഭാവാംകൊടിയകുടിലജം
ഘൻഭവാനെച്ചതിച്ചാ
പ്പുഞ്ചാസ്സുക്രീഡചെയ്യാനൊളിവിൽമുതരുമോ
ഹന്തകൂട്ടാക്കമോഞാൻ
നെഞ്ചാളുംനിൻഗൂരുഘംബഹുമിനുമിനസം
ശുദ്ധമേനല്പബദ്ധ
പ്പുഞ്ചാംഗംതന്നെമറെറന്തിഹപറവുമഹാ
ശ്ചൎയ്യമാശ്ചൎയ്യമേററം ൧൦൪

ഉദ്ഗ്ലടൻ— വിശേഷവിധി വരുമ്പോൾ സാമാന്യവിധി സാരമില്ലെന്നു ശാസ്ത്രമുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട. അതുകൊണ്ടും നിന്നിലുള്ള അനുരാഗാതിരേകംകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ ശങ്കതോന്നിയതാണ– മറെറാന്നുകൊണ്ടുമല്ല– ആട്ടേ, അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടേ വേ

റിട്ടൊരു സംഗതി കൂടിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതെന്താണ-

ലേഖ — കുടിലജംഘൻ ഇയ്യിടെ കെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന കരടരടക മായാപ്രയോഗങ്ങൾ അഭ്യസിക്ക കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല-അതൊന്നു പഠിപ്പിക്കണമെന്ന അവൻ തന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചതിനാൽ ഞാൻ കുറെ ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചതാണ- കുട്ടിയാണെങ്കിലും ആറേഴ ദിവസംകൊണ്ട അതെല്ലാം കടുകട്ടിയായി-വാസനയും ബുദ്ധിയും കേമം തന്നെ-

ദുർഘടൻ — എയ്, ഇതുകൊണ്ടാണ താമസംവന്നതെങ്കിൽ നീ ചെയ്തതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കുന്നു-പിന്നെ വല്ല വിശേഷവുമുണ്ടോ-

ലേഖ — അവളുടെ ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞു ഞാനിങ്ങോട്ട പോരുവാൻ യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ കുടിലജംഘൻ കരടരടകയെക്കൊണ്ട വിമതവിഷമെന്ന രത്നം പതിച്ച ഒരു വലയവും ഒരു വലിയ വലയുംവലക്കോലും നാലു ആനത്തോലും ഗുരുദക്ഷിണചെയ്യിച്ചു-

ദുർഘടൻ — (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) അതുവ്വോ-എന്നാൽ അതൊക്കെയും എവിടേ?

ലേഖ — ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ (എന്നുമുലപൊക്കി അതൊക്കെ എടുത്തുകൊടുക്കുന്നു) കുടിലജംഘൻെറ ഒരെഴുത്തു കൂടിയുണ്ട.

ദുർഘടൻ — (വാങ്ങിവായിക്കുന്നു)

മററന്നാൾമുതലാമഹേന്ദ്രപുരിയിൽ
പെൺകൂത്തതാരംഭമാ

യററംവിട്ടതിനാസ്സിലിമ്പരഴകാ
സ്സട്ടങ്ങൾക്കൂട്ടുന്നപോൽ
ചെററുംസംശയമില്ലദുഗ്ഘടനമു
ക്കൊന്നിച്ചതിക്ഷിക്കവാൻ
തെററെന്നങ്ങിനെപോണമായതിനുതാ
നിന്നത്രവന്നെത്തണം ൨൭

തോഷാലറിയുകതോഴവി
ശേഷാൽമററൊന്നുമിപ്പോഴില്ലിവിടെ
ശേഷംഘഗ്ഘരഝജ്ഝര
ദോഷംകൂടാതെപറകയുംചെയ്യും ൨൮

ചിതമുടയൊരുചിങ്ങംപന്തിരണ്ടായിടുംതി
യ്യതിപിമതകൃതാള്ളിദുഗ്ഘടൻദുഗ്ഘടനു
അതിസഖിസുരനാരീനാടകാഡംബരശ്രീ
കുതുകികടിലജംഘൻകയ്യെഴുത്തിയ്യെഴുത്ത ൨൯

(ഭാൎയ്യയോട) ശേഷംവിശേഷമെല്ലാം നീ പറയുമെന്നു
ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്താണ-

ഘഗ്ഘര — വേറിട്ടൊന്നുമില്ല- എഴുത്തുകളിലെസാധാ
രണരീതിയാണെന്നുമാത്രമേയുള്ളു-

ദുഗ്ഘടൻ — അതുശരിതന്നെ. ഈ ദക്ഷിണാദ്രവ്യങ്ങൾ
വളരെ മനോഹരങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഈ വിശേഷ
പ്പെട്ട വളകൊണ്ടു നമുക്കു വളരെ ഉപകാരമുണ്ടാ
കും- അതുകൊണ്ടു ഇതു വല്ലടിക്കിലുംഇട്ടു കളയാതി
രിപ്പാൻ നിൻെറ കയ്യിന്മേൽതന്നെ ഇട്ടുകളയാം-

(അങ്ങിനെചെയ്തു അവളെനോക്കീട്ടു)

ബാലേനിന്നുടെരൂപം
പോലേമററാക്കുമില്ലതിരുതകൃതി
ചാലേചന്തംകണ്ടെ
ന്നാലേതേണാക്ഷിമാരുമുടനോടും ൨൩

ലെഗ്ലര — എന്നോടെന്തിനാണ മുഖസ്തുതി പറയുന്നത.

ദൂഗ്ലടൻ — മുഖസ്തുതിയല്ല സത്യമാണ ഞാൻ പറയുന്നത.

ലെഗ്ലര — അങ്ങയുടെ വിചാരം അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എന്റെ ഭാഗ്യംതന്നെ

ദൂഗ്ലടൻ — ആട്ടേ, അതിരിക്കട്ടേ.

പിച്ചകനറുമലർവിശിഖ
പ്പിച്ചകലത്താക്കിവേണമിനിവേഗം
ഇച്ഛയൊടോരോനടപടി
നിശ്ചയമതിന്നുഞാൽനിനെക്കുന്നു ൨൪

അതുമിതും പറഞ്ഞിരുന്നു കാലം കളഞ്ഞിട്ടു കാൎയ്യമെന്താണ.

ആവേശക്കുത്തുകാണ്മാനവനിവനൊരുമി
ച്ചാകണംനാകലോക
ത്താവേശിപ്പാനതെന്നാണൊരുപൊരുളുതുക
ത്തിന്നകത്തിന്നതിന്നാൽ
പോവണ്ടയൊന്നുവേഴ്ചക്കവനുടെഹിതമോ
ൎത്തങ്ങുഞാൻപോണുവേഗം

നിവേണ്ടയെന്തിനാണിക്കൊടുമുടിയിലിരു
ന്നോച്ചരന്നോരുമോദാൽ ൨൫

ഘശ്ലര— (വിചാരം) എന്നെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ മടിച്ചിട്ട ഇദ്ദേഹം ഓരോ ഉപായം പറകയാണ- ഇതൊന്നും ഇനിക്ക മനസ്സിലായില്ലെന്നാണ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത- ആട്ടെ, ഇങ്ങിനെ പറകതന്നെ-

അമ്പമ്പാനന്നുപായങ്ങളതിവളൊട്ടുപ
റ്റില്ലചെററുംഭയാൻതൻ
പിമ്പേഞാനുണ്ടുറപ്പാണതുകശപിശചൊ
ല്ലേണ്ടവേണ്ടാതകണ്ടു
അമ്പോടാക്കുത്തുനിൻകണ്ണിനൊരമൃതവുമി
ന്നെൻറെകണ്ണിന്നുചിന്തി
ക്കമ്പോളെന്താണൊരത്ഭൽകടവിഷവുമതാ
ണെന്നതോന്നന്നിതോർത്താൽ ൨൬

ഉഗ്ഘടൻ— അതുകൊണ്ടല്ല, നിനക്കു ബുദ്ധിമുട്ടാകുമെന്നു വെച്ചാണ, ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത- ബുദ്ധിമുട്ടില്ലെങ്കിൽ നീയും പോന്നോ- ഏതെങ്കിലും കടില ജംബലനെ കാണ്മാൻ വേഗം പുറപ്പെടണം- മായാപ്രയോഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാമണ വേണ്ടതെന്നു വേഗത്തിൽ ആലോചിച്ചു തീർച്ചയാക്കണം.

ഘശ്ലര— എന്നാൽ പുറപ്പെടുകതന്നെ.

(എന്നു രണ്ടുപേരും പോയി)

വിഷ്കംഭം കഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം ഇന്ദ്രനും ഇന്ദ്രാണിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്രാ — ചാലേപത്മിനിതന്റെചാരുതിരുമെ
ഴ്സാഗംകലന്നാക്കര
ത്താലേതൊട്ടതലോടിമോടികളിൻവരു
ത്തിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിയും
മാലേതുംപിന്നെയാതഘോരവിരമി
പ്പിക്കുന്നുനീയെന്നെയി
ക്കാലേയെങ്ങിനെയെന്നപോലെപരിചിൽ
പ്രാചീപതേഗോപതേ ൨൭

ഇന്ദ്രൻ — (നോക്കീട്ടു) ഈ സമയം ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തം ത
ന്നെ.

കുവലയനിരകൂട്ടീകണ്ടിലേക്കിണ്ടൽതേടീ
കുവലയപതിചാടീക്കൂരിരുട്ടൊക്കെയോടി
ദിവിതിവിളയാടീദിവ്യതേജസ്സുകൂടി
നവരസവടിവോടീനാടകേമോടികൂടി ൨൮

ഇന്ദ്രാണി — ആര്യ്യ, അങ്ങുന്നു ഈ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു
എന്റെ മനസ്സിൽ വേറെ ഒരർത്ഥംകൂടി സ്ഫുരിക്കുന്നു.
എന്തെന്നാൽ: —

അല്ലേസാദരമാര്യ്യപുത്രഭഗവൻ
പെൺകൂത്തതിന്നേമുതൽ
കല്ലേപത്തുദിനത്തിനെന്നവസരം
കല്പിച്ചുകല്പിച്ചതും
ചൊല്ലേറുന്നഭവാനതിന്നുപലകാ
ര്യ്യാന്വേഷണാൽവിട്ടിതോ

ചോല്ലേണംശ്രമമൊന്നുമില്ലതിവിടെ
ക്കെന്താണമാന്തംവിഭോ ൩൰
ഭാരംഭാഗ്യമിയന്നിടുന്നൊരവിടെ
ക്കഞ്ഞൂറാത്തുണ്ടെങ്കിലും
പാരംഭാസുരനാംഭവാനുതകരാ
റെന്നുള്ളപെന്നുള്ളൽനാം
ആരംഭിക്കണമിന്നുതന്നെയത്തുമാ
ക്കൂട്ടത്തിലാട്ടേയതി
ന്നാരംഭെക്കകുറിക്കമററവരെയും
കണ്ടൊത്തുകൊണ്ടെത്തുവാൻ ൩൧

ഇ— വേഗംവേണ്ടൊരുകാര്യമിങ്ങൊരുപര
പ്പണ്ടൊന്നുരണ്ടല്ലതാ
ണ്ഡ്യാഗംനീനിനയാതെനിന്നിഷചിട
ഞ്ഞാലോചികാലാചിനി
ആകില്ലൊന്നുമിതൊന്നൊത്തുക്കിടയാരുമ
ട്ടാക്ക് ട്ടുപോരേമൂട്ട
ശ്രീഗണ്ഡാന്തനിരസ്തനിർമ്മലലസൽ
കറപ്പുവൻമപ്പണേ ൩൨

പീയൂഷവീര്യോദയം.

നാടകം.

ഗണപതിയുംകവിസത്തമ
ഗണപതിയാംമൽപ്പിതാവുമനവരതം
ഗുണമതിയാമമ്മയുമി
ഗ്ഗുണമതിയാമെന്മനസ്സിൽവിലസട്ടേ ൧

അത്രയുമല്ല-
ഗുരുവരനുംഗുഹനുംസുര
ഗുരുവുംഗുണമുള്ളനല്ലസജ്ജനവും
ഒരുമാധുരിമകവിതെ
ക്കൊരുമാതിരിചേർത്തുചേർത്തുകാത്തിടണം ൨

അതുമല്ല-
കരുത്തേറുന്നോമൽകവികളിൽ
മഹാസാഹിതിരസം
പെരുത്തേശ്ശുംനിൻപോർമുലയത്തു
കൊടുക്കുന്നസമയേ
സ്ഫുരത്തേജോരാശേകൃശകവി
യതാമെന്നിലുമടർ
ച്ചുരത്തേണംനീയൊന്നതുവിധി
മുഖപ്പൂമുഖലയേ ൩

ധൈൎയ്യമന്ദിരമെടുത്തുമാനസപ
യഃപയോനിധിമഥിച്ചുടൻ
കാൎയ്യമോൎത്തുകവിതാമൃതംപുനരെ
ടുത്തുടൻബുധജനത്തിന്നു
കയ്യഴിച്ചഥകൊടുത്തുതുഷ്ടിയോട
ടുത്തുകൊണ്ടുമമമാനസ
ത്തയ്യലാക്കിയൊരുവിഷ്ണുമായവിള
യാട്ടിടട്ടെവിപുലാദരേ ൪

(നാന്ദ്യന്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു).

സൂത്ര — (വിളക്കത്തുനോക്കി തൊഴുതുകൊണ്ടു).

വാമദേവനുമഹോതദീയമാം
വാമഭാഗവുമിനിക്കുകൃഷ്ണനും
രാമനുംജനകപുത്രിയൊത്തെഴും
രാമനുംശരണമാഞ്ജനേയനും ൫

(നാലുവശവും നോക്കീട്ടു) എയ്.

ഇത്തിരുവൈരാണിക്കുള
ത്തെത്തരുള്ളുംമന്മഥാരിമഹിതമഹം
ചിത്തരസത്തൊടുകാണ്മതി
നിത്തിരിയല്ലേജനങ്ങളുളവില്ലേ ൬
സഭയിതുകണ്ടിഞാനും
സഭയനതാൎത്തിനിടുന്നുവെന്നാലും
അഭിമാനമൊടിവൎക്കളെയെ
ന്നഭിനയവിരുതൊന്നുകാട്ടിയിട്ടിടണം ൭

ആട്ടെ, അതിന്നു ഏതു നാടകമാണ വേണ്ടത തൊ

ൻ തന്നെ തീച്ചപ്പെടുത്തേണ്ട. എൻെറ ജീവനാഡിയായ നടിയെ വിളിച്ചു വരുത്തി തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിക്കാം.

(അണിയറയിലേക്ക നോക്കീട്ട) ആര്യേ, വേഗത്തിൽ ഇവിടെ വരു.

നടി— (വന്നിട്ട) ഇതാ ഞാൻവന്നുവല്ലോ.

സൂത്ര—മാണിക്യമാലേ, നമ്മുടെ കൃത്യമായ നാട്യവിദ്യയെ ഈ സദസ്സിൽ പ്രയോഗിച്ചൊരുമാനംനേടണ്ടേ.

നടി— അതിനെന്താണ സംശയം. ഇവിടെയല്ലാതെ പിന്നെ എവിടെയാണ പ്രയോഗിക്കേണ്ടത.

ഉരത്തൊരുത്തുംഗസദസ്സിതല്ലേ
കരത്തിലീനോക്കുകിടച്ചതില്ലേ
തരത്തിലായിന്നിയൊഴിച്ചിടൊല്ലേ
പെരുത്തുനമ്മൾക്കുകരുത്തമില്ലേ വൃ

ഏതു നാടകമാണിവിടുന്ന നിശ്ചയിച്ചത?

സൂത്ര— ഞാനൊന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത ഭവതി പറയുന്നത എന്നാണ.

നടി— ആശ്ചയ്യം തന്നെ ഒരാൾ നിശ്ചയിപ്പാനുണ്ടായത.

സൂത്ര—ആരാണ്ടോ എന്താണ്ടൊന്നു പറയുന്നുണ്ട. കേൾക്കട്ടെ. മിണ്ടാതിരിക്ക. (ആകാശത്തിൽ ചെവികൊടുത്തിട്ട) 'നിങ്ങളുടെ സൌന്ദര്യപ്പിണക്കവും ഫലിതങ്ങളും ഒക്കെ അവിടെ ഇരിക്കട്ടെ. ഏതു നാടകമാണ വേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ പറയാം.

ഗുണവാൻപൊതിയിലെനാരാ
യണവൎമ്മനടൻധരിക്കസരസതരം
മണിയാൎയ്യന്മണിയാങ്കവി
മണിയാംമകനോൎത്തുതീൎത്തകൃതിയാട്ടേ ൯

എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതി ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട നിങ്ങൾക്ക സംശയം തീരുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത വളരെയില്ലേ- അവയിൽവെച്ച ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗയോഗ്യം ഏതെന്നും തികച്ച പറഞ്ഞേക്കാം.

പൊൎത്തോൎത്തുകല്പിന്നതുവേണമെന്നാ
ൎത്തോൎത്തുവാനെങ്കിലുമൊന്നുവേണ്ട
പീയൂഷവീൎത്തോദയമെന്നുപരാ
യിച്ഛ്യഷമുണ്ടാക്കിയകാവ്യമാട്ടേ ൰

അല്ലയോസഭാവാസികളെ! നിങ്ങളിതുതന്നെ പറയുന്നോ- എന്നാൽ അങ്ങിനെതന്നെ- (നടിയോട്ട) ഭവതി ഇവരുടെ അഭിപ്രായം കേട്ടില്ലേ.

നടി— ഉവ്വ. എന്നാൽ അപ്രകാരംതന്നെ എന്നു അങ്ങുന്നും നിശ്ചയിച്ചില്ലേ-

സൂത്ര- ഉവ്വ.

നടി— എന്നാൽ ഞാൻ അതിന്നു വേണ്ട വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടിവരട്ടേ-

സൂത്ര— ആട്ടേ, ഭവതി ഒരം വസന്തത്തെ ഒന്നുവൎണ്ണിച്ച പാടി ഒരം സഭക്കാരുടെ മനസ്സൊന്നു തണുപ്പിച്ച പൊയ്ക്കോളൂ.

നടി— അങ്ങിനെതന്നെ. (പാടുന്നു)

കുളുർമതിവിലസിടുന്നു
കുളുർപവനൻകുതുകമൊടുവീശിടുന്നു
കളമൊടുകൂകിടുന്നു
കളകണ്ഠാകാമനമ്പുതൂകിടുന്നു ൧൧

സൂത്ര— ഭവതിയുടെ ഗാനം വളരെ വിശേഷമായി.

നടി— ഇനി ഞാൻ പോട്ടേ.

സൂത്ര— ആട്ടേ വേഗം വരണം. അരങ്ങു മുഷിപ്പിക്കരുത.

നടി— ഇല്ല- (എന്നുപോയി)

(അണിയറയിൽ)

ഞാൻ ദൈവഗത്യാ ഇന്നു ഒരു നന്ദനവനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ദിവ്യകളായ ദേവസ്ത്രീകൾ എന്നൊ ബഹുമാനിച്ചു തന്ന കല്പകവൃക്ഷപ്പൂമാലയാണിത. ഇവിക്കിതു യോഗ്യമല്ല. എന്നാൽ ഒരു ത്രൈലോക്യത്തിൽ വെച്ചു എല്ലാരിലും അധിക ശൃംഗാരവും രസികത്വവും അലങ്കാരാഡംബരരുചിയും ഉള്ള ഒരാൾക്കു കൊടുക്കണം. അത ആൎക്കവേണ്ടു.

ഉരുപ്രസാദമാലയിന്നിതേഷ്ടമൊന്നനിഞ്ഞുവി
ളുരാച്ചരിക്കയോഗ്യമോതപസ്സിനും യശസ്സിനും
സുമാറതായിതാൎക്കുപോരയോരാൾക്കുനല്കിടേണ്ടുനൽ
സുമാറതായ്തൊരാളുതാനുമേശനോരമേശനാ ൧൨

സൂത്ര— എയ്, ഇത ദുൎവ്വാസസ്സുമുനിയുടെ വേഷം ചമഞ്ഞു പറന്ന നിലകണ്ഠനാൎാ കല്പ്യയല്ലേ- എന്നാ

ൽ വേണ്ടതൊക്കെ വേണ്ടുംവണ്ണം നടത്തുവാൻ ഞാനുംപോട്ടെ-

(എന്നുപോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദുർവ്വാസസ്സ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ദുർവ്വ — ഉമാപ്രസാദമാലയിന്നിതേഷ ഞാൻ—

(എന്ന ഒരിക്കൽക്കൂടി പറയുന്നു)

എയ് ഉമേശൻ ഇതിന്നു ഒട്ടുംതന്നെ ഉചിതനല്ല.

എന്തെന്നാൽ,

വരാംഗിവല്ലഭാപ്രസാദമാലയെന്നകൌതുകം
വരാമതെങ്കിലുംചിരംപ്രസാദമാലയല്ലയോ
ചരാചരാത്മകന്നിതേകിയാലറിഞ്ഞുദുഷ്ടിഗോ
ചരാന്ധനാക്കിനമ്മെയുംവെറുത്തിടുംവെറുത്തിടും

എന്നുമാത്രമല്ല,

ശൃംഗാരയോനിയെച്ചുട്ടോരംഗാരക്കണ്ണുനോക്കിലോ
ശൃംഗാരംകുണികാണ്മാനില്ലഞ്ഞോരങ്ഘ്രിനെയല്ലയോ

അതുതന്നെയുമല്ല,

ആനത്തോല്പമനംഗചാരവുമിലി
ന്വപാമ്പു നൽക്കൂട്ടരായ്
മാനത്തോളമുയന്നുള്ള തന്നിരയും
നീരും കൊടുംക്കൂറാറും
മാനത്തോടിവചേന്നതെണ്ടുമഗജാ
കാന്തന്നിതേകീടുവാൻ

ഞാനുമിത്താരിൽനിനച്ചതോമിനുസമാ
യങ്ങോക്കിതങ്ങൊക്കുമോ ൮൫

ഇതൊക്കെക്കിടക്കട്ടെമാല്യംഘരന്നാ
യൊത്തുക്കത്തൊട്ടുംഞാൻകൊടുക്കുമ്പൊഴെക്കും
പത്തുക്കെക്കനൽക്കണ്ണെരിജ്വാലതട്ടി
ച്ചിതൊക്കെപ്പൊടിച്ചാമ്പലാക്കിച്ചമെക്കും ൮൬

ഇങ്ങിനെ പല സംഗതികളെക്കൊണ്ടും ഇതിന്നു അദ്ദേഹം ഉചിതനല്ല- പിന്നെ ആൎക്കാണ കൊടുക്കേണ്ടത.

കാറൊത്താകാരകാന്തിപ്രസരതകലരും
കഞ്ജനാഭന്നുഞാനും
ക്കുറൊത്താരാലണഞ്ഞിന്നിതുസപദികൊടു
ത്തെങ്കിലോവേണ്ടവേണ്ട
ഏറെത്താല്പൎയ്യമങ്ങോക്കടനിതിലുള്ളവാ
കില്ലിടംനാസ്തിചാത്താൻ
മാറത്താമാന്ന്യയാകുംമലർമകളൊഴിയാ
തിപ്പൊഴെപ്പോഴുമില്ലേ ൮൭

അതുകൊണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്ന ഇതുകൊണ്ട ഒരുപയോഗവും ഉണ്ടാകില്ല- പിന്നെവേറിട്ടാരാണ യോഗ്യനായുള്ളത.

ഹാ, മാഞ്ചെന്മിഴിവാണിതൻവരനിതു
ള്ളിച്ചെങ്കിലോവേണ്ടവൻ
ഹോമത്തെസ്സൃഷ്ടിഞ്ഞതലഞ്ഞുപൂകയും
നാനാച്ചപ്രാച്ചാ

നാമഞ്ചൊല്ലിവസിച്ചിടുന്നനവശ്യം
ഗാരംതരിമ്പില്ലിതീ
നാമഞ്ചാതെകൊടുക്കിലാശ്ശുതുടരും
സമ്പൂൎണ്ണപുഷ്പാഞ്ജലി ൫൮

അതുകൊണ്ടു ഇതിന്ന അദ്ദേഹവും യോഗ്യനല്ല;
പിന്നെയാരാണ യോഗ്യർ?

വന്ദ്യശ്രീവഹ്നിതാനോബലിയൊരുയമനോ
പിന്നവൻതന്നിടത്താ
യെന്നുംവാഴുന്നൊരാള്ളോവടിവിൽവരുണനോ
വമ്പനാംവായുതാനോ
ധന്യത്വംപൂണ്ടിരിക്കുന്നൊരുധനപതിയോ
യോഗ്യനാരെന്നിനിക്കി
ങ്ങൊന്നുംതോന്നുന്നതില്ലിന്നപകടമിവർകൾക്കൊക്കെയൊന്നോക്കിലുണ്ടാം ൫൯

പിന്നെ ആരാണ?

ധന്യരാമശ്വനിദേവർതന്നയോധരണീശരോ
ചന്ദ്രനോസൂൎയ്യനോസാക്ഷാലിന്ദ്രനോസ്പഷ്ടസുന്ദരൻ

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ ഒക്കെ ഗുണ
ദോഷംവിചാരിച്ചു ഒരാളെ സമ്മതിച്ചു അവനു കൊ
ടുപ്പാൻ ഇതും കെട്ടിപ്പേറിനടന്ന ബുദ്ധിമുട്ടാൻ കഴി
യില്ല- ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നസ്ഥിതിക്കു എന്റെ
ഔചിത്യൌദാൎയ്യാവസ്ഥകൊണ്ടു ഇത

മടവാർമാലികെക്കുള്ള നടുനായകനുത്തമൻ
പടുശൃംഗാരിയാമിന്ദ്ര ന്നടനേകാനുറച്ചുഞാൻ

ഏതെങ്കിലും സ്വധൎമ്മശീലനായിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രനെ കാണ്മാൻ സുധൎമ്മയിലേക്കുപോകതന്നെ

(എന്നുപോയി)

വിഷ്കംഭം കഴിഞ്ഞു

(അനന്തരം അലങ്കാരാഡംബരത്തോടുകൂടി ഐരാവതാരൂഢനായി ദേവേന്ദ്രനും ജയദ്ധ്വജനും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — അല്ലയോ ജയദ്ധ്വജ! ഈ പ്രദേശം ബഹു രമണീയം തന്നെ. നല്ല തണലുകളും മന്ദവായുവും അമലമായ പൂഞ്ചോലകളും പന്തലിച്ചു പരന്നു പടൎന്ന വൃക്ഷലതാദികളും ഫലമൂലാദികളും ഉള്ള ഈ നന്ദനസുഖം നന്ദനസുഖത്തെത്തന്നെ അതിക്രമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു മാൎഗ്ഗശ്രമം മാററി ആനക്കു വെള്ളവും തീററയും കൊടുത്ത അല്പനേരം ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കയല്ലേ.

ജയ — സ്വാമിൻ കല്പനപോലെ. (എന്നരണ്ടുഭാഗത്തും ചുററി നടന്നു നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ടു)

ഇന്ദ്ര — ഏയ്! ആരാണ കിഴക്കുന്നു ഒരാൾ മഹാതേജസ്സോടുകൂടി എന്റെ അഭിമുഖനായ്വരുന്നതു?

ജയ — (സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — ആ തേജസ്സുവന്നകണ്ണിൽ തറച്ചിട്ടു ആളറിവാൻ ഞാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നു.

ജയ — (വിചാരം)

നന്നായ്സ്ഥാനാപ്രദേശങ്ങളിലുമിഹവിള
ങ്ങുന്നതേജോവിലാസാൽ
നന്ദ്യാചേരുന്നതാരെന്നറിവതിനയിസൂ
ക്ഷിച്ചുവീക്ഷിക്കയെന്നാ
കന്നല്ലോരായിരംകണ്മിഴികളുമിതിനാൽ
മങ്ങളിച്ചീശനിപ്പോൾ
നന്നല്ലോരണ്ടുകണ്ണുള്ളിവനൊടിതരുളി
ച്ചെയ്യുമുളംത്തോരിലോർത്താൽ ൨൨

ഇന്ദ്ര—എന്താണ ജയധ്വജൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാതെ അധോമുഖനായി വിചാരിച്ചു നില്ക്കുന്നത.

ജയ—ഇവിടുന്ന തൃക്കണ്പാൎത്തില്ലേ.

ഇന്ദ്ര—ഉവ്വ, നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായില്ല. (സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീട്ടു)

പാരംഭസ്മവിലേപനസ്ഫുടികരു
ദ്രാക്ഷാദിമാല്യംജടാ
ഭാരംപാവനപാവകപ്രഭലസൽ
ക്കാഷായകൌപീനകം
ചേരുംചെമ്മിഴികൈത്തലത്തിൽമലർമാ
ല്യംകിണ്ടിയിത്യാദിയാ
യാരാണീയണയുന്നതിന്നൊരുമഹാ
യോഗീശയോഗേശനോ ൨൩

ജയ—(സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീട്ട) ആരാണെന്നടിയന്നുമനസ്സിലായി സാക്ഷാൽദുൎവ്വാസസ്സുമഹൎഷിയാണ

(അനന്തരംദുൎവ്വാസസ്സുപ്രവേശിക്കുന്നു)

ഭൃത്യാം—

മംഗളാംഗിയതാംസവ്വ മംഗളാവരവൈഭവാൽ
മംഗളംതേഭവിക്കട്ടെ മഞ്ജൊലാമഘവൻമനം

ഇന്ദ്ര—(ആനപ്പുറത്തുനിന്നിറങ്ങുവാൻഭാവിക്കുന്നു)

മുനി—(കണ്ടിട്ട)അല്ലയോ ഇന്ദ്ര!

ഹസ്തിതൻമുകളിൽനിന്നിറങ്ങിടേ
ണ്ടസ്ഥിതിക്കഹമൊരന്തരായമോ
നിസ്തുലാഗ്ര്യബലശാലിയാംഭവാ
നസ്തുമംഗലമമംഗലംകെടും വാ

ബുദ്ധിമുട്ടി താഴത്തിറങ്ങിവന്നു വണങ്ങി ആചാരോപചാരാദികൾ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട. ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു അനുവാദം തന്നിരിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നാൽ മതി.

ഇന്ദ്ര—അല്ലയോ മഹായോഗിൻ! അരുളപ്പാടുപോലെ (എന്ന അവിടെത്തന്നെ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു)

സജ്ജനോക്തികളൊഴിച്ചുവെറെയി
ല്ലിജ്ജനത്തിനവലംബമൊന്നുമേ
ദുജ്ജനത്തൊടണയുന്നവക്കുനാ
ല്ലജ്ജനോത്തമയശസ്സുകിട്ടുമോ വന്ദ

എങ്ങുന്നാണ ഇപ്പോൾ അവിടുന്ന എഴുന്നെള്ളുന്നതെന്നറിഞ്ഞില്ല.

മുനി— കൈലാസത്തിൽനിന്ന എന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്ക പോകുന്നു.

ഇന്ദ്ര— സ്ഥാണുസൽക്കലഭവാനെയിന്നുടൻ
കാണുവാനിടഭവിച്ചുഭാവുകാൽ

വീണുപോകുമൊരുത്സപ്പുരോല്ലസ
ദ്രേണുകൊണ്ടുപരിപൂതയായിഃമ ൨൭

മുനി__ (വിചാരം) എയ് ഇദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ടാലത്തെ ഗുണംപോലെതന്നെ വാക്കു കേട്ടാലത്തെഗുണത്തിനും തികച്ചിലുണ്ടു. ആട്ടേ, അതിരിക്കട്ടേ-

കണ്ണേകാളൻറകാഴ്ചകളരിയൊടെതിരാ
യുള്ളോരൈരാവതത്തിൻ
കണ്ണേകേറിക്കനപ്പിച്ചഴകിലധികഢം
ഭോടദംഭോളിയോടും
കണ്ടാഭാവാൽക്കുളുക്കുംകുതുകമൊടെവിടെ
ക്കാണുപോകുന്നതെൻവൈ
കണ്ടാംഘ്രിദ്വന്ദ്വഭക്തപ്രഭുഭരിതജഗ
ച്ചക്രനിശ്ശക്രനിഃപ്പാൾ ൨൮

(പ്രകാശം) ഞാൻ പോകുന്ന വഴിക്കു ഈ നന്ദനോദ്യാനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ പൂവറുക്കുന്ന അധികലസുന്ദരിമാരായ ദേവികൾ ഇനിക്കു കല്പവൃക്ഷപുഷ്പംകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ചാൎത്തിയ ഉമാപ്രസാദമായ ഈ മാല കാഴ്ചവെച്ചു. ഇതുകൊണ്ടു ഇനിക്കുപയോഗമില്ല. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ആരാണു സുഭഗാഗ്രഗണ്യൻ എന്നു വെച്ചാലവനു കൊടുക്കണമെന്നു വെച്ചു പലരേയും വിചാരിച്ചു നോക്കി. അപ്പോൾ മററാരെയുമല്ല തോന്നിയതു. ആകപ്പാടെ ഇതിനനുരൂപരൂപസൌഭാഗ്യയോഗ്യനായിട്ടു അങ്ങുന്നു തന്നെയാണെന്നാണു ഞാൻ അഭി

പ്രായപ്പെട്ടത- അങ്ങേക്കുണ്ട ഇത സമ്മാനം തരുവാനായി അങ്ങോട്ട പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ ഈ മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ ദൈവഗത്യാ കണ്ടത.

ആരംഭങ്ങളതൊന്നുമില്ലമഴപെയ്യു
ന്നില്ലിതയ്യോമഴ
ക്കാറുംകാണ്മതിനില്ലകത്തിയെരിയും
ദാഹംകടക്കുനുമേ
ഓരോന്നിവിധമോൎത്താത്രദുഃഖമുഖനാ
യ്യേഴുന്നവേഴാമ്പലൊ
ട്ടോരാതേമഴപെയ്യപോലെപറയാം
ഭാഗ്യാൽഭവദ്ദൎശനം ൨൯

ഇന്ദ്ര-അടിയനോട ഇവിടുന്ന ഇപ്രകാരമൊന്നും അരുളിച്ചെയ്യരുതെ. അടിയൻ ഇവിടുത്തെ ദാസനാണ.

മുനി— ഇനിക്ക പോകുവാൻ വൈകി- അതുകൊണ്ട ലളിതതരയായിമിളദളിമാലയായി പരിമളഭരിതയായി പരിലസിതയായി മനോഹരയായിരിക്കുന്ന ഈ മലർമാലിക അലങ്കാരപ്രിയനായ അങ്ങുന്ന വാങ്ങിച്ചലങ്കരിച്ചു കണ്ടിട്ടുവേണം പോകുവാൻ.

(എന്ന കൊടുക്കുന്നു).

ഇന്ദ്ര— (ആദരവോടുകൂടി മാല വാങ്ങി ഗജത്തിന്റെ മസ്തകത്തിൽ വെച്ചു തലമുടി വേർപെടുക്കുന്നു).

ജയ— അയ്യോ, ആന തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു മാല വലിച്ചെടുത്തു പൊട്ടിച്ചു ചവിട്ടിക്കളയുന്നു.

മുനി— (അതുകണ്ട കോപിച്ചിട്ട) അല്ലയോ ജളപ്രഭാവായുള്ളോവേ ! എന്നെ ഇത്ര ബഹുമാനം കൂടാതെ നി

ന്ദയോടുകൂടി ഞാൻ തന്ന മാലയൊക്കെ ആനയെ' ക്കൊണ്ടു ചവിട്ടിച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ. ആട്ടേ, നിന ക്കും ദേവകൾക്കൊക്കേയും ജരാനരരോഗമരണാദി കൾ ഭവിക്കട്ടേ. ഞാൻ പോകുന്നു.

(എന്നു മഹർഷി പോയി).

ഇന്ദ്രനും ജയദ്ധ്വജനും (ബുദ്ധിക്ഷയംനടിച്ചു പോയി)

മുനിശാപം എന്ന

ഒന്നാമങ്കം.

———

(അനന്തരം ബൃഹസ്പതി വ്യസനത്തോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നു).

ബൃഹ — (അധോമുഖനായിതലെക്കൈകൊടുത്തഇരുന്നുംകൊണ്ടു) ഗ്രഹപ്പിഴയുടെ ഒരു ശക്തി ഇന്നവിധമെന്നു വിചാ രിപ്പാൻ തന്നെ വയ്യാ. ഇനി എന്താണിയാപന്നി വൃത്തിക്കുവേണ്ടത. അവിവേകിയായ അദ്ദേഹം ശപിച്ചു എന്നുതന്നെയല്ല, ശാപമോക്ഷം ഒട്ടുകൊ ടുത്തുമില്ല. ശാപമോക്ഷയാചനക്കു ഇന്ദ്രൻ ഭാ വിച്ചപ്പോഴെക്കും അദ്ദേഹം ചാടിപ്പോയി. ഇനി എന്തുവേണ്ടു ആവോ. വല്ലതും ഉപായമൊന്നാലോ ചിപ്പാൻ നാരദനേയോ മറ്റോ ഇപ്പോൾ കണ്ടെ ങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.

(അണിയറയിൽ)

ശംഭോശങ്കരശ്വശാശപതലസൽ

ഗൌരാഭഗൌരീപതേ

ശംഭോദേഹിശശാങ്കശേഖരമഹാ
ശൃംഗാരഗംഗാപതേ
അംഭോജാസനജംഭശാസനനത
ശ്രീമല്പദാംഭോജനീ
ലാംഭോജദ്യുതികണ്ഠകാമശമന
ശ്രീകണ്ഠലോകപ്രഭോ ൩.൦

ബ്രഹ്മ—(ചെവിയോൎത്തിട്ട) എന്താണിത അക്ഷരവ്യക്തി കൂടാതെ അതിമധുരമായി ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നത. ഈ ശബ്ദത്തിന്ന ഏകദേശം നാരദമഹൎഷിയുടെ വീണാനാദച്ഛായ തോന്നുന്നു. അതു തന്നെ ആയിരിക്കുമോ.(നല്ലവണ്ണം മനസ്സിരുത്തിചെവികൊടുത്തിട്ട) ശങ്കയില്ല. ശ്രീനാരദമഹൎഷിയുടെ എഴുന്നെള്ളത്തു തന്നെ.

(പിന്നെയും അണിയറയിൽ)

കാരുണ്യാംബുനിധേകള്ളായസുഷമ
ശ്രീമോദജാതോല്ലസ
ത്താരുണ്യാശ്രിതവത്സലപ്രണതസ
ന്താനപ്രസന്നാശയ
ശൌരേശാൎങ്ഗധരാമരാശ്രയവിഭോ
ഗോവിന്ദനാരായണ
ശ്രീരാമപ്രണവാൎത്ഥജാതകജഗൽ
പ്രാണപ്രസീദപ്രഭോ ൩൧

അച്യുതാനന്തഗോവിന്ദ സച്ചിദാനന്ദവിഗ്രഹ
സപല്ലവപങ്കജപത്രാക്ഷ കല്പപാംഗനമോസ്തുതേ ൩൨

ബൃഹ — എയ്, സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണൻെറയുംശ്രീപരമേശ്വരൻെറയുംതിരുനാമങ്ങൾ ഇങ്ങിനെവീണയിൽ അതിമധുരമായി വായിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതാശ്രീനാരദമഹർഷി വരുന്നു.

(അനന്തരം നാരദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

(രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം ആചാരോപചാരാദികൾ ചെയ്തിട്ടു)

നാര — ഈ വിജനസ്ഥലത്തിൽ എന്താണിവിടുന്നു മൌനവ്രതവും അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതു. മുഖത്തു നോക്കിയാൽ കഠിനമായി ഒരു വിഷാദമുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നുണ്ടു.

ബൃഹ — ഇവിടുന്നിപ്പോൾ എവിടുന്നാണു എഴുന്നള്ളുന്നതു.

നാര — വൈകുണ്ഠത്തിൽനിന്നാണു.

ബൃഹ — അവിടെ എന്തുള്ളു വിശേഷം.

നാര — വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. എല്ലാവൎക്കും സുഖം തന്നെ.

ബൃഹ — ഇവിടത്തെ വൎത്തമാനങ്ങളൊന്നും അവിടെ കേട്ടില്ലേ.

നാര — ഒന്നും കേട്ടില്ല. ഇവിടെ എന്താണു വിശേഷം.

ബൃഹ — കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പറയാം

ദുൎവ്വാശിക്കടയോൻദുരാഗ്രഹിദുരാ
ചാരൻഭവാംശേഃതുമവൻ
ദുൎവ്വാസസ്സുദുരന്തകോപിയിവിടെ
പ്രാപിച്ചുകോപിച്ചഹോ

ദുർവ്വാരോല്ക്കടമായിടും പടിശപി
ച്ചാനീശചീശാദിയാം
ഗീർവ്വാണാധിപരെസ്സമാലികയതിൻ
മൂലം സമൂലം സഖേ ൩൩

നാര — ഏ! അതുവ്വോ- എന്നേ വിദ്വാനേ. അതാണല്ലേ അങ്ങേക്ക വിഷാദകാരണം. ആട്ടേ, എന്താണ ശാപം?.

ബൃഹ — വിഷാദകാരണം ഇതുതന്നെ. ഈ ശാപശക്തി ബഹുകേമം തന്നെ. ഇതിലധികം നമ്മാക്കൊരു സങ്കടാവസ്ഥ വേറെ ഒന്നും വരുവാനില്ല.

നാര — ആട്ടേ, ഇതൊക്കെ പറയാതെ ശാപാവസ്ഥ പറയു.

ബൃഹ — പറയാം.

പാരംഭള്ളോടുകൂടി ബ്ഭുവഭവനമതിൽ
ച്ചെന്നുപോരുംവഴിക്കാ
ക്രൂരൻകോപിഷ്ഠനങ്ങിസ്ഥലമതിലൊരുനാ
ളിയ്യിടെക്കേറിവന്നു
സാരാസാരങ്ങളോരാത്തവിനയനവന
ങ്ങോർക്കണംവേണ്ടകുട്ടി
ച്ചോറാക്കിപ്പോയി

നാര — എന്താണതുപറക

ബൃഹ ——— കഥിയ്ക്കാമിനിക്കായവണ്ണം ൩൪
നന്ദനമതിലത്രികൊരു
നന്ദനനായ്വന്നുതീന്നൊരദ്ദേഹം

ചെന്നുതദാചിലമടവാർ
ചെന്നൊരുപുഷ്പമാലനൽകിമാനിച്ചു

അപ്പോൾ ആ മാല ആൎക്കാണ കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു ആ വിദ്യാധരനു സംശയമായി

പരദ്രവ്യമാകാത്തതാണെങ്കിലുംതാൻ
പരൻനൽകിയെന്നാൽക്കൊടുക്കൊല്ലതാകും
ഒരാൾക്കൊന്നൊരാളേകിയാലങ്ങവൻമ
റ്റൊരാൾക്കേകതെന്നേതുശാസ്ത്രത്തിലാവോ

അതൊക്കെ എന്തിനു പറയുന്നു. ആ വിദ്യാധരന്റെ മാതിരി ഒക്കെ ഒന്നു മാറീട്ടാണ- ത്രൈലോക്യത്തിലുള്ള ആളുകളെ ഒക്കെ വിചാരിച്ചു താരതമ്യങ്ങൾ നോക്കിയപ്പോൾ നമ്മുടെ സ്വാമിയായ ഇന്ദ്രനാണ എല്ലാരിലും യോഗ്യൻ എന്ന നിശ്ചയിച്ചു മാല കൊടുപ്പാൻ സുധൎമ്മയിലേക്ക പോകുംവഴിക്ക ഐരാവതാരൂഢനായി സ്വാമി വരുന്നതുകണ്ടു ബഹുമാനിച്ചു മാലകൊടുത്തു- സ്വാമി മാല വാങ്ങി ആനയുടെ മസ്തകത്തിൽ വെച്ചു തലമുടി തൂത്തു കെട്ടുമ്പോൾ ആന തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു മാല വലിച്ചു താഴത്തിട്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു അതുകൊണ്ട കോപിച്ചിപ്രകാരം ശപിച്ചു

നാര — എപ്രകാരം

ബൃഹ — ജംഭാരേജ്ജഗതാം‌ത്രയപശോ
നീയെന്റെമാഹാത്മ്യമി

ന്നമ്പമ്പോനിനയാതിവണ്ണമുവമാ
നിക്കുന്നിതോനന്നേടോ
അമ്പില്ലൊക്കണമേഷഞാനമരസം
ലെത്തശ്ശൂചിച്ചൊക്കെയ
ങ്ങമ്പിക്കുംകള്ളിയല്ലകാങ്കുംഠിനാ
ത്മാവേകള്ളിക്കേണ്ടനി ന. ൧

ത്രൈലോക്യത്തിങ്കലിന്നുള്ളവർകളിലധികം
പൂജ്യനാംഞാൻനിനക്കാ
യാലോചിച്ചെങ്കിലൊരിനറുമലർമണമാ
ല്യംമഹാമൂഢമൂർത്തേ
താലോലിച്ചാശ്ശുനീതാനത്തുതലയിലണെ
ക്കാതെമത്തടിപത്തിൻ
കാലോടൊപ്പിച്ചതില്ലേമമമഹിമകൾനീ
യുള്ളിഃലാക്കുന്നതില്ലേ ന. ൨

ഗജോപരിസ്ഥനായ്ഞെളിഞ്ഞണഞ്ഞനീയതിത്രസും
രജോഗുണാന്ധനാകയാലെനിക്കുമാശ്ശുനിന്നുടെ
പ്രജാദിയുംജരാനരാന്ധരായിവന്നിടട്ടെസ-
ദ്വിജാദ്ധ്യനായൊരേഷഞാനരച്ചിടുംവചസ്സിനാൽ
അമരാരികൾവന്നടുത്തുനിൻവ
മ്പമരാനുള്ളാരുമാശ്ശമാക്കിടട്ടേ
അമരാവതിവന്നുചുറ്റിടട്ടേ
സമരംചെയ്തുമടക്കിവിട്ടിടട്ടേ

ഇങ്ങിനെ ഒരിക്കയാണ ശാപം

നാര — ഈ അല്പസംഗതിയെ പററി ഇത്ര കഠിനമാ

യി ശപിച്ചതു പന്തിയായില്ല- അവിവേകത്തി
ന്റെ കലശൽതന്നെ. ഇനിവളരെഅപരാധം ഒരു
ത്തൻചെയ്താലത്തെ ശാപം എങ്ങിനെയാണാവോ.
ഈ വിപ്രാനു സാരാസാരവിചാരങ്ങൾ അശേഷം
പോലുമില്ല. കഠിനക്കയ്യൊക്കെ മുമ്പേതന്നെ ക
ഴിച്ചുവെക്കും. പിന്നെ വിഡ്ഢിയാവുകയും ചെയ്യും-
താനിന്നോതിടന്നംതത്സമതരുസുമമാ
ല്യംമഹേന്ദ്രന്റെകയ്യിൽ
ദാനംചെയ്തോരുശുദ്ധപ്രകൃതിവികടക്രോ
പാന്ധനാംജന്തുവിന്നോ
ഊനംമാലെക്കണ്ണേച്ചോരുമദമൊഴുകും
ജന്തുവിന്നോവിശേഷ
ജ്ഞാനംതെല്ലോക്കിലേറുന്നതുസഗ്രന്നസുരാ
പാദ്യസൂര്യാദ്യമൂർത്തെ

ബൃഹ — ആട്ടെ, അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ- ആ വിപ്രാ
നെ പറഞ്ഞിട്ടിനി എന്തു സാദ്ധ്യമാണ. കഴിഞ്ഞ
തൊക്കെ കഴിഞ്ഞില്ലേ-ഇനി നമുക്ക ഈ ആപന്നി
വാരണത്തിന്ന എന്തുവേണ്ടു എന്നാലോചിക്ക-
നാര —(വിചാരിച്ചിട്ട)ന്നൊമത,ആ ശപിച്ചവിപ്രാനോ
ട ശാപമോക്ഷം മേടിക്കണം. അതിന്നു ഞാൻ
തന്നെഇന്ദ്രന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിപോയിവരാം.
ബൃഹ — എന്നാൽ വളരെ നന്നായി- ഇവിടത്തോട
അതുപറഞ്ഞാൽ ഭംഗിയല്ലല്ലോ എന്നവിചാരിച്ചു
ഇത്ര നേരവും പറഞ്ഞില്ല എന്നേ ഉള്ളു. എന്റെ
അന്തൎഗ്ഗതവും അങ്ങിനെതന്നെയാണ-

നാര — രണ്ടാമത, ഞാൻ വരുമ്പോഴെക്കും അങ്ങുന്ന ശാപമോക്ഷം കൂടാതെ തന്നെ ഈവ്യസനശാന്തിക്ക ഉപായം വല്ലതുമുണ്ടോ എന്ന നോക്കണം. ശാപമോക്ഷം തന്നില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട നിവൃത്തി കരുതണമല്ലോ.

ബൃഹ — അങ്ങിനെവരില്ല. ശപിച്ചാൽ ശാപമോക്ഷം കൊടുക്ക മൎയ്യാദയല്ലേ. പിന്നെ അങ്ങുന്നല്ലേപോകുന്നതും, കിട്ടാതിരിക്കില്ല. ഞാൻ ഇവിടെ ഗ്രന്ഥവും നോക്കിക്കൊള്ളാം.

നാ — അതിനഥമൂടനെന്നാൽസാമ്പ്രതംപോയിടട്ടേ
ചിതമൊടവനിതേകാൻനന്മനസ്സായിടട്ടേ.
ബൃഹ — ദ്രുതതരമിഹകാണാമെങ്കിലിന്നേവമാട്ടേ
ശതമഖനൊടുരപ്പാൻഞാനുമിന്നാശുപോട്ടേ.

(എന്ന രണ്ടാളും പോയി).

വിഷ്കംഭംകഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം ഇന്ദ്രനും ഇന്ദ്രാണിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — അല്ലയോ പ്രാണനാഥേ, ദുൎവ്വാസസ്സിൻെറ ദുൎവ്വാരശാപംകൊണ്ടു നമ്മളൊക്കെ ഇങ്ങിനെ ജരാനരകളും ബാധിച്ചു ശുദ്ധമെ മനുഷ്യപ്രായന്മാരായി രോഗമരണാദികളും അനുഭവിച്ചു പരവശന്മാരായി പരിതപിച്ചു പരുങ്ങി വശാവേണ്ട ദിക്കായല്ലോ.

കഷ്ടംനമ്മുടെകഷ്ടകാലമൊരുഗോ
    ഷ്ഠിക്കുംപുറപ്പെട്ടിടാ
തിഷ്ടംപോലമരുന്നനമ്മളെവ്യധാ
    വന്നീവ്യധാസാഗരേ
രുഷ്ടൻതന്മുനിശാപദണ്ഡമതുകൊ
    ണ്ടൊട്ടുംമടിക്കാതുടൻ
തട്ടിത്തോണ്ടിയെറിഞ്ഞുഘന്തവലയാ
    റാസ്സുന്നുദൈവത്തിനാൽ ൪൩

കോപത്താൽക്രൂരനമ്മാമുനിയിഘവെറുതേ
    കേറിവന്നിപ്പൊൾനമ്മെ
ശ്ശാപത്താലേവമുള്ളോരമല്ലികളുവ
    റിഞ്ഞുപറിച്ചിതല്ലോ
താപത്താൽപ്പാരമുൾത്താർതവിട്ടുപൊടിയതാ
    കുന്നുഘാഘന്തവല്ലാ
ത്താപത്താസ്ഥീന്നുവല്ലോയിതിനൊരുപശമം
    നോക്കുനോക്കേണമല്ലോ ൪൪

എന്താണുവേണ്ടത.

വിത്തവ്യയാദികളതൊന്നുകടത്തിടുന്നു
ചിത്തവ്യഥക്കതൊരിരിപ്പിടമായിടുന്നു
ഇദ്ദുൎവ്വിഷാദമുടനൊന്നൊഴിയുന്നതിന്നു
കൎത്തവ്യമെന്തിവിടെനാംവലയേണ്ടിവന്നു ൪൫

ഇന്ദ്രാണി —

എന്തിന്നുംമതിയായവക്രമവനിൽ
    ദൈവംസദാകാലവും

പിന്താങ്ങാതെവിരോധമാവുകിൽവിപ
ത്തോരോന്നതോരാതഹോ
എന്തെല്ലാംവരുമെന്നൊരാൾക്കറിവതോ
നമ്മൾക്കെഴും ദുഃഖസം
ബന്ധംതന്നെയതിന്നുപാൎക്കിലൊരുദൃ
ഷ്ടാന്തംനിതാന്തംവിഭോ ൪൬

ഇന്ദ്ര— അല്ലയോ ഭവതി, നീ പറയുന്നതു ബഹു സാരം തന്നെ.

ഇന്ദ്രാണി—ശാപംനിമിത്തമിഹനമ്മളിലിപ്പൊഴുള്ളി
ത്താപംശമിപ്പതിന്നുതാമസിയാതകണ്ട
ശ്രീപത്മനാഭശയനൻതിരുവുള്ളമേററാ
താപന്നിവൃത്തിയതിന്നൊരുപായമുള്ളൂ

ഇന്ദ്രൻ— അത്തലൊക്കെയുമകന്നിടുന്നതി
ന്നത്രനോക്കുകിൽനമുക്കനല്പത
സത്തമേഭവതിനീപറഞ്ഞൊരി
സത്തതായവഴിതന്നെയാണയെ ൪൭

എന്നാൽ അങ്ങോട്ടുതന്നെപുറപ്പെട്ടുകളയാം അതിന്നുത്സാഹിക്കുകതന്നെ (കുറച്ചു ഉറക്കെ) ആരാണവിടെ?

ഹരിക്കാരൻ— (പ്രവേശിച്ചു) എറാൻ, അടിയൻ—

ഇന്ദ്ര— ആരാണ്, പത്മപക്ഷനോ.

ഹരി— അതെ—

ഇന്ദ്ര—എയ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടറിഞ്ഞില്ല. വളരെ വയസ്സനെപ്പോലെ ജരാനരകളും ബാധിച്ചു ബഹു പ്രാ

കൃതനായിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്താണ ദീനങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടോ.

ഹരി— അങ്ങിനെ അറിവിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഒന്നുമില്ല. മററുള്ള ആളുകളെപ്പോലെ ഉണ്ട. അത്രെ ഉള്ളു. (അധോമുഖനായി വിചാരം)

ആകൃതികണ്ടുവിശ്വാരി പ്രാകൃതംപാൎത്തുകാണുകിൽ
ഞാനുമിവനുനാംതമ്പുരാനുംവ്യത്യാസമെന്തഹോ
അറിവുള്ളവരുംതന്റെ കുറവൊന്നറിയാതഹോ
പരനുള്ളൊരുദോഷങ്ങൾ പറയുംപതിവാണതു. ൟ

ഇന്ദ്ര— ആട്ടെ, ഇങ്ങിനെ മനോരാജ്യം വിചാരിക്കാതെ വേഗം പോയി ആചാൎയ്യനേയും ദിക്പാലന്മാരേയും ജയധ്വജനേയും ചിത്രസേനനേയും അശ്വിനീദേവകളേയും മററുള്ള പ്രധാനികളേയും ഒക്കെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരു.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

(അനന്തരം ബൃഹസ്പതിയും ദിക്പാലന്മാരും ചിത്രസേനനും ജയധ്വജനും അശ്വിനിദേവകളും പ്രവേശിച്ചു ചുററിനടക്കുന്നു.)

ഹരി— ഇതിലെ ഇതിലെ (എന്നുവഴികാണിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര— (ചെന്ന എതിരേററു ആചാരോപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു)

(എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്രാണി— (ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹംവാങ്ങി അന്തഃപുരത്തിലേക്കുപോയി)

ഇന്ദ്രൻ— പത്മപക്ഷ, താൻ ഇത്രവേഗം ഇവരെ

ക്കെ കണ്ടുപിടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ. സമ
ൎത്ഥൻതന്നെ.

ഹരി— അടിയന്റെ സാമൎത്ഥ്യമല്ല, ഒക്കെ തിരുമ
നസ്സിലെ കാരുണ്യം തന്നെ.

ഇന്ദ്ര— ആട്ടെ, താൻ ഇനിയും യോഗ്യരായി വല്ലവ
രും വരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കി ഇവിടെ വന്ന അ
റിവിപ്പാൻ ഗോപുരദ്വാരത്തിൽ തന്നെ ചെന്നിനി
ൽക്കു.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര —യോഗ്യന്മാർനിങ്ങളെല്ലാവരുമുടനൊരുമി
ച്ചിപ്പോഴിവന്നതസ്സൽ
ഭാഗ്യംഞാൻനിങ്ങളെക്കാണ്മതിന്നുബതപൂര
പ്പെട്ടിരിപ്പായിരുന്നു
ഓൎക്കാതേകാണ്കയാലിപ്പോഴതിലധികസ
ന്തോഷമെൻവാൎത്തയൊക്കെ
ശ്ലാഘ്യന്മാരാംഭവാന്മാർകളതവിടവിടെ
ക്കേവലംകേട്ടതില്ലേ ൧൩

കേട്ടില്ലതെന്നുവരികില്ലിതുനാട്ടിലൊക്കെ
പ്പാട്ടാണുരാപ്പകലും—

ദിൿപാലന്മാർ —(അന്യോന്യംനോക്കുന്നു)

പരമേശ്വരൻ— ———— ഇക്കഥഞങ്ങളൊക്കെ
കേട്ടാണുവന്നതുഖിന്നിഞ്ചനമിപ്പൊളെത്തും
കേട്ടാൽസുഹൃത്തുകൾവിപത്തിൽവരേണ്ടതല്ലേ

ഹരി— (പ്രവേശിച്ച) സാക്ഷാൽ പ്രപഞ്ചകൎത്താവായ ബ്രഹ്മദേവൻ എഴുന്നെള്ളുന്നുണ്ട.

ഇന്ദ്ര— എയ് അതുവ്വൊ, നന്നായി. വേഗം ഇങ്ങോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരു.

ഹരി— കല്പനപോലെ (പോയി)

(അനന്തരം ബ്രഹ്മാവു പ്രവേശിക്കുന്നു).

ഇ— (പൂജിച്ചുമുറപോലെഇരുത്തിഅനുവാദത്തോടുകൂടിഇരുന്നിട്ടു)

സന്താപനാശനഭവാനടിയത്തിനേററ
വന്താപമൂലമവിടെക്കറിവായിരിക്കെ
എന്തിന്നതിപ്പോളാവെറുതെയിടകൊണ്ടിടുന്നു
വെന്താളിടുന്നുഹൃദയംസുദയാംബുരാശേ ൭൨

ഇനി അടിയത്തിന്നു സുഖമായി വരേണ്ടതിന്നവേണ്ടതൊക്കെ ഇവിടുന്ന അരുളിച്ചെയ്യുമല്ലൊ.

ബ്രഹ്മാ— ഈ അവസ്ഥകൾ കേട്ടു പരിഭ്രമിച്ചാണ ഞാൻ വന്നത. ഞാൻ വിചാരിച്ചാലും ഈ സങ്കടം തീൎത്തു രക്ഷിപ്പാൻ പ്രയാസം തന്നെ. എങ്കിലും ആപത്തിങ്കൽ ബന്ധുക്കൾ വരണമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണ വന്നത. ഇനി ഈ ആപന്നിവൃത്തിക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും യത്നം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിൽ എന്നാലാവുന്നപോലെ ഞാനും ബുദ്ധിമുട്ടാം.

ഇന്ദ്ര— എന്നാൽ മതി. നിന്തിരുവടി ഈ ഞങ്ങളിൽ പ്രീതിയോടുകൂടി തിരുമനസ്സു വെച്ചു ശ്രമിക്കാമെന്നു അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾതന്നെ ഞങ്ങടെ സ

ങ്കടങ്ങൾ ശാന്തപ്രായങ്ങളായി. ഞങ്ങൾക്കിനി ഭാരമൊന്നുമില്ല. ഒക്കെ ഇവിടേക്ക തന്നെ.

ബ്രഹ്മ — ആട്ടേ പത്തുകൈയിത്തുഞാനിനിനേരെയാക്കാം
പോട്ടേ പുരാണ പുരുഷൻറ പുരത്തിലേക്ക
കോട്ടംവെടിഞ്ഞു പറകേണ്ടതനിങ്ങളൊക്കെ
കൂട്ടംകലൎന്നവിടെയെത്തുവിനത്തൽ തീൎക്കാം

ഇന്ദ്ര — അങ്ങിനെയാണ അവിടുത്തെ തിരുമനസ്സെങ്കിൽ അങ്ങിനെതന്നെ.

ബ്രഹ്മ — എല്ലാവൎക്കും സമ്മതമായില്ലേ.

എല്ലാവരും — അങ്ങിനെ തന്നെ.

ബ്രഹ്മ — എന്നാൽ ഞാൻ പോട്ടേ (എന്നുപോയി).

ബൃഹ — ബ്രഹ്മദേവൻ അരുളിച്ചെയ്ത വഴി തന്നെയാണ ശ്രമിക്കേണ്ടത. എന്തെന്നാൽ വേറിട്ട അഞ്ഞൂറ വഴി ശ്രമിച്ചാലും കലാശം അവിടെത്തന്നെയായിത്തീരും. എന്നാൽ പിന്നെ ആദ്യം തന്നെ അതിന്ന ശ്രമിച്ചാൽ പോരേ. മറ്റതൊക്കെ വൃഥാപ്രയത്നമാവില്ലേ.

ഇന്ദ്ര — ഇനിവേറിട്ട ഒരു വഴിയും നോക്കാനില്ല. വേഗം നമുക്ക അവിടേക്ക പോക തന്നെ. എല്ലാവരും പുറപ്പെട്ടു കൊൾവിൻ.

ബൃഹ — അല്പം താമസിച്ചിട്ട പോവാം. ദുൎവ്വാസസ്സിനോട ശാപമോക്ഷം വാങ്ങി ഇപ്പോൾ വരാമെന്ന അരുളിച്ചെയ്ത നാരദമഹൎഷി പോയിട്ടുണ്ട. അദ്ദേഹംകൂടി ഇങ്ങോട്ട വന്നോട്ടേ.

ഇന്ദ്ര— ഇത്ര കൂറുണ്ടായിട്ട മററാരുമില്ല. നാരദമഹ ഷി അതിനായിട്ടു പോയിട്ടുണ്ട അല്ലേ.

ബൃഹ— ഉവ്വ, നാരദൻ ഇപ്പോൾ വരും.

ഹരി— (പ്രവേശിച്ച) നാരദമഹഷി എഴുന്നെള്ളുന്നുണ്ടു.

ഇന്ദ്ര— വേഗംകൂട്ടി കൊണ്ടുവരു.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്നപോയി)

നാര— (പ്രവേശിച്ച് പരമേശ്വരാദികളെവന്ദിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര— (നാരദനെപൂജിച്ചിരുത്തിട്ട)

ഇവിടുന്ന ഞങ്ങൾക്കവേണ്ടി ദുവ്വാസസ്സ മഹഷിയോട ശാപമോക്ഷം വാങ്ങി എഴുന്നെള്ളുകയാണല്ലൊ ഞങ്ങളെ കുറിച്ച ഒരു സ്നേഹം ഇവിടുത്തെപ്പോലെ മററാക്കുമില്ല.

നാര— നിങ്ങൾക്ക അങ്ങിനെ തോന്നുന്നത തന്നെ ഇനിക്കു ശ്രേയസ്സ. ആക്കെങ്കിലും ചേതമില്ലാത്ത ഉപകാരം ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ. പിന്നെ നിങ്ങൾക്കവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യണ്ട-പരിശ്രമമാകകൊണ്ട ശാപമോക്ഷം മേടിപ്പാൻ ഇവടെ വന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞു പോവാൻ തരമായില്ല. ആട്ടെ ഇതുകൊണ്ട പരിഭവം ഉണ്ടാകില്ലെന്നു കരുതി പോയി എന്നേയുള്ളു.

ഇന്ദ്ര— വളരെ നന്നായി, സന്തോഷമായി-

ബൃ— സ്വാമിൻനാരദശാപമോക്ഷവഴിയെ
ന്താണെന്നുകേൾക്കട്ടെഞാൻ

നാ— ധീമൻതന്നുനിയെത്തിരഞ്ഞടലിയ
ന്നീരേഴുലോകത്തിലും

ശ്രീമൻമണ്ഡിനടപ്പമാത്രമൊരിട
ത്തുംകണ്ടുകിട്ടീലഃഹാ
സാമാന്യംവിഷമിച്ചുപോയ്പിരുതനാ
ണഞ്ഞോരതങ്ങൊക്കിലോ ൫൭

കണ്ടോരോട്ടകടന്നുതന്നുനിയെയൊ
ന്നെന്തെങ്കിലുംവെച്ചതാൻ
കണ്ടോയെന്നുകനിഞ്ഞുഹന്തശിവനേ
ചോദിച്ചുചോദിച്ചുമേ
തൊണ്ടെക്കൊട്ടുതുടങ്ങിവേദനയത
ല്ലാതിന്നുസമ്പാദ്യമൊ
ന്നുണ്ടായീലഥകണ്ടതായൊരുവനെ
ക്കണ്ടില്ലരണ്ടെങ്കിലും ൫൮

ബ്ര്ഹ — ഇവിടുന്ന് ഈ കാൎയ്യത്തിനായി വളരെ ബു
ദ്ധിമുട്ടി അല്ലേ.

നാര — അതുകൊണ്ടൊരുവസ്തുവില്ലപാൎത്താ
ലിതുസാധിച്ചവരാൎക്കുകൊണ്ടുമാത്രം
മതിതന്നിൽവിഷാദമാൎന്നിനിക്ക
ണ്ടിതുകാലത്തതിമാത്രമത്രെയുള്ളൂ

ആട്ടേ ഇതിരിക്കട്ടേ, ശാപമോക്ഷത്തിൻെറ കഥ
എന്തെങ്കിലും ഊഹ്യമായല്ലോ ഇനി എന്താണ വേ
ണ്ടത ആവോ.

ഈശൻ — നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കേൾക്കണം. എ
ന്തിനാണ അതുമിതും പറഞ്ഞും വിചാരിച്ചും കാ
ലംകളയുന്നത. ബ്രഹ്മദേവൻ പറഞ്ഞവഴി തന്നെ

ഉത്സാഹിക്കുന്നതാണ ഉചിതം. ഞാൻ കൈലാസത്തിൽ പോയി നന്ദി മുതലായ പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി വേഗത്തിൽ അവിടെ എത്തിക്കൊള്ളാം. അമാന്തമില്ല. വേണ്ട സമയത്ത ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ട. എന്നാൽ അഗ്നിക്കും യമനും നിരൃതിക്കും വരുണനും വായുവിനും കുബേരനും എല്ലാവക്കും കാലമായില്ലേ.

അഗ്നിമുതലായവർ— ഉവ്വ, ഞങ്ങളും ഇതാ വരുന്നു (എന്നഇന്ദ്രനോടായി യാത്രപറഞ്ഞ ശംകരനൊന്നിച്ചുപോയി)

ഇന്ദ്ര— (ജയദ്ധ്വജനോട) വൈകുണ്ഠയാത്രെക്ക സകല ദൈവകളോടും വേഗത്തിൽ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെടാൻ ശട്ടംകെട്ടു.

ജയദ്ധ്വജ— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര—(അശ്വനിദേവകളോട) മരുന്നുകളും മററും തെയ്യാറാക്കി എടുത്ത പുറപ്പെടണം. ഇനിക്ക ഇങ്ങിനെ ആയതിൽപിന്നെ തുടങ്ങിട്ടുള്ള ഔഷധസേവകളൊന്നും അമാന്തമാക്കിയാൽ ശരിയാവില്ല.

അശ്വിനി— കല്പനപോലെ (എന്നരണ്ടുപേരുംപോയി)

ഇന്ദ്ര— (ജയന്തനോട) നീയും വേഗത്തിൽ പുറപ്പെടണം

ജയന്ത— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര— (ചിത്രസേനനോട) ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പോവാൻ ഭാവിക്കുന്നു. ഇവിടെ തക്കതായി ഒരുത്തൻ താമസിക്കാഞ്ഞാൽ ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട നാലു

കോട്ടവാതില്പുകളിലും കാവൽക്കാരെ ഉറപ്പിച്ച ദേവിമാരുടെ പുരങ്ങളിലും ഉദ്യാനങ്ങളിലും മററെല്ലാ ദിക്കുകളിലും കാവലേല്പിച്ചുറപ്പിച്ച ഇവിടെ ശത്രുക്കളായ അസുരകളോ മററു വല്ലവരുമോ ചാടിവീണ ചതിപിണെക്കാതെ സൂക്ഷിച്ച ചിത്രസേനൻ ഇവിടെ ഒരു രാജാവായി താമസിക്ക.

പരിചൊടുകാവലതിടണം
പരമൊരുറപ്പിന്നുഗോപുരങ്ങളിലും
പറവൻപിന്നെയുമിഹിടെ
പ്പരിസരമതിൽനാലുഗോപുരങ്ങളിലും ഉച്ച

ചിത്രസേ— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

നാര— (ഇന്ദ്രനോട) അച്ഛൻ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയോ

ഇന്ദ്ര— ഉവ്വ.

നാര— എന്താണവിടുന്ന അരുളി ചെയ്തത.

ഇന്ദ്ര— 'ഈ സങ്കടമോചനത്തിന്ന സാക്ഷാൽ ജഗന്നാഥനായ ശ്രീനാരായണനല്ലാതെ ആരുനിരുപിച്ചാലും സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട നമുക്ക വേഗത്തിൽ അവിടെതന്നെ ചെന്ന ഉണൎത്തിക്കണം' എന്നാണ.

നാര— അച്ഛൻ അരുളി ചെയ്തതു നല്ല പരമാൎത്ഥമാണ, അതല്ലാണ്ടയല്ല. നമുക്ക അവസാനക്കയ്യ അവിടെത്തന്നെ അത്രെ ഞാൻമുമ്പേതന്നെ വിചാരിക്കാതെ അല്ല ദുൎവ്വാസസ്സിനെ കാണുവാൻ ഓടിപ്പോയത. എല്ലാപ്പോഴും അവിടെ ചെന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട എന്ന വിചാരിച്ചാണ വേറിട്ട ഉപായം ഉ

ണ്ടോ എന്ന നോക്കിയത. ഇനി ഞാൻ താമസ ക്കയെല്ല. ഞാൻ പോട്ടേ-

ബ്രഹ — ഇവിടുന്ന ൧൪ ലോകങ്ങളിലും പോയി ഇത്ര വേഗം വന്നതു വളരെ അത്ഭുതം തന്നെ. ആ വിദ്വാനെ കണ്ടില്ലെങ്കിലും അവിടെ ഒക്കെ പോയിവന്നുവല്ലോ.

നാര — (വിചാരം) ഞാൻ ആ വിദ്വാനെ അന്വേഷിച്ച ചില ദിക്കിലൊക്കെ പോയിവന്നു എന്നേ ഇവർ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു. ഇതിനിടെക്ക ഞാനെന്തെല്ലാം കഴിച്ചുകൂട്ടി. മഹാബലിതുടങ്ങിയ അസുരന്മാരോടെല്ലാം ഇവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയൊക്കെ വിവരമായി പറഞ്ഞറിവിച്ച ഇളക്കിത്തീൎത്ത അവരെ യുദ്ധോത്സാഹികളാക്കി പുറപ്പെടീച്ചാണ പോന്നിരിക്കുന്നത. അതൊന്നും ഇവർ അറിയുന്നില്ല. ഞാൻ പറവാനും ഭാവമില്ല. വേഗത്തിൽ ഒരു യുദ്ധം ഭവിക്കട്ടേ, കാണ്മാൻ രസമുണ്ടല്ലോ രണ്ടുദിവസത്തിനകം അവർ വന്ന ചാടും നിശ്ചയം തന്നെ. അപ്പോഴെക്കും ഇവർ വൈകുണ്ഠത്തിലേക്ക പോകുമായിരിക്കും എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധം ഊഢംതന്നെ. എന്നാലും അവർ വന്ന വിഢ്ഢികളായി തിരിയേതന്നെ പോവുമെന്ന ഒരു രസമുണ്ടല്ലോ. ഇനിക്കത്രമാത്രമേ ഉള്ളു (പ്രകാശം) ഞാൻ വൈകുണ്ഠത്തിൽചെന്നു മുമ്പേതന്നെസ്ഥലം പിടിച്ചു കൂടട്ടേ. നിങ്ങൾ നാളെ പുറപ്പെടില്ല.

ഇന്ദ്ര — എഴുന്നെള്ളത്താരയോ

നാര — ഉവ്വ (എന്ന പോയി)

ഹരി — (പ്രവേശിച്ച) വടക്കേ ഗോപുരദ്വാരത്തിൽമഹാ ബലിയുടെ ഒരു ദൂതൻ വിടകൊണ്ടുനില്ക്കുന്നുണ്ട. ഒ രെഴുത്തു തൃക്കയ്യിൽ തരുവാനാണ അയാൾ വന്നിരിക്കുന്നത.

ഇന്ദ്ര — എന്നാൽ വേഗത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരു.

ഹരി — കല്പനപോലെ (എന്നപോയി)

(അനന്തരം ദൂതൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — എവിടുന്നാണ.

ദൂത — മഹാബലി രാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഒരു തിരുവെഴുത്ത ഇവിടെ തരുവാനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കയാണ

ഇന്ദ്ര — കാണട്ടേ എന്ന എഴുത്തുവാങ്ങി കുറെനേരംനോക്കീട്ട ആരവിടെ?

ഹരി — (പ്രവേശിച്ച) എറാൻ അടിയൻതന്നെ.

ഇന്ദ്ര — വേഗത്തിൽ ഒരു കണ്ണട കൊണ്ടുവരു.

ഹരി — (അപ്രകാരംചെയ്തുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (വിചാരം)

മൂൎദ്ധാവുതൊട്ടടിവരെക്കുമുടൻനരച്ചു
വാൎദ്ധക്യവുംവടിവിൽവന്നിതുവെള്ളെഴുത്തും
ഊൎദ്ധ്വാനടപ്പതിനുശക്തിയുമേകിലിന്നു
വാദ്ധ്യാരതോഹഹഹമേപ്പടിതന്നെചിത്രം

ഈ വാദ്ധ്യാരെക്കൊണ്ടു വായിപ്പിച്ചെങ്കിലോ എ

ന്നു വിചാരിച്ചത അബദ്ധം തന്നെ. ഞാൻ ത
ന്നെ നോക്കട്ടേ- (കണ്ണാടവെച്ച എഴുത്തുനോക്കീട്ട പ്രകാശം)
ഈ കണ്ണാട നമുക്ക നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുന്നില്ല എന്താ
ണ വേണ്ടത, ആട്ടേ കഴിച്ചുകൂട്ടാം— (വായിക്കുന്നു)

മാന്യർമഹാബലിമഹാസുരരാജനിട്ടു
വൃന്ദാരകേന്ദ്രനറിയേണ്ടുമവസ്ഥയെന്നാൽ
ഞാൻനാളെയുദ്ധമതിനുദ്ധതനായിനാകം
ചെന്നിട്ടുമെൻപടകളുംവൻപടഹാദിയോടും ()

കല്പംനിറാണ്ടുതോറുംതവണതവണാ
ത്സ്വീക്കണംതീത്തിടാഞ്ഞാൽ
കല്പാന്തത്തിൽപുറപ്പെട്ടിളകുമരിയസം
ഹാരരുദ്രോപമംഞാൻ
കല്പിക്കുംമന്നകള്ളത്തൊഴിലുകളിനിമേൽ
പററുകില്ലംഗനാസം
കല്പത്തോടങ്ങിരിക്കുംജളജ്വരധ്വജഗ
ന്നിന്ദ്യനിന്നെമടക്കം ൬൧

കരമൊടുക്കട്ടുകില്ലടനെങ്കിലെൻ
കരമൊടുക്കട്ടുമിന്നമരാദിയെ
കരുണലേശവുമില്ലറികീനമ്മ
കരുണചത്തശരപ്പടയല്ലിത ൬൨

ബന്ധുതചത്തൊടുമാമകാജ്ഞമുഴുവൻ
കേട്ടിങ്ങിരുന്നീടിൽഞാൻ
ബന്ധിക്കില്ലൊരുശാട്ടുമാട്ടുമിനിമേൽ
കൂടാതെകൂടാംസഖ്യ

അന്ധതപത്തൊടിതൊന്നുമത്രസ്വർഗ്ഗമാ
നിക്കാസ്ഥിലെന്തൊക്കയോ
സന്ധിക്കുന്നതുരൂപമില്ലതുപറ
ഞ്ഞെതക്കാമറിഞ്ഞെതക്കണം ൩൩

ഇസ്ഥാവണിപതിനാറാം
തിയ്യതികല്പിച്ചപേക്കകാര്യസ്ഥൻ
ഹര്യക്ഷൻകയ്യടത്തു
ക്കയ്യൊപ്പുരളീട്ടയപ്പതിപ്പത്രം ൩൪

ബൃഹ— എഴുത്തു മഹാകേമംതന്നെ. അവന്റെ ഒരു ഗർവ്വുകണ്ടില്ലേ

ഇന്ദ്ര— (സ്വകാര്യമായിബൃഹസ്പതിയോട്ട) കാര്യംദുൎഘടത്തിലായല്ലോ. അസുരന്മാൎക്കൊക്കെ നമ്മോടിപ്പോഴും എളുതരമായിതിന്നുവല്ലോ. നമ്മും നിരൂപിച്ചാൽ ഇപ്പോഴും എന്തുകഴിയും അവർ നമ്മുടെ സ്ഥിതിയൊക്കെ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു.

ബൃഹ—(ആലോചിച്ചിട്ട) എന്റെ ആലോചനയിൽ.നാരദൻ ഇപ്പോഴും പലദിക്കിലും പോയി വന്നകൂട്ടത്തിൽ മഹാബലിമുതലായ അസുരപ്രധാനികളോടൊക്കെ ചെന്നുകുത്തി അവരെ യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരാക്കിച്ചമച്ചപോന്നു എന്നുതന്നെയാണ തോന്നുന്നത. അല്ലാതെ വേറിട്ട ഒരു വഴിയും തോന്നുന്നില്ല

ഇന്ദ്ര— ഇവിടത്തെ ആലോചന നല്ല പരമാൎത്ഥവഴിക്കുതന്നെ ചെന്നിരിക്കുന്നു. ഓരോരോ കാൎയ്യാലോചനെക്ക ഇത്ര ശക്തി മററാൎക്കാണുള്ളത ഇവി

ടത്തെ പ്രജ്ഞാവൈഭവം പ്രസിദ്ധമല്ലേ. ആട്ടേ, നമുക്ക ഈഎഴുത്തിന്നെങ്ങിനെയാണ മറുപടിയെഴുതേണ്ടത.

ബൃഹ—നമുക്കിപ്പോൾ യുദ്ധശക്തിയില്ലെങ്കിലും അഭിമാനക്കുറവില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട അവസ്ഥക്ക താഴ്ചകൂടാതെയുള്ള വാചകരീതിയിൽ എഴുതണമെന്നാണ എന്റെ പക്ഷം.

ഇന്ദ്രൻ—എന്റെ അഭിപ്രായവും അങ്ങിനെതന്നെ. എന്നാലിപ്പോൾതന്നെ മറുപടി ഇവന്റെകയ്യിൽ തന്നെ അയച്ചേക്കാം. ആരാണവിടെ?

ഹരി— (പ്രവേശിച്ച) എറാൻ അടിയൻ.

ഇന്ദ്ര— പത്മപക്ഷൻ പോയി രാജഭാസ്കരനോട്ട വേഗത്തിൽ ഇവിടെ വരുവാൻ പറയു.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്നപോയി)

(അനന്തരം രാജഭാസ്കരൻ വന്ന വന്ദിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര— രാജഭാസ്കര, എഴുത്തസാമാനങ്ങളൊക്കെ കയ്യിലില്ലേ?

രാജഭാ—എറാൻ, ഉവ്വ.

ഇന്ദ്ര—മഹാബലി ഒരു എഴുത്തയച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്ന ഒരുമറുപടി അയക്കണം. വാചകം ഞാൻ പറയാം. അതുപോലെ എഴുതി അയച്ചേക്കു- (സപരാമ്പം മായീഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു)

രാജശ്രീരമണീയകീത്തികിളരും

ദിക്പാലനാഥൻമഹാ

രാജശ്രീശതമന്യുനിട്ടമ്പലിക
ണ്ടെന്നാൽകണക്കെന്നിയേ
രാജിച്ചീടിനഗൎവ്വഴന്നൊരുയിനിൻ
കത്തിന്നെതിരെത്തന്മനം
യോജിച്ചീടുകത്തിതൊപ്പൊടിവിട്ട
ന്നിപ്പോൾവിട്ടന്നേനഹം ൧൭
നിന്താഴ്മപ്പാട്ടിൽനീതിപ്പുണ്ണവുമഥമട
ച്ചിങ്ങിരിക്കേണമെന്നോ
ദിന്താല്പൎയ്യംനിനച്ചാൽചതുരമതുമരി
ച്ചാലുമുണ്ടാവതുണ്ടോ
എന്താണിഭ്രാന്തുനിൎയ്യംതവമതുമതുമ
ത്തപ്പുനംകൂടിവന്നാ
ലെന്താണൊത്തിടുമോനമ്മൊടുജളതകൾവ
മ്പിച്ചനിൻപിച്ചളാട്ടം ൧൮
വന്നാവലിപ്പമൊട്ടുതക്കിട്ടിയൊന്നുമിപ്പോ
ളെന്നോടുകൂടുകയതില്ലകുലുക്കമില്ല
ഒന്നോൎക്കനീകൃതികൃതിക്കമെടൽക്കളത്തി
ലെന്നോൎത്തടങ്ങിടുകനല്ലതുചൊല്ലിടുന്നു ൧൯
ഥമ്പേറുന്നൊരുവാനവപ്രഭുമഹാ
രാജാവുകല്പിച്ചവാ
റമ്പോടാവണിമാസമിങ്ങുപതിനാ
റായൊത്തൊരത്തിയ്യതി
കമ്പംവിട്ടൊരുരാജഭാസ്കരനെതാം
മെഘവ്യൂഹായസംക്രാന്ത്യേഴ

തിമ്പത്താൽതിരുമുദ്രവെച്ചുവിട്ടമാ
സത്തായകത്താണിത ന്നൃപ
തോഷാലിനിയുള്ളവകള
ശേഷംനിന്നോടുദൂതനോതീടും
ശേഷംവഴിയേനമ്പരി
തിഷലതില്ലോത്തുകാങ്കിലൊരുനൃ ന്നൻ

ഇങ്ങിനെ മരി- ക്കാക്കയെഴുതിയില്ലേ.

രാജഭ — ഉവ്വ.

ഇന്ദ്ര — എന്നാൻ ആ കടലാസ്സ കാണട്ടെ. മുദ്രയടി ച്ചു ഒപ്പുമിട്ടതന്നേക്കാം.

രാജഭാ — കല്പനപോലെ (എന്നുകടലാസ്സുകൊടുക്കുന്നു).

ഇന്ദ്ര — (മേടിച്ചുഒപ്പുംമുദ്രയുംഇട്ടുകൊടുത്തിട്ടു) എന്നാൽ വേ ഗം. എഴുത്തിവന്റെ കയ്യിൽതന്നെ കൊടുത്തയക്കു.

രാജഭാ — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (ദൂതനോട). മറുപടിക്കു അയാളോടു ശട്ടംകെ ട്ടിട്ടുണ്ട. പിന്നാലെ ചെന്നു വാങ്ങിച്ചു പോയ്ക്കോളൂ.

ദൂതൻ — അങ്ങിനെയാട്ടെ (എന്നുപോയി)

ബൃഹ — കന്ദപ്പവൈരിമുതലായവരൊക്കെനാളെ
ച്ചെന്നെത്തുമപ്പുതഗൃഹത്തിലതിന്നുമുമ്പെ
നന്ദ്യാനമുക്കവിടെഹാജർകൊടുത്തിടണ്ടേ
യെന്നാലിനിദ്ധടിതിയാത്രപുറപ്പെടണ്ടേ ൨൦

ഇന്ദ്ര — വേണം സംശയമില്ല.

ബൃഹ — എന്നാൽ ഞാൻ ഗൃഹത്തിൽപോയി ഒക്കെ തെയ്യാറാക്കട്ടെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര— എയ്, ഇവിടെ ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളും ഒക്കെ പോയി. ഇനി ഞാനും നാളത്തെ യാത്രെക്ക ഉത്സാഹിപ്പാൻ ദേവിയുടെ മണിമന്ദിരത്തിലേക്ക പോവട്ടേ.

(എന്ന എല്ലാവരുംപോയി)

വ്യസനമോചനവിചാരം എന്ന

രണ്ടാമങ്കം.

കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടു.

1

കാളിയമർദ്ദനം

൧.

('ശുകപുരി' എന്നപോലെ)

കളവാണിമാർക്കുപാടിക്കളിയാടീടുവാനേററം
കളമോടുബാലകൃഷ്ണകളികൾകഥിക്കത്തേ
സരസിജാക്ഷികളുടെസരസവാക്കിവകേട്ടു
കരിവരമുഖനേയുംകരുണാബ്ധിവാണിയേയും
ഗുരുനാഥനേയുംചാരുഗുരുമോദംഗുഹനേയും
ഗുരുവായമുനിയേയുംഗുരുവായൂരപ്പനേയും
തിരുവൈരാണിക്കുളത്തെഗിരിശഗൗരിമാരേയും
ഹരിഹരസുതനേയുംഹരിയേയുംലക്ഷ്മിയേയും
ഉടനോർത്തുകാളിയൻതന്നുടെമർദ്ദനത്തെചൊന്നാൽ

൨.

('വാരിജനേത്രൻ' എന്നപോലെ)

അമ്പാടിതന്നിൽനിന്നാളുകളൊക്കെയും
അംഭോരുഹാക്ഷനുമഗ്രജനും

അമ്പോടുവൃന്ദാവനേചെന്നുവാണൊരു
ളമ്പോളുഴകിനോടന്നൊരുനാൾ
അക്കെറുതിച്ചപ്പോളമ്മയശോദയു-
മുൾക്കളുകംരാമകൃഷ്ണന്മാരെ
മുക്കിക്കുളിപ്പിച്ചുഭസ്മക്കുറിയിടീ
ച്ചുൾകൃഷ്ണപുഷ്പങ്ങൾചൂടിപ്പിച്ചു
ഉണ്ണിഗ്ഗണപതിക്കായിനമസ്കാരം
വിണ്ണവർക്കൂപ്പുംസരസ്വതിക്കും
എണ്ണിഗ്ഗുരുക്കന്മാരെക്കൊക്കെനമസ്കാരം
തിണ്ണംനമസ്കാരമാദിത്യനും
ദക്ഷിണാമൂർത്തിക്കുമുണ്ടുനമസ്കാരം
ലക്ഷംനമസ്കാരംപൊറ്റിക്കും
ഇത്യാദിമന്ത്രംജപിപ്പിച്ചവരെക്കൊ
ണ്ടത്യാദരേണനമിപ്പിച്ചുടൻ
കിഞ്ചിൽക്കുണുക്കുചാടിപ്പിച്ചുനൂറെട്ടു
പഞ്ചാക്ഷരംജപിപ്പിച്ചുപിന്നെ
സാളഗ്രാമതീർത്ഥംസേവിപ്പിച്ചമ്മര
ണ്ടാളെയുമുണ്ണാനിരുത്തിടിനാൾ

൰.

(‘നാളീകാശരവൈരി’ എന്നപോലെ)

ഉണ്ണികളുവർപൊന്നുംകിണ്ണവുംതുടച്ചുടൻ
ഉണ്ണുവാനിരുന്നങ്ങിണ്ണാൻ ചാൽവാൻതുടങ്ങി

അമ്മേ ചോറുതന്നാലും ചെൎമ്മേ വെണ്ണ തന്നാലും
എമ്മേനി വിശന്നിട്ടെന്നമ്മേ വാടുന്നു പാരം
ആട്ടലോടവർ പറഞ്ഞിട്ടും വാക്കിവ കേട്ടു
ചാട്ടുവാണിയാമമ്മ ചൂടുള്ള ചോറും പിന്നെ
നറുനെയ്വെണ്ണയും പാലും വറുത്തുപ്പേരിയും ചീര
ക്കറിയും കണ്ണിമാങ്ങയുമറ്റതെയുമെല്ലാം നല്കി
കുഴച്ചു വെച്ചുടനൂണു കഴിപ്പിച്ചു യശോദയു
മഴകിനോടമൃതേത്തും കഴിച്ചു വാണിട്ടുമപ്പോൾ

൪.

('താമരക്കണ്ണൻ' എന്നപോലെ)

ഓമനക്കുട്ടൻ ഗോവിന്ദൻ ബല
രാമനെക്കൂടെക്കൂട്ടാതെ
കാമിനിമണിയമ്മതന്നങ്ക
സീമനി ചെന്നു കേറിനാൻ
അമ്മയുമപ്പോൾ മാറണച്ചിട്ടു
ങ്ങുമ്മ വെച്ചു കിടാവിനെ
അമ്മിഞ്ഞ കൊടുത്താനന്ദിപ്പിച്ചു
ചിന്മയനപ്പോളോതിനാൻ
ഒപ്പത്തിലുള്ള കുട്ടികളൊരു
മുപ്പത്തിരണ്ടുപേരുണ്ടു
അപ്പുള്ളരാസ്ഥാനത്തിൽ കളിപ്പാ
നിപ്പോൾ ഞാനമ്മേ പോകട്ടേ

അയ്യോയെന്നുണ്ണിപോകല്ലേയിപ്പോൾ
തിയ്യുപോലുള്ളവെയിലല്ലേ
വെറുതേയെന്നമ്മേതടയല്ലേപോട്ടേ
പഠിച്ചോടിന്നിടെക്കണ്ണുവാൻ
നറുനെയ്യുക്കൂട്ടിട്ടുരുട്ടിട്ടുംനല്ലോ
രുറതയിർക്കൂട്ടിട്ടുരുട്ടിട്ടും
വറുത്തോരുപ്പേരിപതിച്ചിട്ടുമീര
ണ്ടുരുള്ള യുമെൻെറമുരളിയും
തരികായെന്നൊന്നങ്ങലട്ടിച്ചാഞ്ചോടി
ത്തരസാകണ്ണൻതാൻപുറപ്പെട്ടു

൭.

('അമ്പാടിതന്നിലൊരുണ്ണിക്കണ്ണൻ' എന്നപോലെ)

അന്നേരമമ്മയെടുത്തുകൊഞ്ചും
നന്ദനൻതന്നെമടിയിൽവെച്ചു
ഖിന്നതലാളിച്ചുവേർപെടുത്തു
മിന്നുംതലമുടിവേർപെടുത്തു
തൂത്തുനെറുകയിൽനിത്തിക്കെട്ടി
കോത്തൊരുപൂമാലചുററിക്കെട്ടി
കണ്ണമിന്നുന്നൊററപ്പീലികുത്തി
കണ്ണനുഗോപിയുംപൊട്ടുംകുത്തി
പാലിപ്പുമായകിടാവുതന്നെ
വാലിട്ടുകണ്ണെഴുതിച്ചുപിന്നെ

മുത്തുകുടപ്പൻകടുക്കനിട്ടു
മുത്തണിമാലകഴുത്തിലിട്ടു
പൊന്നിൻപുലിനഖമോതിരവും
പിന്നെപതിവൊററമോതിരവും
മഞ്ജുവനമാലയോടണച്ചു
കുഞ്ഞിക്കഴുത്തിലലങ്കരിച്ചു
ഓമനകുറിക്കൂട്ടണിഞ്ഞുമെയ്യിൽ
ഹേമംതരിവളയിട്ടുകയ്യിൽ
മഞ്ഞപ്പട്ടാടായുടുത്തുമേലേ
മഞ്ജുവാസ്കിങ്ങിണിചേർത്തുചാലേ
ചെഞ്ചിലമ്പെന്നകിലുങ്ങുംമട്ടു
പൊഞ്ചിലമ്പുംകുഞ്ഞിക്കാലിലിട്ടു
അഞ്ചാതുരുട്ടിയചോറുംനൽകി
കൊഞ്ചിപ്പൊന്നോടകുഴലുംനൽകി
കോടക്കാർവർണ്ണനെച്ചേർത്തണച്ചു
പാടിക്കൊണ്ടമ്മയുംചാഞ്ചാടിച്ചു
മോടികളേവംമലങ്കരിച്ചു
ക്രീഡെക്കുകൃഷ്ണനെയങ്ങയച്ചു

൩.

('ശാരദശശി' എന്നപോലെ)

ശ്രീപതിശിതമതിപനിമതിമുഖനതിഭൃതിദായീഗോപ
ശ്രീപതിപിതൃപതിസുരപതിപശുപതിസേവ്യദേവൻ

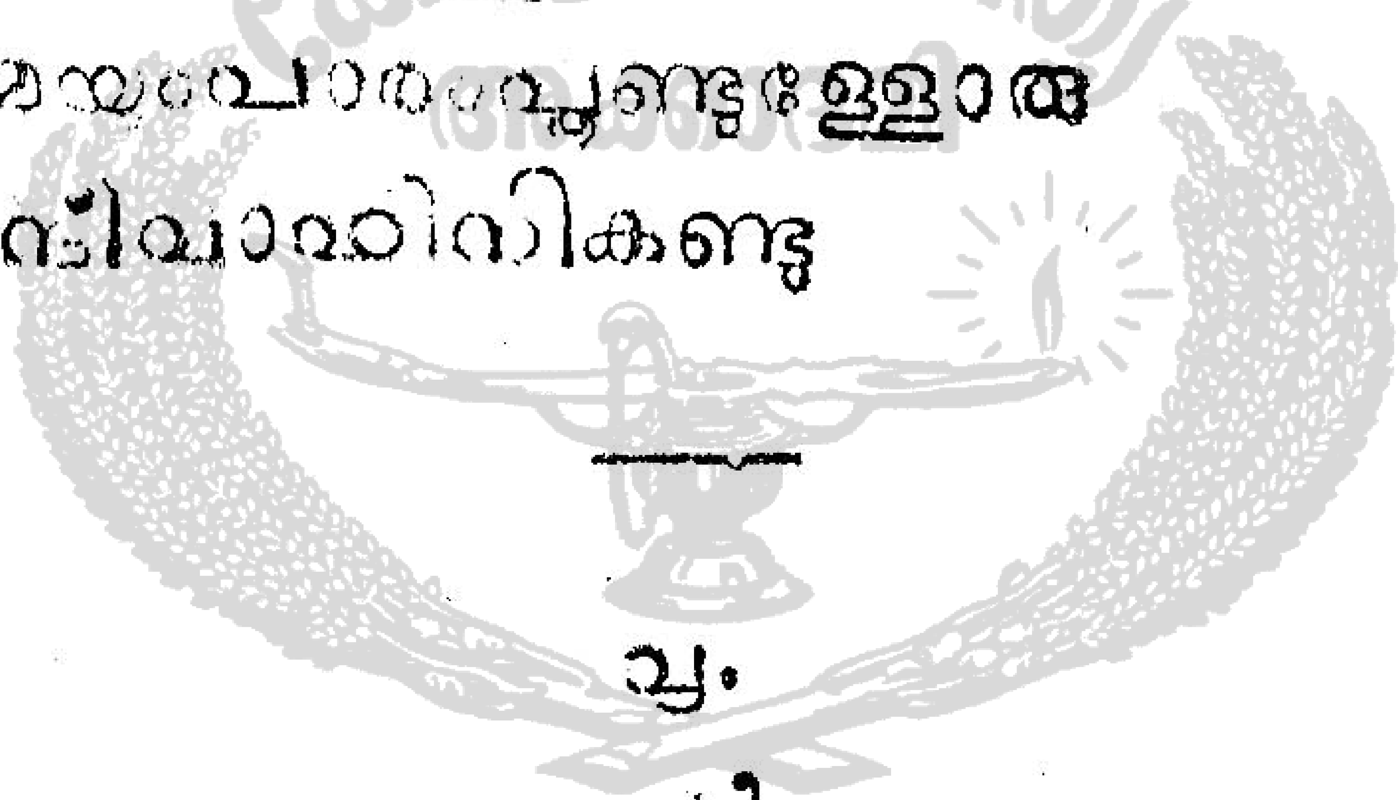
പ്രീതിയിലഥനിജസഖികളെയാശുവരുത്താനായതി
ഭീതിയിലണികുഴലൂതിമുകുന്ദനമന്ദംരാഗം
വല്ലവശിശുകുലമഴകിനൊടണികുഴൽകേട്ടുകേട്ടുവന്നാർ
നല്ലൊരുപശുകുലമൊക്കയുമൊക്കകുട്ടികളും
സാദരമവരൊടുകൂടിസ്സരസാംഭോരുഹാക്ഷൻനിജ
സോദരനൊടുമടവോടവിടുന്നുനടന്നുമന്ദം
ആർത്തുവിളിച്ചുകളിച്ചുപുളച്ചവരൊത്തുകൂടിയുള്ള
യാത്രയിലഖിലമനസ്സുംപൊടികളുമൊന്നിളകി
കാളമിടക്കയുടുക്കകളണികുഴൽതാളംനല്ലൊരില
ത്താളംതകിൽതുടിതിത്തികൾമദ്ദളമിത്യാദികൾ
പാരാതഴകിൽമുഴക്കിക്കൂക്കിവിളിച്ചുകൊണ്ടങ്ങവർ
ഘോരാടവിയിലണഞ്ഞുപശുക്കളെവിട്ടുതീററി
കാളിയമർദ്ദനമിന്നുകഴിക്കണമെന്നുറച്ചാനത്തു
കാളകരിമുകിൽവർണ്ണനരച്ചത്തുമില്ലാരോടും

൭.

(‘സുന്ദരിമാർമണി’ എന്നപോലെ)

കന്നല്ക്കാർവർണ്ണനുംഗോപന്മാരും പിന്നെക്കളിച്ചുതുടങ്ങി
കന്നിനെമേച്ചുമൊളിച്ചുമവരന്നനേകംകേൾകളിച്ചു
ഓടിക്കളിച്ചുവലഞ്ഞുമുഖം   വാടിക്കുഴഞ്ഞുചമഞ്ഞു
ചൂടുകൊണ്ടത്യുഗ്രദാഹംവിരവോടുതുടങ്ങിമയങ്ങി [യ
നേരവുംമദ്ധ്യാഹ്നമായിനിഴല്പാരാതെകാൽച്ചോട്ടിലാ
ക്രൂരവെയ്ലശ്ലോകടുത്തുകരിമ്പാറകൾചുട്ടുപഴുഞ്ഞു

ഊഷ്മാവുവല്ലാതെക്കൂടുന്നോരാ
ഗ്രീഷ്മാത്തിചൊല്ലാവല്ലയ്യോ
പൊള്ളുന്നവെയ്‌ലത്തുകൊണ്ടുദാഹം
പിള്ളൾക്കുവല്ലാതെകണ്ടു
ആകുലപ്പട്ടുടൻപാടിയവർ.
ഗോകുലത്തോടിടക്കൂടി
കണ്ണനെക്കൈവിട്ടുപോയികാട്ടിൽ
തണ്ണീർതിരവതിന്നായി
അത്തവ്വിൽപൈതങ്ങൾതിണ്ടുംപോരം
വിസ്താരവുംതാഴ്ചയുമുണ്ടും
കാളിമയംപോരപ്പുണ്ടുള്ളോരു
കാളിന്ദിവാഹിനികണ്ടു

൨൫.

("ഗോപകുമാരകൻ" എന്നപോലെ)

വല്ലവബാലന്മാരൊക്കെയുംപൈക്കളും
　　നല്ലതണ്ണീർമനോജ്ഞകരി
കല്ലുപോലുംകരിഞ്ഞീടുംകാളിന്ദിയിൽ
　　മെല്ലെന്നുചെന്നിറങ്ങി
തൃഷ്ണകൊണ്ടോരാതെനിവ്വിഷനീർകുടി
　　ച്ഛിഷ്ണിച്ചുചത്തുവീണത്തു
കൃഷ്ണനറിഞ്ഞങ്ങുചെന്നിട്ടവരെത്താൻ
　　കൃഷ്ണമണിയാൽകണ്ടു

കാരുണ്യപീയൂഷസാരമൊഴുകുന്ന
കാരണമൂൎത്തിതന്റെകൃപ
ചോരുംകടാക്ഷംപതിച്ചപ്പോൾജീവിച്ചെ
ല്ലാരുംമുതിൎന്നുനിന്നാർ

എന്തെന്താണിപ്പൊഴിയുണ്ടായതിനമു
ക്കന്തംഭവിച്ചപിന്നെ,ജീവൻ
സന്ധിച്ചസൎവ്വവുംകൃഷ്ണലീലയെന്നു
ചിന്തിച്ചഗോപാലന്മാർ

സ്വാപത്തെപ്പോലെയവൎക്കുതോന്നിച്ചവ
ന്നാപത്തകത്തിപിന്നെ,കൊച്ചു
ഗോപസ്ത്രീജാരനുംകാളിന്ദിതന്റെസ
മീപത്തുപാൎത്തുകണ്ടു

അത്യുഗ്രകാളിയൻതൻവിഷാഗ്നിജ്വാല
യെത്തിത്തരുതൃണങ്ങൾ,ബഹു
സത്വങ്ങൾപത്രികൾമൎത്ത്യരെന്നിത്യാദി
കത്തിക്കരിഞ്ഞുകണ്ടു

ഇപ്പുരോപദ്രവകാരിയാംകാളിയ
സൎപ്പത്തെയോടിക്കേണം,എന്ന
ങ്ങപ്പോൾഭഗവാനുറച്ചൊന്നുതൃക്കൺപാ
ൎത്തപ്പോഴാച്ചിൽപുരുഷൻ

പണ്ടുപക്ഷീശസ്ഥിതിയാൽകരിയാതെ
കണ്ടൊരുവൻകദംബദ്രുമം
കണ്ടുടൻകൊണ്ടൽനേൎവ്വൎണ്ണനതിന്മേലിൽ
മണ്ടിക്കുതിച്ചുകേറി

വക്കത്തുനില്ക്കുന്നൊരക്കടമ്പിൻതട
മൊക്കെക്കരേറുന്നുംചാടി, കൃഷ്ണൻ
പൊക്കത്തിലൊന്നുകുതിച്ചങ്ങുചാടിനാൻ
വെക്കമാക്കാളിന്ദിയിൽ
ആറുകലങ്ങിമറിഞ്ഞുകവിഞ്ഞുടൻ
കേറികരയിൽവെള്ളം, പാരം
ചീറുമാപ്പാമ്പിൻെറകണ്ണിലുംമൂക്കിലും
കേറിമണലുംകൂടി

൯.

('ദ്വാരകാമന്ദിരം' എന്നപോലെ)

കാളിയനന്നേരംപാരംകാളുംകട്ടംകോപത്തോടെ
കാളിന്ദിയിൽവങ്കാററിനേക്കാളുംവേഗംവന്നുപൊങ്ങി
ആയിരംഫണംവിരുത്തീട്ടായവൻനോക്കുന്നനേരം
ആയവിടെക്കളിക്കുന്നമായാഗോപാലനെക്കണ്ടു
പൂതനാരിതത്വമറിയാതൊരുവല്ലവൻതൻെറ
പോതകമെന്നോൎത്തുൽക്കടമൂൎത്തിച്ചീറിപ്പാഞ്ഞടുത്തു
കാളമേഘവൎണ്ണൻകൃഷ്ണൻകാളിന്ദിയിൽകേളിയോടെ
ഊളിയിട്ടുംനീന്തിയുമാക്കാളിയനെക്കളിപ്പിച്ചു
തൊട്ടുതൊട്ടില്ലെന്നുതോന്നുംമട്ടുംമുമ്പുംപിമ്പുമായി
കട്ടനീന്തിക്കണ്ണൻബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുകാളിയൻതന്നെ
കട്ടിക്കൃഷ്ണൻതന്നെപ്പിടികിട്ടിയപ്പോളുരഗേന്ദ്രൻ
പെട്ടെന്നുതന്നുടൽകൊണ്ടുവട്ടത്തിൽവരിഞ്ഞുചുററി

കൊത്തിയപ്പോൾകൃഷ്ണൻവീണു ചത്തപോലെകിടപ്പായി
അത്തൊഴിൽകണ്ടുകിടാങ്ങളത്തൽപൂണ്ടുപശുക്കളും

൯൦.

(കുറത്തിപ്പാട്ട)

ചാരുവൃന്ദാവനംതന്നിൽചേരുമവർക്കപ്പോൾ
പാരിലൊരുദുർന്നിമിത്തംഭൂരികാണായ്വന്നു
നന്ദനുംയശോദതാനുംനന്ദനൻബലനും
അന്യരുംവ്യസനംകൊണ്ടുഖിന്നഭാവംപൂണ്ടാർ
അച്യുതനോരാപത്തൊണ്ടുച്ചമേയുണ്ടെന്നു
നിശ്ചയിച്ചങ്ങാലാപിച്ചാരച്ഛനമ്മമാരും
അന്നവിടെയുള്ളാളുകളൊന്നൊഴിഞ്ഞീടാതെ
മന്ദതവിട്ടന്വേഷിപ്പതിന്നുപുറപ്പെട്ടു
ആയവർക്കൃഷ്ണനെങ്ങുംപോയിയിന്നൊന്നൊട്ടും
ആയവണ്ണമോർത്തിട്ടുമുണ്ടായിടാഞ്ഞൊടുക്കം
ശ്ലാഘ്യമായത്തൃക്കാലടിനോക്കിനോക്കിപ്പോയി
ഭാഗ്യമാക്കാളിന്ദിവക്കത്താക്കിവിട്ടുദൈവം
അപ്പൊഴുതത്യുഗ്രനാമസർപ്പരാജൻചുററി
അപ്പുഴനടുക്കുവീണചിൽപുമാനെക്കണ്ടു
നിർഭരംവ്യസനിച്ചവരപ്പുഴയിൽചാടാൻ [ത്തി
ക്ഷിപ്രമാഞ്ഞാർബലൻതടഞ്ഞപ്പോൾനീക്കിനി
ഉററവർമാൽതീർപ്പാൻകൃഷ്ണൻചുററുകടഞ്ഞപ്പോൾ
ചുററുവിട്ടാദുഷ്ടൻതലചുററിയങ്ങുവീണു

൧൧.

കുമ്മി.

ഘോരഫണിഫണമായിരവും
ക്രൂരൻവിടത്തിട്ടൊരുഗ്രകോപവും
പാരമസ്സത്തിവിഷജ്വാല
പാരിൽപരത്തിഫരിയുടെ
നേരെക്കുതത്തിപ്പുളച്ചുടൻ
ചീറിപ്പാഞ്ഞെത്തിതദാപുണ്യ
പേരായിരമുള്ളോരുല
കീരേഴിനുവേരായൊരു
നാരായണനുംഫണത്തിൽമീതേചാടി
പാരാതെകേറിഫണിക്കുടാതേ
വൻഫണംതോറുംക്രമത്തിൽചാടി
വമ്പിച്ചുടൻകൃഷ്ണൻനൃത്തമാടി
തൻഭംഗിയോലുംവലങ്കയ്യിൽ
കൊമ്പുംകുഴലുംഇടങ്കയ്യിൽ
പാമ്പിൻെറവാലുംപശുമേപ്പാൻ
വമ്പേറുംകോലുംഇവണ്ണമ
ങ്ങമ്പോടുതരംപോലെര
സംപൂൎണ്ണപരന്നൃത്ത
നൎത്തനരൂപമതെത്രമോടികാണ്മാൻ
തത്രജനങ്ങളുമെത്രക്കൂടി
ഉത്തരമൊട്ടുകഴിഞ്ഞനേരം
സത്വരസൎപ്പംകുഴങ്ങിപാരം

ശക്തികൾതാണുകടഞ്ഞോര
ഛർദ്ദിച്ചുവീണുമുറയിട്ടു
ങ്ങർത്ഥിച്ചുകേണുമുരരിപു
തദ്രൈവധാണുഭഗവാന്റെ
ഹൃത്താമരസത്താരതിൽ
മുത്താശ്രുമുഴുത്താടിന
നൃത്തംമനോഹരംമേളംകൂട്ടിചെയ്താ
രത്രിദശാദികൾപുഷ്പവൃഷ്ടി
മരണഭയരഹിതൻപകച്ചു
മരതകവണ്ണന്റെകാൽപിടിച്ചു
പരിചിൽസ്തുതിച്ചുഅത്തുനേരം
പരന്തംരസിച്ചുപരമഹി
വരനിൽമോദിച്ചുഅവനുടെ
വിവരംചോദിച്ചുഅത്തുനേരം
വരവാണികൾവരവാകത്തകൾ
വിരവാന്നിഹപറവാനഥ
പരിസരേചെന്നുനമസ്കരിച്ചുഅവർ
പരമപുമാനെമുദാസ്തുതിച്ചു

൧൨

(പാന)

നന്ദനന്ദനനാരായണമഹാ
നന്ദമൂർത്തേനമസ്തേനമോസ്തുതേ

ഇന്ദുരാജിതകീൎത്തനമോസ്തുതേ
സുന്ദരാംഗനമന്മനമോസ്തുതേ
വന്ദനീയവരയദുസല്ക്കുല
നന്ദനീയകൃപാലയപാലയാ
കുന്ദബാണജനകഗുണസിന്ധോ
കുന്ദഹാസശരണാഗതബന്ധോ
അല്പവുംപിഴചെയ്തുതിവണ്ണമി
സൎപ്പരാജനെമാനിച്ചതെന്തഹോ
ദൎപ്പമിയ്യഹിരാജനുണ്ടായതും
കെല്പോടങ്ങുന്നതോന്നിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ
സൽപ്രഭോസൎഗ്ഗരക്ഷാസംഹാരമി
ന്നിപ്പറഞ്ഞവയാകെത്തവകളി
ഇപ്രപഞ്ചംനടപ്പതൊക്കെബ്ഭവൽ
കല്പിതംപോലെയല്ലാതെയാകുമോ
കാളിയൻറകളത്രങ്ങളേവമാ
ക്കാളക്കാർവൎണ്ണൻതന്നെസ്തുതിച്ചപ്പോൾ
കാളിയനെഞാൻകൊല്ലില്ലവനുള്ളിൽ
കാളുംഗൎവ്വടക്കേണമെന്നേയുള്ളൂ.
വ്യാളീനായകൻകാളിയൻമൂലമി
യ്യാളുകളെത്രനഷ്ടംതിരിയുന്നു
കാളിന്ദിയിൽകുടിയിരിപ്പിന്നിമേൽ
കോളല്ലനിങ്ങളാകവേപോകുവിൻ
മന്ദിയാതെരമണകദ്വീപത്തിൽ
ചെന്നുകൂടുവിൻകൂടുകൾകൂട്ടുവിൻ

എന്നീവണ്ണംഹരിയരുൾചെയ്തപ്പോൾ
പന്നഗേശ്വരനേവമുണൎത്തിച്ചു.
സങ്കടമത്രുക്ഷനാംതാൎക്ഷ്യൻവ
ന്നെൻകഥകൾകഴിക്കുമിരിക്കട്ടെ
എൻകുലത്തെമുഴുവൻമുടിച്ചീടും
പങ്കമോചനപങ്കജലോചന
ആയവന്റെമൊഴികേട്ടരുൾചെയ്താ
നായതാക്ഷൻതടവിയാമസ്തകേ
ആയവണ്ണമെൻപാദപത്മാങ്കമു
ണ്ടായതിനാൽഗരുഡൻതൊടില്ലെടോ
എന്നരുൾചെയ്തുസന്തോഷിപ്പിച്ചഹി
വൃന്ദത്തെപ്പറഞ്ഞയച്ചാദരാൽ
വന്നുസന്ധ്യയുമന്നേരംനന്ദാദി
ഒന്നിച്ചേററവുംനന്ദിച്ചുഗോവിന്ദൻ
ഉന്നതരസത്തോടുപോയത്താഴം
സന്നമായുണ്ടുസൎവ്വരോടുംകൂടി
അന്നുരാത്രിയിലാവനത്തിൽതന്നെ
നന്ദനന്ദനൻവാണുയഥാസുഖം
ശേഷശായിവിലാസമിതിന്നുടെ
ശേഷംകേൾക്കേണമെന്നാകിൽഞാൻതന്നെ
ശേഷിയില്ലെന്നിരിക്കിലുംനാളെയ
ശേഷംചൊല്ലുവനിന്നുഞാൻപോകട്ടെ

——oo:o——

II

ഹരണീസ്വയംബരം

൧

('കളമൊഴിമാർ' എന്നപോലെ)

ചിരമഴകുചിന്നിച്ചിതറുമഞ്ജു
നിറമുടയപൈങ്കിളിപ്പൈതലേനീ
ഒരുമയൊടിങ്ങന്തികേവന്നുനന്നാ
യൊരുമഹിതസൽക്കഥചൊല്കബാലേ
മറിമൃഗലോലാക്ഷിമാർഗീരിതെല്ലാം
മരിമയൊടുകേട്ടങ്ങുചെന്നുചെമ്മേ
നറുമലരിൽതേനുംപഴവുംപാലും
നറുമലരുംഭക്ഷിച്ചുഭംഗിയോടെ

കരിമുഖനായീടുംഗണേശനേയും
കരിമുകിൽനേർവ്വേണിയാംവാണിയേയും
പുരമഥനപൂജിതനായഭൂത—
പുരമമരുംപൂമകൾകാന്തനേയും
തിരുമുടിയിൽതിങ്കളുംതീപ്പൊരിയും
തിരുമിഴിയുംതുമ്പയുംപാമ്പിലിമ്പും
തിരുമടിയിൽതന്വിയുമായിസാക്ഷാൽ
തിരുവൈരാണിക്കുളംവാണരുളും

പരമശിവനേയുംഭവാനിയേയും
പരമവനീദൈവതവൃന്ദത്തേയും

സ്മരമഥനമാധവപുത്രനേയും
അറുമുഖനായീടുമാസ്വാമിയേയും
കരൾമലരിലേററംകഠിനമായ
കരുമനകൾവന്നുകടന്നിടാതെ
ഗുരുമഹിതജ്ഞാനങ്ങളേകുന്നോരു്
ഗുരുമൃദുലപാദസരോജത്തേയും
പരിമിളിതഭക്ത്യാപണിഞ്ഞുബാല
ഝരുമിഴിയാളായധരിണിതൻെറ
പരമരസംചേരുംപരിണയത്തെ
തരമൊടുചൊന്നത്തെയുമിത്ഥംചൊന്നാൾ

൭

('ശുകപുരി' എന്നപോലെ)

അമരനാടകംതന്നിലമരനായകനിന്ദ്രൻ
അമരാരികളെയെല്ലാമമരാടിക്കൊണ്ടൊടുക്കി
അമരപോലാമോദമുള്ളമരാതെപടന്നോററം
അമരന്മാൎക്കെല്ലാംനല്ലോരമരമായമരുമ്പോൾ
സുരതചാതുൎയ്യമേറുംസുരതന്വിമാൎക്കുകാന്തൻ
അരികുലനതുലൻപണ്ടൊരുകാലമനാകുലം
മധുവാണികളോടൊത്തുമധുരകോമളഗാത്രൻ
മധുകാലാഗ്രജൻനല്ലമധുകാലത്തൊരുനാളിൽ
കളകണ്ഠകദംബത്തിൻകളകണ്ഠസ്വനംകൊണ്ടും
കളമയിലുയൎന്നത്തുകുളൎമതിചൊരിയുന്ന

വെളിവേറും പൂന്നിലാവിൻവിളയാട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളിയാടിഗ്ഗംഗ തന്നിൽകളിയാടിപ്പൂമണങ്ങൾ
ഇളകുമാറിളകുന്നോരിളവാതങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളമാൻപേടകളുടെകളിയാട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളമാംനന്ദനമെന്നകളിമലർക്കാവുതന്നിൽ
ജലസീമ്നിവെള്ളവെള്ളേ വിലസീടുംസുധമ്മയിൽ
വലസ്വിമന്തിനിമാരൊത്തലസീടാതെഴുന്നള്ളി
മലർവാടിയതിലകമലർവാടിടാതെക്കൂടി
മലരമ്പഗാത്രിമാരായ്മലരമ്പകളിയാടി
കിളിവാണികളുമായ്ക്കിളിമണിത്തട്ടുതന്നിൽ
ലളിതപ്പുമെത്തയേറിമിളിതപ്രേമമോടേററം
തരളാക്ഷിമാരെലാളിച്ചരുളുമ്പോൾചിത്രസേനൻ
തിരുമുമ്പിൽചേന്നുതൃക്കാൽസരസംവണങ്ങിനാനപ്പോ
മതിയതിലൊരുതോഷമതിയായ്വന്നവനോടായ് [ൾ
ശതമഖനേവംമന്ദസ്മിതമുഖനായിച്ചൊന്നാൻ

൩.

('ഭോഗകാമന്ദിരം' എന്നപോലെ

ചിത്രസേനഗന്ധവ്വേന്ദ്ര ചിത്രസേനാപതേകേൾനീ
അത്രനിന്നെക്കണ്ടതിപ്പോളെത്രനന്നായ്സ്ത്രിരുചിച്ചാൽ
കണ്ടാലല്ലോള്ളാമെന്നാശകൾക്കൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെനി
[ന്നെ
ക്കണ്ടതാശ്ചര്യമാസ്നിന്നെക്കൊണ്ടിപ്പൊഴുണ്ടൊരുകാര്യം

വൃമങ്കതൻപരിണയമാമങ്കംനാടകമിപ്പോൾ
ഈമങ്കമാരാടിയൊന്നുകണ്മാൻകാമിച്ചീടുന്നുഞാൻ
കണ്ടകൾക്കെല്ലാവൎക്കുംകണ്ടകതാരാട്ടുംവണ്ണം
കൊണ്ടാടിക്കൊഴാക്ഷിമാരെക്കൊടിക്കേണമിന്നേരം
നാടകമല്ലപ്പുരസ്ത്രീനാടകാചാൎയ്യനല്ലോനീ
നാടകശാലയിലിന്നീനാടകമൊന്നാടിച്ചാലും
മോടികൾമുറെക്കക്കൂട്ടിമോടിയിൽനടിമാരെല്ലാം
തോടയമങ്ങിനെമേളത്തോടെയങ്ങുതുടങ്ങട്ടേ [ന്നോരു
ആട്ടത്തിന്നിടെക്കോരോരോഗോഷ്ഠിത്തങ്ങൾകാട്ടു
കൂട്ടക്കാരുണ്ടെങ്കിലെല്ലാംകോട്ടക്കവെളിയിൽപോട്ടേ
കൂടിയാട്ടത്തിനുമേളംകൂട്ടിനന്നായ്ക്കൂഴക്കാഞ്ഞാൽ
ചേടികളെശ്ശിക്ഷിപ്പാനുംകൂടിക്കൈനിനക്കുണ്ടല്ലോ
സ്വപ്പതിതാനിപ്രകാരംകല്പിച്ചതുകൈക്കൊണ്ടവൻ
തൃപ്പദതാരിണക്കൂപ്പിസൽപ്രമോദംപോന്നുടനെ
പാകവൈരിനിയോഗങ്ങളാകവെകീടാതെതന്നെ
നാകനാരിമാരെവിളിച്ചാകുലമകന്നുചൊന്നാൻ

൪

(‘ഒട്ടംമൃഗങ്ങളെ’ എന്നപോലെ)

പാൽമൊഴിമാർമണിമാരണിത്താമര
പ്പൂമിഴിമാരേപുലന്നുമോദം
പേർമുഴങ്ങീടുന്നനിങ്ങളിന്നെന്നുടെ
പാമൊഴികെല്ലോട്ടുകേട്ടുകൊൾവിൻ
കാമിതദായകനാൎയ്യരുവീടുമാ
സ്വാമിതൻമുമ്പിലിന്നമ്പിനോടെ

പൂമാതിൻകല്യാണനാടകമാടണം
വാമതനിങ്ങൾതുടങ്ങരുതേ
ഉമ്പർകോൻനാട്ടിലെത്തമ്പുരാനിന്നപ്പൂ
ന്തേൻപെറുംവാണിമാർനിങ്ങളുടെ
സമ്പ്രയോഗങ്ങളെക്കാണ്മതിന്നാശപൂ
ണ്ടമ്പിനോടെന്നോടരുളിച്ചെയ്തു
മെയ്യാഭരണമണിഞ്ഞു[illegible]ഷന്മാ
ക്കയ്യാഭംഗിയെന്ന[illegible]വർണ്ണം
മയ്യല്ക്കണ്ണിമണിമാർ[illegible]ത്തൊരു
മയ്യോക്കിലിപ്പ[illegible]ഴുതല്ല[illegible]വോല്യം
മാനംനടത്തേണമെന്ന[illegible]ലോപര
മാനന്ദമോടുനടന്നിട്ടവൻ
മീനകേതുപ്രിയേ[illegible]ത്തുന്ന
മേനകേതുഷ്ട[illegible]
ഉത്തമേനൽതേ[illegible]ർകുലമതി
ലുത്തമേനല്ല[illegible]
ചിത്തമേറെ[illegible]ത്രുപുറപ്പെട്ടു
നൃത്തമേളംകൊഴുപ്പിച്ചീടുക
അംഭോജനേത്രന്റെ[illegible]പമഞ്ഞുവ
ന്നംഭോധിപുത്രിതൻ[illegible]ല്ലാൻ
രംഭേനീവേണംപോൽ[illegible]നാലുംനത്തനാ
രംഭേപുറപ്പാടെടുപ്പതിന്നും
ഉർവ്വശിയെന്തിയമാന്തംനിൻകാന്തനാ
മുർവ്വീശവീരൻപുരൂരവസ്സും

നിർവിശങ്കമെത്തുംനിൻകൂത്തുകാണുവാൻ
ഗർവശേഷംകരുതീടരുതേ
താമരക്കണ്ണനായ്‌രംഭവരുന്നേരം
താമരപ്പൂമകളായിനീയും
പ്രേമമന്ദാക്ഷാദിയോടേഗളാന്തരേ
ദാമമിന്നക്ഷണമിട്ടിടേണം

യോഷാമണികളശേഷംയഥോചിത
വേഷങ്ങൾകെട്ടിച്ചമഞ്ഞുംപിന്നെ
ശേഷമുള്ളാളുകൾമേളങ്ങൾക്കുംപരി
തോഷമുള്ളപ്പുറപ്പെട്ടുവിൻ
മാരാരിമാധവബ്രഹ്മസുരാസുര
ചാരണഗന്ധർവസിദ്ധന്മാരും
നാരദാദിമുനിമാരുമിഹവന്നു
ചേരുമരങ്ങത്തനേകംജനം

ഊടറിഞ്ഞീടുന്നവർവന്നുടനിട
ക്കൂടുംസഭയെന്നുചിന്തിയാതെ
ആടിയൊടുക്കമബദ്ധത്തിൽചാടിയാ
ല്ലൂടുവാടീടുംചതച്ചീടുംഞാൻ
ഇത്തരമൊക്കെയുംകല്പനകല്പിച്ച
ങ്ങത്തരുണികളെച്ചിത്രസേനൻ
സത്വരംവേഷങ്ങൾകെട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്
നൃത്തംതുടങ്ങിച്ചുത്തുംഗമോദം

ഒന്നിച്ചവരൊത്തുപോയതിലുർവശി
മന്ദിച്ചുപിന്നാലെതാനേതന്നെ

ഇന്ദിരകെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുഭ്രമീപു
രന്ദരഭാമിനിഭംഗിയോടെ
മംഗലദേവതാദേവിതന്റെമഹാ
മംഗലവേഷമോടുവ്വശീയും
രംഗമിണങ്ങുവാനായിപ്പുറപ്പെട്ട
ഭംഗികൾചൊല്ലുന്നതെങ്ങിനെഞാൻ

നീണ്ടിരുണ്ടഗ്രംചുരുണ്ടുകൊണ്ടേവരും
കൊണ്ടാടുമോമനക്കുന്തളവും
കണ്ടാലഴകുള്ളകാർവരിവണ്ടിനു
കുണ്ഠിതംകൂട്ടുംകുറുനിരയും
മിന്നല്പിണരോടെതിത്തടുത്തുനേരെ
നിന്നുചിണങ്ങുംമണികൾകൊണ്ടു
സന്നംകുലന്നുജഗത്രയമാകവേ
മിന്നുന്നപൊന്നിൻകിരീടമത്തും
ബാലമൃഗാങ്കനുതോലിതട്ടീടുന്ന
ഫാലേവിളങ്ങുംതിലകപ്പൊട്ടും
നീലാരവിന്ദദളത്തിനുമാനസേ
മാലണയുന്നമിഴിയിണയും

ചിത്തജൻതന്നുടെവില്ലിനെക്കാളതി
ചിത്രമാംചില്ലിക്കൊടിയിണയും
നിത്യവുംകാമിജനങ്ങൾതന്നുൾത്താരിൽ
തത്തിക്കളിക്കുംകടാക്ഷങ്ങളും
മാലതീബാണന്റെചേലെഴുംദപ്പണം
പോലെവിളങ്ങുംകപോലങ്ങളും

കാലേവിരിഞ്ഞതിലമലരിന്നക
മാലേശിടുന്നോരുനാസികയും
കൎണ്ണവിളങ്ങുംരമണീയമായുള്ള
കുണ്ഡലകാന്തികൾകൊണ്ടുപാരം
ഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങൾവിളങ്ങുംപ്രകാരങ്ങൾ
വൎണ്ണിപ്പതിന്നതിദണ്ഡമത്രേ
പല്ലവങ്ങൾക്കുംപവിഴങ്ങൾക്കുംപര
മല്ലൽവളൎക്കുന്നചുണ്ടുരണ്ടും
നല്ലകുരുക്കുററിമുല്ലമൊട്ടിനുള്ള
ചൊല്ലുകളയുന്നപല്ലുകളും
അരവിന്ദനാഭന്റെകരളിന്നുനന്നായി
ക്കരളുന്നനൻമൃദുസ്മിതരുചിയും
ശരദിന്ദുതന്നോടേററമൊന്നമൎച്ചെയ്തു
വിരുതൊന്നുവാങ്ങിനതിരുമുഖവും
നല്ലവലമ്പിരിശ്ശംഖിനോടെത്രയും
മല്ലടിച്ചീടുംഗളതലത്തിൽ
ഉല്ലസിച്ചീടുന്നപൊന്മണിമാലയും
നല്ലമണിമയഹാരങ്ങളും
മേരുമലയോടടുത്തെതിൎത്തീടുന്ന
ചാരുമുലയുംകരങ്ങൾതന്നിൽ
ചേരുമക്കങ്കണമോതിരങ്ങൾനല്ല
സാരമാംസാരസമാലികയും
ആലിലക്കൊത്തോരണിവയറുംചാരു
നീലിമചേരുന്നരോമാളിയും

ചാലേവലിത്രയമോമൽക്കടന്നുടി
പോലേയിളങ്ങുംകൊടിനടുവും
പൊന്മയവൃന്ദകിൽപ്പട്ടുചാൎത്തിമീതെ
നന്മയിൽചേൎത്താരുകാഞ്ചികളും
വന്മദമോടുകരീന്ദ്രകരംപാരം
സമ്മതിച്ചീടുംതുടയിണയും
പങ്കമകന്നോരുകേതകീമൊട്ടിനോ
ടങ്കംപൊരുതുന്നജംഘകളും
പങ്കജംതോല്ക്കുമടിമലരുമണി
ത്തിങ്കൾക്കീറൊത്തനഖരുചിയും
ഉൾക്കൊണ്ടമോദമീവണ്ണമോരോരോടി
കൈക്കൊണ്ടവൾവേഗംപോകുമപ്പോൾ
ചൊല്ക്കൊണ്ടുമന്മദനെന്നൊരുഗന്ധൎവ്വൻ
കല്ക്കണ്ടവാണിയെക്കാണ്കമൂലം
വല്ലാതെകാമാൎത്തിവമ്പിച്ചുകൊണ്ടവൻ
നില്ലാതെപിമ്പേയടുത്തുകൂടി
നല്ലതരമെന്നുറച്ചന്നവളോടു
കില്ലതുവിട്ടുകഥിച്ചീടിനാൻ

൭.

(‘ഗോപകുമാരകൻ’ എന്നപോലെ)-

ഇന്ദിരാകൃതികെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടൊ
രിന്ദിന്ദിരോല്പൽകചേരസ

മെന്നൊന്നുറച്ചുഞാൻചൊല്ലുന്നതുതെല്ലു
നിന്നൊന്നുകേൾക്കേണമേ
നിശ്ശിടയില്ലിതുകേൾക്കുമ്പോൾളെന്നൊടെൻറ
കശ്ശടിക്കല്ലെന്നാകിൽ, ചൊന്ന
തശ്ശടാവേണ്ടിക്കിടന്നില്ലെന്നുള്ളടി
ക്കിശ്ശിടവന്നെങ്കിലോ
എങ്കലിന്നുണ്ടോരുസങ്കടമായതു
പെൺകുലത്തിങ്കമാലേ, കേട്ടു
നിങ്കലല്പംകനിവുണ്ടാകിലേമന
സ്സിങ്കലുള്ളതൽതീരു
പൂത്തുകൊണ്ടോരുകയല്പമല്ലീശര
നാത്തുകൊണ്ടെത്തീടുന്നു, അതു
പാത്തുകണ്ടെന്നെനീപാത്തുകൊണ്ടീടാതെ
കാത്തുകൊണ്ടീടവേണം
നിന്മോടിചേന്നുവിളങ്ങുന്നപോർമുല
പ്പൊന്മൊടിലാണെഴുന്നു, ഉന്മദം
തെമ്മാടിയായ്യോരതങ്ങലർസായകൻ
നമ്മോടിടഞ്ഞീടുന്നു
എന്തുവ്വരേശൻമനുഷ്യനവൻതവ
ബന്ധുവാംദുമ്മടൻഞാൻ, ദിവ്യ
ഗന്ധവ്വവീരനെന്നോക്കഭവതിക്കൊ
രന്തവ്വിഷാദംവേണ്ട
ചന്തംകലന്നചടുലാക്ഷിനിന്മുല
പ്പന്തിങ്കലൊന്നുചേക്ക, നിന

ക്കെന്തികലാണഭിലാഷംഞാനായതി
ന്നെന്തെങ്കിലുംതരുവൻ
മാരൻപെരുമാരിചോരുംപടിമഹാ
ക്രൂരമ്പയച്ചീടുന്നു,ഇത്ര
നേരമ്പോക്കെന്നുനിന്നെക്കൊല്ലിനിക്കൊരു
ഘോരംപൊറുതിയില്ല
മല്ലവിലോചനേതേഞ്ചോരിവായ്മലർ
നല്ലവികാരമോടേ,തന്നു
തെല്ലുവിനോദിച്ചുപിന്നെതൃഷ്ണിക്കിലു
മില്ലവിഷാദമേതും
എന്നാണിതെന്നുടെകണ്ണുരണ്ടാണിതു
പിന്നെഞാനേവരോടും,എന്നെ
കൊന്നാലുംചാടിപ്പറഞ്ഞുപോമെന്നൊരു
സന്ദേഹംവേണ്ടതെല്ലും
അമ്പൊരഞ്ചുള്ളോരനംഗനെട്ടത്തെന്നെ
പ്പമ്പരംചുററിക്കുന്നു,നിൻെറ
പമ്പരപ്പോർമ്മുലചേർത്താന്നുപുല്ലാസ്സി
ലമ്പരപ്പാകുംകാര്യം
അത്യാമയമവൻകാൽപിടിച്ചുയാചി
ച്ചിതമനേകംചൊല്ലി,തല
കുത്തിമറിഞ്ഞിട്ടുമുത്തമതന്നുടെ
ചിത്തമിളകില്ലേതും

൩

('താത്തയ്യൽ' എന്നപോലെ)

ഈവിധമവൻനാനാവിധവചനങ്ങൾ
ആവിധുമുഖികേട്ടിട്ടാത്തകോപാൽ
കടമിഴിചുവപ്പിച്ചുൽക്കടതരഭാവത്തോടെ
കടിയനാമവനോടുകടന്നുചൊന്നാൾ
ചട്ടംവിട്ടിനിനീയിക്കൂട്ടമെന്നോടുചൊല്ലുകിൽ
ആട്ടിക്കണ്ണുകൾപൊട്ടിച്ചയക്കുംനിന്നെ
അണിമതിമുഖിമാർക്കോരണിമണിയാകുമെന്നിൽ
അണവാൻനീവിചാരിച്ചതതിചതുരം
ആടൽവിട്ടെന്നോടരിയാടാമോനിനക്കേവം
മൂഢനിമറയത്തുപോടവേഗം
വഴിക്കേടായേതോകണ്ടവഴിക്കാരെപ്പുല്കിക്കാലം
കഴിക്കുവാനിനിക്കുമെല്ലപ്പഴക്കമുണ്ടോ
ഞാനാരെന്നതുംബുദ്ധിഹീനനീയാരെന്നതും
മാനസേനിനക്കാതെമദിച്ചിടൊന്നോ
പുരുഹൂതാപമൻവീരൻപുത്രരവസ്സെന്നല്ലോവൻ
വരനിനിക്കോർക്കപടുവങ്കപ്രഭോ
ഈവകകച്ചവടത്തിന്നാശ്ശുനോക്കിക്കൊണ്ടു
മേവുകയല്ലേടാഞാൻമന്ദബുദ്ധേ
കരിക്കട്ടനിറംചേരുമൊൽകൃഷ്ണകടനിൽ
ഓരയന്നപ്പിടെക്കളിരുചിയുണ്ടാമോ
പീയൂഷമെന്നുംപാനംചെയ്യുന്നസുകൃതികൾ
മദ്യത്താലിക്കാടികുടിച്ചിടുമോ

അവധ്യാവിട്ടരചെരസ്ഥാരവനെധിക്കരിച്ചുടൻ
അവൾപോയരങ്ങത്തുന്നൃത്തംതുടങ്ങി
പിന്നെയുമതിമോഹംപിന്നാക്കമാവാഞ്ഞവൻ
പിന്നെപ്പെൺകൂത്തുകാണ്മാൻചെന്നുകൂടി
അവളുടെമുഖവുംപാർത്തവനാനന്ദംകാണ്മാ
അവസരംകൂടാതെകണ്ടെവിടെനിന്നാൻ [ൻ

൧.

('മതിമാനാകിയകാശ്യപൻ' എന്നപോലെ)

ആടലകന്നല്പസാക്ഷികളുത്തമിന
മാടിനകൂത്തുകഴിഞ്ഞുടനേ
അവിരളരസമൊടുകാണികൾപലവിധ
മുപരവരായധിപിരിയുമ്പോൾ
നന്ദിയൊടുവ്വശിതാനുംനൃപതിയു
മന്യോന്യംമലർവനദേശേ
നയനംകൊണ്ടഥസംഗസ്ഥലമത്ര
നിയമിച്ചങ്ങുപിരിഞ്ഞുമുദാ
മത്തസ്ത്രീമണിതന്മുഖമതിൽനിജ
മൽക്കണ്ണുകൾനട്ടവിടെ
മരുവിനഭൂമീദനത്തുപൊഴുതവരുടെ
പരവിൻസ്ഥാനമറിഞ്ഞുവശാ
സാരമറിഞ്ഞവനുടെധിഷണാ
സാരവിശേഷമതുള്ളും

സരസതരംഹൃദിസതതമെഴുന്നൊരു
സരസിജശരനുടെവിരുതല്ലൊ
കന്നൽക്കാർകുഴലാളാമുർവ്വശി
യെന്നാലെൻപണികണ്ടൊട്ടേ
കമ്പമിളച്ചിന്നുടനവളെവെടപ്പിലൊ
രമ്പിളിപിണച്ചിട്ടൊരുകാര്യം
ഉള്ളിലഹമ്മതിതള്ളിടുമവളുടെ
തുള്ളലതൊന്നിനിനിർത്തേണം
ഉഡുപതിമുഖിയുടെസങ്കേതസ്ഥല
മുടനതിവേഗമണഞ്ഞിനിഞാൻ
മംഗലതുപിണിതന്നുടെസംഗമ
മങ്ങുലഭിച്ചീഹപോന്നിടുവൻ
മതിയതിലിത്ഥമുറച്ചിട്ടവനു
ന്മദയെച്ചെന്നുവിളച്ചുടനെ
ഉദിതമുദാവിജനത്തിൽവരുത്തി
ട്ടിതിതരമോത്തുപറഞ്ഞുപരം

൮

(താരകനാകുമസുരൻ എന്നപോലെ)

ഉന്മദേകേളസമാനേപര
മുന്മദേഭോഷമയാനേ
നമ്മുടെഭാഗ്യാൽതരത്തിലിപ്പോ
ളിമ്മാർഗ്ഗേനിന്നെക്കണ്ടെത്തി

സൌന്ദൎയ്യസാരക്കുഴമ്പേദിവ്യ
സുന്ദരിമാർകുലക്കുമ്പേ
അന്ന്യനുപകാരംചെയ്വാനിന്നു
നിന്നെപ്പോലാരൊന്നുചൊല്വാൻ.
ഇണ്ടലൊഴിച്ചെന്നെപ്പാരംകാത്തു
കൊണ്ടാലുംനിയിത്തുനേരം
ഉണ്ടാകോരോസങ്കടമെല്ലാംചൊവ്വി
കൊണ്ടാലുംഞാനുള്ളുചൊല്ലാം
മീനധ്വജാഗ്നിപരന്നുകഴൽ
മീനാക്ഷിചുട്ടെരിയുന്നു
സൂനാസ്ത്രബാണങ്ങളേററുമന
സ്സൂനമായ്വല്ലാതെതോററു
ഭാസുരമായോരുഭംഗിചൊല്വാൻ
വാസനയില്ലെൻനതാംഗി
ശാസിച്ചുമന്മഥനിന്നുചക്ര
ശ്വാസംവലിപ്പിച്ചിടുന്നു
ബാധിക്കാതെനിൻപ്രയോഗംകൊണ്ടു
രോധിക്കമാരനെവേഗം
സാധാരണയാക്കിടൊല്ലേഇനി
ക്കാധാരംമററാരുമില്ലേ
ഗന്ധൎവ്വനേവംപറഞ്ഞുഅവ
ളെന്തെന്നില്ലാതെതെളിഞ്ഞു
അന്തികേവന്നവനിത്ഥംചൊന്നാ
തെന്തോതിരിഞ്ഞതില്ലൎത്ഥം

എന്നെഭ്രമിക്കകൊണ്ടൊപറ
യുന്നതുമുന്മത്തംകൊണ്ടൊ
സന്ദേഹമുണ്ടിങ്ങുബോദ്ധ്യംതെല്ലും
വന്നില്ലിവനുടെസാദ്ധ്യം
എന്നിവപാൎത്ഥവൾനിന്നാളവൻ
തന്നോടുചിന്നിട്ടുചൊന്നാൾ
എന്നാലതങ്ങിനെതന്നെക്കൂടെ
വന്നാലുംനിയിപ്പോൾതന്നെ
ഉത്തരമായവൾതന്റെനല്ലൊ
രുത്തരംകേട്ടവൻതന്റെ
ചിത്തമിളിച്ചുവുളിച്ചുകാൎയ്യം
വ്യക്തമായങ്ങൊട്ടുരച്ചു
തേൻവാണിമാരണിമാലെപാരാ
തെൻവാണികേളയിപോലെ
ഭാവിച്ചകാൎയ്യമിതല്ല,ഉത്ത
മാവാംമനസ്സില്ലെന്നില്ല
കാൎവ്വൎണ്ണവേണിമാർഭൂഷാപൂൎണ്ണ
ലാവണ്യസാരപീയൂഷേ
ആവിലമുള്ളതുപോട്ടെതെല്ലു
സാവധാനംവന്നിടട്ടെ
ഉൎവ്വശിയെഞാൻഭ്രമിച്ചുകഴൽ
ദുൎവ്വാശിവിട്ടുനമിച്ചു
ആവശ്യകാൎയ്യമുരച്ചുഅവൾ
ദുൎവ്വാക്കുകൊണ്ടെന്നെതാച്ചു

ഭേരാത്തഭാവംനടിച്ചുപുളി
ശ്ശേരികുടിപ്പിച്ചയച്ചു
ഇത്തൊഴിൽചെയ്യുവൻതന്നെഒന്നു
പററിപ്പതിന്നുടൻതന്നെ
ഇഷ്ട്യാനിചെയ്യുസഹായംകൊണ്ടു
കൊട്ടിപ്പാനുണ്ടൊരുപായം
മന്ദംമഹിതസൌജന്യൻരാജ
മാന്യൻപുത്രരവമന്നൻ
സങ്കേതപ്പൂങ്കാവിലെത്തുംമുമ്പെ
ശങ്കേതരമവളെത്തും
ഗൂഢമായ്ഞാനുംമറഞ്ഞുനിന്നാ
ങ്ങൂട്ടുകളെല്ലാമറിഞ്ഞു

ഉർവ്വശിതൻവേഷംകെട്ടിനീയും
നിർവ്വിശങ്കംമോടികൂട്ടി
ഭൂമിപനെപ്പഥിതട്ടിപ്പോട്ടു
താമസിപ്പിക്കവെകിട്ടി

ആയിടകൊണ്ടെന്റെകാര്യംനേടാ
മായതിനിങ്ങുണ്ടുധൈര്യം
രാജഭോഗംകൈക്കലാക്കാംനിന്നാ
ക്കാജാതിസൌഖ്യവുമെല്ലാം
എന്നതുമല്ലിന്നിനിക്കുംഅവൾ
തന്നുടെസംഗംലഭിക്കും
എന്നെപ്പോലീവകസൂത്രംആർക്കി
അന്നത്തിൽതോന്നുന്നുചിത്രം

തന്മതംകേട്ടടൻനാളീകാക്ഷി
സമ്മതിച്ചപ്പോട്ടമ്മളി
വിദ്യാധരിയുംരസിച്ചഅതി
നുദ്യോഗമോടെതിരിച്ച
ഏറിയമോടികൈക്കൊണ്ടുവേഷം
മാറിയവൾപോയിക്കൊണ്ടു
പ്രീതയായ്ചെന്നുടനെത്തിരാജ
പാതയിലങ്ങിനെലാത്തി

൯.

('കൊണ്ടൽവേണിയാൾ' എന്നപോലെ)

മന്നിടപതിമാന്യനംമുദാ
നിന്നീടും വഴിതന്നിലപ്പോൾ
ചന്നുടനത്തുനേരമ്മൃഗിപൻ
തന്നോടായവളേവം ചൊന്നാൾ
ഇത്രനേരവുംതാനേഞാൻതവ
യാത്രയുംകാത്തുഭൂമിപതേ
അത്രസങ്കേതവാടിയിൽവാണേ
നിത്രവൈകിയതെന്തിതഹോ
മറേറാരോമധുവാണിമാർകളിൽ
മുററുമാശമുഴക്കയാലേ
ചട്ടറിപ്പററിനടന്നുതാമസം
പററിപ്പോയെന്നുതോന്നീടുന്നു

ബന്ധുകാധരിമാരുടെലീലാ
ബന്ധത്തിൽചെന്നുപെട്ടുപോയോ
ബന്ധംതാമസത്തിന്നെന്തെന്നുനി
ർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ലഞാനുമിപ്പോൾ
എന്നിരിക്കിലുമസ്സമേഷ്ഠദി
വന്നിരിക്കുന്നുവാരിജാസ്യൻ

സുന്ദരാംഗൻഭവാനൊഴിഞ്ഞിനി
ക്കിന്നൊരാശ്രയമാരുള്ളതും
മുന്നംകല്പിച്ചസങ്കേതസ്ഥലം
തന്നിൽകാണാഞ്ഞുകാരണത്താൽ
അന്വേഷിച്ചുപുറപ്പെട്ടുഞാനു
മെന്നുള്ളതുള്ളിലോർത്തീടേണം
പങ്കജാസ്യശരങ്ങളേല്ക്കയാൽ
സങ്കേതംതന്നിലെത്തുവോളം

സങ്കടംസഹിക്കാവതല്ലിഹ
സംക്രീഡിക്കനാംസന്തോഷത്താൽ
ഗർവ്വശീലയാമുന്മദാതാനു
മുർവ്വശീവേഷമാസ്ഥേനേവം
സർവ്വരാജാക്കന്മാരിൽമുമ്പനാ
മുർവ്വരാപനോടോതിയപ്പോൾ

ചഞ്ചലാക്ഷിയാകുമവളുടെ
വഞ്ചനയിതെന്നോർത്തീടാതെ
പുഞ്ചിരിപൂണ്ടുപുരുവംശജൻ
പഞ്ചബാണക്കളിക്കൊരുങ്ങി

ഉത്തരീയമഴിച്ചുതാന്തന്നെ
വിസ്തരിച്ചുവിരിച്ചുമോദാൽ
സത്വരംശയിച്ചന്നവരൊത്തു
ചിത്തജോത്സവമാരംഭിച്ചാർ
ഏറെച്ചൊല്ലുന്നതെന്തിഹനൃപ
വീരനുകിണ്ടംപററിയല്ലോ
മാരമാൽപെട്ടന്നൊക്കത്തപവി
ചാരമുണ്ടാമോതെല്ലുപോലും

൧൦.

('കോപംമുഴുത്തുമുസലിയുമപ്പോൾ' എന്നപോലെ)

രാജാവംശോത്തമന്മാരായ
രാജപുത്രാത്മജനായനാരെന്നോർ
വ്യാജമറിഞ്ഞിടാതുനന്ദയൊത്തു
യോജിച്ചുവിടെരമിച്ചീടുമപ്പോൾ
പുഷ്ടശ്രീപൂണ്ടോരുഭ്രൂവരവേഷം
കെട്ടിച്ചമഞ്ഞതിനെകൂടുമോടെ
പൊട്ടപ്പോരേറുമാകുഞ്ഞനോടൊത്തു
ചട്ടററസങ്കേതവാടിയിലപ്പോൾ
എന്നായതാക്ഷിയാമുച്ചശിതനെ
കാണാക്കുകാരണമായവനന്നു
കേണുഴന്നപ്പുഷ്പവാടിയിൽവെച്ചു
കാണിച്ചുശോഷികളെങ്ങിനെചൊൽവൂ
തല്പംകേറിമലച്ചുശയിച്ചു
ക്ഷിപ്രംചിടത്തെഴുന്നാറുവസിച്ചു

അപ്പങ്കജാക്ഷിയെത്തന്നെനിനച്ചു
മെല്ലംകിടന്നുപകച്ചാലോചിച്ചു
ഇന്ദിവരാക്ഷിയാളിന്നിവിടെക്കു
വന്നീടുവാനെന്തുതാമസമയ്യോ
എന്നുടെമാററിത്തംകൊണ്ടവളിന്നു
വന്നീടുകില്ലെന്നടിക്കിലാമെന്നോ
പുണ്യവാനായോരുഭൂപതിതാനും
പുണ്ഡരീകാക്ഷിയുംതങ്ങളിൽമൂന്നാം
കണ്ണിണകൊണ്ടുകുറിച്ചോരുകേളി
മണ്ഡപംമാറിപ്പോയെന്നുവരാമോ
എന്നിവപാരമുൾത്താരതിലോൎത്തും
വന്നീടുന്നുണ്ടോയെന്നങ്ങിനെപാൎത്തും
കന്ദൎപ്പബാണങ്ങളേററുവിയൎത്തും
മന്ദാക്ഷമാനധൈൎയ്യാദികൾനേൎത്തും
കാമരസമോൎത്തുകമ്പമിയന്നു
താമരസാക്ഷിവരുന്നതുനോക്കി
താമരബാണൻെറകോമരമായി
പൂമരവാടിയിലോടിനടന്നും
മിന്നുന്നപൂമയമെത്തയതിന്മേൽ
പിന്നെയുംചെന്നുകിടന്നെഴുന്നേററും
തന്നംഗഭംഗികളോൎത്തുരസിച്ചും
തന്വംഗിതൻവരവങ്ങിനെപാൎത്തും
ചെട്ടപൊളിയാതെകണ്ടുടൻതാനേ
പ്പെട്ടോരുകാൎയ്യംകരസ്ഥമതാക്കി

പെട്ടെന്നു ചാടേണമിന്നിതു ചോദ്യ
പ്പെട്ടാൽ തരക്കേടുണ്ടെന്നു നിനച്ചും
മട്ടലർബാണന്റെ മാർഗ്ഗണമേററു
മട്ടല്പമണ്ഡപത്തട്ടിനു ചുററും
പൊട്ടൻകടിച്ചോരു പല്ലിനെപ്പോലെ
പൊട്ടൻകിടന്നങ്ങുലഞ്ഞുമലഞ്ഞു
ഇത്തരം മന്നവനിത്തിരിനേരം
ചിത്തഭ്രമംകൊണ്ടുകാട്ടിയതെല്ലാം
ചിത്തജസ്വാമിക്കുമില്ലൊരുനല്ല
തത്വമതെങ്ങിനെ ഞാനുരചെയ്യു

൮൮.

('ശാരദശശി' എന്നപോലെ)

മന്മഥനൃപമുടിമണിയുടെമഹിതജയധ്വജത്തിലേററം
നന്മയാലിളകിടുമഴകിനകനകപതാകപോലെ
ഉന്മദതരളിതഘൃണമെഴുമുപ്പശിവന്നീടുന്നപ്പോൾ
ദുർമ്മദമിളകിനദുർമ്മദനഴകൊടുകാണായ്വന്നു
കാറണിമണികുഴലഴകിലഴച്ചുചെരിച്ചുകെട്ടിയതിൽ
താരണിമണിമുത്തുമാലകൾചൂടിനമോടികളും
അഞ്ചിതനളിനമണിഞ്ഞിടുമളികുലമെന്നപോലെമി
ഞ്ചിതതരമരമിളകിടുമളകവില്ലക്കങ്ങളും [ന്നി
ഭാസുരതിലമലർതോററുപരക്കംപായുംനാസാതന്നിൽ
വാസവമണികൃതനാസാമണിവിളയാട്ടങ്ങളും
തങ്കമണിപ്രഭതങ്കിടുമഴകിനതാടങ്കത്താലവൾ
തങ്കവിളിണകൾവിളങ്ങിയെഴുംകളകാന്തികളും

മദനനരപ്പധകറിയിട്ടുമക്ഷതമഞ്ഞളിന്നുചേരും
മദഭരമഖിലമകററിട്ടുമതിമൃദുലാധരവും
കുറുമൊഴിമുല്ലകൾതന്നുകുളുൎത്തിവെല്ലുംപുല്ലുംപഞ്ച
ശരപരവശരുടെനെഞ്ചുരുകുന്നൊരുപുഞ്ചിരിയും
ശാരദഹിമകിരണാമലവദനവുമായതിങ്ങുലേററം
ചാരുതയൊടുമുടനിളകിനമദനവികാരങ്ങളും
മിന്നുംകുഴൽമണിമണിമയതരളിതഹാരങ്ങളാലേററം
ചിന്നുംകളകളഗളതലമംഗളഭംഗികളും
കങ്കണനികരമണിഞ്ഞുവിളങ്ങിനകൈകൾരണ്ടുംമാര
നങ്കണമായ്യൊരുമാറിട്ടുമഴകിനമാറിടവും
പൊങ്ങിനപൊൻഗിരിപൊങ്ങിനപോലെവളൎന്നിട
[തിങ്ങിപ്പൊങ്ങിപ്പാരം
തങ്ങളിൽനിന്നുപിണങ്ങുംകുചകലശങ്ങൾരണ്ടും
ചലദലമോടുമിടഞ്ഞിടുമണിവയർകാന്തിതേടുംരോമാ
വലിയുംത്രിവലികൾകൊടിനടുവലഘുനിതംബങ്ങളും
ഘനകസവെഴുമതിമൃദുതുകിൽവടിവതിന്മീതെചെന്തീ
ക്കനൽനിറമിളകിനകളതരകാഞ്ചനകാഞ്ചികളും
കളഭകരത്തൊടെതിൎത്തൊരുതുടകൾകണങ്കാലുകളും
[പൊന്നിൻ
തളകളണിഞ്ഞൊരുതളിരൊളിചരണവിലാസങ്ങളും
പൊന്മദഭരമതുപിന്തിരിയുംതനുകാന്തികളുംപാരം
വന്മദതരളമരാളസമാനസുയാനങ്ങളും
ഇങ്ങിനെതിങ്ങിനഭംഗിവിളങ്ങിനമംഗലാംഗിതാനും
അങ്ങിനെയുന്മദനാങ്കമങ്കംരതിരംഗംചേൎന്നാൽ

൫൨.

പാന.

നാകകാമിനിമാരിൽമികച്ചോരു
നാഗഗാമിനിചാരത്തണഞ്ഞപ്പോൾ
ലോകകണ്ടകനുള്ളത്തിൽപേടിയു
ണ്ടാകകൊണ്ടുചരുങ്ങിയൊന്നെങ്കിലും
അപ്പുരങ്ങളശേഷംനടിക്കാതെ
തല്പരഭ്രുതവാണിയെദുർമ്മദൻ
ക്ഷിപ്രംചെന്നുതഴുകിനാൻചന്ദ്രനെ
കെല്പെഴുംരാഹുബാധിച്ചീടുംപോലെ
കാളുംകാന്തികൊണ്ടിന്ദുബിംബത്തിനെ
ക്കാളുംകൌതുകംകത്തുന്നമണ്ഡപേ
ആളുമുന്നതമോദേനപിന്നെര
ണ്ടാളുമൊന്നിച്ചുകപ്പെട്ടനന്തരം
മൂഢന്മാർകളിൽമൂപ്പനാംദുർമ്മദൻ
പ്രൌഢയാകുംപ്രമദാമണിതന്നെ
ഗാഢഗാഢംപുണർന്നുപുണർന്നതി
ത്രുഢമോദമവളോടുരചെയ്തു.
താമസീശസമാനനേനീയിത്ര
താമസിക്കുവാൻകാരണമെന്തെടോ
യാമിനീവ്യഥാപോകുന്നിതുനാളെ
യാമിനീനിന്നമാതങ്ങളൊക്കയും

ക്കൂടിയാട്ടംസമീപിച്ചുനീകനി
യോടുദൃഷ്ടിയാൽകാട്ടിയസങ്കേത
വാടിപെട്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടുഞാനിട്ടു
ക്കൂടിയിട്ടോരുയാമമതായല്ലോ
മോടികൂട്ടിനീമുന്നമണഞ്ഞീടു
മാടലൊട്ടുമില്ലെന്നോർത്തിതുവരെ
പാടുപെട്ടുപരുങ്ങിഞാനിത്തരം
കേടുതട്ടുവാനെന്തൊരുകാരണം
നാടുവിട്ടുപിഴച്ചൊരുമാർഗ്ഗത്തിൽ
ക്കൂടിനട്ടംതിരിഞ്ഞുനടക്കയോ
ഊടുകിട്ടിയതില്ലനിമിത്തമെ
ന്നോടുപെട്ടെന്നുചൊല്ലുകവല്ലഭേ
പാടിവട്ടംപിടിക്കുന്നതൊത്തുനി
ന്നാടിവട്ടണിപ്പോർമുലമാർമണേ
വാടിമട്ടിയോംമാനസംവൈകാതെ
വാടിമട്ടോൽമൊഴിനീമമാന്തികേ
ചാടിപെട്ടെന്നുപോരുകണക്കില
മ്പോടുദുഷ്ടനാംപുഷ്പായുധനെന്നെ
പേടികാട്ടിയടുത്തിഷുതൂകിനാൻ
പേടദൃഷ്ടിമാർമൗലേമയക്കുന്നു
മാടിമറ്റിച്ചുവട്ടക്കളൂർമുല
മൂടിയിട്ടോരുമെച്ചമാംകച്ചയും
ച്ചേടിപെട്ടിടാതൊക്കയുമിന്നൊഴി
ച്ചീടുമട്ടോൽമൊഴിനീമടിയാതെ

നേടിയിട്ടുള്ളപുണ്യത്താൽനാമൊത്തു
കൂടിയൊട്ടുപരിചയിച്ചില്ലയോ
തേടിനട്ടുള്ളലജ്ജകളഞ്ഞുകൊ
ണ്ടോടിവെട്ടുകമാരമഹാരണം
ചോട്ടതൊട്ടുവിചാരിച്ചുമന്മഥ
ച്ചൂടുതട്ടിവലയുന്നോരെന്നെനീ
പാട്ടുപാട്ടിലണച്ചുപുണരാഞ്ഞിൽ
പാടുപെട്ടോരനംഗനടങ്ങുമാ
ധാടികാട്ടിസകലാക്ഷമുറ്റംകന
ക്കേട്ടുതട്ടിപ്പാർവമ്പനെന്നിങ്ങിനെ
മൂഢരിട്ടുപുകഴ്ത്തുന്നൊരംഗജ
നോട്ടുവെട്ടുന്നകമെന്തെങ്കിലും
ഞാടൽതട്ടാതന്നഞ്ഞലർസായക
ക്രീഡയുത്സ്യാതകൃതികളുക്കുമ്പോൾ
മൂഢരട്ടുവർമ്പാണനെഴുന്നേററു
മൂട്ടുതട്ടിനടക്കുംപൊട്ടക്കനെ
കുള്ളംകൊണ്ടുപുത്രരവസ്സായോരു
കള്ളൻകൊണ്ടുപിടിച്ചിവരെചാന്നപ്പോൾ
പുള്ളിമാൻമിഴിയാളിതുപായമെ
ന്നുള്ളത്തുള്ളിലശേഷമറിയാതെ
വല്ലഭതപമിയലുംവസുന്ധരാ
വല്ലഭൻവിമലാശയനെന്നുടെ
വല്ലഭനിതെന്നോർത്തുനിശീഥിനി
വല്ലഭമുഖിയാളുമോതിടിനാൾ

ഇന്നുപോരുംവഴിക്കതിലോത്തമ
വന്നുപാരംവെടികൾപറകയാൽ
നിന്നുപോയതുകേട്ടുഞാൻതാമസം
വന്നുപോയതതുകൊണ്ടാണിങ്ങിനെ
എന്നുരച്ചവൻതന്നുരസികച
ക്കന്നരച്ചുമുറുകെത്തഴുകവാൻ
ഇന്ദുരശ്മികളിളപ്പംവരുത്തുന്ന
സുന്ദരസ്മിതംതൂകിയണഞ്ഞുടൻ
കസ്തിനില്പമാംകാഞ്ചനക്കുറ്റിമേൽ
കല്പവല്ലികയറുംകണക്കിനെ
ദർപ്പമുല്ലസിച്ചീടുമവനെക്ക
ന്ദർപ്പവല്ലിയാളാശ്രയിച്ചീടിനാൾ
സമ്പ്രതിവിടുവാക്കെന്തിനോതുന്നു
സമ്പ്രതിപത്തിയോടവർതങ്ങളിൽ
സംഭൃതാനന്ദംസംക്രീഡിച്ചീടിനാ
സമ്പ്രദായങ്ങൾസാമ്പ്രതംകേൾക്കുവിൻ

൧൩.

('താമരക്കണ്ണൻ' എന്നപോലെ)

സർവ്വശീതകരാസ്യമാർതൊഴു
മുർവ്വശീതടവെന്നിയെ
ഉർവ്വീശവേഷമാണ്ടുഷ്ടനാ
ത്തിർവ്വീശങ്കമാരങ്ങിനെ

ശ്രീമയങ്ങാതെമിന്നുംസങ്കേത
ഭൂമിയിൽമണിമണ്ഡപേ
പ്രേമയമൂട്ടതല്പമാശ്രയി
ച്ചാമയമകന്നാദരാൽ
കൃത്രിമങ്ങളറിയാതെന്നുവ
രോത്തമനിതെന്നോർത്തഘോ
മത്തമന്മഥനർത്തനോത്സവ
മുത്തമാംഗിതുടങ്ങിനാൾ
ഒട്ടേറക്കാലംമോഹിച്ചൊരി
കെട്ടേറെപ്പാട്ടുപെട്ടിട്ടും
വട്ടപ്പോർമുലകിട്ടാതെഗോപി
തൊട്ടുപോന്നവനന്നേരം
തട്ടിക്കേറിയതന്നാപിയുംതന്റെ
തട്ടിപ്പിൽപാട്ടിലാകയാൽ
പെട്ടസന്തോഷമാത്തുവാൻഫണി
ശ്രേഷ്ഠനംപണിയാസ്സുരം
ത്തുഷ്ടിയോടുമുറുക്കിയുംമുടി
കെട്ടിനന്നായ്മുറുക്കിയും
പാട്ടിലൊത്തുവസിക്കയുംമൂളി
പ്പാട്ടുപാടിരസിക്കയും
കങ്കണങ്ങൾപൊടികയുംലന്മ
കങ്കണകൾപൊടികയും
സംഭോഗാദിതുടങ്ങിയുംശര
മംഭോജാസ്യനൊടുങ്ങിയും

ത്താർകുലങ്ങൾകൊഴികയുംനീല
വാർകുഴൽകെട്ടഴികയും
ഹാരംപൊട്ടിത്തെറിക്കയുംമനോ
ഹാരിമാരൻകയക്കയും
സീല്ക്കാരമൊന്നുകൂടിയുംമുഗ്ദ്ധ
വാക്കോരോന്നുരിയാടിയും
പൊറങ്ങളുകൾപുലമ്പിയുംഫുല്ല
പ്പൂന്തില്ലകിത്തുളുമ്പിയും
കങ്കണാദികലങ്ങിയുംതില
കംക്രമേണമയങ്ങിയും
കള്ളത്തട്ടിപ്പുതോക്കയുംകാട്ടു
കള്ളനുള്ളാൽച്ചിരിക്കയും
ഒപ്പവല്ലതുംകേൾക്കയുംഭയം
വാപ്പുഭൂപനെന്നോക്കയും
കൂടക്കൂടവൾകാണാതേനാലു
പാടുമങ്ങവൻനോക്കിയും
ചാടുവാണിയെവിട്ടുവേഗത്തിൽ
ചാടുവാൻവഴിനോക്കയും
മുത്തണിമുലചേർക്കയുമവർ
മുത്തണിമുഖത്തേല്ക്കയും
മുത്തണിഞ്ഞവമൊട്ടുചെന്നപ്പോൾ
മുത്തണിഞ്ഞമൃഗാങ്കനും
മിന്നിപ്പോയന്നുതാരങ്ങളൊക്കെ
ച്ചിന്നിപ്പോയിതങ്ങാകാശേ

കന്ദൎപ്പൻതന്റെചില്ലിവില്ലാട്ട
മൊന്നല്ലംനിന്നുനിശ്ചയം
ണ്ടിന്ദീവരമൊപ്പംമഞ്ജിമാൽ
കൊണ്ടിന്നിത്തിരിക്കുമ്പിതെ
ളുണ്ടായ്വന്നതുനിന്നുപോലുള്ള
കണ്ഠമന്ദരണിതവും
സുന്ദരമായോരെള്ളിൻപൂവിങ്കൽ
ചെന്നവണ്ടിൻചലനവും
മന്ദവായുസഞ്ചാരവുംരണ്ടു
മൊന്നിച്ചുതന്നൊമന്ദിച്ചു
നിഷ്പന്നമലർമൊട്ടോടൊത്തതാ
യപ്പൊന്നിൻമുല്ലവല്ലിയും
അല്പാംപുനരുണ്ടായതെന്ത
ന്നല്പവുമറിഞ്ഞില്ലഞാൻ

൮൪.

(അത്തുനേരംമന്നവന്മാർ' എന്നപോലെ)

രതിപതിവരോത്സവമിതിമതിപോലെയവൻ
രതികൊതിയോടുലളിച്ചതുസമയേ
മതിയതിലവന്നഹംമതിമുതിരുകമൂലം
പതിചതിച്ചതുചിതമിതികരുതി
പരമരുന്ധതിയൊരുപരിഹാസരസമാർന്നു
പരിചോടുപറഞ്ഞൊന്നുചിരിച്ചുപോയി

അതുപൊഴുതതിദുഷ്ടമതിയായൊരവനോടു
മതിമുഖിമണിചോദിച്ചിതുരഭസം
മതിചേൎന്നഭവാനസംഗതിയായിട്ടിതിൻവണ്ണം
ഇതുനേരംചിരിച്ചതെന്തതുപറക
അവകാശമൊന്നുമില്ലെന്നവളോടങ്ങതുനേരം
അവിനയനിധിയായൊരവനുംചൊന്നാൻ
കരൾതാരിലൊരുകാൎയ്യംകരുതാതെചിരിക്കുമോ
കുരളവാക്കെന്നോടെന്തിന്നരുളീടുന്നു
അറിവില്ലായ്കയാൽവല്ലകറവുംചെയ്തുഞാനെങ്കി
അറിവുള്ളഭവാനെന്നോടരുളീടേണം [ൽ
മറെക്കാതെപരമാൎത്ഥമുരെക്കാതെഹൃദിവെച്ചു
ചിരിക്കയോഗ്യമോനരവരസുമതേ
അണിമതിമുഖിമാരിലണയുന്നകറവുകൾ
കണവന്മാർപൊറുത്തീടുംപ്രണയത്താലെ
ഇവകളുള്ളിൽവെച്ചുകണ്ടവർകളോടോതിയാ
അവമതിവരുത്തീടുന്നതുചിതമോ [തി
തരളാക്ഷിചൊന്നതിന്നുത്തരമൊന്നുംപറയാതു
തരുപോലെയവൻകളിത്തറയിൽവാണോൻ
അവമതിതാപംകോപമിവകളോടിത്ഥമിഹ
അവനോടായുരച്ചേററങ്ങവൾനടന്നാൾ
ഇതുനല്ലതരമെന്നോൎത്തതുനേരമേററവും
അതിജളനവൻചാടിക്കതികതിച്ചാൻ
പരിഭവത്തോടുപക്ഷിപരുങ്ങിനിന്നിപ്രകാരം
പരഭൃതമൊഴിയാളുംപരംനിനച്ചാൾ

൫൩

('അതുകാലമിന്ദ്രനും' എന്നപോലെ)

മനസിജതുല്യനാം മനുജാധിപനെങ്കൽ
മനസികനിവുകുറഞ്ഞോ
കുറെയൊരുവൈരമെൻ വരനണവാനൊരു
കുറവും ഞാൻ ചെയ്തില്ലന്നോനാം
പതിയാകുമുപ്പരാപതിയവനിങ്ങിനെ
പതിവില്ലവണ്ടൊരുനാളും
പരിഭവിച്ചോനു ഞാൻ പറകിൽ പശുവായി
പരമെന്റെ കാല്ക്കൽ പതിക്കും
അരിശമകറുവാനരചനെന്നുടെ
അരികിൽ വന്നാശ്രയിച്ചിടും
കരളിൽ കലഹം ഞാൻ കരുതുകിലായവൻ
കരഞ്ഞുകൊണ്ടെൻ കുഴൽ കൂപ്പും
അപരാധമൊക്കെയും സപദിസഹിച്ചെങ്കൽ
കൃപയുണ്ടാകേണമെന്നോതും
പലതരമിങ്ങിനെനാലമൊട്ടരച്ചെന്റെ
കലഹം കളയുമെൻ കാന്തൻ
കളിയല്ലപിന്നൊമൽ കളഞ്ഞനോടൊന്നിച്ചു
കളിയാടും കാശ്യപികാന്തൻ
ഇതുപോലെ ചെയ്യുമാക്ഷിതിപാലനെന്തെങ്കൽ
ഇതുകാലമീവിധമാവാൻ
പരഗുണശീലൻ ഭൂവരനെങ്കലും പ്രേമം
കുറവായോ ഘോരഘനതകഷ്ടം

ഇവപലതോൎത്തുകൊണ്ടവൾമരുവീടുമ്പോൾ
അവിടത്തിലുന്മദതന്നെ
വിരവിനോടുൎവ്വരാവരനോടുമൊന്നിച്ചു
വരുന്നതുകണ്ടവളേററം
ഇതിനെന്തുമൂലമെന്നതുദിവ്യലോചന
മതുകൊണ്ടുനോക്കിനാളപ്പോൾ
പതിയെച്ചെന്നുന്മദചതിച്ചെന്നുംദുൎമ്മദൻ
ചതിച്ചതന്മയുമെന്നെല്ലാം
സപദികണ്ടുൎവ്വശിപതിതാൻകേൾക്കവെ
ശപിച്ചാളന്നേരമവരെ

൧൩

('ഭൂപാലാധമ' എന്നപോലെ)

നിഷ്ഠുരതരാടോപനിലയൻദുൎമ്മദൻതാൻ
നിഷ്കളംനിലവിട്ടുനിരസിക്കനിമിത്തം
ഭൂപൃഷ്ഠമതിലൊരുനിശിചരാധമനായ്
പാപിഷ്ഠൻപിറക്കട്ടെപരിചോടിക്ഷണത്തിൽ
ഉന്മദമതിയാളുമുടനേചെന്നുലകിൽ
ഉന്മദയൊരുരാജസുതയായ്ത്തീൎന്നിടട്ടെ
മന്നിലേക്കവരാശുമറിയുംമന്ദിയാതെ
മന്നവഭവാനെൻറമഹിമയിന്നറിയാം
ഇവ്വണ്ണംശപിച്ചപ്പോളിടരോടന്നവരും
കാൽവന്ദിച്ചപേക്ഷിച്ചാർകഠിനശാപമോക്ഷം

അവ്വണ്ണമപേക്ഷിച്ചോരളവതിലവരാൽ
ഉൎവ്വശിക്കൊരുകനിവുദിച്ചേവമരുളി
ധാത്രീശാനാലയേവിദ്യാധരിചെന്നുപിറന്നു
രാത്രീശാനനേരമ്യൈരസിച്ചുനീരമിക്കും
അന്നൊരുവനെക്കാമിച്ചുമരുമ്പോളപരൻ
വന്നണഞ്ഞുടൻനിന്നെവലിച്ചുകൊണ്ടുപോകും
മത്തരാക്ഷസനാംദുൎമ്മദനംചത്തുപോയി
മത്തകാശിനിനിൻെറമകനായിപ്പിറക്കും
ആയവനേയമരിലഥവെട്ടിമറിക്കും
ആയതോൎക്കഘോനീയുമനലങ്കൽപതിക്കും
അന്നാളിലിരിവരുമഴലൊഴിച്ചുടനെ
പോന്നാലുമിവിടെക്കുപുനരത്രവസിക്കാം
ഗോഷ്ഠിക്കുപുറപ്പെട്ടുകുമതിദുൎമ്മദനും
ധാൎഷ്ട്യമേറിയവിദ്യാധരിക്കുമെന്നിവണ്ണം
ശാപമോക്ഷവുംനല്കീശതമഖനഗരേ
ഭൂപാലനൊരുമിച്ചുസുഖിച്ചവൾവസിച്ചാൾ
പങ്കജാക്ഷികളോടിക്കഥയേവംപുകഴ്ത്തി
പൈങ്കിളിപറന്നുപോയ്സുരദേശമണഞ്ഞാൾ

III.

ഒരു തിരുവാതിരപ്പാട്ട്.

ശങ്കരാഭരണം — ചെമ്പട.

കാതരമിഴിമാർ കേൾപ്പിൻ, ഇന്നഹോ തിരു
വാതിര നിങ്ങൾ കളിപ്പിൻ
പാതിരാവായിതു നേരം പാതിരപ്പൂ ചൂടിപ്പാരം
സാദരം ദേശികം കൂട്ടം മാതിരി സംഗീതത്തോടും - കാതര

നെഞ്ചിലിഭാനന ചരണം കരുതേണം, ഭംഗിയിൽ നിങ്ങ
ചഞ്ചലമിഴികളിലഞ്ജനമെഴുതേണം [ൾ
ചഞ്ചലമരുതിഹ കേളി തുടങ്ങേണം, ചോടുകൾ കൊണ്ടു
ചെഞ്ചിലമെന്നു ചിലമ്പു കിലുങ്ങേണം

നാണമെന്നിയെ നിങ്ങൾ നിരന്നീടേണം
നാണയമതുകൊണ്ടു വളർന്നീടേണം
കാണിവൈകാതെ കളി തുടങ്ങീടേണം
കാണികളെല്ലാം തലകുണുങ്ങീടേണം
പെണ്മണിമാരുടെ നന്മകളി പര
സമ്മതമെന്നതു നന്മയിൽ വരണം— കാതര-

കുട്ടകമോടികൾ നിങ്ങളൊരുപോലെ, പൃഷ്ഠത്തുകറി
കാട്ടിയുടുക്കണമൊന്നരവഴിപോലെ

കോട്ടമകന്നൊരുമുണ്ടുമതിൻമേലേ, ചുററിശൃംഗാര
നാട്യംതുടരുകതങ്ങളിൽ മേന്മേലേ

ചിലവേററൊരുരത്നപ്രകാശംപോലേ
വിലസീടുംതൊട്ടുകുറിതൊടണംപോലേ
അലസാതെല്ലഗീതംതുടങ്ങുകാലേ
അലിയേണംശിലയുമാമധുരത്താലേ
അംഗനമാരുപരങ്ങുന്നെന്തിന
ങ്ങുകരേറിവിളങ്ങുകകാലേ — കാതര —

തൊടങ്ങുടങ്ങിയനല്ലൊരലങ്കാരം, ചേരേണംബഹു
ധാടിയൊടൊന്നുമറുക്കണമത്തുനേരം
എടലർസായകനാംകള്ളരുശരപൂരം, കൊണ്ടുഴന്നാശ്രു
ക്കുടണമനവധിവന്നിഹപുരുഷാരം

കോടക്കാർനിറംതേട്ടംമണിചികരം
കൂടെക്കെട്ടണമതിൽസുമനികരം
മോടിക്കൊത്തതുപോലെയണിഞ്ഞുപരം
പാടിക്കൊട്ടണംനിങ്ങൾമൃദുലകരം
ഉന്നതഗിരിവരസന്നിഭകളുർമുല
നിന്നുതുള്ളമ്പണമത്തുബഹുസാരം

തൊടിയെരിക്കിലയെന്നിഹമൃദുഗാനം, പാരാതെപാടി
ച്ചോട്ടചവിട്ടണമേതുമൊരഭിമാനം
തേടരുതായതുകൊണ്ടുടനപമാനം, വല്ലാതെവന്നു
കൂടിടുമില്ലൊരുസംശയമത്തുനൂനം

മാനസത്തിൽനിന്നുകളകമൌനം
മാനിനികളേനിങ്ങളാക്കിയല്ലോമാനം
ഞാനിന്നുവദിക്കുന്നവരവചനം
മാനിച്ചീടുകനിങ്ങളുംവിഗതഖിന്നം
വന്നജനങ്ങടെമാനസകന്ദമ
മന്ദമിളകണമതിനിഹസുദിനം.-കാതര-

—:o:—

കീചകവധം.

വഞ്ചിപ്പാട്ടു.

പഞ്ചബാണനാകുമിപ്രപഞ്ചവീരൻവിരുതനു
പഞ്ചതപെടുത്തസാക്ഷാൽപാൎവ്വതീശന്റെ
പഞ്ചാക്ഷരത്തിരുനാമംപഞ്ചമത്തിൽപാടീടുന്ന
പഞ്ചവൎണ്ണിടചേൎന്നപൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ
പഞ്ചസാരപാൽപ്പഴങ്ങൾപഞ്ചാമൃതമിവയെല്ലാം
അഞ്ചാതെനുകൎന്നുപാരമഞ്ചിതശീലേ
സഞ്ചാരംകൊണ്ടുള്ളവായസഞ്ചാരങ്ങൾതീൎത്തുചെമ്മെ
കിഞ്ചനകില്ലുകൂടാതെകീരതാമേ
നെഞ്ചേറെതെളിഞ്ഞുനീയുമഞ്ചാരത്തുവന്നിരുന്നു
പഞ്ചാരുതപമെഴംനിന്റെവൈഭവംപോലെ
അഞ്ചാറുനാഴികയോമൽകൊഞ്ചലോടൊന്നുതകൎത്തുനീ
എഞ്ചെവികളുൎപ്പിച്ചാലുമെന്നോമലാളേ
ഈയ്യുഴിയിലൊരുപുത്തൻപീയൂഷമാംനിൻമൊഴികൾ
ഈയ്യുഴംകേൾപ്പതിനുഞാനിച്ഛിച്ചീടുന്നേൻ
ചിത്രമായനിൻമൊഴികളെത്രനാളായ്ക്കേട്ടിട്ടിപ്പോൾ
ഇത്രനാളുമെവിടെപ്പോയിരുന്നുനീയും
ഈവകലൌകികങ്ങളായ്ക്കുസവകളെന്തിനോതുന്നു
വൈഭവത്തുകൊണ്ടെങ്കൾക്കുള്ളിലുൾക്കാമ്പും

സൽക്കാരവുംകഴിഞ്ഞുപോയകാൎയ്യവുമിരിക്കട്ടെ
മൽക്കിരപ്പെന്നുടിക്കല്ലേമംഗലമല്ലേ
സാരസ്യമോടൊരുകഥാസാരംനല്ലസാവധാനം
സാരജ്ഞന്മാചൊല്ലേടോനീയസാരമിന്നേരം
ഇത്തരംകേട്ടപ്പോൾപ്പഴംസത്വരംനുകൎന്നതത്ത
ചിത്തരംഗംതെളിഞ്ഞൊരോചിന്തുകൾപാടി
ക്ഷീണമെല്ലാംതീൎത്തുസാംഗേവാണുമെല്ലേവഴിപോ
റാണമെല്ലാംവെടിഞ്ഞവൾനല്ലതുപോലെ [ലെ

അന്തരാകഥൈകവല്ലോരന്തരായമണയാഞ്ഞാൻ
അന്തരങ്ങൾകൂടാതെകണ്ടന്തരംഗാനന്ത [ധീരൻ
നൊറിക്കുന്നൻപതിമുമ്പിൽപെറ്റാക്കമ്പക്കാരൻ
ഒറ്റക്കൊമ്പൻകുഞ്ഞിനേയുമൊട്ടുംവൈകാതെ
ധാതാവിൻതനൂജയാംകവിമാതാവിന്നംഘ്രിയുമിഷ്ട
ദാതാവാകുംഗുരുഭൂതൻഭൂദേവനേയും
ആരണന്മാരെയുംക്രൌഞ്ചദാരണൻതന്നെയുംവിശ്വ
കാരണനാംഹരിയേയുംകപാലിയേയും
വിഘ്നഘ്നംതിരുവൈരാണിക്കളത്തുള്ളപ്പനേയും
മക്കളേയുംമഹേശന്റെമഹിഷിയേയും
ഭൂതലഭൂഷാമണിശ്രീഭൂതഗേഹവാണവളും
പൂതനാരിയേയുമോമൽപൂമകളേയും
പൂൎണ്ണകൃപപൂണ്ടുജഗൽപൂൎണ്ണകൃപപുലൎത്തിടും
പൂൎണ്ണവേദനാഥനേയുംപൂൎണ്ണസന്തോഷം
അച്ഛനേയുംതുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനേയുംകുഞ്ചനേയും
പുച്ഛമോൎക്കാതന്യകവിപുംഗവരേയും

അമ്പിനോടൊത്തുറപ്പിച്ചൊന്നഞ്ജലികൂപ്പിനാൻ
തമ്പുരാക്കന്മാരെവാഴ്ത്തിത്താനുടനേവം [ചിന്നൊ
ശ്രീമാടഭൂപാലവംശശ്രീമഹാപാലാഴിതന്നിൽ
ഭൂമാവോടുണ്ടായകല്പഭൂരുഹവല്ലി
രാമാമണിജഗദഭിരാമാമണിമണ്ഡിതാംഗി
രാമണിയഗുണശൃംഗാരാമനതാംഗി
കാമദയാകുന്നസാക്ഷാൽകാമധേനുവെന്നപോലെ
കാമനീയയായ്വിലസ്സുംകാമിതദാത്രി
ശാശ്വതമായുപ്രിലുമീശ്വരന്മാരിലുംഭക്തി
വിശ്വാസമുള്ളൊരുസവ്വവിശ്വജനിത്രീ
ശീതളാംശുമുഖിദയാശീതളഹൃദയപാരം
ഭൂതലത്തിൽപുകന്നപൊൻഭൂഷിതഗാത്രി
ശ്രീകൊണ്ടുപാലാഴിപുത്രിഗീർകൊണ്ടുപത്മജപുത്രി
ആകാരശ്രീകൊണ്ടുസാക്ഷാദചലപുത്രി
സവ്വസൽഗുണങ്ങളോടുംസവ്വകലാവിദ്യയോടും
സവ്വദാശോഭിച്ചിടുന്നസാരസ്യവല്ലി
അമ്പോടേവമുള്ളമ്മക്കുതമ്പുരാനെൻതാപംതീൎത്തു
കമ്പമെന്യേകനിഞ്ഞൊന്നുകടാക്ഷിക്കേണം
ഇമ്പമോടിപ്പോഴെൻമക്കുതമ്പുരാൻ്റെസുതന്മാരാം
സമ്പൂൎണ്ണശ്രീപെടുംകൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാർ
വമ്പേറീടുമാക്കത്തുണ്ണിത്തമ്പുരാനുമവിടത്തെ
തമ്പിയാംകുഞ്ഞിക്കിടാവുതമ്പുരാൻതാനും
സജ്ജനപാലന്മാർബാഹുദുർജ്ജനകാലന്മാർദോഷ
വജ്ജനശീലന്മാർധാത്രീവല്ലഭേന്ദ്രന്മാർ

അൎജ്ജുനയശോധനന്മാരൎജ്ജുനപരാക്രമന്മാർ
ഇജ്ജനാധാരന്മാരവരിന്ദ്രതുല്യന്മാർ
ധൃതിമാന്മാർഭൂമിപാലനീതിമാന്മാർനിസ്തുല്യന്മാർ
ഹേതിമാന്മാർവിഷ്ണുപശ്രീഹേതുഭൂതന്മാർ
അഞ്ജനാഭനായിടുന്നകഞ്ജനാഭഭക്തർജന
രഞ്ജനഭാസുരന്മാർഭൂരംഗനാഥന്മാർ
മാനികൾനാട്യപ്രബന്ധജ്ഞാനികൾജഗൽസിദ്ധ
മാനിനീമലർശരന്മാർമാനനീയന്മാർ [ന്മാർ
സൽക്കാവ്യനാടകശ്ലോകതൎക്കവേദാന്താദിയിലും
സൽക്കലാവിദ്യകളിലുംസൽക്കുശലന്മാർ
ശൌരിഭക്തികലൎന്നവർശൌൎയ്യപൂരുഷോത്തമന്മാർ
വൈരികളാമഹികൾക്കുവൈനതേയന്മാർ [തത്വ
സ്ഥാനംകൊണ്ടിരുന്നയോഗധ്യാനംകൊണ്ടുമോരോ
ജ്ഞാനംകൊണ്ടുശുകനേയജ്ഞാനിയാക്കുന്നോർ
ദാനംകൊണ്ടൎക്കപുത്രന്മാർഗാനംകൊണ്ടുഗന്ധൎവ്വ
മാനംകൊണ്ടുമഹേന്ദ്രന്മാർമാനവേന്ദ്രന്മാർ [ന്മാർ
ബുദ്ധികൊണ്ടുബൃഹസ്പതിശുദ്ധികൊണ്ടുശുചിവിത്തു
വൃദ്ധികൊണ്ടുകുബേരന്മാർവിശപവീരന്മാർ
തേജസ്സുകൊണ്ടനലന്മാരോജസ്സുകൊണ്ടനിലന്മാർ
രാജത്സദ്ഗുണരാജിരാജരാജന്മാർ
തൃപ്പാദംപണിയുന്നോൎക്കുകല്പവൃക്ഷങ്ങളെപ്പോലെ
സുപ്രസന്നംവിലസുന്നസുന്ദരാംഗന്മാർ
ശ്രീരാമനുംലക്ഷ്മണനുംപാരാതൊത്തരുളുംപോലെ
താരുണ്യത്തോടൊത്തെഴുമാത്തമ്പുരാക്കന്മാർ

കല്പനയാവുകയാൽവികല്പമേതുംകരുതാതെ
കല്പിച്ചതിൻവണ്ണംതന്നെകലവിയോടെ [പൊങ്ങും
വെണ്മയിൽവെള്ളാരപ്പിള്ളിവെണ്മണിയെന്നുപേർ
ബ്രഹ്മാലയംതന്നിൽവാഴുംബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ
ഭാഷാദേവികടാക്ഷിച്ചഭാഷാകവിതാരങ്ങൾക്ക
ദോഷാകരനായ്വിലസുംദോഷവിഹീനൻ
സൽക്കവിതകൊണ്ടുജഗത്തൊക്കെവിതാനിച്ചരുളും
സൽകീൎത്തിയുള്ളോരുനല്ലസൽഗുണശീലൻ
അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാടാമച്ഛന്നബുദ്ധിമാൻതൻെറ
അച്ഛിന്നാനുഗ്രഹംകൈക്കൊണ്ടഴകിനോടെ
അമ്പോടദ്ദേഹത്തിൻമകൻനമ്പൂതിരിപ്പാടപാരം
സമ്പൂൎണ്ണസന്തോഷത്തോടുസൎവ്വരസജ്ഞൻ
മാടമന്നവന്മാർപള്ളിയോടമേറിയോടിക്കുമ്പോൾ
പാടുവാനായൊരുപാട്ടുപാടവമോടെ
പള്ളിയോടംപലദിക്കിൽതള്ളിയോടുംവണ്ണമുള്ളിൽ
തുള്ളിയാടുംമോദത്തോടെതുനിഞ്ഞുതീൎത്തു
ആയതുകീചകവധമായകഥയാണതുഞാൻ
ആയാസംവിട്ടോതാമെന്നാലായതുപോലെ
അക്കിളിയുമേവംചൊല്ലിട്ടക്കഥമുഴവൻചൊല്ലി
അക്കരെക്കുപറന്നുപോയക്കനംവന്നു
അക്കവിയുമഴകുള്ളോരക്കിളിയുംചൊന്നപോലെ
അക്കഥപാടുവാനിപ്പോളാരുമില്ലല്ലോ-
അക്കനപ്പെട്ടുള്ളപാട്ടൊന്നക്കൻകേൾക്കേണ്ടതാണ
അക്കനസ്ഥമിപ്പാനൊട്ടുടുത്തുവല്ലോ [ല്ലോ

പൈങ്കിളിചൊന്നതുപോലെഭംഗിയില്ലെങ്കിലുംചൊ
ല്ലെങ്കിലോകേട്ടാലുമക്കനെങ്കൽനിന്നെല്ലാം [ല്ലാം
രഞ്ജനശീലനാംശിവൻകുഞ്ജനങ്ങിവണ്ണംചൊല്ലി
കഞ്ജനാഭൻതന്നെക്കുപ്പിക്കഥിച്ചാനേവം

വാസുദേവദാസന്മാർഭൃവാസവർപാണ്ഡവർവന
വാസംകഴിഞ്ഞവിട്ടന്നൌപാസനംകാച്ചി
അജ്ഞാനതിമിരാർക്കന്മാരജ്ഞാതവാസത്തിന്നായി
പ്രജ്ഞയൊത്തുമത്സ്യരാജ്യംപ്രവേശിച്ചെല്ലാം
കൂടലർകാലന്മാർകില്ലുകൂടാതായുധങ്ങളംശമീ
കോടരത്തിൽക്കൂട്ടിക്കെട്ടിഗൂഢമായ്വെച്ചു
അണ്ണനായധൎമ്മപുത്രനണ്ഡജവാഹനഭക്തൻ
തിണ്ണമൊരുയതിയായിത്തീൎന്നുപോലപ്പോൾ
നല്ലവേഷപ്പകച്ചയുണ്ടില്ലഭേദമൊരുയോഗി
അല്ലിതെന്നുകണ്ടാൽതോന്നുകില്ലൊരുതെല്ലും
വിസ്മയംഗോപിയുംപോട്ടുഭസ്മവുമടച്ചുപൂശി
സുസ്മിതനായുടലൊന്നുസൂക്ഷിച്ചുനോക്കി
എന്നിട്ടുകൂൎമ്മാസനവുമന്നിട്ടേഴുംപുലിത്തോലും
മന്നിലിട്ടുകിടക്കുന്നമറിമാൻതോലും
അക്ഷയധൎമ്മത്തിനുള്ളോരക്ഷിയാമദ്ദേഹമിടം
കക്ഷത്തിലടക്കിരിപുകക്ഷ്യാശ്രയാശൻ
നല്ലൂടുക്കഗോപിക്കട്ടുചുരുക്കുളക്കടുക്കയും
വാല്ക്കും പൈക്കുറയുംതോളിൽവലിച്ചുതൂക്കി

മാലകളുംരുദ്രാക്ഷാദിമാലകളുമനവധി
മേലണിഞ്ഞുമെച്ചമോടുമേദിനീപാലൻ
ചെഞ്ചിടയുംചേൎത്തണിഞ്ഞുനെഞ്ചിടയുംമാലകളും
അഞ്ചാതങ്ങുകാവിചേൎത്തോരംഗവസ്ത്രവും
കമ്പംവിട്ടന്യകക്ഷത്തിൽകമ്പേഴുള്ളദണ്ഡുമൊരു
കുംഭകോണംതവലയുംകുശലമത്രേ
മാവിലയുമൊരുരുളക്കാവിമണ്ണുമിടക്കയ്യിൽ
കോവിലെഴുന്നൊള്ളത്തിന്റെകുടയുമുണ്ടേ
അമ്പോടുകാഷായമായവൻപടവുംസാളഗ്രാമ
സമ്പുടവുംകൊള്ളാമൊരുസമ്പ്രദായങ്ങൾ
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുവേഷമങ്ങിനെധൎമ്മജൻകെട്ടി
എങ്ങിനെയെന്നറിവില്ലാതെന്നതേവേണ്ടു
അന്യരാരുമറിയാതെധന്യനാംധൎമ്മജനേവം
സന്യാസിയായ്വിരാടന്റെസന്നിധൌചെന്നു
അന്നേരത്തുവിരാടനുംവന്നേറെത്താണടിക്കുപ്പി
നിന്നേറെമാനിച്ചുപിന്നെനിൎമ്മലശീലൻ
സൽക്കാരവാക്കുകൾചൊല്ലിസൽക്കരിച്ചിരുത്തിമന്ദം
മസ്കരിശ്രേഷ്ഠനേയുംനമസ്കരിച്ചല്ലൊ
തൃക്കരത്തിലുള്ളവകതൽക്കരത്തിൽവാങ്ങിപ്പിന്നെ
ഒക്കെയൊരുമുക്കിൽനന്നായൊതുക്കിവെച്ചു
ശ്രീമഹാദേവനോടൊക്കശ്രീമഹായോഗിയെപ്പി
ആമഹീശൻപ്രദക്ഷിണമാശുവെച്ചല്ലൊ [ന്നെ
അൎഘ്യപാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുശക്ത്യാപൂജാദികൾചെയ്തു
വിക്രമിയാംവിരാടനുംവിനയമോടെ

വാൎത്തയെല്ലാമറിവാനായ്ക്കാൽത്തളിർക്കൂപ്പിനിന്നേവം
പാൎത്തുചോദിച്ചിതുപിന്നെപാൎത്ഥലാധീശൻ
സ്വാമിയാരെന്നറിഞ്ഞില്ലസ്വാമിയാരാണെന്നറിഞ്ഞു
സ്വാമിതത്വരഝൾചെയ്കസ്വാഗതമിപ്പോൾ

* * * * * *

* * * * * *

